

Ronald Reagan, de rechts-Republikeinse gouverneur van de Amerikaanse staat Californië, is een „haktiv” in het kwadraat. Hij vindt dat de Amerikaanse strijdkrachten Noord-Vietnam moeten binnenvallen. Hij is ook een verklaard tegenstander van de anti-Vietnam-demonstraties. Onlangs zei hij van de langharige, slordig geklede betogers, die rondlopen met borden als „Make love, not war” (Bedrijf de liefde voer geen oorlog): „Ze zien er niet naar uit dat ze tot een van beide ir staat zijn”.

Tijdens het recente Vietcong-offensief tegen Saigon hebben gevangengenomen guerrilla-strijders verklaard, dat zij opdracht hadden gekregen eigen gewonden zonder mededogen af te maken, met uitzondering van officieren en leden van het politieke kader. Dat Vietcongoffensief heeft de ellende van de Zuidvietnamese bevolking nog vergroot. Bij de honderdduizenden, die van huis en haard werden verdreven, zijn er deze maand nog eens honderdvijftigduizend vluchtelingen bijgekomen.

Het meesterbrein achter de Noordvietnamese propaganda-afdeling bij de Parijse vredesonderhandelingen is een Australiër, Wilfred Burchet, voormalig oorlogscorrespondent bij de Amerikaanse vloot in de Pacific tijdens de Tweede Wereldoorlog. Hij heeft ervoor gezorgd, dat de faciliteiten voor de pers veel ruimer zijn dan men van de Noordvietnamezen durfde hopen. Burchet is een overtuigd lid van de Australische communistische partij.

Ngo Cong Duc, lid van het Zuidvietnamese Huis van Afgevaardigden, heeft een aantal generaals, ervan beschuldigd zich op kosten van de bevolking te verrijken. Zonder namen te noemen zei Duc:

„Terwijl ons volk vecht voor zijn bestaan stelen sommige generaals honderden miljoenen piasters bij elkaar. Kolonels en kapiteins doen het wat rustiger aan, maar ook zij zijn toch nog altijd goed voor enkele slordige tientallen miljoenen. De gewone soldaat kan zich met verrijken door middel van corruptie en uitbuiting, maar ze maken dit gemis goed door alles te stelen wat los en niet al te vast zit. Het is grappig dat sommige regeringsfunctionarissen zich diep teleurgesteld voelen als ze bemerken dat hun eigen volk ze liever ziet gaan dan komen”.

Het hoofd van de Zuidvietnamese politie, generaal Ngoeyen Ngoc Loan, de man die een trieste wereldbekendheid verkreeg door een Vietcongstrijder zonder vorm van proces als een hond neer te schieten, heeft een huidtransplantatie ondergaan. Hij werd bij de tweede Vietcongaanval op Saigon in zijn been geschoten.

Vijf-en-twintig Zuidvietnamese verslaggevers hebben een resolutie ondertekend, waarin een boycot van drie dagen tegen het Huis van Afgevaardigden wordt geëist uit protest tegen het aannemen van een nieuwe perswet. Deze wet moet nog door de Senaat worden goedgekeurd. Zij stelt straffen op publikatie van valse berichten en van nieuws „dat de vechtlust van het leger kan ondermijnen”. De journalisten vrezen dat het regime in Saigon de nieuwe wet zal misbruiken door alle de regering onwelkome berichten te censureren.

Washington ziet geen snel succes bij vredesoverleg

PARIJS, SAIGON (AP, Reuter, UPI) — Het kan maanden duren voor er enige resultaten worden geboekt in de onderhandelingen tussen Washington en Hanoi, zo hebben Amerikaanse regeringsfunctionarissen in Parijs meegedeeld. De Amerikaanse regering is niet van plan om het gesprek uit eigen beweging af te breken. Ook Hanoi heeft laten weten dat het niet de bedoeling is weg te lopen van de onderhandelingsafel. De woordvoerder van de Noordvietnamese delegatie in Parijs, Ngoejen Thanh Le, heeft verklaard dat de felle kritiek op het Amerikaanse standpunt niet betekent dat Noord-Vietnam overweegt het overleg af te breken.

De delegaties van de Verenigde Staten en Noord-Vietnam zullen hedenmorgen om half elf voor de vijfde keer plaats nemen aan de onderhandelingsafel. Geen enkele waarnemer rekent er op dat vandaag enige vooruitgang zal worden geboekt. Er wordt verwacht dat Averell Harriman, de leider van de Amerikaanse delegatie, een ernstige poging zal doen om de Noordvietnamsen er toe te bewegen nu over te gaan tot het voeren van geheime besprekingen. Harriman zal ook weer proberen om Ksoean Thoey, de leider van de Noordvietnamese delegatie, er toe te brengen niet langer te ontkennen dat zich Noordvietnamese troepen in Zuid-Vietnam bevinden. Tot nog toe heeft de Noordvietnamese onderhandelaar hardnekkig geweigerd dit toe te geven. Volgens de Amerikaanse regering bevinden zich momenteel 85.000 Noordvietnamese soldaten in Zuid-Vietnam.

Cyrus R. Vance, de speciale assistent van Averell Harriman, zal morgen na de vijfde ontmoeting met de Noordvietnamese delegatie naar Washington vliegen om aan president Johnson verslag uit te brengen. Amerikaanse regeringsfunctionarissen hebben laten weten dat Amerika op het standpunt blijft staan dat Hanoi een tegenprestatie moeten leveren voor de volledige stopzetting van de bombardementen op Noord-Vietnam. Hanoi zou het sturen van troepen en voorraden naar Zuid-Vietnam moeten stopzetten of althans sterk moeten verminderen. De Amerikanen zouden het echter al een vooruitgang vinden als Noord-Vietnam toef gaf dat zich Noordvietnamese soldaten in Zuid-Vietnam bevinden.

Radio Hanoi heeft zaterdag herhaald dat de Verenigde Staten de bombardementen en alle andere oorlogshandelingen tegen Noord-Vietnam moeten staken voor er in Parijs verder gepraat kan worden. 'Er zal geen vooruitgang op de weg naar de vrede mogelijk zijn, indien Amerika niet tegemoet komt aan deze gerechtvaardigde eis', aldus het Noordvietnamese radiostation. 'Als de Amerikaanse regering vrede wil, kan er vrede zijn, maar als zij oorlog wil, dan is het Vietnamese volk in zowel Noord- als Zuid-Vietnam bereid te vechten tot de uiteindelijke overwinning'.

Radio Hanoi heeft de beschuldiging herhaald dat de Amerikaanse bombardementen op Noord-Vietnam zijn opgevoerd sinds president Johnson op 31 maart opdracht gaf de luchtaanvallen te beperken. 'In maart hebben de Amerikanen gemiddeld 73 vluchten per dag uitgevoerd', zo zei radio Hanoi. 'In april lag het gemiddelde op 90. En in de eerste dagen van mei hebben Amerikaanse toestellen 2600 missies tegen Noord-Vietnam. Dat is 300 meer dan in

de hele maand april. President Johnsons aankondiging dat de bombardementen beperkt zouden worden was niet meer dan een truc, met het doel de publieke opinie in de Verenigde Staten en in de wereld te misleiden'.

De Noordvietnamese vice-premier Ngoejen Con heeft verklaard dat de oorlog in Vietnam 'groter en venijniger' zal worden en dat 1968 het meest kritiek jaar van de oorlog zal zijn. De nationale vergadering van Noord-Vietnam heeft de militairen en ambtenaren van de Zuidvietnamese regering opgeroepen 'met hun wapens naar het volk terug te keren en deel te gaan nemen aan de strijd tegen de Amerikaanse agressors, om op die manier hun land en hun gezinnen te redden'.

ONTKENNING

Het hoofdkwartier van generaal Westmoreland in Saigon heeft gisteren ontkend dat er een order is gezonden naar de Amerikaanse commandanten te velde in Zuid-Vietnam, waarin opdracht is gegeven de oorlog in de komende drie maanden te winnen. Brigade-generaal Winat Sidle, de voorlichtingschef van het Amerikaanse opperbevel in Zuid-Vietnam, verklaarde dat er geen orders zijn uitgegeven, waarin wordt aangedrongen op een verheving van de gevechtsactiviteiten in verband met de vredesbesprekingen in Parijs. Ook is er in geen enkel bevel gezegd dat de oorlog binnen de komende drie maanden moet worden gewonnen.

Het Amerikaanse opperbevel in Saigon reageerde daarmee op een bericht in het dagblad Chicago Daily News. Deze Amerikaanse krant meldde uit Saigon dat alle Amerikaanse commandanten in Zuid-Vietnam op 6 mei geheime instructies hebben gekregen om in de komende drie maanden de oorlog te winnen, zodat Amerika alle belangrijke troeven in handen krijgt voor het overleg met Hanoi in Parijs. Volgens de Chicago Daily News waren de instructies ondertekend door generaal Westmoreland. Er stond in dat de Amerikaanse troepen 'de tegenstander net zo lang moet achtervolgen en bestoken, totdat hij al zijn invloed in het land heeft verloren', aldus de Chicago Daily News.

In vele delen van Zuid-Vietnam is de afgelopen dagen weer hevig gevochten. De zwaarste slag vond plaats bij de Amerikaanse aanvoerbasis Dong Ha, die zestien kilometer ten zuiden van de gedemilitariseerde zone is gelegen. Ook in Saigon werd weer strijd geleverd. De Amerikanen zijn nog steeds bang dat de Viet Cong een nieuwe grootscheepse aanval op de Zuidvietnamese hoofdstad wil gaan ondernemen. Amerikaanse bommenwerpers hebben gisteren zeer zware aanvallen gedaan op de elf bases voor luchtdoelraketten in Noord-Vietnam. 'Er zijn nog nooit eerder op één dag zoveel aanvallen gedaan op bases voor luchtdoelraketten', aldus een Amerikaanse woordvoerder in Saigon.

DAGBLAD TROUW

Algemene Editie

Postgiro: 412739

Gem. Giro: X 500

Bank: Alg. Bank Ned. A'dam.

Harriman heeft deze week punten van overeenkomst ontdekt in de verklaringen van Hanoi en Washington over Vietnam. Maar Xuan Thuy, de Noord-Vietnamese onderhandelaar, toonde zich nog niet bereid tot een verzoenende houding. Op Harrimans concrete voorstel de bufferzone tussen Noord- en Zuid-Vietnam weer als zodanig te herstellen, door het gebied werkelijk te demilitariseren, heeft Xuan Thuy met een sneer geantwoord. De Noord-Vietnamese delegatie heeft zich kennelijk verschanst voor langdurige „officiële gesprekken”. Aan echter onderhandelingen zijn de partijen nog niet toe. *20/7/72*

Het gaat voorlopig alleen over militaire en niet over politieke zaken. Als de politiek aan de orde komt, wil Saigon meepraten, maar Hanoi wil niets met het regime van president Thieu te maken hebben. Dat wordt dus een groot struikelblok. Een ander obstakel is, dat Saigon niet aan één conferentietafel wil zitten met vertegenwoordigers van het Nationale Bevrijdingsfront van de Vietcong. Dat Amerika bereid zou zijn in te stemmen met deelname van het Bevrijdingsfront aan een eventuele Zuid-Vietnamese coalitieregering, is door Harriman en minister Rusk ontkend. Harriman zei ook, dat een terroristische beweging als de Vietcong nooit als een aanvaardbare politieke partij beschouwd kon worden.

Maar de besprekingen Hanoi-Washington in Parijs gaan nog steeds door en zolang er gepraat wordt, is er hoop. De Noord-Vietnamezen zijn het gesprek met de Amerikanen begonnen, ondanks protesten van Peking. Moskou gaat kennelijk wel akkoord met de Parijse Vietnamconferentie. In Moskou arriveert volgende week de Britse minister van buitenlandse zaken, Michael Stewart, voor besprekingen met zijn Sovjetambtgenoot, Andrei Gromyko. Engeland en Rusland zijn beide voorzitter van de Geneefse conferentie over Vietnam, die mogelijk hervat zal worden. De Britten proberen wellicht de Russen te bewegen enige druk uit te oefenen op de Noord-Vietnamezen opdat zij werkelijk zaken gaan doen met de Amerikanen.

Thy
Voor president De Gaulle werd de plechtige opening in de Franse hoofdstad van de conferentie Hanoi-Washington een teleurstelling. De glans van dit triomfantelijke ogenblik voor de Franse diplomatie werd overschaduwed door studentenbetogingen en een algemene staking. Maar dat is voor ons niet belangrijk. Belangrijk is slechts of er in de Parijse conferentie spoedig tekenen zullen zijn van een gespreksbasis.

Uiteraard zien wij alleen de top van de ijsberg. Buiten onze gezichtskring zullen er ongetwijfeld voortdurende intensieve indirecte contacten zijn tussen Washington en Hanoi.

Vijfde ontmoeting Amerika-Hanoi

Toch militaire beslissing?

PARIJS, 27 mei (AFP, Reuter) — Diplomatieke waarnemers in Parijs achten de kans niet groot, dat de Amerikaanse en de Noordvietnamese afvaardiging veel vorderingen zullen maken op hun vijfde officiële ontmoeting, die vanmorgen om half elf in het centrum voor internationale conferenties is begonnen.

De Amerikanen hopen dat Hanoi bereid zal zijn iets te stellen tegenover een eventuele volledige stopzetting van de bombardementen op Noord-Vietnam. Tot dusver hebben de Noordvietnamezen betoogd, dat eerst onvoorwaardelijk een eind moet komen aan alle oorlogshandelingen tegen hun land, voordat aan de conferentietafel zaken kunnen worden gedaan.

De Amerikanen blijven er echter van overtuigd, dat de afvaardiging uit Hanoi met serieuze bedoelingen naar Parijs is gekomen. Haar woordvoerder, Nguyen Thanh Le, heeft trouwens tegenover journalisten verklaard, dat de felle kritiek op het Amerikaanse standpunt niet wil zeggen, dat Noord-Vietnam overweegt het overleg af te breken.

De plaatsvervangend leider van de Amerikaanse delegatie, Cyrus Vance, vertrekt vandaag naar de VS om de regering daar verslag uit te brengen.

Delegatieleider Harriman ontving zondag een groep Zuidvietnamese waarnemers. Naar verluidt stelde hij hen op de hoogte van „enige nieuwe denkbeelden”, die hij maandag zou willen ontvouwen. Over de inhoud van deze ideeën werd niets meegegeed.

De „Chicago Daily News” meldt uit Saigon, dat alle Amerikaanse commandanten in Zuid-Vietnam op 6 mei geheime instructies hebben gekregen om in drie maanden de oorlog te winnen, opdat de militaire impasse wordt doorbroken en de VS alle belangrijke troepen in handen krijgen voor het vredesoverleg in Parijs. Een spoedige Amerikaanse zege zou des te noodzakelijker zijn, omdat ook de tegenstander alles op alles zet om de overwinning te behalen.

Volgens het blad zijn de bewuste instructies ondertekend door generaal Westmoreland, maar in feite afkomstig van generaal Creighton Abrams, die op 2 juli het opperbevel over de Amerikaanse strijdkrachten in Zuid-Vietnam zal overnemen. Met name zou de „mentale instelling” van de militairen moeten veranderen. Voorts zou men „de tegenstander net zolang moeten achtervolgen en bestoken, tot hij al zijn invloed in het land heeft verloren”.

SAIGON. — Naar schatting twee bataljons van de Vietcong hebben vannacht opnieuw geprobeerd door te dringen tot het centrum van Saigon. Zij slaagden erin op te rukken tot een verdedigingsgordel van Amerikaanse pantsereenheden. Na vijf uur trok de aanvaller zich terug. De gehele nacht waren de explosies van de artilleriegranaten te horen.

Volgens Amerikaanse bekendmakingen zijn zondag bij luchtaanvallen op Noord-Vietnam zestien batterijen luchtdoelgeschut vernietigd.

Dankgedicht van Ho Tsjì Minh

HONGKONG, 27 mei (AFP) — President Ho Tsjì Minh heeft in de vorm van een kort gedicht zijn dank betuigd aan allen, die hem met zijn zeventigste verjaardag hun goede wensen hebben doen toekomen. Volgens het Noordvietnamese persbureau luidt het gedicht als volgt:

„Ik voel mij met mijn 70 jaren niet erg oud. Mijn schouders zijn nog altijd sterk genoeg om de last van mijn land te dragen. Ons verzet biedend volk behaalt indrukwekkende overwinningen. Voorwaarts wij marcheren met onze jongste generaties.”

AMERIKA-HANOI

Overleg in Parijs zonder resultaat Vrijdag nieuwe bijeenkomst

PARIJS, 28 mei (AFP, Reuter) — De Amerikaanse en Noordvietnamese delegaties zijn gisteren in Parijs ruim vier uur bijeen geweest zonder enig resultaat. Geen van beide onderhandelaars week één duimbreed vsm zijn standout af.

De Amerikaan Averell Harriman beschuldigde Noord-Vietnam ervan dat het de gedemilitariseerde zone tussen noord en zuid gebruikt als een „hoofdweg voor agressie“. Deze zone moet volgens hem, onder toezicht van de internationale controlecommissie, weer in een neutraal gebied worden herschapen. Hij verwierp de Noordvietnamese eis dat alle bombardementen op Noord-Vietnam onmiddellijk moeten worden gestaakt. De VS zijn bereid daarover te praten, maar dan moeten tegelijk daarmee samenhangende vraagstukken ter sprake komen.

De Noordvietnamese afgevaardigde, Xuan Thuy, herhaalde zijn eis tot onmiddellijk staken van de bombardementen. Alleen de VS hebben de

akkoorden van Genève inzake Vietnam en Laos gesaboteerd. Amerika liegt over het aantal boven Noord-Vietnam verloren vliegtuigen, zei hij.

Harriman zei, dat de door Noord-Vietnam sinds het Tet-offensief gepubliceerde cijfers over Amerikaanse verliezen tweeduizend procent zijn overdreven. „Als het juist zou zijn, dat er geen enkele Noordvietnamese militair in Zuid-Vietnam is, zoals Noord-Vietnam beweert, zouden wij Noord-Vietnam niet bombarderen. Sinds de herfst van 1964 zijn 200.000 Noordvietnamese manschappen naar het zuiden gezonden“, zei hij. Vrijdag komt men weer bijeen.

SAIGON — De Vietcong heeft gisteren opnieuw het centrum van de Zuidvietnamese hoofdstad onder vuur genomen met 122 mm raketten. Vijf huizen werden vernield, drie mensen kwamen om. In een noordelijke buitenwijk wordt nog steeds gevochten. Bij de Chinese wijk Cholon voeren Amerikaanse troepen zuiveringsoperaties uit.

Hanoi stuurt troepenmacht

WASHINGTON, 29 mei (AFP) — Momenteel worden Noordvietnamese manschappen en materiaal Zuid-Vietnam binnengebracht op een grotere schaal dan ooit tevoren. Er bevindt zich daar momenteel een ware troepenmacht. Dit heeft president Johnson gezegd op een onverwachte persconferentie. De president herhaalde met kracht zijn eis dat Hanoi iets moet stellen tegenover volledige stopzetting van de bombardementen op Noord-Vietnam. Hij waarschuwde de Noord-Vietnamezen dat het tijd wordt, dat ze met hun propaganda in Parijs ophouden en overgaan tot ernstige besprekingen over de kern van het vraagstuk.

De persconferentie werd aangekondigd nadat de tweede man van de Amerikaanse onderhandelingsdelegatie in Parijs, Cyrus Vance, met de president had gesproken. Vance is maandagavond naar Washington gevlogen.

President Johnson verklaarde dat de V.S. geduldig alle mogelijkheden, die zich tijdens de besprekingen in Parijs voordoen, zullen blijven onderzoeken. Tot dusver heeft Noord-Vietnam daar alleen maar propaganda gevoerd en druk uitgeoefend om zonder tegengebaar de bombardementen te doen ophouden.

De woordvoerder van de Amerikaanse delegatie in Parijs, William J. Jordan, zei dat president Johnson moet uitmaken of het herstel van de gedemilitariseerde zone als zodanig voldoende is om de bombardementen stop te zetten. Zijn delegatie wil graag tot „minder openbare” gesprekken met de Noordvietnamezen komen, maar na de inleidende contacten over de procedure is er geen persoonlijk contact meer geweest, zei de woordvoerder.

AMERIKAANSE PRESIDENT

„Noord-Vietnam voert infiltraties op”

WASHINGTON/PARIJS, 29 mei (AFP, Reuter, AP) — President Johnson heeft dinsdag gezegd dat Noord-Vietnam op grotere schaal dan ooit tevoren mensen en materieel naar Zuid-Vietnam stuurt en tegelijk probeert Amerika ertoe te bewegen zijn bombardementen op Noord-Vietnam volledig stop te zetten.

Johnson zei dat de Noordvietnamezen trachten aan te sturen op een volledige beëindiging van de bombardementen en de inleidende vredesbesprekingen in Parijs gebruiken voor „zeer verstrekkende propaganda”. „Ik heb nog geen bewijs dat Hanoi bereid is tot rustige, ernstige besprekingen in Parijs, maar,” zo liet hij erop volgen, „Amerika blijft zoeken naar vrede via het overleg in Parijs.”

Johnson legde zijn verklaringen af na een onderhoud met Cyrus Vance, Amerika's tweede man bij de onderhandelingen in de Franse hoofdstad. Vance vloog maandagavond naar Washington om Johnson op de hoogte te brengen van de stand van zaken in het Parijse vredesoverleg.

Johnson herhaalde zijn belofte dat als Hanoi antwoordt op de gedeeltelijke stopzetting van de bombardementen, Amerika bereid is verder te gaan. Noord-Vietnam heeft echter zijn infiltratie naar Zuid-Vietnam opgevoerd en stuurt nu op grotere schaal dan ooit tevoren mensen en materieel. Als gevolg hiervan lijden de Ameri-

kaanse troepen en die van hun bondgenoten grotere verliezen en is hun taak zwaarder geworden. Amerika blijft echter geduldig onderzoeken of de Parijse besprekingen tot opbouwende resultaten kunnen leiden, aldus de Amerikaanse president.

Aannemen

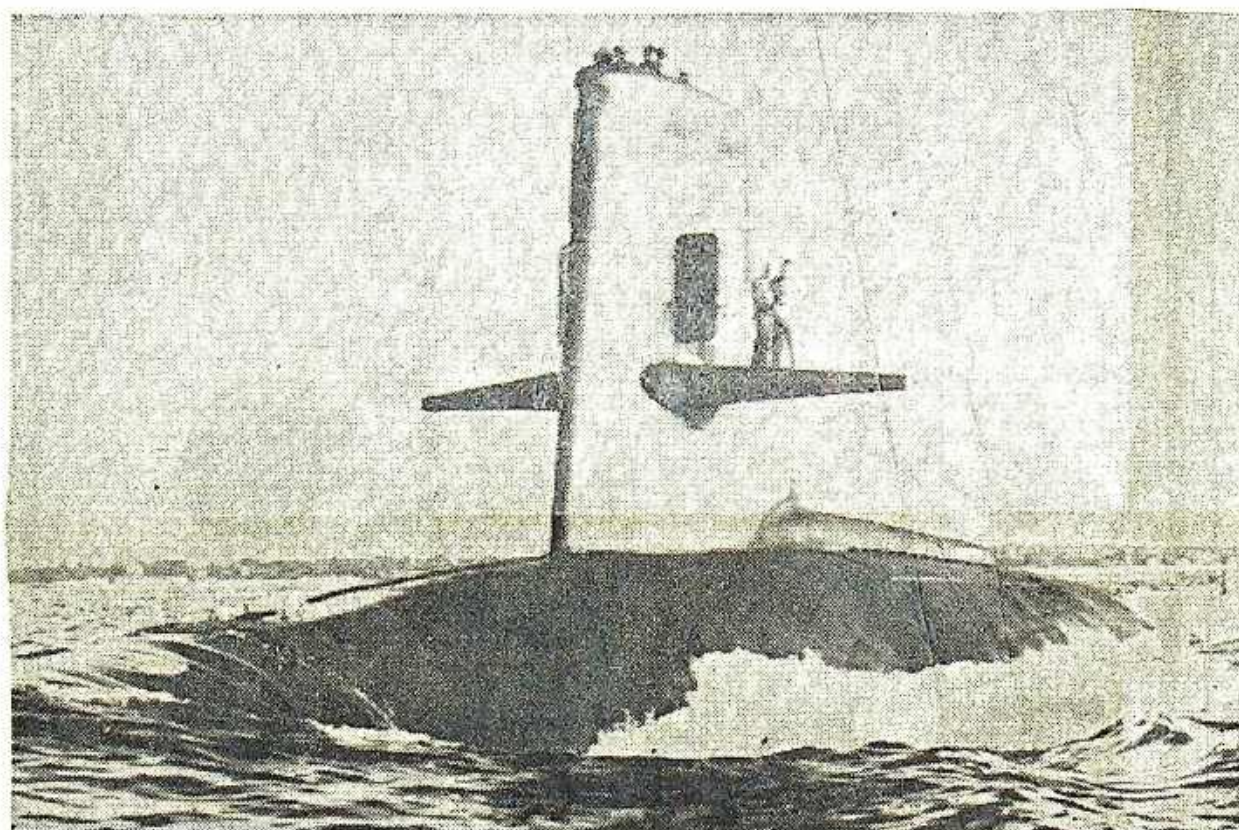
William J. Jordan, de woordvoerder van de Amerikaanse onderhandelaars in Parijs, liet dinsdagavond doorschemeren dat de vijandelijke offensieven en de infiltratie naar Zuid-Vietnam het voor Amerika moeilijker hebben gemaakt „aan te nemen” dat Noord-Vietnam geen voordeel zal putten uit een volledige stopzetting van de bombardementen.

De term „aannemen” vormt het belangrijkste onderdeel uit de rede van Johnson in San Antonio op 29 september vorig jaar. Johnson zei toen dat Amerika bereid is alle luchtaanvallen en scheepsbombardementen op Noord-Vietnam te beëindigen, als dit zal leiden tot produktieve besprekingen met Hanoi, „aannemende” dat Hanoi uit de bomstop geen militair voordeel zal putten.

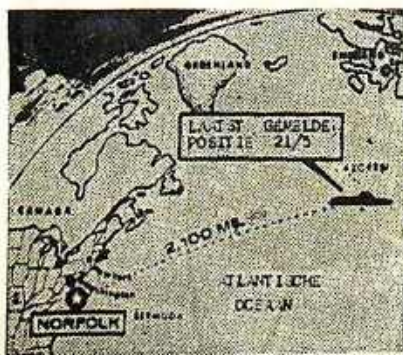
NOORD-VIETNAM WIL VOLLEDIGE STOPZETTING VAN AMERIKAANSE BOMBARDEMENTEN FORCEREN

Fellere acties van Vietcong

HOOP NOG NIET OPGEGEVEN

* Sinds maandag zoekt een vloot van 36 schepen naar de vermiste Amerikaanse onderzeeboot Scorpion, die een bemanning heeft van 99 koppen. Hier een opname van het schip toen het tijdens vroegere oefeningen boven water kwam.

* Op dit kaartje is de plaats aangegeven waar de vermiste Amerikaan zich op 21 mei voor het laatst heeft gemeld, enkele mijlen ten zuiden

Reddingsvloot zoekt onderzeeër bij olievlek op oceaan

NORFOLK (Reuter, AP) — Twee reddingsschepen voeren gisteravond op volle kracht naar een plek in de Atlantische Oceaan waar vijf dagen geleden een olievlek was waargenomen.

De schepen maakten deel uit van de reddingsvloot die zoekt naar de Ame-

boten, de speurtocht naar de Scorpion voort. Het gebied dat men onderzocht strekte zich uit van de Azoren tot aan de Amerikaanse kust.

De reddingsvloot ondervond veel hinder van zwaar weer en het slechte zicht. Vliegtuigen zouden pas aan de opsporing gaan deelnemen zodra het weer zou verbeteren.

Regen van raketten op centrum Saigon

SAIGON (Reuter, AP) — Door op grote schaal manschappen en voorraden in Zuid-Vietnam te infiltreren probeert Hanoi de Verenigde Staten ertoe te brengen hun bombardementen op Noord-Vietnam volledig stop te zetten.

Dat heeft president Johnson gisteren bekendgemaakt na overleg met Cyrus Vance, minister van de Amerikaanse onderhandelaars bij de besprekingen met Noord-Vietnam te Parijs.

De bekendmaking van Johnson viel samen met berichten uit Vietnam over toenemende activiteit van de Vietcong, de militaire afdeling van het Zuidvietnamese Nationale bevrijdingsfront.

„Propaganda”

Noord-Vietnam, zo zei president Johnson, gebruikt de besprekingen in Parijs voor een tweeledig doel. Allereerst probeert het ons te dwingen tot stopzetting van de bombardementen, in de tweede plaats gebruikt Hanoi het overleg voor „kenmerkend verregaande propaganda”.

De Noordvietnamese bevoorradingsvloot zou rechtstreeks naar het slagveld in Zuid-Vietnam gaan. Een deel ervan, naar schatting twintig procent, wordt vernietigd door Amerikaanse bombardementen, aldus Johnson.

Uit documenten die op de Vietcong werden buitgemaakt bleek inmiddels dat de guerrillastrijders de opdracht hebben gekregen hun terreuraanvallen op te voeren om zodoende de besprekingen in Parijs te beïnvloeden.

Nauwgezet

Gezien hun activiteit voeren de guerrillastrijders deze opdracht nauwgezet uit. In de afgelopen drie dagen kwamen in Saigon, de Zuidvietnamese hoofdstad, en drie andere steden tenminste zestig burgers om het leven bij aanvallen van de Vietcong.

Gisteren vuurden de guerrillastrij-

van de Azoren. De onderzeeboot had maandagavond zes uur, Nederlandse tijd, moeten aankomen in de thuishaven, Norfolk.

— zoals we gisteren in een deel van onze oplage nog konden melden — sinds twee dagen wordt vermist.

De vlek bevond zich op een punt in de Atlantische Oceaan ongeveer tweeduizend kilometer oostelijk van Norfolk, in de Amerikaanse staat Virginia. De Scorpion had deze plaats zullen passeren op thuisreis van de Azoren naar Norfolk. Zij kwam terug van oefeningen in de Middellandse Zee.

Een transportschip van de Amerikaanse marine, de Monrovia, had de olievlek vijf dagen geleden gesignaleerd. Hoewel dit was opgetekend in het scheepsjournaal maakte men er pas gisteren melding van nadat de marine een aantal schepen had verzocht de journalen nog eens na te lopen.

Maandag had de Scorpion, die een actieradius heeft van 96.000 kilometer, in de thuishaven Norfolk moeten aankomen. Het laatste radiocontact met het schip, dat onder commando staat van Francis Slattery uit Virginia, vond plaats toen de Scorpion nog ruim drieduizend kilometer van huis was.

Men hield rekening met de mogelijkheid dat de thuisreis van de Scorpion was vertraagd wegens het slechte weer.

Dat het schip na zijn vertrek van de Azoren zijn radio niet meer gebruikte was, volgens de Amerikaanse marine, niet gewoon. Onderzeeboten nemen wel meer voor lange tijd radiostilte in acht.

ders enkele tientallen raketten af op het centrum van Saigon. Vijf kinderen kwamen hierdoor om het leven en 39 volwassenen liepen verwondingen op. In het zuidwesten van de stad leverden Vietnamese mariniers inmiddels verbitterde gevechten met naar schatting tweehonderd man van de Vietcong die een aantal huizen in brand hadden gestoken.

Teruggeslagen

Eerder waren 218 Vietconstrijders gesneuveld bij gevechten in het westelijk stadsdeel van Saigon. Ze vielen er een Amerikaanse eenheid aan maar werden met zware verliezen teruggeslagen.

Ook in verscheidene andere delen van Zuid-Vietnam was de Vietcon zeer actief.

Snel gevaren?

De Scorpion, die een bemanning heeft van 99 koppen, zou op zijn vroegst op 23 mei de plaats hebben kunnen bereiken waar de olievlek werd waargenomen. Het schip had dan sneller moeten varen dan de gebruikelijke achttien knopen.

De Amerikaanse marine wees erop dat men uit de waarneming van de olievlek geen overhaaste conclusies mocht trekken. Zulke vlekken komen regelmatig voor. Voor alle zekerheid echter stelde men een onderzoek in.

Inmiddels zette een vloot van 36 schepen, waaronder enkele onderzee-

Badstof-stretch,
div. frisse
modekleuren,
38-44
13.90

Anton,
blau en rood,
40-48
17.50

Anton,
div. kleuren,
38-46
21.90

Minkemöller Lexis

Internationale badmode voor alle stranden tussen Noord-Holland en zuidelijk Spanje. Eendelig en tweedelig tot speelse bikini's toe, in slanke strepen en fascinerende imprimés. Er is nu nog volop keuze!

Tussen Schoorl en Malaga

de Ster

Voor U, maar ster heeft machtige mode r Pinksteren passen bij

ROTTERDAM BINNENWEG/BEIJERLANDSELAAN
HOOGVLIET BINNENBAN
VLAARDINGEN LIESVELD

31.12.68.142

3. De heer Xuan Thui, de vertegenwoordiger van Noord-Vietnam, die in Parijs met de vertegenwoordigers van Amerika vredesonderhandelingen voert.

Komst hoge partijman verrast Parijs

Hanoi's delegatie krijgt versterking

PARIJS, SAIGON (AP, UPI, Reuter, AFP) — Hanoi heeft een hoge partijfunctionaris naar Parijs gestuurd om de Noordvietnamese onderhandelingsdelegatie te versterken. Het is Le Doec Tho, die bekend staat als voorstander van een harde koers. De 57-jarige Tho is lid van het politbureau van het secretariaat van de Noordvietnamese communistische partij en wordt gezien als een ideologisch expert.

Le Doec Tho reist via Peking en Moskou naar de Franse hoofdstad, waar het bericht van zijn komst een verrassing betekende. De Noordvietnamese delegatie zal door de versterking van Tho nu waarschijnlijk meer eigen verantwoordelijkheid krijgen en zelfs, als dit nodig mocht zijn, beslissingen kunnen nemen zonder ruggespraak met Hanoi.

De gisteren gehouden zesde ronde van het inleidend vredesoverleg tussen Hanoi en Washington heeft drieneenhalf uur geduurd, maar de be-

sprekingen zijn volgens de vietnamezen 'geen millimeter gevorderd'. Dit was te wijten aan de 'halsstarrige en perfide Amerikaanse houding'. De Noordvietnamese onderhandelaar Thoey wees alle Amerikaanse voorstellen voor gezamenlijk handelen om het conflict te beknotten af en eiste opnieuw onmiddellijke en onvoorwaardelijke stopzetting van de Amerikaanse bombardementen op zijn land. Woensdag zal het overleg hervat worden.

Thoey zei, dat als Amerika een tegeengebaar verdrag voor het stopzetten van de bombardementen, Noord-Vietnam wel bereid is te verklaren, dat het zich zal onthouden van bombardementen en alle andere oorlogshandelingen op het grondgebied van de Verenigde Staten. De Amerikaanse onderhandelaar Harriman zei na afloop van het overleg, dat de openbare mening in de wereld invloed zal uitoefenen op de besprekingen, 'zodat wij kunnen komen tot een de-escalatie'.

De gevechten rond de Zuidvietnamese hoofdstad zijn ook gisteren voortgezet. Groepen Viet Cong-guerrilla's proberen de stad in te dringen en wijken bezet te houden, ondanks een heftig offensief van het regeringsleger. Een gevangen genomen Viet Cong-guerrilla heeft volgens regeringswoordvoerders verteld, dat hij orders had tot 5 juni in Saigon te blijven. Dan zou het offensief vijf dagen lang verminderen. Daarna zou een nieuw tiendaags offensief losbarsten.

ARTILLERIE

In de Centrale Hoogvlakte zijn Amerikaanse troepen bestookt met de zwaarste artillerie uit de Vietnamese oorlog, aldus heeft een Amerikaanse legerwoordvoerder gisteren bekendgemaakt. Hij kon niet precies zeggen waar het vijandelijke geschut stond opgesteld, maar zeker was dat het zich buiten de Vietnamese grenzen bevond. De Amerikaanse troepen werden ruim tien maal achtereenvolgens bestookt met 100 mm-granaten.

HOGE PARTIJFUNCTIONARIS UIT HANOI IN PARIJS

Noord-Vietnam geeft niet toe

VOORLOPIG GEEN HOOP OP SOEPELER HOUDING

PARIJS (Reuter, AP) — Voorlopig is geen wijziging te verwachten in de starre houding van de Noordvietnamese delegatie bij de voorbereidende vredesbesprekingen met de Verenigde Staten in Parijs.

Dat kan worden afgeleid uit de opmerkingen die Le Duc Tho (57), een hoge Noordvietnamese partijfunctionaris, die als „speciaal adviseur” is toegevoegd aan de Noordvietnamese onderhandelingsdelegatie, gisteren maakte bij aankomst op het vliegveld in de Franse hoofdstad.

Hij zei dat als de Amerikanen hun bombardementen op Noord-Vietnam onvoorwaardelijk zouden stopzetten besprekingen zouden kunnen beginnen over „problemen die beide partijen raken”. Dat is hetzelfde geluid dat Xuan Thuy, de leider van de Noordvietnamese onderhandelingsdelegatie in Parijs, in de tot dusver gevoerde besprekingen met de Verenigde Staten heeft laten horen.

Vasthoudend

Xuan Thuy heeft in alle besprekingen vastgehouden aan de eis dat een onvoorwaardelijke stopzetting van de Amerikaanse bombardementen op Noord-Vietnam vooraf zou moeten gaan aan onderhandelingen over belangrijke kwesties. Averell Harriman, de Amerikaanse onderhandelaar, heeft geëist dat Hanoi van zijn kant daar een vermindering van gevechtsactiviteiten tegenover stelt.

Diplomatieke kringen in Parijs meenden uit de komst van Le Duc Tho naar de Franse hoofdstad te mogen afleiden dat Noord-Vietnam een soepeler houding zou gaan innemen bij het vredesoverleg met de Verenigde Staten. De opmerkingen van Le Duc Tho op het Parijse vliegveld hebben deze hoop voorlopig de bodem ingeslagen.

Propaganda

Overigens houdt men er rekening mee dat de opmerkingen van Le Duc

Tho alleen maar een propagandistische strekking hadden en dat het eigenlijke effect van zijn komst pas zal blijken op de eerstvolgende bijeenkomsten. Morgen komen de twee delegaties weer bijeen.

Le Duc Tho is lid van het politieke bureau van het centrale comité van de Noordvietnamese communistische partij. In de partijhiërarchie staat hij hoger dan Xuan Thuy. Zondag heeft Le Duc Tho in Moskou een ontmoeting gehad met de Russische premier Kosigin.

* Le Duc Tho, een hoge Noordvietnamese partijfunctionaris, gekleed in donkerblauw tuniek — Mao-stijl — wordt op het Parijse vliegveld Brétigny hartelijk begroet door Xuan Thuy, de voornaamste Noordvietnamese onderhandelaar in Parijs. Le Duc Tho zal optreden als „speciale adviseur” van Xuan Thuy.

Autoriteiten in Saigon door raket VS gedood

SAIGON (AP, UPI, Reuter) — De Amerikaanse voorlichtingsdienst in Saigon heeft gisteren toegegeven dat de zes hooggeplaatste Zuidvietnamese autoriteiten inderdaad om het leven zijn gekomen door het niet goed functioneren van een Amerikaanse raket.

Namens de Amerikaanse ambassade werden condoleantieboodschappen gezonden aan de familie van de betrokkenen en aan de Zuidvietnamese regering. De dood van de zes hooggeplaatste Zuidvietnamese functionarissen wordt in Zuid Vietnam beschouwd als de ernstigste slag in de gehele oorlog. Het ongeluk gebeurde toen een raket, die afgeschoten zou worden

door een helikopter voortijdig tot ontploffing kwam.

De zes belangrijke Zuidvietnamezen die gedood werden, zijn: luitenant-kolonel Van Loan, chef van de politie in Saigon; luitenant-kolonel Ngot Troe, politiecommandant van de Chinese wijk Cholon; luitenant-kolonel Phoeoc; luitenant-kolonel Quoc Troe; de assistent van de burgemeester van Saigon

en een majoor. De burgemeester van de Zuidvietnamese hoofdstad zelf werd zwaargewond naar het ziekenhuis gebracht. In hetzelfde ziekenhuis ligt ook het hoofd van de nationale politie van Zuid Vietnam, Loan, te herstellen van verwondingen, die de Viet Cong hem vorige maand toebrengt. Loan kwam in het nieuws toen een foto van hem gepubliceerd werd waarop menken zien hoe hij in koelen bloede een krijgsgevangene doodschoot. Loan werd gisteren op grond van zijn 'bijzondere verdiensten' door president Thieu bevorderd van brigade-generaal tot generaal majoor.

De zes gedode functionarissen waren aan het front in Saigon, in een school bij de wijk Cholon waar de Viet Cong nog steeds hevige strijd levert, toen de granaat in hun midden terecht kwam en ontploftte. Het Amerikaanse opperbevel heeft gisteren opdracht gegeven de beschietingen met raketten in Saigon voorlopig stop te zetten.

PARIS

In Parijs is gisteren een Noordvietnamese 'speciale raadgever' die door de regering van Hanoi aan de delegatie in Parijs werd toegevoegd, aangekomen. De adviseur, Le Doec Tho, staat bekend als een man van de harde lijn. Zondag heeft hij op doorreis naar de Franse hoofdstad in Moskou besprekingen gevoerd met de Russische premier Kosygin. De komst van Le Doec Tho heeft in Parijs aanleiding gegeven tot een zeker optimisme. Men veronderstelt dat nu de impasse waarin de Parijse besprekingen zijn geraakt misschien doorbroken zal kunnen worden. Dit optimisme werd versterkt door een hoofdartikel in de Noordvietnamese krant Nhan Dan, waarin stond: 'De VS moeten voor alles hun verantwoordelijkheid erkennen voor het definitieve stopzetten van de bombardementen op Noord Vietnam, voordat over andere zaken kan worden gesproken'. Waarnemers concluderen hieruit dat het voldoende zou zijn als de VS zouden verklaren dat zij de bombardementen zullen stopzetten, hetgeen een verzachting van Hanoi's standpunt lijkt in te houden.

Le Doec Tho, een van de belangrijkste functionarissen van de Noordvietnamese communistische partij, is benoemd tot 'bijzonder adviseur' van de onderhandlungsdelegatie in Parijs. Hier is hij (met pet) gefotografeerd in Moskou, waar hij, onderweg naar Parijs, op het vliegveld verwelkomd werd door de Russische onderminister van buitenlandse zaken Firloebin en de secretaris van het centrale comité der Russische communistische partij, Katoesjew.

Speciale adviseur bij de vredesdelegatie der Noordvietnamezen

9 juni 68 NBC

Verandering van standpunt?

Le Duc Tho, die als speciaal adviseur van de voornaamste Noordvietnamese onderhandelaar Xuan Thuy zal optreden, is naandag in Parijs aangekomen na een oponthoud in Moskou, waar hij besprekingen met premier Kosigin heeft gevoerd.

Le Duc Tho, die lid is van het politiebureau van het centrale comité der Noordvietnamese communistische partij, staat in de partij hiërarchie hoger dan Xuan Thuy. Hij verklaarde bij zijn aankomst er zeker van te

Le Duc Tho is gisteren te Parijs aangekomen, waar hij de Noordvietnamese delegatie voor onderhandelingen met de Amerikanen zal adviseren.

Onder de doden bevond zich het hoofd van de politie van Saigon, kolonel Nguyen Van Luan, terwijl de plaatsvervangend leider van de gehele Zuidvietnamese politie, kolonel Tran Van Phan, levensgevaarlijk werd gewond. Onder de gewonden bevindt zich voorts de burgemeester van Saigon, kolonel Van Van Cua. De bevelhebber van de Zuidvietnamese politie, generaal-majoor Nguyen Ngoc Loan, ligt al een maand in een ziekenhuis met ernstige beenwonden, die hij in de strijd tegen de Vietcong opliep.

zijn dat, indien de Amerikanen hun bombardementen en andere krijgshandelingen tegen Noord-Vietnam onvoorwaardelijk staken, onverwijld besprekingen kunnen beginnen over "andere problemen die beide partijen raken".

De inleidende besprekingen tussen Xuan Thuy en de Amerikaan Averell Harriman zijn, als gemeld, in een impasse geraakt. Men houdt rekening met de mogelijkheid, dat de Noord-vietnamese houding nu aanzienlijk zal veranderen. Le Duc Tho gaf overigens de Amerikanen de schuld voor de impasse en hij herhaalde de bekende Noordvietnamese stellingen die Xuan Thuy al heeft verdedigd.

De plaatsvervangende Amerikaanse delegatieleider bij de onderhandelingen in Parijs, Cyrus Vance, is zondag, na een kort verblijf in Washington, in de Franse hoofdstad teruggekeerd. Vance verklaarde geen nieuwe instructies ontvangen te hebben. Volgens Vance is het Amerikaanse standpunt onveranderd gebleven.

Ver-gissing

In Cholon, de Chinese wijk van Saigon, zijn zondag drie Zuidvietnamese kolonels en de directeur van het havenbedrijf om het leven gekomen en ongeveer twintig andere wonden. Zij bevonden zich in een commandopost, van waaruit de strijd tegen de opdringende Vietcong werd geleid. Volgens ooggetuigen zou een Amerikaanse helikopter het hoofdkwartier met raketten hebben bestookt, waar de niets vermoedende Zuidvietnamezen buiten zaten te be-slag. De Amerikanen hebben later erkend, dat de raketten "zeer waarschijnlijk" afkomstig waren van een Amerikaanse helikopter.

Het ideaal van alle kinderen. Geef ze Liga voor een gezonde, harmonieuze lichaamsontwikkeling.

kracht. Schenk hen de juiste voedingsstoffen die iedere vrouwde gezonde by, kleuter en school-

zo sterk als vader

LIGA VOOR HET KRACHTIG VOOR HET

Universitair nieuws

— Dr. P. A. Biersteker, benoemd gewoon hoogleraar in de fysiologie Utrecht, zal zijn ambt op maandag 10 juni officieel aanvaarden. De heer Biersteker is de opvolger van prof. dr. J. Jongbloed, geboren in 1895, die van 1942 tot 1965 te recht in de fysiologie heeft gewerkt.

Saigon bestookt met raketten

16879

SAIGON, 4 juni (AFP) — De Zuidvietnamese hoofdstad Saigon is vannacht getroffen door veertig raketten en mortiergranaten: het zwaarste bombardement sinds 5 mei. Vijf raketten vielen op of in de buurt van de elektriciteitscentrale van Tsjokwan, waardoor in het grootste deel van de stad de stroom uitviel. De stroomtoevoer was vanmorgen vroeg weer hersteld. Ook het ziekenhuis van Tsjokwan, het vliegveld Tan Son Nhoet en de haven van Saigon werden bestookt.

Bij de achttien beschietingen, die de Vietcong in één maand op Saigon heeft uitgevoerd, zijn in totaal 63 doden en

306 gewonden gevallen.

In Cholon, de Chinese wijk van Saigon, zijn zondag vier Zuidvietnamese kolonels en twee majoors om het leven gekomen en ongeveer twintig andere vooraanstaande zuidvietnamezen gewond. Zij bevonden zich in een commandopost, van waaruit de strijd tegen de opdringende Vietcongenheden werd geleid.

Volgens ooggetuigen had een Amerikaanse helikopter het hoofdkwartier met raketten bestookt.

De Amerikaanse autoriteiten moesten later erkennen, dat de raket, die tussen de Zuidvietnamezen terecht was gekomen „zeer waarschijnlijk“ afkomstig was van een Amerikaanse helikopter.

Johnson doet beroep op Moskou

5/16/68 J. Brown

GLASSBORO (AP, UPI, Reuter) — De weg naar vrede in Vietnam zal lang en moeilijk zijn, maar als de Verenigde Staten en de Sowjet-Unie bereid zijn om hem gedeeltelijk samen af te

leggen zou die weg makkelijker zijn. Dit heeft president Johnson gisteren gezegd in Glassboro, het Amerikaanse universiteitsstadje, waar hij een jaar geleden met de Russische premier Alexei Kosygin besprekingen heeft gevoerd.

Johnson leek heel openhartig in zijn beroep op de goede wil en de hulp van Rusland bij het streven om een einde te maken aan de strijd in Vietnam en 'deze wereld wat orderlijker achter te laten, dan wij haar gevonden hebben'. De president legde de nadruk op de noodzaak 'van oorlog tot vrede, van vijandschap tot verzoening' te komen.

De president was niet erg ingenomen met het verloop van de inleidende vredesbesprekingen in Parijs, waar de tegenpartij slechts propaganda tegen concrete voorstellen had gesteld; een feit waarvan de wereld weet dat het waar is, namelijk de aanwezigheid van vele Noordvietnamese troepen heeft ontkend en alleen maar het staken van alle bombardementen heeft geëist. Johnson meende, dat een eervolle vrede ook een tegengedaar van de tegenpartij vereist. Maar tot nu toe hebben we weinig meer gehoord dan oorlogszuchtige verklaringen, aldus Johnson.

Verder besteedde de president veel aandacht aan de betrekkingen tussen de twee landen. 'Hoewel oude tegenstellingen niet zijn verdwenen hebben

we bewezen, dat onze twee landen zich als verantwoordelijke leden van de familie der naties kunnen gedragen'. Ook vroeg hij om voortzetting van de pogingen om tot een 'waarachtige en duurzame vrede' in het Midden-Oosten te komen.

Dr. Phan Quang Dan, de pas benoemde Zuidvietnamese gezant heeft maandag in Amerika verklaard, dat hij een voorstander van besprekingen tussen zijn regering en het Nationale

Bevrijdingsfront is. 'De Zuidvietnamezen zouden het initiatief moeten nemen om met de Viet Cong in contact te komen en niet moeten wachten, totdat de besprekingen in Parijs tot resultaat leiden.' Over de Viet Cong zei hij verder: 'Of je moet ze allemaal doden of met ze onderhandelen. Ze allemaal doden is onmogelijk'. Een woordvoerder van de regering in Saigon verklaarde dat Dan niet het standpunt van Zuid-Vietnam weergaf.

Johnson doet beroep op de Sovjet-Unie

62790

GLASSBORO, 5 juni (AFP, UPI) — President Johnson heeft gisteren, in de staat waar hij een jaar geleden (27 juni 1967) premier Kosygin ontmoette, een beroep gedaan op de Sovjet-Unie samen met de Verenigde Staten een oplossing te zoeken voor de oorlog in Vietnam. Johnson legde de nadruk op de noodzaak te komen „van oorlog tot vrede, van vijandschap tot verzoening.”

De andere partij bij de besprekingen in Parijs heeft, volgens de Amerikaanse president, tot nu toe niets wezenlijk gezegd tegen „degenen die een rechtvaardige vrede in Azië” willen. „Een eervolle vrede vereist een of ander gebaar van de andere partij.”

(In Parijs reageerde een officieel woordvoerder van de Noordvietnamese delegatie negatief op Johnsons woorden. Hij herhaalde dat Noord-Vietnam vasthoudt aan de eis, dat Amerika de bombardementen onvoorwaardelijk staakt; eerst dan is Hanoi bereid te onderhandelen over een politiek oplossing van het conflict).

President Johnson doet beroep op Sowjetunie

5 Juni 68 Nkr

President Johnson heeft dinsdag in Glassboro in New Jersey, waar hij vorig jaar op 23 juni premier Kosigin ontmoette, een beroep op de Amerikaans-Russische samenwerking gedaan om een oplossing voor Vietnam te vinden.

Johnson legde de nadruk op de noodzaak nu „van oorlog tot vrede, van vijandschap tot verzoening” te komen. De tegenpartij op de besprekingen in Parijs had, volgens de Amerikaanse president, tot nog toe niets wezenlijks te zeggen gehad tegen „diegenen die een rechtvaardige vrede in Azië” willen. „Een eervolle vrede vereist een of ander gebaar van de andere partij.”

Hij vroeg ook om voortzetting van de pogingen om tot een „waarachtige en duurzame regeling” in het Midden-Oosten te komen en somde voorts een aantal punten op waarop de Sowjetunie en de Verenigde Staten elkaar in het afgelopen jaar hebben gevonden. Eén van deze kwesties is het ontwerp-verdrag tegen verspreiding van kernwapens.

Ook noemde hij zaken waarbij men nog niet veel nader tot elkaar is gekomen, zoals uitvoering van de Geneefse akkoorden over Laos en beëindiging van de „kostbare race om raketverdedigingsstelsels”.

Omgekeerd: kritiek

Daarentegen heeft de Sowjetunie dinsdag in een politieke commentaar van het persbureau Tass de Ver. Staten er van beschuldigd, dat zij communistisch China „beloningen” willen geven voor het zaaien van verdeeldheid in de communistische wereld.

Tass doelt daarbij op het pleidooi van de onderministers van buitenlandse zaken Rostow en Katzenbach om Chinese wetenschapsbeoefenaars en journalisten naar Amerika te laten reizen en het handelsembargo op China op te heffen.

Volgens de Russische commentaar spant China met het imperialisme samen, zoals bijv. door „de maofistische propaganda tegen de Franse werkende klasse”. Daartegenover melden bourgeois-kranten weinig of niets over gebeurtenissen in China, zoals openbare terechtstellingen, de vernering van geleerden en het verbranden van klassieke letterkundige werken, aldus Tass.

behaald

Generaal Giap, de Noordvietnamese minister van defensie, heeft in een vraaggesprek met het Franse communistische blad L'Humanité gezegd, dat de Amerikaanse bombardementen op Noord-Vietnam nooit beslissend voor de oorlog zullen zijn. „Het hele Vietnamese volk zal de strijd voortzetten tot de uiteindelijke overwinning.” De generaal ging in zijn eerste vraaggesprek sinds een jaar niet rechtstreeks in op de inleidende vredesbesprekingen in de Franse hoofdstad.

Over Johnsons aankondiging op 31 maart, dat de bombardementen gedeeltelijk werden gestaakt, zei hij dat de maatregel een „combinatie was van politieke overwegingen en de militaire noodzaak de bombardementen op het zuiden van Noord-Vietnam te concentreren”. „We hebben nooit in de goede wil van de Amerikaanse imperialisten geloofd.” Hij noemde Zuid-Vietnam „de helft van een bevrijd land”. „Het noorden, onafhankelijk en socialistisch, zal altijd een bron van inspiratie en steun voor onze landgenoten in het zuiden zijn.”

Generaal Giap noemde de regering in Saigon een drenkelinge en de Amerikaanse inmenging een reddingsoperatie. „Maar hoe meer het Pentagon zijn troepensterkte opvoert in Zuid-Vietnam des te dieper zakt de drenkelinge, de redders met zich meesleurend”.

Generaal Giap

Nederland steunt volksgezondheid Zuid-Vietnam

Nederland heeft uit fondsen voor ontwikkelingshulp 1,8 miljoen gulden beschikbaargesteld voor de oprichting van een nationaal instituut voor de volksgezondheid te Saigon, de hoofdstad van Zuid-Vietnam. Met de uitvoering van het project, dat valt onder de verantwoordelijkheid van de Wereldgezondheidsorganisatie, zal naar schatting vijf jaar zijn gemoeid.

Het instituut zal in nauwe samenwerking met de medische faculteit en andere gezondheidsdiensten te Saigon de opleiding verzorgen van medisch en para-medisch personeel, zoals verpleegsters, röntgenassistenten, laboranten en, in het algemeen, van het middelbaar kader voor de openbare gezondheidsdiensten, waaraan in Vietnam een zeer grote behoefte bestaat.

Bovendien zal het instituut een belangrijke rol kunnen spelen bij het op gang brengen en coördineren van velerlei activiteiten op het gebied van de gezondheidszorg.

De Verenigde Staten hebben voor het project 3,6 miljoen gulden toegezegd. De mogelijkheid bestaat dat ook andere landen een bijdrage zullen leveren.

De grote nood die als gevolg van de oorlog ook op het terrein van de volksgezondheid in Vietnam heerst, heeft de Nederlandse regering prioriteit aan dit plan doen verlenen. Verwacht wordt dat hiermee wordt voorzien in een zeer dringende behoefte, waartoe de Vietnamese regering met eigen middelen op het ogenblik niet in staat is.

Desertie in Z-Vietnam aanzienlijk gestegen

SAIGON (AP, UPI, Reuter, AFP) — Het aantal deserties uit het Zuidvietnamese leger is, volgens de laatste cijfers, veertig procent hoger dan verleden jaar. Het aantal overlopers van de Viet Cong en uit het Noordvietnamese leger is in drie jaar nog nooit zo laag geweest en bedraagt slechts een kwart van het aantal, dat vorig jaar in de periode januari-mei deserterde.

Vlak na het Tet-offensief, in de maanden februari, maart en april, deserterden er gemiddeld 9000 Zuidvietnamese soldaten per maand. Als dit zo doorgaat, zullen aan het einde van dit jaar meer dan 100.000 man gedeserteerd zijn. Dat is meer dan een zesde van de totale sterkte van het Zuidvietnamese leger.

Verleden jaar deserterden 79.000 man uit het Zuidvietnamese leger —

dat was 70 procent van het verlies aan mankracht. Het aantal vrijwilligers voor het Zuidvietnamese leger is ook toegenomen. In de periode van januari tot en met mei tekenden 37.000 man vrijwillig voor het leger, tegen 15.000 in dezelfde periode verleden jaar.

De Viet Cong heeft gisteren raketten en mortiergranaten over de Zuidvietnamese hoofdstad Saigon laten regenen. Er vielen ruim veertig projectielen neer. Ze beschadigden een psychiatrisch ziekenhuis, de havens en een krachtcentrale, waardoor de stroom drie uur lang uitviel. Ook werden twee Amerikaanse vrachtschepen beschadigd. Er zijn geen meldingen over dodelijke slachtoffers. Bij de achttien beschietingen, die de Viet Cong in een maand tijds heeft onder-

Ksoean Thoey noemt Amerikaanse eis 'absurd'

Overleg N.-Vietnam en VS geen stap gevorderd

PARIJS/SAIGON (Reuter, AFP, AP) — De Amerikaans-Noordvietnamese besprekingen in Parijs, die gisteren zijn voortgezet, hebben geen vorderingen gemaakt. De Noordvietnamese delegatieleider Ksoean Thoey herhaalde zijn eis, dat de Amerikanen moeten beginnen met een stopzetting van alle bombardementen op Noord-Vietnam. 'Absurd' noemde hij het, dat de VS verlangen, dat de Noordvietnamezen dan eerst hun militaire activiteiten in het zuiden verminderen. 'Het zijn de VS', aldus Ksoean Thoey, 'die agressie hebben gepleegd, hun oorlog hebben verhevigd en nog steeds vasthouden aan de absurde eis van zogenaamde wederkerigheid (bij het doen van concessies), waardoor ze beletten, dat er bij de Parijse besprekingen voortgang wordt geboekt'.

De Amerikaanse delegatieleider, Harriman, drong er tevergeefs bij Noord-Vietnam op aan, mee te werken aan een herstel van de neutrale status van Noord-Vietnams buurland Laos. Daar voeren de Noordvietnamezen volgens Harriman 'niet één, maar verscheidene oorlogen'. Volgens hem opereren er voortdurend 40.000 Noordvietnamese militairen in Laos.

Le Doec Tho, de naaste medewerker van Ho Tsji Minh, die maandag in Parijs was aangekomen, zou pas volgende week woensdag, wanneer het overleg wordt voortgezet, aan de besprekingen deelnemen. Hij staat hoger op de Noordvietnamese hiërarchie ladder dan Ksoean Thoey. De besprekingen van gisteren duurden drie uur en veertig minuten.

Bij straatgevechten in Saigons Chi-

nese wijk, Cholon, hebben Zuidvietnamese regeringstroepen en Amerikaanse mariniers gisteren volgens een woordvoerder van 'Saigon' 34 Viet-Cong-militairen gedood. De gevechten braken uit op maar drie kilometer van het presidentiële paleis, waar arbeiders bezig waren, Zuidvietnamese en Australische vlaggen op te hangen met het oog op het bezoek van de Australische premier, John Gorton, die morgen in Saigon aankomt. Er zouden zes Zuidvietnamezen zijn gesneuveld.

De Viet Cong vergroot intussen zijn druk op de Zuidvietnamese hoofdstad. Aan de noordelijke rand van de stad zouden de guerrilla's versterkingen hebben aangevoerd. In totaal zouden daar nu ongeveer duizend Viet Cong-militairen opereren.

MORTIERAANVAL

Bij een mortieraanval van de Viet Cong op een deel van Saigon zouden vier burgers gedood zijn. Eén granaat kwam op achthonderd meter van het presidentiële paleis terecht.

Saigons militaire gouverneur, generaal Le Ngoejen Khang, die tevens commandant is van de omliggende provincies, heeft ontslag gevraagd uit deze functies (maar nog niet gekregen). Hij voelt zich medeverantwoordelijk, zegt hij, voor het feit dat zondag een Amerikaanse raket een commandopost in Saigon trof. Daarbij werden zes Zuidvietnamese officieren gedood. Khang is ook nog commandant van de Zuidvietnamese marine. Parlementsleden hebben er onlangs hun misnoegen over geuit, dat hij zoveel functies bekleedt.

V
W
E
S
T
i
e
V
a
i
e
T
h
t
m

Noord-Vietnam: herhaling van oude eis

6 juni '66 NRC

Harriman brengt Laos ter sprake

De leider van de Noordvietnamese afvaardiging op de inleidende vredesbesprekingen in Parijs, Xuan Thuy, zei tot de voornaamste Amerikaanse onderhandelaar, Harriman, dat hij tot zijn spijt in de verklaringen van president Johnson van 28 en 30 mei niets nieuws had kunnen ontdekken, in vergelijking met hetgeen het Amerikaanse staatshoofd op 31 maart had gezegd.

Xuan Thuy noemde het een „absurde eis” van Amerika dat Noord-Vietnam zijn militaire activiteit in het zuiden moet verminderen, willen de Amerikaanse bombardementen op het noorden geheel worden gestaakt. De Noordvietnamese delegatielider herhaalde, dat deze bombardementen eerst onvoorwaardelijk en geheel moeten worden gestaakt wil men bij het overleg tot zaken kunnen komen.

Le Duc Tho, de naaste medewerker van president Ho Tsjie Minh, die maandag in Parijs was aangekomen om de Noordvietnamese afvaardiging te versterken, nam woensdag niet deel aan de conferentie. Volgens Noordvietnamese kringen zou hij volgende week wel van de partij zijn. Le Duc Tho staat op de hiërarchieke ladder in Noord-Vietnam hoger dan Xuan Thuy.

Averell Harriman

gende provincies, heeft ontslag uit deze functies gevraagd. Hij zegt zich medeverantwoordelijk te voelen voor het feit, dat zondag een commandopost in de hoofdstad door een Amerikaanse raket werd getroffen, waardoor zes Zuidvietnamese officieren het leven verloren. President Thieu heeft het ontslag nog niet aanvaard.

Generaal Khang is ook nog bevelhebber van de Zuidvietnamese marine. Enkele parlementsleden hebben er kortgeleden hun misnoegen over uitgesproken dat één man zoveel functies tegelijk bekleedt.

Laos

Volgens een woordvoerder van de Amerikaanse delegatie heeft Harriman woensdag de Noordvietnamezen gevraagd in te stemmen met een versterking van het toezicht van de internationale controlecommissie op de aanwezigheid van Noordvietnamese militairen in Laos. Volgens Hanoi bevinden zich daar geen Noordvietnamese troepen, maar naar Harriman zei zijn er wel 40.000 Noordvietnamezen in dat land, onder wie 25.000 militairen, verdeeld over 57 bataljons.

Voorts herhaalde Harriman, dat Amerika en de andere bondgenoten van Zuid-Vietnam bereid zijn het land te verlaten, zodra de Noordvietnamese troepen in het zuiden hetzelfde doen en er een einde komt aan de infiltraties. Hij verzekerde dat de Ver. Staten geen voordeel zoeken in Vietnam en geen aanval op Noord-Vietnam willen doen.

Ontslag gevraagd

De militaire gouverneur van Saigon, generaal Le Nguyen Khang, die tevens commandant is voor de omlig-

De oorlog in Vietnam

Een Zuidvietnamese krijgsraad te velde heeft een Vietnamese persfotograaf, Ngoeyen Thanh Tai, tot twee jaar gevangenisstraf veroordeeld wegens „het nemen van foto's, die schadelijk zijn voor de nationale veiligheid". Volgens het Zuidvietnamese persbureau had de UPI-fotograaf reeksen foto's gemaakt die het Zuidvietnamese leger in een kwaad daglicht stellen. UPI in Saigon verklaarde, dat Tai veroordeeld is wegens zijn foto's, waarop men Zuidvietnamese militairen personen zag martelen, die ervan verdacht werden lid van de Vietcong te zijn. De regering in Saigon heeft de opnamen „vervalsingen" genoemd.

In New York wint dit liedje tegen de oorlog in Vietnam snel aan populariteit. Het werd tijdens een anti-Vietnam-bijeenkomst in Lincoln Center gezongen door Barbara Streissand. Het orkest stond onder Leonard Bernstein, Betty Comden en Adolph Green tekenden voor tekst en melodie:

ZO AARDIG

Vandaag leerden we op school een heleboel interessante dingen over een land hier ver vandaan. Vol lieflijke tempels en drukke steden, naast eeuwenoude bossen. En de mensen zijn er zo aardig, met hun stralende glimlach en glanzende ogen en haar. Toen vroeg ik de meester waarom de oorlog al die mensen dood moest maken. Want ze zijn juist zo aardig. Maar meester zei: Ze moeten sterven voor de vrede, snap je. Maar ik snap er niets van. Ze zijn immers zo aardig.

De Amerikaanse komiek Groucho Marx begint elk optreden met de volgende woorden: „Kies mij tot president en ik beloof u dat ik nooit Amerikaanse jongens tienduizend mijl van huis zal sturen om te doen wat Aziatische jongens zelf behoren te doen" (uit verkiezingsrede van Johnson in 1954).

Het Amerikaanse leger richt honden zo af dat ze feilloos Vietcongtunnels weten te ontdekken, die bij honderden in Zuid-Vietnam zijn gegraven en dienst doen als geheime opslagplaats, ziekenhuis en schuilplaats. De Duitse herders gaan af op de menselijke geur, die voor honden nog dagenlang merkbaar blijft.

„Als we doorgaan met het besteden van 66 miljoen dollar per dag om te pogen de zestien miljoen inwoners van Zuid-Vietnam te redden, terwijl we tegelijkertijd de noodkreet van twintig miljoen Amerikanen in de sloppen van onze eigen steden negeren, dan geloof ik dat we onze prioriteiten aardig door elkaar aan het gooien zijn" (Senator Charles Percy).

Een 44-jarige pater, Philip Berrigan, en een 26-jarige kunstschilder, Thomas Lewis, zijn in de stad Baltimore tot zes jaar gevangenisstraf veroordeeld omdat ze oproepingskaarten voor militaire dienst met bloed hadden bespat. Zij werden schuldig bevonden aan „verminking van Amerikaanse regeringsdocumenten". Nadat het vonnis was uitgesproken werd het tweetal onmiddellijk voor een andere federale rechter geleid en beschuldigd van „branding van oproepingskaarten bij een tweede demonstratie, die kort na de eerste plaats had. Zij kunnen nog eens twee jaar erbij krijgen.

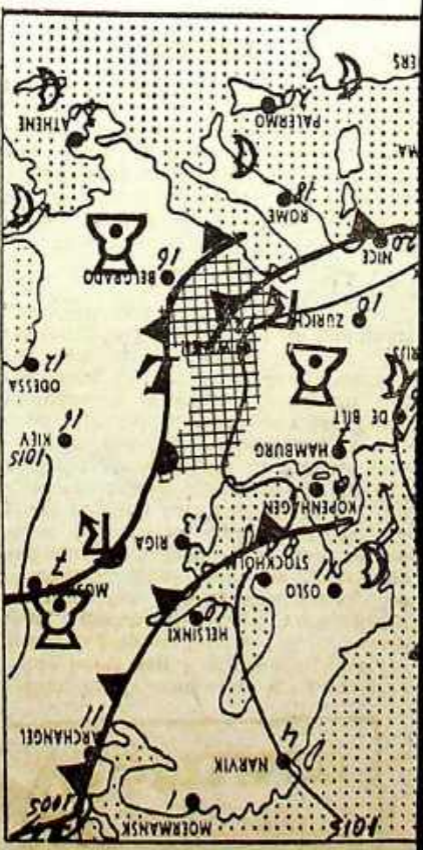
De Amerikanen hebben sinds het begin van het Vietnamse conflict 3.834 vliegtuigen en henschroefvliegtuigen verloren. 1107 vliegtuigen en 712 helikopters werden door luchtafweerschut neergehaald. De overige 1045 vliegtuigen en 970 henschroefvliegtuigen gingen verloren bij aanslagen op de grond, door ongelukken, etc. Volgens de Noordvietnamezen hebben de communistische guerrilla's sinds het begin van de strijd in Zuid-Vietnam 2200 militaire voertuigen, 130 benzineopslagplaatsen, bijna 100 bruggen, 120 vaartuigen en 38 „logistieke installaties“ vernietigd. Ook zij geven een getal van „ongeveer 1100“ uitgeschakelde Amerikaanse vliegtuigen.

Een 22-jarige Amerikaanse korporaal van de mariniers is tot drie jaar gevangenisstraf en oneervol ontslag uit militaire dienst veroordeeld wegens het doodschieten van een 72-jarige Vietnamese boerenvrouw. De korporaal verklaarde: „Ik dacht dat de vrouw een lid van de Vietcong was. Ik schoot pas toen ik ze een verdachte beweging naar de heup zag maken“.

President Nguyen Van Thieu van Zuid-Vietnam heeft het hoofd van de politie, brigade-generaal Nguyen Ngoc Loan, tot generaal-majoor gepromoveerd. Loan, die in een ziekenhuis ligt te bekomen van een Vietcongaanslag, was de man die onlangs een Vietcongofficier zonder vorm van proces een kogel door het hoofd joeg.

„De oorlog in Vietnam is een oorlog van blanke mensen, die zwarte mensen uitzuren om gele mensen te doden, en dit alles om een land te verdedigen dat de blanke mensen vroeger van rode mensen hebben gestolen“. (Negerleider Berkeley Carmichael).

Negerleider
Berkeley Carmichael

In Europa

Vietcong beschiet centrum Saigon

De Vietcong heeft vanmorgen het centrum van Saigon met raketten beschoten. Er zouden zeker veertig doden zijn gevallen. De aanval, die bij het aanbreken van de dag begon, duurde ongeveer twintig minuten.

In die tijd sloegen meer dan dertig projectielen in het centrale gedeelte van de stad in. Een raket kwam op nog geen meter afstand van het presidentiële paleis terecht. Vier andere troffen Hit Toe Do, de hoofdstraat. Het was de achtste achtereenvolgende dag, dat de Vietcong de hoofdstad onder raketvuur nam.

Generaal Westmoreland, de scheidende Amerikaanse bevelhebber in Vietnam, heeft vandaag, aan de vooravond van zijn vertrek uit Vietnam gezegd dat het niet realistisch zou zijn „een snelle nederlaag te verwachten van de door Hanoi geleide vijand”.

Aan de andere kant is volgens Westmoreland de Amerikaanse militaire positie in Zuid-Vietnam nog nooit zo goed geweest en ontwikkelt de strijd zich in een voor de V.S. gunstige zin. „Wij zijn thans in staat grote militaire druk op de vijand uit te oefenen”.

11 JUNI 1969
Generaal Westmoreland meent voorts, dat de prijs, die de communisten moeten betalen ondragelijk hoog zou kunnen worden, helgeen hen tot wijziging van hun politiek zou kunnen nopen.

De generaal gaf in zijn uiteenzetting voor de Zuid-Vietnamese televisiecamera's toe, dat de Vietcong-infiltraties in de Zuidvietnamese hoofdstad en de beschietingen van Saigon bijna niet te voorkomen zijn. Maar hoewel dit weliswaar een ernstige kwestie was, was zij militair gesproken volgens hem niet erg belangrijk.

Westmoreland zei voorts, dat de Zuidvietnamese regeringstroepen, die „aanmerkelijk verbeterd” waren, tegen eind 1969 of begin 1970 in staat zouden zijn ten dele de Amerikaanse strijdkrachten te vervangen. Hij weigerde evenwel zich nader uit te laten over het aantal Amerikaanse manschappen dat tegen die tijd naar de V.S. zou kunnen terugkeren. (Reuter)

Beschiëting van Saigon

7 Mei 69 NRC

Volgens een Zuidvietnamese militaire woordvoerder zijn vandaag in Saigon ten minste 30 burgers om het leven gekomen en zijn er 44 mensen gewond bij een raketaanval van de Vietcong. Zeker twaalf raketten zijn neergekomen op het centrum van de Zuidvietnamese hoofdstad. Deze raketaanval was de 21ste sinds het begin van het tweede Vietcongoffensief op vijf mei jl.

Drie kilometer van het centrum, in de wijk Gia Dinh, kwamen bij een mortierbombardement op hun stellingen twee Zuidvietnamese militairen om het leven. Twee soldaten liepen verwondingen op.

In de Chinese wijk Cholon bliezen rebellen het gebouw van een Chineesstalige krant op waarbij volgens een Amerikaanse woordvoerder vijf doden zijn gevallen.

Met 130-millimeter kanonnen hebben Noordvietnamese soldaten gisteren een Amerikaanse stelling bij de basis Khe Sanh aangevallen. Dertien Amerikaanse mariniers werden gedood en 37 werden gewond. De mariniers doodden 49 Noordvietnamezen.

Vredesoverleg vastgelopen

PARIS, 6 juni (AFP, UPI) — De voorbereidende vredesbesprekingen tussen Noord-Vietnam en de Verenigde Staten zijn volkomen vastgelopen. Beide partijen schijnen verder van elkaar af te staan dan ooit tevoren. De kans op een spoedige beëindiging van de Vietnamese oorlog is niet in zicht.

Vietcong gaat door met beschieten van Saigon

11 juni 68 NR

Waarschuwing van Harriman aan Thuy

Grote raketten, afgeschoten door de Vietcong, hebben vanmorgen schade aangericht op woonwijken in Saigon en het vliegveld Tan Son Nhut. Ook werd het gebied onmiddellijk ten noorden van het presidentiële paleis getroffen. Er zijn verscheidene doden en gewonden; gisteren werden negentien mensen dodelijk getroffen en liepen ongeveer 140 verwondingen op.

De Vietcong gebruikt voor zijn aanvallen zware raketten van Russisch ontwerp die ieder ongeveer 6,5 kilogram aan explosieven bevatten. Zij zijn twee meter lang, hebben een reikwijdte van meer dan tien kilometer en kunnen in minder dan vijf minuten opgesteld, gericht, geladen en afgeschoten worden.

De Zuidvietnamese Senaat heeft vandaag een verklaring afgelegd die volgens waarnemers een nauwelijks verholde aansporing aan de Zuidvietnamese regering betekent om door middel van beperkingen op de bombardementen op Noord-Vietnam de tegenstander te bewegen de aanvallen op Saigon te staken.

Volgens de verklaring heeft de Vietcong geprofiteerd van het besluit van Zuid-Vietnam en zijn bondgenoten om de bombardementen beneden de 22-ste breedtegraad te beperken. De infiltraties in de hoofdstad zijn naar de mening van de senaatsleden na de vermindering van de bombardementen geïntensiveerd.

Het is mogelijk dat de heftige aanvallen van de gueerrilla's in Zuid-Vietnam een onderdeel vormen van een nieuwe campagne om te verhinderen dat het huidige bewind in Saigon enige invloed zal kunnen uitoefenen op de besprekingen te Parijs, waar eventueel afspraken zouden kunnen vallen over Vietnams politieke toekomst.

De leider van de Amerikaanse afvaardiging bij deze besprekingen, Averell Harriman, heeft zijn Noordvietnamese tegenspeler Xuan Thuy al laten weten dat de huidige raketaanvallen op Saigon de atmosfeer van de Parijse besprekingen zou kunnen bederven.

Na vier en halve week verkeren de besprekingen in Parijs nog in een volledige impasse door Hanoi's eis tot een onmiddellijk en onvoorwaardelijk stopzetten van de Amerikaanse bombardementen. Overleg over de politieke toekomst van Zuid-Vietnam is nog lang niet aan de orde, maar volgens Noordvietnamese kringen in Parijs willen de Noordvietnamese onderhandelaars aansturen op een coalitie in Zuid-Vietnam, gebaseerd op het Nationale bevrijdingsfront en de

onlangs opgerichte „Alliantie van nationale, democratische vredeskrachten“, die de V.S. hebben gekenschetst als een „schepping van Hanoi“.

Eaton

De Amerikaanse bankier en industrieel Cyrus Eaton heeft maandagavond in Parijs een gesprek gehad met de leider van de Noordvietnamese delegatie naar het inleidend vredesoverleg. Dit is dinsdag van Noordvietnamese zijde meegedeeld. Eaton zou zijn sympathie hebben betuigd met „de strijd van het Vietnamese volk“. Hij zou proberen ook met de Amerikaanse delegatieleider Averell Harriman in contact te treden.

Eaton heeft een belangrijk e rol gespeeld in de organisatie van de Pugwash-conferentie van 1957 in Canada, die gericht was op vermindering van de koude oorlog tussen Oost en West. Sindsdien houden zakenlieden, intellectuelen en politici uit West en Oost jaarlijks zulke Pugwash-conferenties. (Reuter)

12. 7. 68. CC 10122

Generaal William Westmoreland, de bevelhebber van de Amerikaanse strijdkrachten in Vietnam, rechts, neemt afscheid van zijn opvolger, generaal Creighton Abrams. Westmoreland is benoemd tot stafchef van het Amerikaanse leger.

Vietcong gaat door met beschieten van Saigon

Waarschuwing van Harriman aan Thuy

Grote raketten, afgeschoten door de Vietcong, hebben vanmorgen schade aangericht op woonwijken in Saigon en het vliegveld Tan Son Nhut. Ook werd het gebied onmiddellijk ten noorden van het presidentiële paleis getroffen. Er zijn verscheidene doden en gewonden; gisteren werden negentien mensen dodelijk getroffen en liepen ongeveer 140 verwondingen op.

De Vietcong gebruikt voor zijn aanvallen zware raketten van Russisch ontwerp die ieder ongeveer 6,5 kilogram aan explosieven bevatten. Zij zijn twee meter lang, hebben een reikwijdte van meer dan tien kilometer en kunnen in minder dan vijf minuten opgesteld, gericht, geladen en afgeschoten worden.

De Zuidvietnamese Senaat heeft vandaag een verklaring afgelegd die volgens waarnemers een nauwelijks verholde aansporing aan de Zuidvietnamese regering betekent om door middel van beperkingen op de bombardementen op Noord-Vietnam de tegenstander te bewegen de aanvallen op Saigon te staken.

Volgens de verklaring heeft de Vietcong geprofiteerd van het besluit van Zuid-Vietnam en zijn bondgenoten om de bombardementen beneden de 22-ste breedtegraad te beperken. De infiltraties in de hoofdstad zijn naar de mening van de senaatsleden na de vermindering van de bombardementen geïntensiveerd.

Het is mogelijk dat de heftige aanvallen van de gueerrilla's in Zuid-Vietnam een onderdeel vormen van een nieuwe campagne om te verhinderen dat het huidige bewind in Saigon enige invloed zal kunnen uitoefenen op de besprekingen te Parijs, waar eventueel afspraken zouden kunnen vallen over Vietnams politieke toekomst.

De leider van de Amerikaanse afvaardiging bij deze besprekingen, Averell Harriman, heeft zijn Noordvietnamese tegenspeler Xuan Thuy al laten weten dat de huidige raketaanvallen op Saigon de atmosfeer van de Parijse besprekingen zou kunnen bederven.

Na vier en halve week verkeren de besprekingen in Parijs nog in een volledige impasse door Hanoi's eis tot een onmiddellijk en onvoorwaardelijk stopzetten van de Amerikaanse bombardementen. Overleg over de politieke toekomst van Zuid-Vietnam is nog lang niet aan de orde, maar volgens Noordvietnamese kringen in Parijs willen de Noordvietnamese onderhandelaars aansturen op een coalitie in Zuid-Vietnam, gebaseerd op het Nationale bevrijdingsfront en de

onlangs opgerichte „Alliantie van nationale, democratische vredeskrachten”, die de V.S. hebben gekenschetst als een „schepping van Hanoi”.

Eaton

De Amerikaanse bankier en industrieel Cyrus Eaton heeft maandagavond in Parijs een gesprek gehad met de leider van de Noordvietnamese delegatie naar het inleidend vredesoverleg. Dit is dinsdag van Noordvietnamese zijde meegedeeld. Eaton zou zijn sympathie hebben betuigd met „de strijd van het Vietnamese volk”. Hij zou proberen ook met de Amerikaanse delegatieleider Averell Harriman in contact te treden.

Eaton heeft een belangrijke rol gespeeld in de organisatie van de Pugwash-conferentie van 1957 in Canada, die gericht was op vermindering van de koude oorlog tussen Oost en West. Sindsdien houden zakenlieden, intellectuelen en politici uit West en Oost jaarlijks zulke Pugwash-conferenties. (Reuter)

17/11/68 TRG Saigon overdag met raketten bestookt

SAIGON (AP, Reuter, UPI) — Met het lawaai van ontploffende raketten nog in zijn oren, heeft generaal Williams C. Westmoreland gisteren Saigon verlaten. Op de dag van zijn vertrek als opperbevehebber van de 500.000 Amerikaanse soldaten in Zuid-Vietnam, beschoot de Viet Cong het centrum van de stad voor het eerst bij daglicht met raketten. Het was een van de zwaarste bombardementen, die de Viet Cong tot nog toe heeft uitgevoerd op de Zuidvietnamese hoofdstad.

De aarval begon om kwart over zes 's morgens, kort nadat het dagelijkse uitgaansverbod was afgelopen. Het centrum van de stad was vol mensen. Twintig minuten lang gierden de raketten over de stad. Een van de projectielen kwam op korte afstand van het paleis van president Thieu terecht. Een andere raket belandde tussen het stadhuis en een groot flatgebouw, waar Amerikaanse officieren wonen. Mannen, vrouwen en kinderen renden gillend over straat, op zoek naar een schuilplaats. Er werden minstens 19 burgers gedood en 67 gewond.

Het was de achtste achtereenvolgende dag dat Saigon met raketten onder vuur werd genomen door de Viet Cong. Generaal Westmoreland had deze aanvallen van weinig militaire betekenis en een publiciteitsstunt genoemd. Een Amerikaanse officier zei gisteren sarcastisch: 'Ik neem aan dat de beschieting van vandaag van ceremoniële aard was — eenentwintig saluutschoten bij het vertrek van Westy'.

De Amerikanen zijn van mening dat de raketbeschietingen ten doel hebben de bevolking van de hoofdstad in een paniekstemming te brengen en het toch al zwakke gezag van de Zuidvietnamese regering verder te ondermijnen. Heel wat burgers in Saigon hebben de afgeïopen dagen de vraag gesteld: Waarom maakt niemand een einde aan deze beschietingen? Een Amerikaanse woordvoerder zei dat de Viet Cong waarschijnlijk aan alle kanten van Saigon raket-eenheden heeft opgesteld en dat er op zijn minst vier divisies voor nodig zouden zijn om een ring te leggen rondom de hoofdstad op een afstand van elf kilometer, de maximale reikwijdte van de raketten.

De Viet Cong heeft Saigon nu al uit het noorden, westen en zuiden beschoten. Er wordt verwacht dat de beschietingen bij daglicht zich voortaan vaker zullen voordoen. Het is dan

merkbare voorstellen waar de raketten precies vandaan komen. In Saigon circuleert het gerucht dat de Viet Cong de bevolking door middel van pamfletten heeft gewaarschuld.

PARIJS

In Parijs worden vanmorgen de besprekingen voortgezet tussen de delegaties van Noord-Vietnam en de Verenigde Staten. Averell Harriman, de leider van de Amerikaanse delegatie, is teruggekeerd van de begrafenis van Robert Kennedy. Hij verklaarde geen nieuwe instructies ontvangen te hebben en toonde zich weinig optimistisch. Leden van de Noordvietnamese delegatie hebben laten weten dat zij geen enkele concessie zullen doen. Zij blijven op het standpunt staan dat Amerika eerst volledig de bombardementen op en alle andere oorlogshandelingen tegen Noord-Vietnam moet staken alvorens er over andere onderwerpen gepraat kan worden. Noordvietnamese diplomaten hebben tijdens privé-gesprekken met Amerikaanse journalisten gezegd dat de moord op Robert Kennedy naar hun mening 'een complot' was om een presidentskandidaat uit de weg te ruimen, die voor vrede in Vietnam was. Zij geloven dat grote Amerikaanse wapenhandelaars, die flink aan de Vietnamese oorlog verdienen, achter het complot zitten. Een andere opmerking van de Noordvietnamese diplomaten was: 'Amerika heeft jaren achtereen geweld geëxporteerd, nu bogst het geweld thuis. Het is als een boemerang teruggekomen'.

Helpen of vernietigen in Vietnam

13 3 1968
63402

De menselijke geschiedenis kent zijn specifieke gruwelen voor iedere eeuw, al doet onze eeuw het buitengewoon grondig. Het machiavellisme is ook niet van gisteren, in iedere politiek is een zekere graad van immoraliteit en hypocrisie ingecalculleerd — achteraf komen dan wel de boetvaardigheid en as op ons hoofd. Er is echter een graadoverschrijding in methodische immoraliteit, die voor een normaal functionerend geweten niet meer acceptabel kan zijn. Dit schijnt het geval te zijn met de bekende genocide van de Tweede Wereldoorlog.

Dit lijkt mij eveneens het geval te zijn met de geocide — de land- en landschapsvernietiging — die de V.S. op het ogenblik in Vietnam, en speciaal in Zuid-Vietnam, het beschermde gebied van de bondgenoot, toepassen; en die door de Westerse wereld en in het bijzonder de officiële instanties, in de geest van het wie zwijgt stemt toe, wordt goedgekeurd.

De boetvaardigheid kan later weer komen, wanneer men de balans van de morele afstomping zal opmaken of deze afstomping als een cultuurverschijnsel beoordelen — en als er geen as meer is, strooien we chemicaliën op ons hoofd.

Men moet zich echter niet verwonderen over de radicalisering die sommige geesten ondergaan, of over de graad van weerzin en verachting tegenover oudere generaties en verantwoordelijke instanties — bijv. onze volksvertegenwoordiging, boordevol „specialiteiten" (Multatuli) en c.a.o.-zorgen — die bij vele jongeren aanwezig lijkt te zijn. Er is inderdaad vaak geen alternatief tussen de praktische immoraliteit en de morele kater, en de laatste is een radicaliserend wezen.

Voor het overige sluit ik me graag aan bij wat de heer A. C. Perdeck in Uw mening van 27.5.1968 schreef er

wat ook mij door het hoofd gespeeld heeft: de merkwaardige continuïteit in de Amerikaanse natuurvernietigingsdrang: in de vorige eeuw de „eigen" fauna (bizons enz.), in deze eeuw andermans landschap. Waarbij is aan te tekenen, dat de V.S. hier slechts brutaler, botter, massaler, methodischer, wetenschappelijker en meedogenlozer doen, wat de moderne civilisatie als zodanig aan geocide praktizeert en praktizeerde.

E. M. JANSSEN
Rotterdam

UW MENING

Helpen of vernietigen in Vietnam

De menselijke geschiedenis kent zijn specifieke gruwelen voor iedere eeuw, ald doet onze eeuw het buitengewoon grondig. Het machiavellisme is ook niet van gisteren, in iedere politiek is een zekere graad van immoraliteit en hypocrisie ingecalculeerd — achteraf komen dan wel de boetvaardigheid en as op ons hoofd. Er is echter een graadoverschrijding in methodische immoraliteit, die voor een normaal functionerend geweten niet meer acceptabel kan zijn. Dit schijnt het geval te zijn met de bekende genocide van de Tweede Wereldoorlog.

Dit lijkt mij eveneens het geval te zijn met de geocide — de land- en landschapsvernietiging — die de V.S. op het ogenblik in Vietnam, en speciaal in Zuid-Vietnam, het beschermde gebied van de bondgenoot, toepassen; en die door de Westerse wereld en in het bijzonder de officiële instanties, in de geest van het wie zwijgt stemt toe, wordt goedgekeurd.

De boetvaardigheid kan later weer komen, wanneer men de balans van de morele afstomping zal opmaken of deze afstomping als een cultuurverschijnsel beoordelen — en als er geen as meer is, strooien we chemicaliën op ons hoofd.

Men moet zich echter niet verwonderen over de radicalisering die sommige geesten ondergaan, of over de graad van weerzin en verachting tegenover oudere generaties en verantwoordelijke instanties — bijv. onze volksvertegenwoordiging, boordevol „specialiteiten” (Multatuli) en c.a.o.-zorgen — die bij vele jongeren aanwezig lijkt te zijn. Er is inderdaad vaak geen alternatief tussen de praktische immoraliteit en de morele kater, en de laatste is een radicaliserend wezen.

Voor het overige sluit ik me graag aan bij wat de heer A. C. Perdeck in Uw mening van 27.5.1968 schreef en

wat ook mij door het hoofd gespeeld heeft: de merkwaardige continuïteit in de Amerikaanse natuurvernietigingsdrang: in de vorige eeuw de „eigen” fauna (bizons enz.), in deze eeuw andermans landschap. Waarbij is aan te tekenen, dat de V.S. hier slechts brutaler, botter, massaler, methodischer, wetenschappelijker en meedogenlozer doen, wat de moderne civilisatie als zodanig aan geocide praktizeert en praktizeerde.

E. M. JANSSEN
Rotterdam

Dr. Spock schuldig aan wetsovertreding verklaard

43-10-12 WRC
Aansporing niet aan militaire
dienstplicht te voldoen

Een federale rechtbank in Boston heeft vrijdag de kinderarts dr. Spock en drie anderen schuldig verklaard aan wetsovertreding omdat zij jongelui hadden aangespoord niet aan hun militaire dienstplicht te voldoen. De anderen waren een studentengeestelijke, een schrijver en een student. Een verdachte werd vrijgesproken.

De vonnissen zullen later bekend worden gemaakt. De maximumstraf is vijf jaar gevangenisstraf en tienduizend dollar boete.

(A.F.P. - Reuter)

Vietcong dreigt met zeer zware raketaanvallen

SAIGON, 15 juni (AFP, Reuter) — Gezinnen van welgestelde Vietnamese en niet-Vietnamese zakenlieden verlaten Saigon in verband met de dreiging van Vietcong-raketaanvallen op grote schaal. Enkele ambassades hebben hun staf geraden de gezinnen uit Saigon weg te zenden en de Koninklijke Shell-groep heeft soortgelijke maatregelen getroffen. De Amerikaanse ambassade heeft dergelijke adviezen echter niet aan de Amerikanen gegeven en een Britse ambassadefunctionaris zei dat de Britten ook blijven.

De maatregelen zijn een gevolg van door de Vietcong — vooral in de Chinese wijk Cholon — verspreide vlugschrijven waarin de bevolking wordt gewaarschuwd dat de Vietcong gedurende honderd nachten honderd raketten per nacht op de stad zal afvuren.

Protest Harriman tegen beschieting Vietnamese steden

De Amerikaanse onderhandelaar Averell Harriman heeft gisteren in Parijs scherp geprotesteerd tegen de beschietingen door de Vietcong en de Noordvietnameze van Saigon en andere Zuidvietnamese steden.

Harriman zou verklaard hebben dat de beschietingen tegen geen enkel militair doel gericht zijn en alleen slachtingen onder de burgerbevolking teweeg brengen.

Saigon bereidt zich voor op intensieve aanvallen

Rijke gezinnen op de vlucht

15 JUNI 68 NRC

Gezinnen van welgestelde Vietnamese en niet-Vietnamese zakenlieden verlaten Saigon in verband met de dreiging van raketaanvallen op grote schaal van de Vietcong. Enkele ambassades hebben hun staf aangeraden de gezinnen uit Saigon weg te zenden. Ook de Shell heeft dergelijke maatregelen getroffen. De Amerikaanse ambassade heeft echter niet aan de Amerikanen de raad gegeven weg te trekken, en ook de leden van de Britse ambasadestaf blijven in de hoofdstad.

De maatregelen zijn een gevolg van door de Vietcong — vooral in de Chinese wijk Cholon — verspreide vlugschriften waarin de bevolking wordt gewaarschuwd dat de Vietcong gedurende honderd nachten honderd raketten per nacht op de stad zal afvuren.

Vanmorgen heeft de Vietcong de luchtmachtbasis Bien Hoa, 30 km. ten noorden van Saigon met raketten bestookt. Amerikaanse B-52-bommenwerpers hebben vanmorgen de infiltratieroutes die de Vietcong gebruikt om raketten en infanteristen naar de streek rondom Saigon te brengen, aangevallen.

In de buitenwijken van Saigon zijn nog steeds guerrillastrijders actief; er werden 20 mortiergranaten afgeschoten.

De chef van de Zuidvietnamese generale staf, generaal Cao Van Vien, zei vrijdag dat hij de regering maatregelen heeft voorgesteld ter verdediging tegen de raketaanvallen. Ook zei hij dat er vergeldingsmaatregelen zouden worden genomen.

Donderdagnacht werd de stad niet onder vuur genomen maar wel het vliegveld Tan Son Nhut. Daar nieuwe beperkingen gelden voor de berichtgeving over de raketaanvallen, wilde de generaal slechts zeggen dat een aantal raketten op de basis was afgevuurd, waarbij lichte materiële en persoonlijke verliezen waren geleden.

Tri Quang

Tri Quang, de militante boeddhistische monnik die sinds het einde van februari door de regering van Zuid-Vietnam gevangen wordt gehouden, heeft premier Tran Van Huong verzocht weer in vrijheid gesteld te worden.

Tri Quang en vier andere monniken, worden zonder dat er een aanklacht tegen hen is ingediend, vast-

gehouden in een villa van de nationale politie. De regering was oorspronkelijk bevreesd dat de Vietcong Tri Quang en de andere monniken zou benaderen om een coalitieregering te vormen. Daarom werden de vijf mannen, „als bescherming” gevangen gezet. Verschillende politici, die tegelijk met de monniken werden gearresteerd, zijn echter intussen weer vrijgelaten.

Tri Quang zei dat zijn gevangenneming ongrondwettig en illegaal was, en hij voegde daar aan toe dat als bewezen wordt dat zijn arrestatie onwettig was, degenen die er verantwoordelijk voor waren, gestraft moeten worden.

Hij riep ook op tot eenheid onder de nationalistische elementen.

McCarthy

Senator Eugene McCarthy, die dingt naar de Democratische kandidatuur voor het presidentschap, meent dat het Amerikaanse volk bereid is akkoord te gaan met de terugtrekking van de Amerikaanse troepen uit Vietnam. McCarthy gaf zijn mening in een vraaggesprek met de New York Times.

Volgens McCarthy zou de Amerikaanse regering zonder verzet van het Amerikaanse volk alles wat zij wil kunnen doen om tot verminde-

ring van de strijd in Vietnam te komen. Het volk zou er zelfs akkoord mee gaan als de regering zich verplichtte tot eenzijdige terugtrekking van de Amerikaanse troepen in Vietnam.

De senator vond niet dat de V.S. hun troepen in Europa moeten terugtrekken. Mogelijk zou over een dergelijke terugtrekking te onderhandelen zijn, maar dan zowel met de Duitsers als de Russen. (Reuter, A.P., A.F.P.)

Troepen bij paleis van president Thieu

Ky zou coup beramen

SAIGON (AP, Reuter, UPI) — In de hoofdstad van Zuid-Vietnam doen hardnekkige geruchten de ronde, dat vice-president Ngoejen Cao Ky samen met zijn militaire vrienden een staatsgreep beraamt. Zegslieden van de politie hebben meegedeeld dat president Ngoejen Van Thieu zijn particuliere veiligheidsdienst opdracht heeft gegeven hem op de hoogte te houden van de verblijfplaats en de bewegingen van Ky.

De geruchten over de staatsgreep namen toe, toen er troepen werden samengetrokken bij het paleis van president Thieu. Niemand in Saigon wist of de soldaten daar kwamen om de president te beschermen tegen de Viet Cong of tegen zijn ambitieuze rivaal, de vice-president Ky, die openlijk op voet van oorlog staat met president Thieu, heeft tegenover een dagblad in Saigon de geruchten over een staatsgreep als 'onzin' veroordeeld. Ky vertrok zaterdag uit Saigon met de woorden: 'Ik heb maagpijn en ik heb rust nodig'. Hij ging enige dagen doorbrengen in de badplaats Nha Trang. Hij is de laatste tijd opvallend vaak niet in de Zuidvietnamese hoofdstad aanwezig.

Uit betrouwbare politieke bronnen hebben Amerikaanse journalisten in Saigon vernomen dat een aantal hoge officieren en regeringsambtenaren hun functies zullen neerleggen om Ky in diens strijd tegen Thieu te steunen. Generaal Ngoejen Doec Thang, de commandant van het vierde militaire district, dat de uitermate belangrijke Mekong-delta omvat, zou 'ziekteverlof' wil-

len vragen, ook al verkeert hij in uitstekende gezondheid. Thang is een goede vriend van vice-president Ky. De minister van defensie, generaal Ngoejen Van Vy, zou van plan zijn af te treden.

Zowel Ky als Thieu zijn bedreven in het uitvoeren van staatsgrepen. Zij kwamen beiden na een serie coups in juni 1965 aan de macht. Het wordt in Saigon als onmogelijk beschouwd om een staatsgreep zonder de goedkeuring van de Amerikanen met succes uit te voeren. President Thieu heeft thans de volledige steun van de Amerikaanse autoriteiten in Saigon.

VIET CONG

Generaal Creighton Abrams, de nieuwe opperbevelhebber van de Amerikaanse troepen in Zuid-Vietnam, is van mening dat Saigon 'het belangrijkste doel van de Viet Cong is'. Hij acht het mogelijk om een einde te maken aan de beschietingen van de hoofdstad. 'Wij hebben daar alle middelen voor', zei de generaal. De bombardementen met raketten en mortieren op Saigon beschouwt Abrams als een teken van

zwakte van de Viet Cong, die door het lijden van zware verliezen momenteel niet in staat zou zijn tot infanterieaanvallen op grote schaal.

De zware beschietingen van Saigon, die de Viet Cong door middel van pamfletten heeft aangekondigd en die zullen bestaan uit honderd nachtelijke bombardementen met steeds honderd raketten, zijn nog niet begonnen. Wel vuurde de Viet Cong zaterdag twintig mortiergranaten af op een van de buitenwijken van Saigon en kwamen er zondagmorgen vroeg vier raketten terecht op de havenwijk van de Zuidvietnamese hoofdstad. Eenheden van de Viet Cong hebben op korte afstand van Saigon twee stormaanvallen uitgevoerd op stellingen van de Amerikaanse infanterie. Na hevige gevechten, die zeven uur duurden, werd de Viet Cong verdreven. Zware B-52 bommenwerpers hebben in de directe omgeving van Saigon duizenden bommen neergesmeten om de Viet Cong het aanvoeren van manschappen en raketten te beletten. Een woordvoerder van het Amerikaanse leger zei dat dit een van de zwaarste bombardementen was, die tot nog toe in Vietnam zijn uitgevoerd. De explosies van de bommen deden de winkelruiten in het centrum van Saigon trillen. De bommenwerpers vlogen op zeer grote hoogte, toen ze hun bommenlasten lieten vallen. Met de mogelijke aanwezigheid van burgers werd geen rekening gehouden.

Steeds meer Amerikaanse en Zuidvietnamese troepen worden rondom Saigon

samengetrokken om aan de raketaanvallen door de Viet Cong een einde te maken. In de buitenwijken van de hoofdstad zijn echter nog steeds kahoniers van de Viet Cong actief.

KHE SANH

Bij de Amerikaanse basis Khe Sanh die vlak beneden de gedemilitariseerde zone tussen Noord- en Zuid-Vietnam is gelegen, is hevig gevochten tussen Amerikaanse mariniers en Noordvietnamese soldaten. Het was de zwaarste veldslag sinds de Noordvietnamezen twee maanden geleden plotseling het beleg van Khe Sanh opgaven. De Amerikanen menen dat er nu tienduizend Noordvietnamese soldaten bij Khe Sanh worden geconcentreerd. De strijd bij Khe Sanh duurde bijna vier uur. Er sneuvelden 16 Amerikaanse mariniers, 61 liepen verwondingen op. Noordvietnamese troepen verloren, aldus Amerikaanse opgaven, 181 man. Ter hoogte van de gedemilitariseerde zone is gisteren een Amerikaanse patrouilleboot door Noordvietnamese kustgeschut tot zinken gebracht. De vijf opvarenden worden vermist. Ook de Amerikaanse kruiser Boston is beschoten, maar niet geraakt.

Het parlement van Zuid-Vietnam is akkoord gegaan met de wet, die de algemene mobilisatie afkondigt. Mannen tussen 18 en 43 jaar in het gehele land kunnen binnenkort voor het leger worden opgeroepen. De strijdkrachten van Zuid-Vietnam zullen met 200.000 man worden versterkt tot 870.000 man.

Thieu ontslaat minister die met Viet Cong wilde praten

15/6/60
Trouw

SAIGON — (AP, Reuter, UPI) — De Zuidvietnamese minister dr. Phan Quang Dan is ontslagen, omdat hij in de Verenigde Staten heeft gepleit voor spoedige onderhandelingen tussen de Zuidvietnamese regering en het Nationale Bevrijdingsfront van Zuid-Vietnam, de politieke organisatie van de Viet Cong. Tijdens een toespraak in Amerika, waar hij nog steeds verblijft, had dr. Dan gezegd: 'Of je moet alle leden van het Nationale Bevrijdingsfront doden of je moet met ze praten. Ze allemaal doden is onmogelijk'.

President Thieu van Zuid-Vietnam was woedend, toen hij vernam wat minister Dan had gezegd. Hij is uitermate bevreesd dat de Amerikaanse regering voor de opvattingen van Zuidvietnamezen als dr. Dan zal gaan voelen. Herhaaldelijk heeft Thieu de afgelopen tijd verklaard dat er onder geen beding gepraat moet worden met het Bevrijdingsfront, dat hij beschouwt als een organisatie van Hanoi.

Phan Quan Dan, die lid is van de rechts-nationalistische Dai Viet Partij, was pas sedert einde mei minister. Hij is de held van de armen van Saigon, voor wie hij als arts zeer veel heeft gedaan. Als minister van staat behoorde dr. Dan tot de belangrijkste adviseurs van premier Tran Van Hocong, die hem nu echter heeft laten weten dat hij pas aan het einde van deze maand terugkeert naar Saigon.

TRI QUANG

De militante boeddhistenleider Tri Quang, die in februari zonder enige aanleiding met vier andere boeddhistische monniken gevangen werd gezet, heeft de Zuidvietnamese regering verzocht hem onmiddellijk vrij te laten of hem anders voor een rechtbank

te laten verschijnen. Tri Quang is voorstander van een neutraal Zuid-Vietnam en heeft zich fel verzet tegen de militaire dictatuur in zijn verwoeste land. Hij heeft de regering er op gewezen dat zijn gevangenneming in strijd is met de grondwet en door hem beschouwd wordt als 'een onderdrukingsmaatregel tegen het boeddhisme'. De politie sloot Tri Quang in februari op onder het mom dat hij 'beschermd' moest worden tegen de Viet Cong, maar liet tegelijkertijd weten dat de boeddhistenleider een handlanger van de Viet Cong was.

President Ngoejen Van Thieu heeft zijn vertrouwing generaal Ngoejen Van Minh benoemd tot de militaire commandant van Saigon en de aangrenzende provincie Gia Dinh. De voorganger van Minh was generaal Le Ngoejen Khan, die een vertrouwing van vice-president Ky was. Door deze commandowisseling heeft president Thieu zijn positie verder versterkt (zie pagina 7 voor bijzonderheden over de machtsstrijd tussen Thieu en Ky).

Het was gisteren de tweede dag, dat de Viet Cong het centrum van Saigon niet met raketten bestookte. Opnieuw werd de luchthaven van de hoofdstad onder vuur genomen. Een Amerikaan kwam daarbij om het leven, een vliegtuig ging verloren. De Amerikanen hebben bekend gemaakt dat zij in totaal 3935 vliegtuigen en helikopters in Vietnam hebben verloren. Volgens de Amerikaanse opgaven zijn daarvan 852 vliegtuigen en 9 helikopters boven Noord-Vietnam neergeschoten. De Noordvietnamezen beweren dat zij thans toe zijn aan het neerhalen van de drieduizendste Amerikaanse machine boven Noord-Vietnam.

De Amerikaanse senator Eugene McCarthy, die zich kandidaat heeft gesteld voor het presidentschap, heeft verklaard dat het Amerikaanse volk thans bereid is te aanvaarden dat de Amerikaanse troepen uit Zuid-Vietnam worden teruggetrokken. 'Ik geloof dat de regering alles, wat ze maar zou willen, kan doen om de oorlog te verminderen', verklaarde hij aan de New York Times. Zelfs als de Amerikaanse regering besloot tot 'de eenzijdige terugtrekking' van haar troepen, zouden de Amerikanen dat accepteren.

HARDE MACHTSSTRIJD IN SAIGON

IN SAIGON

door Huib Hendrikse

Begin juli vorig jaar durfde de Zuidvietnamese politicus Tran Van Hoeng, die zich kandidaat had gesteld voor het presidentschap, zijn woning in Saigon niet te verlaten. Hij was bang vermoord te zullen worden door de mannen van generaal Ngoen Ngoc Loan, die als het hoofd van de nationale politie en de veiligheidsdienst van Zuid-Vietnam over een eigen leger van 80.000 man beschikte.

De 37-jarige Loan, die door de New York Times treffend werd getypeerd als 'een soort onderkoning van het Saigon-gebied', is nu juist ontslagen door de Zuidvietnamese regering, welke geleid wordt door zijn oude vijand Tran Van Hoeng. Het uitschakelen van de oppermachtige Loan zou nooit gelukt zijn als deze gangsterachtige figuur niet op 5 mei door een sluipschutter van de Viet Cong ernstig was getroffen. Hij ligt nog in het ziekenhuis. Bovendien kon hij zijn mannen niet laten mobiliseren door zijn zwager Van Van Coea, de dictatoriale burgemeester van Saigon. Deze machthebber raakte gewond, toen op 2 juni een door een Amerikaanse helikopter verkeerd afgevuurde raket terecht kwam op een commandopost van de politie in Cholon, de Chinese wijk van de Zuidvietnamese hoofdstad. Zes hoge officieren, allen toegewijde medewerkers van generaal Loan, werden daarbij gedood.

Het Zuidvietnamese dagblad Cong Tsoeng, dat nauwe verbanden onderhoudt met generaal Loan en dan ook heel goed weet wat voor barbaarse methoden er vaak gebruikt worden in de politieke jungle van Saigon, heeft vorige week donderdag de beschuldiging geuit dat de beschieting van de politiepost 'geen vergissing' is geweest. Dit is een zeer grove manier om te zeggen dat het ongeluk generaal Ngoen Van Thieu, de in het intrigeren zo bedreven president van Zuid-Vietnam, opvallend goed van pas kwam. De 45-jarige Thieu, een tenger man met een verlegen glimlachje, die men het niet aanziet dat hij aan het organiseren van minstens drie staatsgrepen actief heeft meegedaan, is druk bezig zoveel mogelijk de macht te breken van zijn gevaarlijkste rivaal, de 37-jarige vice-president Ngoen Cao Ky, die wegens zijn onstuimigheid in Saigon bekend staat als 'de cowboy'. Zolang generaal Loan het politieleger volkomen in zijn macht had, viel er voor vice-maarschalk van de luchtmacht Ky weinig te vrezen. Loan was bereid voor hem elke vuile zaak op te knappen, zoals hij de afgelopen jaren zeer duidelijk heeft bewezen.

Ky razend

Kort nadat Loan echter zwaar gewond in het ziekenhuis was opgenomen, sloeg president Thieu toe. Hij stuurde de in november vorig jaar benoemde premier Ngoen Van Loc, die een stroman van Ky was, naar huis en gaf Ky's vastberaden tegenstander Tran Van Hoeng opdracht een nieuw kabinet samen te stellen. De vice-president van Zuid-Vietnam ging als een razende te keer. Hij sprak van 'een bende van buitenlandse lakeien in de regering', omdat hij maar al te goed wist dat de Amerikaanse autoriteiten in Saigon er reeds lang bij president Thieu op hadden aangedrongen de betrouwbare Tran Van Hoeng tot premier te maken.

autoriteiten in Saigon. De Amerikanen vonden Ky wel een doortastende vechter, maar waren nog niet vergeten dat hij vroeger, tijdens de politieke strubbelingen na het vermoorden van de dictator Ngo Dinh Diem, twee keer had bedreigd Saigon te zullen bombarderen met zijn vliegtuigen. Het zou op de westerse buitenwereld wel een heel wonderlijke indruk maken als de geweldsmaniak Ky de democratische president van Zuid-Vietnam zou worden. Hoewel Thieu bepaald niet democratischer was ingesteld, had deze sluwe generaal het voordeel dat hij zich niet zo luidruchtig als dictator gedroeg.

Ky moest er genoeg mee nemen de militaire kandidaat te worden voor het, volgens de grondwet, nogal onbetekenende ambt van vice-president. Ky wist echter dat de grondwet er was om geschonden te worden en was er van overtuigd dat hij zich ook als vice-president sterk zou kunnen doen gelden. Hij deed dan ook een beroep op zijn vriend Loan om alle burgerpolitici, die enige kans hadden om Thieu bij de presidentsverkiezingen te verslaan, zoveel mogelijk uit te schakelen.

Tran Van Hoeng

Een van de slachtoffers was de fatsoenlijke, 64-jarige Tran Van Hoeng, die burgemeester van Saigon was geweest en die van 1 november 1964 tot 27 januari 1965 premier was. Door zijn grote eerlijkheid had hij zich in de hoofdstad zeer geliefd gemaakt. Hij had bovendien actief deelgenomen aan het verzet tegen de Franse kolonialisten. Hoewel Tran Van Hoeng over weinig politieke aanhang beschikte, werd hij als een van de belangrijkste burgerkandidaten voor het presidentschap beschouwd.

Deze rechtse nationalist zei dat het bij de presidentsverkiezingen ging om de keuze tussen een regime van militairen of een regering van burgers. Alleen een bewind van fatsoenlijke, bekwame burgers zou Zuid-Vietnam naar zijn mening nog van de ondergang kunnen redden. Hij gaf in voorzichtige bewoordingen uiting aan het intense vredesverlangen van de bevolking. Zo zei hij tijdens zijn campagne:

Tedereen is de oorlog beu. Tedereen wil vrede. Ook de Amerikanen willen in 1968 vrede. De mensen aan beide kanten hebben erg geleden. Ik vind dat de leiders aan beide kanten de plicht hebben om een middel te vinden om een einde aan de oorlog te maken. Als er vrede wordt bereikt, is er geen winnaar en geen verliezer'. Hij maakte ook een verzoenend gebaar jegens de guerrillastrijders van de Viet Cong door te zeggen dat 'veel van onze broeders, die tot het Nationale Bevrijdingsfront behoren, ware nationalist zijn'. Als presidentskandidaat is Tran Van Hoeng volledig kapot gemaakt door de militaire dictators Thieu en Ky, die 'de eindoverwinning' predikten en het woord vrede als een vloek beschouwden. Het geraat over 'de broeders van het Bevrijdingsfront' vonden ze misdadig. De agenten van generaal Loan dreigden Tran Van Hoeng te zullen vermoorden. Terecht sprak hij van 'de tyrannie van de regering'. Hij oeschuldigde Thieu en Ky er van dat zij de meeste Zuidvietnamese soldaten twee stenkarten hadden gegeven om op hen te stemmen. Vol bitterheid merkte hij aan de vooravond van de verkiezingen op: Aan een hele dag zou ik nog niet genoeg hebben om alle trucs van de regering van Thieu en Ky op te sommen'.

Hoewel Tran Van Hoeng als een solide, pro-Amerikaanse figuur stond aangeschreven bij de Amerikaanse autoriteiten in Saigon, namen zij tijdens de presidentsverkiezingen geen hand voor hem uit. Ze hadden echter wel graag gezien dat deze rustige boeddhist premier van de nieuwe regering was geworden. Er werd in november vorig jaar echter een futloos kabinet gevormd, dat duidelijk de invloed van Ky vertoonde.

Deze regering deed niet veel anders dan het produceren van prachtige verklaringen, die opgesteld waren in de pseudo-revolutionaire taal van vice-president Ky. Aan de illusie van het regeren maakte het rootscheepse offensief van de Viet Cong aan het begin van dit jaar adicaal een einde. Ook de Amerikaanse illusie dat de oorlog in Vietnam bijna gewonnen was, zoals generaal William C. Westmoreland had gezegd, werd door de aanvallen van de Viet Cong veretigd. President Johnson besloot tenslotte toch maar naar de onderdelingstafel te gaan, hoe zeer zijn militaire adviseurs hem dat k hadden afgeraden.

President Thieu had grote moeite om de Amerikaanse zwaai te lgen. Hij moest echter wel. Hij begreep dat de Amerikanen beslist et meer militaire en financiële steun zouden gaan geven aan zijn akke regime dan ze al deden. Als hij hen ging tegenwerken, zouden hem wel eens als een baksteen kunnen laten vallen. Bovendien rd hij gerustgesteld door de militante verklaringen, die voortrend uit Washington bleven komen.

Thieu, die veel soepeler manoeuvreert dan Ky, besloot er het beste te maken. Hij probeerde zijn positie te versterken door te doen de Amerikanen al zo lang hadden gewild, waardoor hij dan elijkertijd zijn krijgslustige rivaal Ky naar een zijspoor zou kunnen ven. De Amerikanen wilden een Zuidvietnamese regering, waarze eindelijk eens behoorlijk voor de dag zouden kunnen komen. i voorkeur ging uit naar Tran Van Hoeng, die door zijn fatsoen veel sympathie zou kunnen rekenen en wiens opvattingen in grote en overeenkomen met wat de Amerikanen aan de onderhandelingsin Parijs hopen te bereiken: een langdurige wapenstilstand — ong denkt aan vijf tot tien jaar — waarna vrije verkiezingen en volgen. De mensen zullen dan moeten kiezen, zo heeft Tran Hoeng vorig jaar gezegd, tussen een regering van rechtse vietnamese nationalist en een bewind van communisten.

Wants zijn haat jegens president Thieu aanvaardde Tran Van anks zijn opdracht om een nieuw kabinet te vormen. Hij vergeleek ng de opdracht om een nieuw kabinet te vormen. Hij vergeleek Vietnam met een sampan, die op het punt staat te gaan zinken, el nuchter: 'Ik bevind me aan boord en ik wil niet meezinken. oet meehelpen het water uit de zinkende sampan te scheppen'. regering is de twaalfde sinds de door de Amerikanen zo lange ejubelde dictator Diem in november 1963 door hoge officieren vermoord. Het is ook de meest behoorlijke regering sinds die Er zitten enkele overtuigde tegenstanders van de macht der ren in het kabinet, dat slechts twee generaals telt. President

Vice-president Ngoejen Cao Ky, met een sier-handgranaat aan zijn luxueuze koppel.

Thieu moet er dan ook voor oppassen dat Tran Van Hoeng en zijn burgerministers niet al te doortastend gaan optreden. Ze zouden zich dan ook wel eens tegen hem kunnen keren. Daarnaast moet Thieu op zijn hoede blijven voor vice-president Ky, die gezegd heeft: 'Voor een man als ik ben zijn er slechts twee oplossingen: winnen of uitgeschakeld worden'. De strijd om te winnen heeft hij nog lang niet opgegeven. Ook zonder de beschietingen door de Viet Cong zou het bepaald niet rustig zijn in Saigon.

Het

Jongensinternaat der Christelijke Lycea te Zeist

Ky razend

Kort nadat Loan echter zwaar gewond in het ziekenhuis was opgenomen, sloeg president Thieu toe. Hij stuurde de in november vorig jaar benoemde premier Ngoejen Van Loc, die een stroman van Ky was, naar huis en gaf Ky's vastberaden tegenstander Tran Van Hoeong opdracht een nieuw kabinet samen te stellen. De vice-president van Zuid-Vietnam ging als een razende te keer. Hij sprak van 'een hende van buitenlandse lakeien in de regering', omdat hij maar al te goed wist dat de Amerikaanse autoriteiten in Saigon er reeds lang bij president Thieu op hadden aangedrongen de betrouwbare Tran Van Hoeong tot premier te maken. Maar Ky was gedwongen zich neer te leggen bij de benoeming van zijn vijand tot eerste minister, ook al maakte hij er de beperking bij: 'Ik steun Tran Van Hoeong uitsluitend zolang als hij anti-communist blijft'. Hoewel Ky er prat op gaat nog nimmer een boek over het communisme gelezen te hebben, blijkt hij er een bijzondere gave voor te bezitten om vast te stellen wanneer iemand communist is. Iedere Zuidvietnamees, die zich inzet voor de spoedige beëindiging van de oorlog en zich daarom tegen de militaire dictatuur in Saigon keert, beschouwt hij als 'een handlangers van de communisten, die vóór nietig moet worden'.

Als er weer eens een Zuidvietnamese politicus of journalist door Ky als communist was ontmaskerd, dan zorgden de agenten van generaal Loan er wel voor dat de man zijn trekken thuis kreeg. Nadat op 7 december 1966 de liberale politicus Tran Van Van, die zich fel had verzet tegen de praktijken van Ky en diens kliek, in Saigon was vermoord, behoeft generaal Loan meestal alleen maar iemand een dreigende waarschuwing te geven om hem zijn mond te doen houden of om hem gewillig te maken. Hij was, zo merkte hij tot z'n genoegen, een angstaanjagende figuur geworden. Deze reputatie versterkte hij door tijdens het Tet-offensief van de Viet Cong voor de camera van een persfotograaf met zijn pistool een lid van het Nationale Bevrijdingsfront van Zuid-Vietnam op straat dood te schieten. Bovendien maakte hij van de aanvallen van de militaire gebruike om een aantal politieke tegenstanders van de Viet Cong dictatuur — door zowel Thieu als Ky op verachtelijke toon 'neutraal' genoemd — op te laten sluiten. Een van hen was Ho Thing Minh, die al geruime tijd in Frankrijk als balling leefde, maar voor de begrafenis van een familielid naar Saigon was gekomen. President Thieu, die ook lange tijd van de activiteiten van Loan heeft geprofiteerd, begreep dat hij nooit aan de zeer sterke positie van de ambitieuze vice-president Ky enigszins een einde zou kunnen maken, als hij niet een behoorlijke greep kreeg op de nationale politie en de veiligheidsdienst. De Viet Cong kwam hem te hulp door Loan neer te schieten. Toch durfde Thieu nog niet al te hard op te treden, toen de commandant van de politie en de burgemeester van Saigon, en een aantal hoge officieren het politie-apparaat blijven opgenomen. Toch echter een Amerikaanse helikopter een raket liet neerkomen op een politiebpost, was generaal Loan in één slag zes van zijn belangrijkste medewerkers kwijt. President Thieu maakte direct van de gelegenheid gebruik om de bij de raketaanval gewonde burgemeester van Saigon te ontslaan. Generaal Loan kon toen ook meteen van al zijn macht beroofd worden. In de badplaats Voeng Taoo, een geliefd oord van de zo op luxe gestelde Ky, reageerde mannen van de politie op het ontslag van hun hoogste chef door een kort straatgevecht te beginnen met Zuidvietnamese soldaten. Als vorm van verzet had dit echter weinig te betekenen.

Soort Hitler

Na een serie staatsgrepen kwamen Thieu en Ky op 12 juni 1965 samen aan de macht. Generaal Thieu werd staatshoofd, vice-maarschalk Ky werd premier. De in Noord-Vietnam geboren Ky liet duidelijk merken dat hij de alleenheerser over Zuid-Vietnam wilde worden, om daarna Noord-Vietnam te kunnen 'bevrijden', zoals hij graag zegt. Hij beschouwde zich als een soort Aziatische Hitler en kwam daar openlijk voor uit: 'Ik wil onze jeugd bezielen met hetzelfde fanatisme, dezelfde toewijding en dezelfde vechtlust als waarmee Hitler zijn volk heeft bezield'. Op Amerikaans advies begon hij daarna wat meer democratische opmerkingen te maken, maar zijn ware overtuiging heeft hij nooit helemaal verzwegen. De laatste tijd, nu de Amerikanen hem zo sterk tegenwerken, slaat hij ook duidelijk racistische taal uit. Zo zei hij onlangs: 'Ik hou niet van de blanken. Ik ben er trots voor om ze te mogen. Ik heb nooit geloofd dat het blanke zijn, een Aziat, een gele man. Ik heb nooit geloofd dat het blanke ras een superieur ras was. Integendeel. Als ik godsdienstig was, wat ik niet ben, dan zou ik zeggen: 'Ik ben de man die God gezonden heeft om dit land te redden en te herenigen, en het op een dag de rol te geven die het moet spelen in Azië'. Prent het goed in je hoofd dat de toekomst aan ons is, en niet aan de blanken'. Ky houdt van gepeperde uitspraken. De Amerikaanse opvatting van de democratie noemt hij 'eenvoudig belachelijk'. Hij zegt voorstander te zijn van 'een lange, bloedige revolutie'. President Thieu, die op zijn manier een vrome rooms katholieke is, beledigt hij met een opmerking als deze: 'Ik hou niet van de katholieken. De communisten zijn zoveel op de katholieken. Ze behoren tot de partij op dezelfde manier als de katholieken tot de kerk behoren. Op een fanatieke manier. Dat is de reden, waarom ik tegen de communisten vecht'. Nguyen Cao Ky had zich vorig jaar, toen er onder aanhoudende druk van de Amerikanen verkiezingen werden uitgeschreven in Zuid-Vietnam, graag tot president willen laten kiezen. Met de hulp van het Amerikaanse apparaat van generaal Loan zou het hem ook zeker gelukt zijn de 'op democratische wijze gekozen' leider te worden. Maar generaal Thieu was achter de schermen druk in de weer geweest om de militaire kandidaat voor het presidentschap te worden. Hij wist de zeer belangrijke raad van generaals van Zuid-Vietnam achter zich te krijgen en verwierf ook de steun van de Amerikaanse

...n in het kabinet, dat slechts twee generaals tellt. President
...rd zitten enkele overtuigde tegenstanders van de macht der
...rd vermoord. Het is ook de meest behoorlijke regering sinds die
...n regering is de twaalfde sinds de door de Amerikanen zo lange
...moet meehelpen het water uit de zinkende sampan te scheppen.
...zei nuchter: 'Ik bevind me aan boord en ik wil niet meeliken.
...Zuid-Vietnam met een sampan, die op het punt staat te gaan zinken.
...ong de opdracht om een nieuw kabinet te vormen. Hij vergeleek
...bank is zijn haat jegens president Thieu aanvaardde Tran Van
...Vietnamese nationalist en een bevind naartoe.
...n Hoeong vorig jaar gezegd, tussen een regering van rechtse
...en volgen. De mensen zullen dan moeten kiezen, zo heeft Tran
...ong denkt aan vijf tot tien jaar — waarna vrije verkiezingen
...el in Parijs hopen te bereiken: een langdurige wapenstilstand —
...n overkomen met wat de Amerikanen aan de onderhandeling-
...n sympathie zou kunnen rekenen en wiens opvattingen in grote
...n voorkur ging uit naar Tran Van Hoeong, die door zijn fatsoen
...ze eindelijk eens behoorlijk voor de dag zouden kunnen komen.
...van de Amerikanen wilden een Zuidvietnamese regering, waar-
...gevoel zijn kriegsjustitie rivaal Ky naar een zijspoor zou kunnen
...de Amerikanen al zo lang hadden gewild, waardoor hij dan
...te maken. Hij probeerde zijn positie te versterken door te doen
...hien, die veel soepeler manoeuvreert dan Ky, besloot er het best
...rind uit Washington bleven komen.
...rd hij gerechtigd door de militaire verklaringen, die voor
...hem wel eens als een baksteen kunnen laten vallen. Bovendien
...trake regime dan ze al deden. Als hij hen ging tegenwerken, zou
...meer militaire steun zouden gaan geven aan
...gen. Hij moest echter wel. Hij begreep dat de Amerikanen be-
...k hadden afgeraden.
...adlingstafel te gaan, hoe zeer zijn militaire adviseurs hen
...ld. President Johnson besloot tenslotte toch maar naar de Viet Cong
...had gezegd, werd door de aanvallen van de Viet Cong.
...Vietnam bijna gewonnen was, zoals generaal William C. West
...draal een einde. Ook de Amerikaanse illusie dat de oc
...roductie van de Viet Cong aan het begin van
...vice-president Ky. Aan de illusie van het regeren ma-
...ktingen, die opgesteld waren in de pseudo-revolution
...ese regering deed niet veel anders dan het produceren van
...loed van Ky vertoonde.
...vorig jaar echter een futiloos kabinet gevormd, dat duid-
...ter van de nieuwe regering was geworden. Er werd in
...hadden echter wel graag gezien dat deze rustige boe
...heden zij tijdens de presidentsverkiezingen geen hand v
...and aangescreeven bij de Amerikaanse autoriteiten
...hoewel Tran Van Hoeong als een solide, pro-Amerika
...regering van Thieu en Ky op te sommen'.
...an een hele dag zou ik nog niet genoeg hebben om
...wil bitterheid merkte hij aan de vooravond van de ve
...vanden twee stemkaarten hadden gegeven om op he
...bevestigde Thieu en Ky er van dat zij de meeste
...vermoorden. Terecht sprak hij van de tyrannie van d
...de agenten van generaal Loan dreigden Tran Van H
...ratt over de broeders van het Bevrijdingsfront' von
...kenden en het woord vrede als een vloek besch
...oor de militaire dictators Thieu en Ky, die de
...n presidentenkandidaat is Tran Van Hoeong volledi
...nationale Bevrijdingsfront behoren, ware national
...het Cong door te zeggen dat 'velen van onze br
...de wordt verzoend gebaar jegens de guerril
...ook een verzoend gebaar jegens de guerril
...n middel te vinden om een einde aan de oorl
...heden. Ik vind dat de leiders aan beide kanten o
...vreden in 1968 vrede. De mensen aan beide ka
...vredes in de oorlog ben. Iedereen wil vrede.

GENERAAL ABRAMS

Saigon hoofddoel van Vietcong

SAIGON, 17 juni (Reuter) — De nieuwe Amerikaanse opperbevelhebber in Vietnam, generaal Creighton Abrams, verwacht meer infanterieaanvallen en raket- en mortierbeschietingen van de Vietcong op Saigon. „Saigon is het hoofddoel van de Vietcong”, zo verklaarde hij zondag.

Volgens de generaal zijn de raketbeschietingen een teken van zwakte, omdat de Vietcong de laatste tijd rond Saigon veel mankracht heeft verloren en daarom niet in staat is tot infanterieaanvallen op grote schaal.

Gisteren sneuvelden volgens het Amerikaanse opperbevel 68 guerrilla's tijdens gevechten vlakbij de hoofdstad. De Amerikaanse legerleiding heeft troepen uit de provincie teruggehaald om hen in te zetten tegen de „raketgordel”, een 11 kilometer diepe zone van waaruit de guerrilla's Saigon beschieten.

Het Zuidvietnamese parlement heeft zaterdag na twee maanden debatteren zijn goedkeuring gehecht aan een algemene mobilisatiewet die het mogelijk maakt om alle Zuidvietnamese mannen tussen 18 en 43 jaar op te

Bommenwerpers op zoek naar Vietcong

Australisch schip, met raketten aan boord, geraakt

SAIGON — Amerikaanse B-52-bommenwerpers en Zuidvietnamese geschut hebben vannorgen urenlang plaatsen rondom Saigon zwaar bestookt, vanwaar (naar vermoed wordt) de Vietcong haar beschietingen op de Zuidvietnamese hoofdstad uitvoert. Deze keer werd Saigon overigens niet met mortiergranaten en raketten aangevallen. De Vietcong is haar aangekondigde zware raketbeschietingen op de stad nog niet begonnen.

Wel zijn vannacht drie plaatsen in de Mekong-delta door de Vietcong onder vuur genomen: My Tho, Moc Hoa en Truc Giang. Het aantal slachtoffers zou gering zijn. In een grondgevecht op ruim 10 km ten zuidoosten van Saigon verloren de Amerikanen vannacht elf man aan doden en 24 gewonden. De verliezen bij de Vietcong zouden 25 doden bedragen.

Berichten dat verscheidene Noordvietnamese helikopters van Russische makelij ten zuiden van de gedemilitariseerde zone zijn neergeschoten, konden door het Amerikaanse opperbevel vannorgen niet worden bevestigd. Het betreft hier vermoedelijk een verzinsel van Zuidvietnamese soldaten.

De Australische torpedobootjager

17 jan. 68

met geleide wapens Hobart is tijdens 'n actie door Noordvietnamese kustgeschut getroffen. Twee opvarenden werden gedood en zeven gewond. Na voorlopige reparatie is het schip naar zijn eenheid teruggekeerd. Het zal later voor herstel naar de Philippijnen varen.

Dit weekeinde zijn boven Noord-Vietnam drie gevechtsbommenwerpers van de Amerikanen omlaaggehaald, waarvan twee van het type A-1.

De nieuwe Amerikaanse opperbevelhebber, Abrams, zei gisteren in Saigon dat deze stad het „belangrijkste zo niet enige doel van de Vietcong zal blijven”. Hij zei dat de Amerikanen een einde aan de aanvallen zullen maken. Wij hebben er alle middelen voor, zei hij. Abrams zei niet of dat een kwestie van weken of maanden zou zijn.

Strijd woedt rond Saigon

(AP)

SAIGON, 17 juni (Reuter) — Amerikaanse bommenwerpers van het type B-52 en Zuidvietnamees geschut hebben vanochtend urenlang plaatsen rondom Saigon bestookt, vanwaar naar men vermoedde de Vietcong haar beschietingen op de Zuidvietnamese hoofdstad uitvoert.

Ditmaal werd Saigon niet met mortiergranaten en raketten aangevallen maar dit gebeurde wel met drie plaatsen in de delta van de Mekong: M. Tho, Moc Hoa en Truc Giang. Het aantal slachtoffers was gering.

In een grondgevecht op ruim 10 km ten zuidoosten van Saigon verloren de Amerikanen elf man aan doden en 2 gewonden, terwijl aan de zijde van de Vietcong 25 man zouden zijn gesneuveld.

Vietcong-terrorist van twaalf jaar

(Van een speciale verslaggever)

SAIGON, 17 juni — Pham Van Ty, 12 jaar oud, is bang om naar huis te gaan naar zijn moeder, die groente verkoopt in een dorp in de Mekongdelta. Zijn vader is dood. Zijn moeder waarschuwde haar zoon dat hij nooit meer thuis hoefde te komen, als hij zich aansloot bij de Vietcong.

Uit zucht naar avontuur, voegde hij zich bij de Vietcong, en hij werd koksmat en loopjongen, tot op een dag zijn eenheid werd aangevallen en hij twee Zuidvietnamese infanteristen met een karabijn doodschoot. Verleden maand kwam hij naar Saigon om te vechten, maar het huis waar hij zich verborgen hield werd gebombardeerd en hij was bang te sterven. Hij trok op met een eenheid waarvan de compagniescommando zich overgaf. Na die capitulatie zat Ty grinnkend, limonade drinkend en rokend in een Amerikaanse opnamestudio vragen te beantwoorden. Ty was vijf jaar op school geweest. Hij wilde kapper worden. Hij had drie broertjes en een zuster, maar hij was te bang om terug naar huis te gaan, omdat zijn moeder boos zou zijn.

Een andere jongen, 14 jaar oud, had zijn hand verbonden, omdat hij door een granaat gewond was. Hij zei dat hij zes politiemannen had gedood bij de gevechten in Saigon. „Als ik hen niet had gedood, zouden ze mij hebben afgemaakt”, zei hij. Hij verzette zich tegen de compagniecommandant, maar de Vietcongs namen hem zijn automatisch geweer af toen hij sliep en tenslotte besloot hij maar bij hen te blijven.

De groepsleider die hij had bedreigd, Nguyen van Cuong, 22 jaar, mocht hem klaarblijkelijk graag. Hij trok hem lachend aan de oren

en aalde hem nu en dan over zijn haar. Cuong was zes jaar in de Vietcong geweest en hij werd compagniescommandant toen hij 18 was. De andere officieren keken op hem neer, omdat hij geen behoorlijk wapen had. Hij ging met zijn hele compagnie in staking. Ze gaven hem toen een AK-47 automatisch geweer, maar verlaagden hem in rang wegens insubordinatie. Zijn meest trotse oorlogsfeit was, dat zijn eenheid eens een heel peloton Zuidvietnamese troepen in een hinderlaag vernietigde. Hij haalde zijn mannen over de strijd op te geven, toen hij zag dat zijn vrienden gewond en gedood werden zonder dat ze enige medische hulp kregen. Hij kwam tot de overtuiging, dat ze naar de slachtbank geleid werden, zonder enig nut. Zijn pelotonleider en de oorspronkelijke compagniescommandant waren er vandoor gegaan en lieten hen in de steek.

Ze kregen ongeveer 75 cent per dag voor eten en f 1,75 per maand voor sigaretten en snoep. Vier van zijn groep waren Zuidvietnamezen, zoals Cuong zelf en acht waren uit Noord-Vietnam geïnfiltrerd. Ze waren allen lid van het Dong Nai-Regiment, de élite-troepen van de Vietcong die nu in de noordelijke wijken van Saigon vechten.

Ze grinnikten schaaftichtig of keken strak, terwijl ze ondervraagd werden. Sommigen zaten met blote voeten op de stoelen en waren te verlegen om de koekjes te eten die werden uitgereikt. Omdat zij zich vrijwillig overgaven en hun wapens inleverden, zullen deze knapen behandeld worden als „terugkomers” die naar een herscholingskamp gaan, in plaats van naar een gevangenenkamp.

Misschien kan iemand Ty's moeder er toe bewegen hem niet te slaan, als hij thuis komt.

Ky geeft toe:

moeilijkheden 125-1120N met Thieu

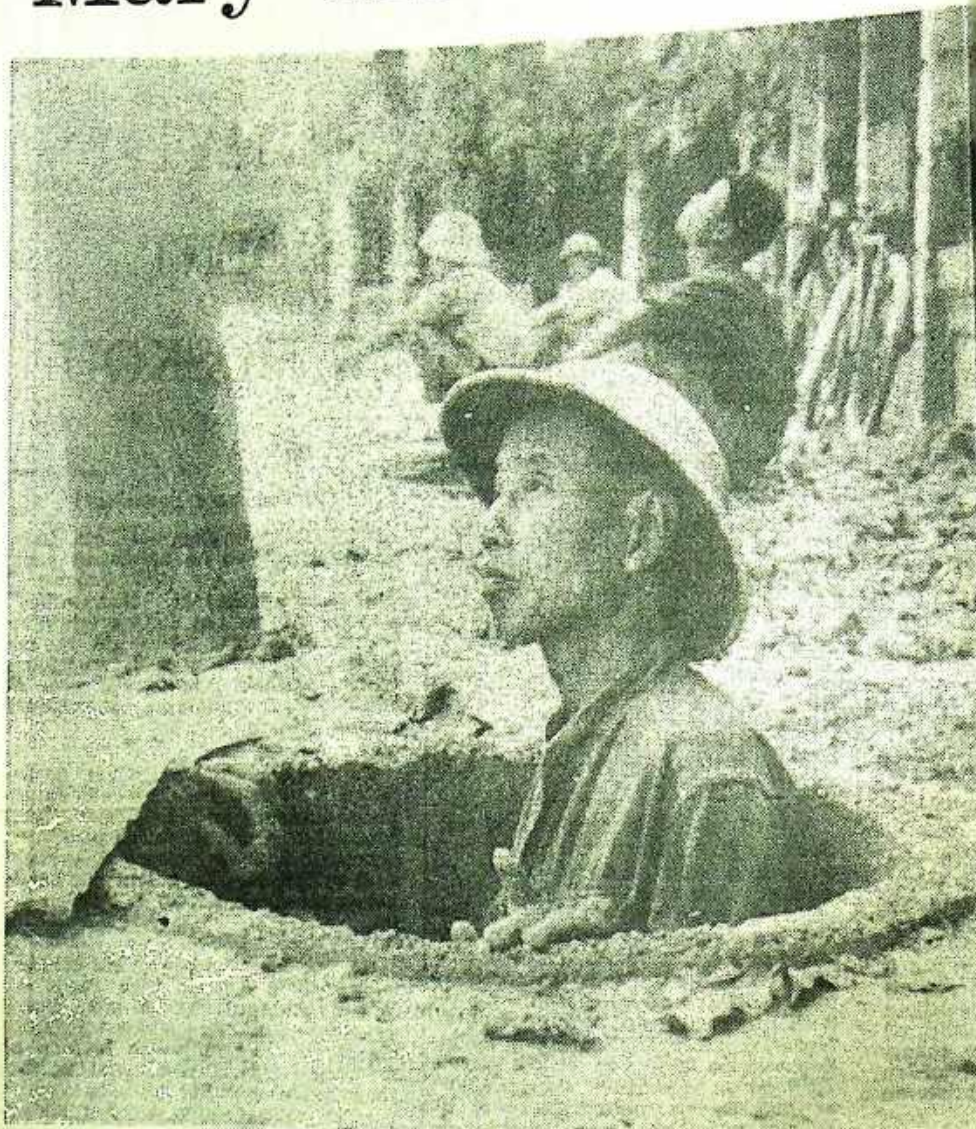
SAIGON — Ky, de Zuidvietnamese vice-president, heeft vannorgen verklaard niet van plan te zijn een staatsgreep uit te voeren, omdat dit „de communisten in de kaart zou spelen”. Hij gaf echter toe, dat er meningsverschillen bestaan tussen hem en president Thieu.

Gisteren hadden zij een bespreking over deze geschillen, die vooral betrekking hebben op het ontslag dat het staatshoofd onlangs aan een aantal generaals heeft gegeven, onder wie medestanders van de vice-president.

Inmiddels is van de zijde der Australische marine nader verklaard, dat de Australische torpedo-bootjager Hobart vermoedelijk door een Amerikaanse raket van het type Sparrow is getroffen tijdens een operatie ter hoogte van de gedemilitariseerde zone ~~in~~ Vietnam.

Aanvankelijk was gemeld, dat de Hobart maandagochtend door Noordvietnamees kustgeschut was geraakt. Twee opvarenden verloren 't leven en zeven werden gewond. Een onderzoek is nog gaande.

Mary McCarthy in Noord-Vietnam

MARY McCARTHY, de in Parijs wonende Amerikaanse schrijfster van wie wij vorig jaar een reportage over Zuid-Vietnam publiceerden waarin zij het Amerikaanse beleid scherp kritiseerde, heeft onlangs een bezoek aan Noord-Vietnam gebracht. In het begin van haar verblijf waren de Amerikaanse bombardementen op het grootste deel van Noord-Vietnam nog niet stopgezet en zij was aldus in staat de uitwerking ervan op de bevolking van nabij te volgen.

Dit is het eerste deel van Mary McCarthy's reisverhaal, waarvan wij in de komende weken verdere afleveringen zullen plaatsen.

Hanoi: wachten in een gat op het sein Alles Veilig.

Mary McCarthy

Leven met luchtalarmp

ATTACHEZ vos ceintures, s'il vous plait". „Wilt u uw riemen vastmaken?" De stewardess, een blonde mollige Française met bruine ogen en gekleed in een lichtblauwe werkjurk, liep door het toestel om te controleren. Het was grappig een stewardess in een militair vliegtuig aan te treffen. Evenals het toestel zelf, dat was volgepakt met post, blikjes conserven, kratjes bier, was zij ongeveer het laatste levensteken van de „andere" wereld achter de bergen in Vientiane, de hoofdstad van Laos.

Zij was geboren in Hanoi en maakte

ketten leeuwbebben, rozen, ridder-spoor en margrietten verwelkomde. Een Japanse schrijver en een journalist van een blad uit Tokio kregen ook boeketten.

De Vietnamezen kenden het woord verduistering niet en ik probeerde met het Franse „couvre-feu". Zij ont-kenden lachend dat er zolets als een avondklok was. „Passieve defensie".

Inderdaad was er geen avondklok in Hanoi — met uitzondering van het belletje dat om elf uur 's avonds ging, waarna de hotelbar werd gesloten — hoewel er wel een in Saigon was. Al-leen wanneer de sirenes loeiden gin-

zo'n geval in feite gebeurde: tijdens mijn verblijf van tweeëneenhalve week in Noord-Vietnam gebeurde het toevallig maar één keer dat ik tijdens een alarm in de stad op straat was en onze chauffeur had zoveel haast om ons naar het hotel met zijn gemeen-ons naar het hotel met zijn gemeen-schappelijke schuilkelder te brengen dat ik alleen maar kon zien hoe de mensen op straat zich verspreidden. En ik voelde dat het eigenlijk onbe-leefd zou zijn als ik mijn nieuwsgie-righeid door middel van een recht-streekse vraag zou demonstreren; er zijn vele vragen die men in Hanoi niet wil stellen.

der van het hotel holde, blij dat ik de maatschappelijke plicht als excuus kon aanvoeren voor iets dat mijn eigen vrees me ingaf.

Uw gidsen worden door de autori-teiten verantwoordelijk gesteld als u iets overkomt in de perioden dat u aan hun zorg bent toevertrouwd. Dit geldt met name voor gasten die door Noordvietnamese organisaties zijn uit-genodigd (zoals in ons geval); geac-crediteerde journalisten hebben meer vrijheid. Men vroeg mij, niet alleen de straat op te gaan, zelfs niet voor een kleine wandeling, hoewel deze regel werd verricht toen de bombardemen-ten op Hanoi op 1 april werd in stop-

KY CONTRA THIEU

Machtsstrijd in Saigon

68740

Geruchten over staatsgreep

(Van een correspondent)

SAIGON, 18 juni — De machtsstrijd tussen de Zuidvietnamese president Ngoeyen Van Thieu en diens plaatsvervanger, vice-president Ngoeyen Cao Ky, spitst zich steeds meer toe. Het Zuidvietnamese staatshoofd is langzaam maar zeker bezig de positie van zijn rivaal uit te hollen door velen van diens aanhangers uit belangrijke posities te verwijderen en te vervangen door eigen vertrouwensmannen. Velen vragen zich af hoelang Ky werkeloos zal blijven toezien.

Ky heeft vandaag verklaard niet van

plan te zijn een staatsgreep uit te voeren, omdat dit de communisten in de kaart zou spelen. Hij gaf echter toe dat er meningsverschillen bestaan tussen hem en president Thieu. Deze gaat onverstoort verder met het verwijderen van Ky-gezinde generaals. Zo ontsloeg hij vandaag de bevelhebber van het Vierde Zuidvietnamese Legerkorps in de Mekongdelta, generaal Ngoeyen Duc Thang, een aanhanger van Ky, en verving hem door generaal Ngoeyen Van La.

Generaal Thang was drie maanden geleden als bevelhebber in het Mekonggebied aangesteld. In de korte tijd, dat hij daar het bevel heeft gevoerd, maakte hij grote indruk op de Amerikanen door zijn succesvolle pogingen de corruptie uit te roeien. Washington ziet met tegenzin toe hoe de politieke rivaliteit in de Zuidvietnamese regeringstop de strijd tegen de Vietcong dreigt te benadelen.

Voorts is Thieu bezig de macht van Ky's voornaamste medestanders in Saigon, de hoofden van de negerpolitie districten in Saigon, te breken. Nadat vorige week de wrede, maar energieke nationale politie-bevelhebber, generaal Ngoeyen Ngoc Loan, uit zijn functie was ontslagen, is thans bekendgemaakt dat vijf van de acht politie-commissarissen in Saigon van hun functies zijn ontheven. Allen waren zij aanhangers van de vice-president.

De laatste twee maanden zijn reeds diverse andere militaire vrienden van vice-president Ky door Thieu-aanhangers vervangen, onder hen bevonden zich de militaire bevelhebber van Saigon. Ook de vervanging van premier Ngoeyen Van Loc door Tran Van Hoaong, vorige maand, betekende een gevoelige slag voor de mach van de vice-president. Uit zijn uitspraak van vandaag leiden sommigen af dat Ky zich niet sterk genoeg voelt openlijk de strijd met zijn rivaal aan te binden. Anderen menen, dat hij de president juist een waarschuwing heeft gegeven niet te ver te gaan. De geruchten over een ophanden zijnde staatsgreep houden aan.

Zorgen bij profiteurs van Vietnamese oorlog

Herstel van vrede zou terugslag brengen

(Van onze correspondent)

HONGKONG — In een aantal Aziatische landen, waar de economie heeft geprofiteerd van de oorlog in Vietnam, maakt men zich ernstig zorgen over de onvermijdelijke terugslag als het op een goede dag vrede is geworden en de Amerikaanse troepen zijn afgemarcheerd. De landen die in dit werelddeel van de oorlog bijzonder hebben geprofiteerd, zijn Japan, Thailand, Singapore, Formosa, Zuid-Korea en Hongkong.

Japan heeft per jaar minstens één miljard dollar verdiend aan directe exporten en „special procurement orders” (aanvragen voor nieuw materiaal) voor het Amerikaanse militaire apparaat. Bovendien laten de Amerikanen in Japan een deel van hun beschadigde helikopters en vliegtuigen repareren. De Japanners hopen echter dat, als de oorlog is beëindigd en de Amerikanen hun betalingsbalansmoeilijkheden te boven zijn, het in de Verenigde Staten tot een economische „boom” zal komen, waarvan ook Japan kan profiteren.

Thailand heeft wellicht het meeste voordeel getrokken uit de oorlog in Vietnam en wel vooral door de uitgaven die de militairen in dit land doen. Er zijn in Thailand thans 43.000 Amerikaanse militairen gestationeerd en dagelijks zoekt er bovendien zo'n duizendtal uit Vietnam verstrooied in de hoofdstad Bangkok, waar zij hun verlof doorbrengen. Tezamen moeten deze mannen per jaar minstens 200 miljoen Amerikaanse dollars in het land achterlaten.

De Amerikanen hebben Thailand tot de voornaamste bevoorradingsbasis voor Vietnam gemaakt. Zij hebben daarvoor havens, vliegvelden en wegen aangelegd. De uitgaven van Washington voor militaire werken in Thailand beliepen van 1965 tot 1967 in totaal 280 miljoen dollar. Op de bases en in de werkplaatsen zijn bovendien ongeveer 25.000 Thailanders werkzaam, die een aanzienlijk hoger inkomen hebben dan hun landgenoten. De Amerikaanse aanwezigheid in Thai-

land heeft verder nog privé-kapitaal uit de VS aangetrokken. Vorig jaar had dit een waarde van 110 miljoen dollar.

De oorlog in Vietnam heeft vooral Singapore er economisch bovenop geholpen. Dit voorjaar exporteerde de vroegere Britse kroonkolonie voor ongeveer zeventig miljoen dollar naar Vietnam. In Singapore worden bovendien beschadigde oorlogsschepen gerepareerd. En ook hier brengen Amerikaanse verlofgangers, wier aantal overigens niet zo groot is, extra deviezen binnen. De „special procurement orders” die naar Singapore gaan, bestaan voor tweederde uit olieproducten. Als de Amerikaanse opdrachten wegvallen, dan moet Singapore er rekening mee houden dat het bruto nationaal produkt met zo'n dertig procent terugloopt.

Ook Formosa (nationalistisch China) vaart wel bij de Amerikaanse interventie. Na Japan en de Verenigde Staten is Zuid-Vietnam de voornaamste handelspartner van de Formosanen. In het voorjaar heeft het land voor bijna honderd miljoen aan goederen uitgevoerd naar Zuid-Vietnam, voornamelijk gegalvaniseerd staal, cement, kleding en levensmiddelen. Een andere bron van inkomsten vormen de Amerikaanse soldaten op „rest and re-

creation” uit Vietnam, van wie er dagelijks driehonderd naar Formosa komen. De Amerikaanse „Air Asia” repareert bovendien op Formosa beschadigde vliegtuigen.

Zuid-Korea heeft niet in dezelfde mate van de oorlog kunnen profiteren door leveranties en aanvullingen naar de Amerikaanse troepen te zenden, hoewel het 46.000 militairen naar het Vietnamese strijdtoneel heeft gezonden, die daar door de Amerikanen worden verzorgd en uitgerust. De Zuidkoreaanse leveranties bestaan uit cement, textielgoederen en jungleschoenen en beliepen in het voorjaar ongeveer zestig miljoen dollar. Als dank voor de Zuidkoreaanse hulpdiensten in Vietnam heeft Washington zijn militaire hulp aan het land tot 160 miljoen dollar per jaar verhoogd. En naar aanleiding van het „Pueblo”-incident werd nog eens een eenmalige militaire hulp van honderd miljoen verleend.

Ook op de economie van Hongkong heeft de oorlog een gunstige uitwerking gehad. In het voorjaar bedroegen de exporten van Hongkong naar Zuid-Vietnam 21,5 miljoen dollar, hetgeen ongeveer evenveel was als in dezelfde periode van 1966. Daarentegen zijn de exporten naar de Verenigde Staten dit voorjaar met 27 procent gestegen in vergelijking met 1966. Zij hadden nu een waarde van 459,5 miljoen dollar. Vooral voor Hongkong zijn ook de Amerikaanse soldaten en het personeel van de zevende vloot die er hun verlof komen doorbrengen, een geweldige deviezenbron; men schat dat zij jaarlijks 300 miljoen dollar uitgeven.

Minder hebben de Filipijnen en Maleisië geprofiteerd van de strijd. De Filipijnen, die een eenheid pioniers in Zuid-Vietnam hebben, leverden rijst en hout, maar bovendien materiaal voor de op de Filipijnen gebouwde Amerikaanse vlieghavens. Al levert Maleisië rubber aan Vietnam, het heeft daar veel minder profijt van gehad dan in de tijd van de Koreaanse oorlog omdat de rubberprijzen aanzienlijk zijn gedaald. En het geringe aantal Amerikaanse soldaten dat met verlof naar Maleisië trekt, laat nog geen drie miljoen dollar achter.

De Vietnamese oorlog heeft dus in een aantal staten de economische groei gestimuleerd. Maar hij heeft in geen enkel opzicht stabiele toestanden kunnen scheppen. In verband met de grote vraag naar bepaalde producten, zoals cement en staal, hebben enkele landen hun capaciteit zo uitgebreid dat hun afzet onmiddellijk in moeilijkheden moet geraken als de vrede tot stand is gekomen.

Bovendien heeft de Amerikaanse aanwezigheid — men ziet dat vooral in Thailand — tot sociale spanningen geleid en het sociale evenwicht verstoord, hetgeen alleen met communisme maar ten goede kan komen. Intussen kan men natuurlijk slechts raden welke economische gevolgen de betrokken landen van het beëindigen der oorlog zullen ondervinden. Alles hangt tenslotte af van de niet te beantwoorden vraag hoe de vrede in Vietnam eruit zal zien.

18 Jun. '68
W. ROENL

Mogelijke openingen voor overleg

Terwijl de onderhandelingen in Parijs tussen de afgevaardigden van Hanoi en Washington enkele dagen opgeschort waren, gingen in Zuid-Vietnam de gevechten door. De besprekingen zijn trouwens de afgelopen weken duidelijk in een impasse gekomen. De officiële standpunten van beide partijen laten geen compromis toe. Noord-Vietnam eist de stopzetting van de Amerikaanse bombardementen op dat land, voordat over andere zaken onderhandeld kan worden. De VS wilden deze stopzetting koppelen aan concessies van de zijde van Hanoi.

Washington houdt vast aan de officiële visie van een Noordvietnamese invasie in Zuid-Vietnam, waartegen de regering in Saigon zich met Amerikaanse steun teweer stelt. De Amerikaanse regering gaat er daarom ook van uit dat de tweedeling van Vietnam een wettige zaak is, wat gezien de akkoorden van Genève van 1954 een nogal betwistbaar uitgangspunt is. Hanoi neemt het tegengestelde standpunt in. De Noordvietnamese vertegenwoordiger in Parijs, Xuan Thuy heeft tegenover Averil Harriman verklaard dat Vietnam één en ondeelbaar is. De regering van Noord-Vietnam is volgens Xuan Thuy, als ondertekenaar van de akkoorden van Genève, wettig vertegenwoordiger van de rechten van het gehele Vietnamese volk, en bezit ook het recht namens dit hele volk te spreken.

Deze verklaring bevat enkele opmerkelijke elementen. De regering in Hanoi rechtvaardigt hiermee de aanwezigheid van de geregelde Noordvietnamese troepen in het zuiden. Terwijl Amerika beschuldigend uitroept: Noord-Vietnam stuurt troepen naar het Zuiden, verklaart Hanoi: inderdaad, maar daartoe zijn wij ook geheel en al gerechtigd.

De positie van het Zuidvietnamese Bevrijdingsfront blijft hierbij goeddeels buiten beschouwing. Deze organisatie die wel degelijk in het Zuiden geworteld is en niet beschouwd kan worden als een verlengstuk van Hanoi, is niet vertegenwoordigd bij de onderhandelingen in Parijs. Een staakt het vuren in Zuid Vietnam kan dan ook geen aangelegenheid zijn van Hanoi en Washington alleen. Men zou, gezien de positie waarin het bevrijdingsfront zich bevindt, eerder kunnen denken aan een overeenkomst tussen het bevrijdingsfront en andere groeperingen in het Zuiden. De vorming van een coalitieregering in Saigon ter vervanging van het huidige regime, wordt expliciet door het bevrijdingsfront als doelstelling aangegeven.

Intussen vinden in Zuid-Vietnam veranderingen plaats. De onderhandelingen in Parijs ondermijnen met

grote snelheid het reeds gehavende moreel en het laatste gezag van de Saigonese regering. Wat wil Amerika, vragen velen zich af. Het leger geeft hogere desertiecijfers te zien dan ooit tevoren, het regeringsapparaat wordt uigehold, politici zoeken contact met het Bevrijdingsfront. Er is een scherp conflict ontstaan tussen de generaals Thieu en Ky, respectievelijk president en vice-president. Ky is representant van de groep van uit het Noorden afkomstige katholieke generaals, die een harde onbuigzame houding aannemen tegenover het Bevrijdingsfront. Ky heeft onlangs verklaard dat hij bereid was de oorlog voort te zetten, ook als de Amerikanen Vietnam zouden verlaten. Deze fractie-Ky lijkt de afgelopen weken goeddeels buiten spel gezet. Enkele medestanders van Ky, officieren van leger en politie, zijn onlangs bij vergissing zwaar gewond geraakt door Amerikaanse granaten. Eind vorige week zijn enkele aanhangers van Ky op hoge posten vervangen door anderen. Zo is generaal Loan, hoofd van de nationale politie, en bekend door de foto waarop hij met een pistool een Vietcong officier doodschiet, vervangen door kolonel Tran Van Hai. Ook de burgemeester van Saigon is afgetreden, evenals de militaire gouverneur van het gebied, generaal Le Nguyen Khang. De positie van generaal Thieu en premier Tran Van Huong is hiermee versterkt. Waarschijnlijk zal generaal Ky zich niet lang meer kunnen handhaven.

Nu kan men beslist niet stellen dat generaal Thieu voorstander zou zijn van een samengaan met het Bevrijdingsfront. Een van de kabinetsministers, Phan Quang Dan, heeft zich onlangs tijdens zijn verblijf in de VS uitgesproken voor deelname van het Front aan de vredesbesprekingen.

Generaal Thieu heeft hem onmiddellijk teruggeroepen en een verklaring geëist. Niettemin begint er zich een klimaat te ontwikkelen in Saigon waarin contact en overleg met het Front mogelijk worden.

De grote vraag op het moment is: wat wil Amerika? De meeste politieke commentatoren gaan ervan uit dat Washington zo spoedig mogelijk van de oorlog af wil en bereid is in de toekomst zijn troepen terug te trekken. Anderen geloven niet dat Amerika werkelijk bereid is zijn positie in Azië op te geven. De houding van Washington en speculaties omtrent Amerika's intenties zullen een belangrijke rol blijven spelen. Op het moment echter veroorzaken vooral de onophoudelijke aanvallen van het Bevrijdingsfront een snel dieper wordende crisis in het Zuidvietnamese regeringskamp.

De oorlog in Vietnam

19 JUNI 1970

DE AFTREDENDE Amerikaanse bevelhebber in Vietnam, generaal Westmoreland, sprak in zijn afscheidsrede opgewekt over „de sterk verbeterde situatie in Vietnam” en het „moedige en doeltreffende optreden van het Zuidvietnamese leger”. En dat op een moment, waarop diverse Zuidvietnamese steden voortdurend onder vuur van het Vietcong-geschut liggen, en het moreel en de gevechtswaarde van het Zuidvietnamese leger door deskundigen „lager en bedroevender dan ooit” wordt genoemd.

Commentaar van de Noordvietnamese minister van defensie, de legendarische generaal Giap: „De Amerikaanse generaals zullen nooit iets begrijpen van de oorlog, die hier wordt gevoerd. Ze zullen hem daarom ook nooit winnen”.

Volgens de Chicago Daily News hebben alle Amerikaanse commandanten geheime instructies gekregen om in drie maanden te oorlog te winnen, opdat de militaire impasse wordt doorbroken en de Verenigde Staten alle belangrijke troeven in handen krijgen voor hun vredesoverleg met Noord-Vietnam in Parijs. Een spoedige Amerikaanse zege is volgens de instructies des te noodzakelijker omdat ook de communisten alles op alles schijnen te zetten om een overwinning te forceren. Met name moet de „mentale instelling” van de militairen veranderen. Voorts dient men de tegenstander net zolang te achtervolgen en bestoken totdat hij alle invloed heeft verloren. De instructies zijn ondertekend door generaal Westmoreland, maar afkomstig van diens opvolger, generaal Creighton Abrams.

Na de jongste raketaanvallen van de Vietcong op Saigon heeft de Zuidvietnamese regering pers en radio verzocht niet langer het aantal afgevuurde raketten te noemen en ook niet mee te delen of de raketten militaire installaties of regeringsgebouwen hebben getroffen. Men wil voorkomen dat de Vietcong te weten komt of zij haar doelen geraakt heeft. Journalisten, die in Saigon komen om de oorlogshandelingen te verslaan, krijgen een lijst met voorschriften voor de verslaggeving.

Op de vraag of dit geen opnieuw invoeren van de censuur betekent, antwoordde een mild glimlachende functionaris van het Zuidvietnamese ministerie van binnenlandse zaken: „Zo zou ik het niet willen noemen. De heren journalisten zullen zelf inzien, dat het beter is niets te schrijven, dat wij niet willen. Dat is geen censuur, dat is zelfbeheersing.

Onlangs meldden alle persbureaus, dat nu ook een Amerikaanse officier naar Zweden was gedeserteerd omdat hij het niet eens was met de oorlog in Vietnam. Als ontroerend detail wist men te melden, dat de jonge officier zijn troepenonderdeel in Duitsland had verlaten omdat hij vreesde naar Vietnam te worden gestuurd, waar reeds twee van zijn broers het leven hadden gelaten. Aangezien zijn vader in Korea was gesneuveld, was hij de enige kostwinner en zou zijn moeder zonder inkomsten komen te zitten als hem iets mocht overkomen. Inmiddels is gebleken, dat de man het dramatisch verhaal volkomen uit zijn duim heeft gezogen. Hij is helemaal geen officier, maar een Cubaan, die uit een Zweedse gevangenis was ontsnapt.

Aan de Zuidvietnamese president is een wet ter ondertekening voorgelegd, die een algemene mobilisatie behelst van alle mannen tussen de 18 en 43 jaar. Ook zullen jongeren van 16 en 17 jaar en mannen tussen de 44 en 50 jaar opgeroepen worden voor de burgerverdediging. Het was vele Amerikanen reeds lang een voortdurende ergernis, dat hun eigen jongens in de oerwouden tegen de Vietcong vochten, terwijl in Saigon hun Zuidvietnamese leeftijdgenoten goede sier maakten en leefden alsof er geen oorlog bestond.

Het Zuidvietnamese kabinet heeft besloten de minister voor hereniging, Phan Kwang Dan, te ontslaan omdat hij onderhandelingen met het Nationale Bevrijdingsfront had voorgesteld. In Zuid-Vietnam mag een minister voor hereniging alles doen, behalve zich inspannen voor hereniging.

Generaal Ngoeyen Ngoc Loan, die in het wereldnieuws kwam doordat hij eigenhandig en zonder enige vorm van proces een Vietcongstrijder een kogel door het hoofd joeg, is eindelijk vervangen. Zijn opvolger als hoofd van de Zuidvietnamese politie wordt kolonel Trang Van Hai, commandant van een bataljon commando-troepen. Loan ligt nog altijd in een ziekenhuis te herstellen van beenverwondingen, die hij vorige maand tijdens het Vietcong-offensief heeft opgelopen.

Voor het eerst zijn Noordvietnamese helicopters in Vietnam gesignaleerd. De toestellen, drie in getal en van het Russische M 14-S-type, werden door Amerikaanse straaljagers ontdekt in de gedemilitariseerde zone tussen Noord- en Zuid-Vietnam. Ze waren op patrouilletocht. De drie toestellen werden prompt neergeschoten.

Vietnam nog 197-1-1-08148 uitzichtloos

VERENIGDE NATIES, 19 juni (AFP) — Volgens Oe Thant, de secretaris-generaal van de Verenigde Naties, zal de impasse in het Amerikaans-Noordvietnamese overleg in Parijs nog lang duren, omdat beide partijen erop rekenen een militaire overwinning in Vietnam te behalen.

Oe Thant zei, dat de Amerikaanse bombardementen op Noordvietnam sinds 31 maart weliswaar beperkt zijn tot een deel van het Noordvietnamese grondgebied, maar dat zij veel intensiever zijn dan vóór die datum en dat in de maand mei een recordintensiteit werd bereikt. Thant zei ook de „barbaarse” aanvallen van de Vietcong op de burgerbevolking van de Zuidvietnamese steden te betreuren.

Oe Thant herhaalde zijn plan van drie punten: Stopzetting van de bombardementen op Noord-Vietnam; wederzijds vermindering van de oorlogspanning in het zuiden en besprekingen tussen alle belanghebbenden.

PARIJS, (Reuter) — Ngoejen Thant Li, woordvoerder van de Noordvietnamese delegatie die in Parijs inleidend vredesoverleg voert met een Amerikaanse afvaardiging, heeft verklaard dat het Zuidvietnamese Nationale Bevrijdingsfront en dus niet Hanoi moet uitmaken of het raketoffensief tegen Saigon al dan niet voortgezet zal worden.

Averell Harriman, de leider van de Amerikaanse delegatie in Parijs, heeft die raketaanvallen op Saigon gebrandmerkt als „wilde daden van terreur” die „zeer ernstige gevolgen” voor het overleg in Parijs zullen hebben. Vandaag komen beide delegaties weer bijeen.

SAIGON (UPI) — Een eenheid van 121 Noordvietnamese en Vietcongsoelden heeft zich in Saigon overgegeven, na een veldslag van drie dagen met Zuidvietnamese mariniers. Het was de grootste capitulatie van communistische troepen in de Vietnamese oorlog tot nog toe. Op 10 na waren alle manschappen die zich overgaven ernstig of licht gewond geraakt. Van de krijgsgevangenen waren er bijna 60 leden van het geregelde Noordvietnamese leger.

Dr. Spock beschuldigd van samenzwering

Onwaarschijnlijke misdadiger

BOSTON, juni.

(Van een bijzondere correspondent)

BENJAMIN SPOCK, Amerika's befaamde kinderarts, loopt kans op een gevangenisstraf van vijf jaar en een boete van f 35.000. Een gerechtshof in Boston sprak het schuldig uit over Spock en drie andere bekende tegenstanders van Amerika's optreden in Vietnam, wegens deelname aan een misdadig complot. Dit oordeel opent de mogelijkheid voor strenge maatregelen tegen anderen die zich ook niet met de oorlog kunnen verenigen.

Spock is een geachte figuur in Amerika; ja zelfs bijna een nationale instelling. Het gerechtshof heeft als het ware de lievelingssoom van de natie schuldig verklaard. De geheel uit mannen bestaande jury had meer dan zeven uur nodig om tot een besluit te komen; en, alsof zij iets goed wilde maken, verbaasde zij iedereen door de vijfde beklagde, Marcus Raskin, een voormalige defensie-adviseur van het Witte Huis, vrij te spreken.

Alle vier veroordeelden verklaarden dat zij in hoger beroep zouden gaan. Het uitspreken van het vonnis werd uitgesteld tot 10 juli. Vijf jaar gevangenisstraf en een boete van f 35.000 is het maximum dat zij kunnen verwachten.

Het proces in Boston was een achterhoedegevecht tussen de Amerikaanse regering en haar gemeenschap van intellectuelen. Amerika heeft iets dergelijks niet meer meegemaakt sedert het subcomité voor de jacht op communisten van wijlen Senator Joe McCarthy.

De vijf beklagden werden met zorg gekozen. Tezamen vormde zij wat een opinie-onderzoeker misschien zou betitelen als een „geladen keuze“ uit de liberaal denkenden in Amerika.

Spock, de voornaamste zondebok, vormde het middelpunt van de belangstelling. De lange, ietwat slungelige kinderarts verloor gedurende de gehele rechtszitting nooit zijn welwillende glimlach. Die enorme, gebruide handen, ideaal gevormd voor het optillen van kinderen, lagen de gehele tijd rustig over elkaar gevouwen. Hij leek de meest onwaarschijnlijke samen-zweerder ter wereld.

De volgende beklagde was William Sloane Coffin jr., de studentenaalmoezenier van de Universiteit van Yale. De „Eerwaarde Coffin“ („coffin“ betekent lijkst), zoals de advocaten hem enigszins griezelig noemden, komt uit de bovenste maatschappelijke laag in New England. Zelfs op 45-jarige leeftijd kan men het hem aanzien dat hij op een aristocratische school is geweest. Hij is het model van een Angelsaksische geestelijke.

De volgende was Mitchell Goodman, 44 jaar oud, leraar en debater en ieders idee van een Joodse intellectueel.

De vierde was Marcus Ferber, slechts 23 jaar oud, een cherubijn met verwarde haren, die steeds Camus citeerde.

En tenslotte Raskin, 34, die ontslag nam uit zijn post van adviseur voor defensie en ontwapening vanwege Vietnam.

Mevrouw Spock kust haar echtgenoot, de beroemde kinderarts, nadat deze was schuldig bevonden aan aansporing tot dienstweigering

minstens neerhing tot op de oren; de anderen hadden stoppelhaar. Het had niet duidelijker kunnen zijn tot welke van de twee groepen de aanwezigen behoorden, indien zij de uniform hadden gedragen van vijandige legers. De toeschouwers die in de file gingen staan om morele steun te verlenen aan dr. Spock waren bijna uitsluitend jonger dan 30 jaar; de gerechtsbeambten, de rechter en, veelbetekenend, de jury waren van middelbare leeftijd of ouder, en duidelijk niet onder de indruk van de intellectuele jongeren.

Spock sprak tot de jongeren en zij tot hem; hij had hen tenslotte indirect gespeend, tezamen met twee generaties van Amerikanen. Misschien hebben zijn methodes, die vrijwel algemeen gevolgd worden door de verlichte moeders van de maatschappelijke midden groepen, het hunne bijgedragen tot de vorming van de huidige generatie van ongressieve, anti-militaristische studenten.

Deze interpretatie zou welkom zijn aan de John Birch Society die gelooft dat de Russen geprobeerd hebben alle Amerikaanse kindertjes voor zich te winnen door tegen lage prijs grammofoonplaten in de handel te brengen met subtiele anti-kapitalistische kinderversjes.

Vredesmannen

JOHN WALL, de officier van justitie heeft deze theorie niet naar voren gebracht, maar hij deed wel iets anders: op een gegeven ogenblik werd een getulge voorgeroepen om te verklaren dat hij twee van de aangeklagden had zien applaudisseren na een rede tegen de oorlog in Vietnam.

Dezelfde argumenten werden vaak herhaald. Wall zei dat de beklagden, door deel te nemen aan vredesbetogingen, het houden van redvoeringen, en het deelnemen aan protesten tegen de dienstplicht, zich schuldig hadden gemaakt aan een samenzwering die bedoelde de wet op de Selectieve Dienstplicht te schenden en anderen aan te moedigen dit voorbeeld te volgen. De advocaten van de beklagden, een totaal van zestien, antwoordden dat alle activiteiten plaats hadden vonden in het openbaar en gepubli-

ceerd waren, hetgeen het tegenovergestelde was van wat onder samenzwering werd verstaan. Spock, en wat hi noemde „de andere vredesmannen“ hadden eenvoudigweg gebruik gemaakt van het fundamentele Amerikaanse recht op vrijheid van spreken en vergaderen; zoals dit recht gearandeerd werd onder het Eerste Amendement van de Amerikaans Grondwet.

Dit was hun standpunt en aan dit standpunt hielden zij zich, maar, gezien de aard van de Amerikaanse wetten op samenzwering, schoten zij er weinig mee op. Criminele samenzwering is een telastelegging welke vrij zelden wordt gebruikt, maar ze is effectief gebleken in gevallen waar werd opgetreden tegen kopstukken van de Mafia en gangsterleiders. Het Openbaar Ministerie beschikt in d'bewijslast over bijna onbeperkte mogelijkheden.

Als het Hof er zeker van is dat tenminste twee personen zijn overeen gekomen een onwettig doel te bevorderen heeft het Openbaar Ministerie de zaak vrijwel gewonnen. Het behoef niet een geschreven overeenkomst te zijn of zelfs maar een mondelinge overeenkomst; ze kan stilzwijgend zijn of zelfs afgeleid worden uit een zekere vorm van optreden. Criminele samen-zweerdens behoeven elkaar zelfs niet eens te kennen. (Vóór de Boston-episode hadden Spock en Ferber bijvoorbeeld nooit een woord met elkaar gewisseld. Coffin en Goodman hadden elkaar twee keer kort ontmoet.) Zij moeten er zich wel van bewust zijn dat het eindresultaat onwettig is.

Samenzweerdens kunnen middellijk schuldig zijn: als zij zich eenmaal bij de club hebben aangesloten, kunnen zij worden gestraft voor de vergrijpen van elk ander lid. Tengevolge van moeilijkheden in het verleden bij het veroordelen van misdadigen, georganiseerd op dezelfde leest als het grote zakenleven zijn de mogelijkheden voor be-wijsvoering zeer ruim. Bewijsmateriaal berustend op horen zeggen is volkomen toegestaan.

Long tegen oud

Dr. Spock beschuldigd van samenzwering

Onwaarschijnlijke misdadiger

BOSTON, juni.

(Van een bijzondere correspondent)

BENJAMIN SPOCK, Amerika's befaamde kinderarts, loopt kans op een gevangenisstraf van vijf jaar en een boete van f 35.000. Een gerechtshof in Boston sprak het schuldig uit over Spock en drie andere bekende tegenstanders van Amerika's optreden in Vietnam, wegens deelname aan een misdadig complot. Dit oordeel opent de mogelijkheid voor strenge maatregelen tegen anderen die zich ook niet met de oorlog kunnen verenigen.

Spock is een geachte figuur in Amerika; ja zelfs bijna een nationale instelling. Het gerechtshof heeft als het ware de lievelingsoom van de natie schuldig verklaard. De geheel uit mannen bestaande jury had meer dan zeven uur nodig om tot een besluit te komen; en, alsof zij iets goed wilde maken, verbaasde zij iedereen door de vijfde beklagde, Marcus Raskin, een voormalige defensie-adviseur van het Witte Huis, vrij te spreken.

Alle vier veroordeelden verklaarden dat zij in hoger beroep zouden gaan. Het uitspreken van het vonnis werd uitgesteld tot 10 juli. Vijf jaar gevangenisstraf en een boete van f 35.000 is het maximum dat zij kunnen verwachten.

Het proces in Boston was een achterhoedegevecht tussen de Amerikaanse regering en haar gemeenschap van intellectuelen. Amerika heeft iets dergelijks niet meer meegemaakt sedert het subcomité voor de jacht op communisten van wijlen Senator Joe McCarthy.

De vijf beklagden werden met zorg gekozen. Tezamen vormde zij wat een opinie-onderzoeker misschien zou betitelen als een „geladen keuze“ uit de liberaal denkenden in Amerika.

Spock, de voornaamste zondebok, vormde het middelpunt van de belangstelling. De lange, ietwat slungelige kinderarts verloor gedurende de gehele rechtszitting nooit zijn welwillende glimlach. Die enorme, gebruide handen, ideaal gevormd voor het optillen van kinderen, lagen de gehele tijd rustig over elkaar gevouwen. Hij leek de meest onwaarschijnlijke samen-zweerder ter wereld.

De volgende beklagde was William Sloane Coffin jr., de studentenaalmoezenier van de Universiteit van Yale. De „Eerwaarde Coffin“ („coffin“ betekent lijkst), zoals de advocaten hem enigszins griezelig noemden, komt uit de bovenste maatschappelijke laag in New England. Zelfs op 45-jarige leeftijd kan men het hem aanzien dat hij op een aristocratische school is geweest. Hij is het model van een Angelsaksische geestelijke.

De volgende was Mitchell Goodman, 44 jaar oud, leraar en debater en ieders idee van een Joodse intellectueel.

De vierde was Marcus Ferber, slechts 23 jaar oud, een cherubijn met verwarde haren, die steeds Camus citeerde.

En tenslotte Raskin, 34, die ontslag nam uit zijn post van adviseur voor defensie en ontwapening vanwege Vietnam.

Mevrouw Spock kust haar echtgenoot, de beroemde kinderarts, nadat deze was schuldig bevonden aan aansporing tot dienstweigering

minstens neerhing tot op de oren; de anderen hadden stoppelhaar. Het had niet duidelijker kunnen zijn tot welke van de twee groepen de aanwezigen behoorden, indien zij de uniform hadden gedragen van vijandige legers. De toeschouwers die in de file gingen staan om morele steun te verlenen aan dr. Spock waren bijna uitsluitend jonger dan 30 jaar; de gerechtsbeambten, de rechter en, veelbetekenend, de jury waren van middelbare leeftijd of ouder, en duidelijk niet onder de indruk van de intellectuele jongeren.

Spock sprak tot de jongeren en zij tot hem; hij had hen tenslotte indirect gespeend, tezamen met twee generaties van Amerikanen. Misschien hebben zijn methodes, die vrijwel algemeen gevolgd worden door de verlichte moeders van de maatschappelijke middengroepen, het hunne bijgedragen tot de vorming van de huidige generatie van onagressieve, anti-militaristische studenten.

Deze interpretatie zou welkom zijn aan de John Birch Society die geloofde dat de Russen geprobeerd hebben alle Amerikaanse kindertjes voor zich te winnen door tegen lage prijs grammofoonplaten in de handel te brengen met subtiele anti-kapitalistische kinderversjes.

Vredesmannen

JOHN WALL, de officier van justitie heeft deze theorie niet naar voren gebracht, maar hij deed wel iets anders: op een gegeven ogenblik werd een getuige voorgeroepen om te verklaren dat hij twee van de aangeklaagden had zien applaudisseren na een rede tegen de oorlog in Vietnam.

Dezelfde argumenten werden vaak herhaald. Wall zei dat de beklagden, door deel te nemen aan vredesbetogingen, het houden van redevoeringen, en het deelnemen aan protesten tegen de dienstplicht, zich schuldig hadden gemaakt aan een samenzwering die bedoelde de wet op de Selectieve Dienstplicht te schenden en anderen aan te moedigen dit voorbeeld te volgen. De advocaten van de beklagden, een totaal van zestien, antwoordden dat alle activiteiten plaats hadden genomen in het openbaar en gepubli-

ceerd waren, hetgeen het tegenovergestelde was van wat onder samenzwering werd verstaan. Spock, en wat hi noemde „de andere vredesmannen“ hadden eenvoudigweg gebruik gemaakt van het fundamentele Amerikaanse recht op vrijheid van spreken en vergaderen; zoals dit recht gearandeerd werd onder het Eerste Amendement van de Amerikaans Grondwet.

Dit was hun standpunt en aan dit standpunt hielden zij zich, maar, gezien de aard van de Amerikaanse wetten op samenzwering, schoten zij er weinig mee op. Criminele samenzwering is een telastelegging welke vrij zelden wordt gebruikt, maar ze is effectief gebleken in gevallen waarin werd opgetreden tegen kopstukken van de Mafia en gangsterleiders. Het Openbaar Ministerie beschikt in d' bewijslast over bijna onbeperkte mogelijkheden.

Als het Hof er zeker van is dat tenminste twee personen zijn overeen gekomen een onwettig doel te bevorderen heeft het Openbaar Ministerie de zaak vrijwel gewonnen. Het behoeft niet een geschreven overeenkomst te zijn of zelfs maar een mondelinge overeenkomst; ze kan stilzwijgend zijn of zelfs afgeleid worden uit een zekere vorm van optreden. Criminele samen-zweersers behoeven elkaar zelfs niet eens te kennen. (Vóór de Boston-episode hadden Spock en Ferber bijvoorbeeld nooit een woord met elkaar gewisseld. Coffin en Goodman hadden elkaar twee keer kort ontmoet.) Zij moeten er zich wel van bewust zijn dat het eindresultaat onwettig is.

Samenzweersers kunnen middellijk schuldig zijn: als zij zich eenmaal bij de club hebben aangesloten, kunnen zij worden gestraft voor de vergrijpen van elk ander lid. Tengevolge van moeilijkheden in het verleden bij het veroordelen van misdadigen, georganiseerd op dezelfde leest als het grote zakenleven zijn de mogelijkheden voor bewijsvoering zeer ruim. Bewijsmateriaal berustend op horen zeggen is volkomen toegestaan.

Jong tegen oud

Redding voor Dr. B. Spock

20 juni 1967

alleen in hoger beroep

(Van een bijzondere correspondent)

BOSTON, juni.

VIER WEKEN hebben de advocaten van de beklagden zich ingespannen de omgerijmdheid aan te tonen van de beminlijke Spock of de „Eerwaarde Coffin” in de rol van samen-zweerdens. Helemaal aan het eind van het proces legde het Openbaar Ministerie, met onverwachte openhartigheid uit, waar het in werkelijkheid om ging in deze rechtszaak.

„In gezinszaken,” zei Wall, terwijl hij van terzijde keek naar de langharige toeschouwers, „en ook in zaken betreffende de natie, kan een situatie ontstaan waarin inschikkelijkheid de perken van de rede te buiten gaat. Collaboratie vergroot het gevaar voor de samenleving en verhoogt de omvang van het aangerichte kwaad”.

Hij voegde hier een bewering aan toe die in feite neerkwam op een verklaring dat de vijf beklagden slechts symbolen waren. Hij vertelde de jury een verhaal over politiepatrouilles en automobilisten die te snel reden op een gevaarlijke weg. Gedurende het gehele proces maakte hij op grote schaal gebruik van vertrouwde beeldspraak en eenvoudige parabels, blijkbaar met enig succes.

„Je hoeft niet iedere automobilist die betrapt wordt te vervolgen,” zei Wall. „Je hoeft er alleen maar genoeg te pakken om anderen te doen beseffen dat de hand wordt gehouden aan de wet”.

De advocaten noemden elkaar „broeder” volgens de bestaande traditie, maar Wall wakte een absoluut minimum aan broederlijke genegenheid. Zijn Perry-Mason onderbrekingen — „ik maak bezwaar, edelachtbare” — klonken als het gebel van een sergeant op het exercitieterrein. Zijn Bostons neusaccent overweldigde de beschaafde accenten van de verdiedigende advocaten.

Onwettig

Wall is een man die zichzelf omhoog gewerkt heeft, een voormalig officier bij de parachutisten, een toonbeeld van conservatieve rechtschapenheid. Hij verkoos zijn zaak te presenteren op een bestendig peil van uiterst grote

Dr. Benjamin Spock, de beroemde kinderarts, verlaat de rechtszitting, waar hij schuldig bevonden is aan het aansporen tot dienstweigering. Spock wordt vergezeld van zijn advocaat Leonard Boudin en van een medebeklaagde Marcus Raskin, die vrijgesproken werd.

morele verbolgenheid, en de methode was zeer effectief.

In zijn slotrede voor de jury slaagde hij er in eenvoudige woorden als „schrijver” en „intellectueel” te doen klinken als een lijst scheldwoorden. Hij richtte een bijzonder felle aanval op Raskin en noemde hem iedere keer met zware ironie „De Grote Denker”.

RASKIN had zich tijdens het kruisverhoor tot het voornaamste doelwit gemaakt door te verklaren dat de oorlog in Vietnam onwettig was en dat het gebruik van napalm immoreel was. Wall's argument was, dat Raskin niet beseftte dat de Verenigde Staten waarschijnlijk in Vietnam waren „voor dezelfde deugdelijke redenen” waarom zij in Korea geweest waren.

Hij stond enige ogenblikken stil bij het feit dat Raskin medisch ongeschikt was voor militaire dienst en blijkbaar niet begreep dat napalm en vlammenwerpers, zoals deze gebruikt waren in de Tweede Wereldoorlog en Korea, beide tot dezelfde familie behoorden.

„Als je een dorp waarin zich kinderen bevinden aanvalt met napalm is het afschuwelijk, maar wat is het verschil, als je ze verbrandt vanuit een tank?” vroeg Wall aan de jury. Vervolgens concludeerde hij dat geen van de beklagden, met inbegrip van Coffin — „Deze grote man die weet wat

wettig en wat onwettig is” — zelfs maar tot nadenken in staat was.

„Zij voelen alleen maar. Hun reactie komt alleen maar uit hun buik en ingewanden. Zullen wij onze samenleving laten afhangen van het geweten van Coffin? ... Welke rol speelt dan het collectieve geweten, dat zich uit via het Congres?”

Het was grof, maar er bestond geen gevaar dat de verbijsterde en zichtbaar verveelde jury de boodschap verkeerd begreep. Wall had de meest gedweeë personen uitgekozen voor de jury. Toen het proces begon, maakte de vertegenwoordiger van de regering bezwaar tegen twee vrouwelijke juryleden, vermoedelijk uit angst voor Spock-verering. Wall wees eveneens iedereen af van onder de 35 jaar of met ook maar de geringste tekenen van onconventionaliteit.

Ten slotte namen twaalf goedgekeurde blanke inwoners van Boston plaats in de jurybank. Zes knipoogden achter zware brillen. Het waren degelijke burgers uit de bovenlaag van de arbeidersklasse of iets erboven. Slechts één van hen had hoger onderwijs genoten: slechts drie hadden een middelbaar eindexamen.

Gedurende het proces werden zij geselecteerd in een hotel in Boston en zij mochten geen contact houden met hun

familie. Kranten en televisie waren eveneens verboden, uit vrees dat scherpe opmerkingen over het proces hun oordeel zouden kunnen beïnvloeden.

Na vier weken en vijftien delen met verslagen van de gerechtelijke behandeling moest de boodschap in eenvoudige woorden worden overgebracht. Wall kwam aan de wens tegemoet. Rechter Francis W. H. Ford vermeed eveneens onduidelijkheid. Hij vertelde de jury dat de tenlastelegging „zeer ernstig” was. En hij kondigde aan, zoals hij dat ook reeds aan het begin van het proces gedaan had, dat de oorspronkelijke verdediging van Spock niet toegelaten was en niet ter zake deed. De verdedigende advocaat had het argument gebruikt dat het verbranden van de oproepkaarten voor de dienstplicht neerkwam op „symbolisch spreken” en derhalve toegelaten was onder de constitutie. De advocaten hadden eveneens als argument gebruikt dat de oorlog in Vietnam indruiste tegen de grondwet, omdat het Congres niet de oorlog had verklaard; Handvest van de Verenigde Volkeren, en eveneens in strijd met de Geneefse conventie.

Rechter Ford is 35 jaar. Hij studeerde rechten.

VIJF JAAR gevangenisstraf en een hoge geldboete zou de beroemde Amerikaanse kinderarts dr. Benjamin Spock kunnen krijgen wegens „samerzwering”. Hij heeft terecht gestaan in Boston, wegens zijn verzet tegen de Vietnampolitiek van de Amerikaanse regering. Op 10 juli volgt de uitspraak.

In de krant van gisteren is het begin van het proces beschreven. Het verslag wordt hierbij voltooid.

Roosevelt, op de universiteit van Harvard. Hij is klein, prikkelbaar en doof. En als hij zich voorover buigt in zijn zwarte toga om met krassende stem aan een getuige te bevelen luider te spreken, kan hij er erg dreigend uitzien.

Zonderling

DR. SPOCK en zijn medebeklaagden verwachtten niet veel begrip van deze figuur uit Dickens. Ze hadden het bij het juiste eind. Hij begon zijn résumé met tot de slaperige jury te zeggen: „U moet de wet toepassen zoals ik deze interpreteer.” Hij waarschuwde hen er vervolgens tegen een beklagde vrij te spreken „alleen maar omdat hij een persoon is van goed karakter.”

Daarna had het allemaal afgelopen behoren te zijn, maar tot aller verbazing had de jury, nadat ze naar buiten geschuifd was, meer dan zeven uur nodig, met tussenpozen voor twee maaltijden, voordat zij in de rechtszaal terugkeerde.

Hun oordeel, dat overeenstemde met wat vooraf was gegaan, bleek nogal zonderling te zijn. Zoals men verwacht had, hadden zij Spock, tezamen met drie van de anderen, schuldig bevonden. Maar Raskin spraken ze vrij, hetgeen een ongerijmdheid leek. Misschien was Wall's aanval op Raskin als „De Grote Denker” zo venijnig geweest dat ze een averechtsa uitwerking had gehad.

De onfortuinlijke vier kunnen nu alleen maar hopen dat zij met succes in beroep kunnen gaan op grond van juridisch-technische gronden. Minstens 4000 andere docenten, geestelijken en jeugdleiders, die aan jongens van dienstplichtige leeftijd de raad hebben gegeven hun oproepkaarten in te leveren en dienst te weigeren, vragen zich af hoe ver de regering bereid is te gaan om het verzet te beteugelen.

Dr. Spock's anti-Vietnam-activiteiten verwierven de meeste bekendheid in oktober 1967, toen hij een van de leiders was van massale anti-oorlogsbetogingen in Washington en toen hij gezegd zou hebben, dat de Amerikaanse Vredesbeweging een nieuw stadium van actie tegen de oorlog inging.

Hij werd in hechtenis genomen in december tijdens betogingen tegen de oorlog in Vietnam. Hij was het hoofdkantoor voor de inschrijving van dienstplichtigen in New York, toen hij een poging tot doorbraak om op straat te komen

Schoenman is in Engeland

de verkeer.

LONDEN, 20 juni (Reuter) — Volgens de Times is Ralph Schoenman, secretaris van Bertrand Russell, die sinds zijn Amerikaanse paspoort maanden geleden werd ingetrokken, verschillende Europese landen niet werd toegelaten, thans in Engeland. De Times hoorde van Schoenman's aanwezigheid toen zij een brief van hem ontving, waarin hij schreef dat het belangrijk voor hem was in ieder geval tijdelijk in Engeland te kunnen wonen en werken.

Schoenman kwam in moeilijkheden wegens zijn militante verzet tegen Amerikaanse Vietnam-politiek.

Thieu kondigt mobilisatie af

SAIGON, 20 juni (Reuter) — Zuid-Vietnam is woensdag 'n mobilisatiewet van kracht geworden die het mogelijk maakt alle gezonde mannen tussen de 18 en 43 jaar op te roepen.

President Thieu reisde naar de voormalige keizerlijke hoofdstad Hô Chi Minh die in februari tijdens hevige gevechten vrijwel volledig werd verwoest om het wetsontwerp te ondertekenen dat hij 10 weken geleden aan het parlement had voorgelegd.

Dinsdag zei de president dat de algemene mobilisatie de weg zal effenen naar een eventuele vermindering van de Amerikaanse troepen in Zuid-Vietnam. Thieu was vergezeld van premier Tran Van Hoang die dinsdagavond de president zou hebben bedreigd met ontslag als hij niet mee zou zeggenschap zou krijgen over belangrijke benoemingen in zijn kabinet.

Rond het Amerikaanse legerkamp Khe San vlak bij de neutrale zone is weer zwaar gevochten. Volgens een Amerikaanse woordvoerder sneuvelden 128 Noordvietnamezen. De Amerikanen verloren 11 man. Nog niet zo lang geleden braken de Noordvietnamezen na enkele maanden het beleg van de basis op.

Het verkennende vredesoverleg in Parijs is ook gisteren geen stap verder gekomen. Amerikanen en Noordvietnamezen beschuldigden elkaar van verheving van de oorlog. De partijen werden het tenslotte eens over een procedurekwestie: de Noordvietnamese en Amerikaanse onderhandelaars zullen elke woensdag bijeen komen.

Clifford koestert hoop op akkoord met Hanoi

Infiltratie in het zuiden loopt op

De Amerikaanse minister van defensie, Clark Clifford, gelooft dat er een „sprankje hoop” is, dat de Amerikaans-Noordvietnamese onderhandelingen in Parijs tot een concreet resultaat zullen leiden.

De opvolger van Robert McNamara in het Pentagon waarschuwde op een persconferentie echter ook voor de stijging van de infiltratie van mensen en materieel uit Noord-Vietnam in het zuiden. Met deze versterkingen, die van juni tot eind augustus in de 60.000 man zullen lopen, wil Hanoi volgens Clifford zijn onderhandelingspositie verbeteren.

Clifford zei dat de meeste infiltranten niet voor extra versterkingen maar voor het innemen van opengevallen plaatsen bestemd zijn. Zo waren van de 29.000 infiltranten die in mei Zuid-Vietnam binnenkwamen, slechts 3.000 man bestemd voor aanvullende strijdkrachten en waren alle anderen vervangers van gesneuvelde of gewonde kameraden.

Clifford achtte het niet nodig de Amerikaanse strijdmacht, die thans 535.000 man omvat, uit te breiden in het licht van de toenemende infiltraties. Hij geloofde ook niet dat opperbevelhebber generaal Creighton Abrams daarom zou vragen.

Leden van de Noordvietnamese onderhandelingsdelegatie in Parijs hebben gisteren gezegd dat de verklaringen van minister Clifford over een mogelijke voortgang in het inleidende vredesoverleg te vaag waren om enige invloed te hebben op de onderhandelingen. Een van hen verklaarde dat er feiten nodig waren, geen woorden. „Wil er enige vooruitgang geboekt worden bij de besprekingen, dan zullen de Verenigde Staten hun tegenwoordige positie moeten veranderen”, zo luidde zijn commentaar.

Beschieting Saigon

De Vietcong heeft in de afgelopen nacht de raketaanvallen op het gebied van Saigon hervat. Tien raket-

ten van 107 en 122 mm kwamen terecht op de luchtbasis Tan Son Nhut en op de directe omgeving van Gi Dinh. In totaal verloren zes burgers het leven en ongeveer twintig werden gewond. Zes huizen werden vernield. Het was voor het eerst sinds vijf dagen dat de Vietcong Saigon en omgeving weer met raketten bestookte.

Zuidvietnamese regeringskringen hebben donderdag gezegd, dat generaal-majoor Lam Van Phat die wegens het leiden van twee niet-geslaagde staatsgrepen bij verstek ter dood was veroordeeld zich bij het ministerie van binnenlandse zaken heeft overgegeven. Als ex-generaal-majoor zal hij aan het ministerie van defensie moeten worden overgedragen. Politieke waarnemers verwachten dat hij gratie zal krijgen.

In september 1965 trachtte hij tevergeefs de regering van generaal Nguyen Cnahn omver te werpen en vijf maanden later poogde Lam Van Phat premier Phan Huy Quat te verdrijven. Ook deze poging slaagde niet. (Reuter, A.F.P.)

AMERIKAANSE POSITIE STERKER Hanoi's propagandaslag werkt als boemerang

*Hardnekkigheid
komt „roden”
duur te staan*

door OTTO KUIJK

DEN HAAG, vrijdag

ONDANKS negen officiële gesprekken en vier geheime „koffiepauzes” is de vredesconferentie in Parijs tussen Amerika en Noord-Vietnam nog steeds niet begonnen, verzuchten de Amerikanen.

Nog nooit is een internationale conferentie zo publiekelijk uitgevochten. Beide partijen publiceren hun redevoeringen onmiddellijk na de zitting en geven uitvoerige persconferenties van het gesprokene.

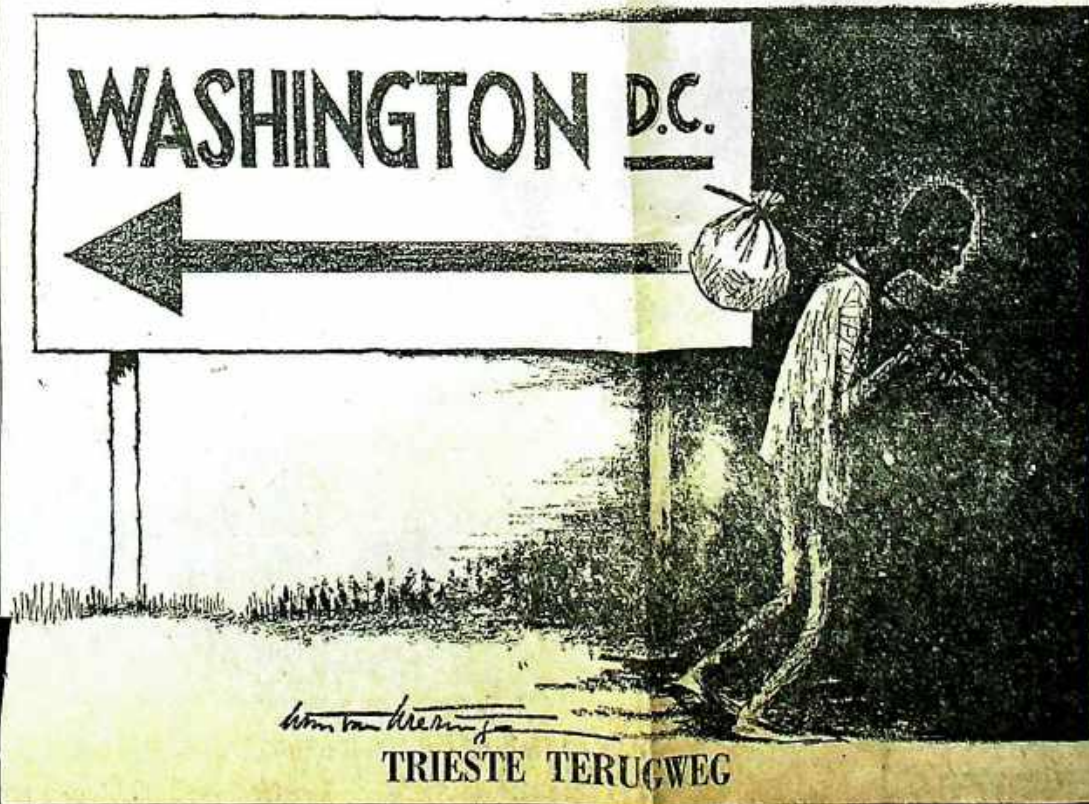
Wie van de partijen profiteert van deze ongegeëerde propagandaslag?

De Noord-Vietnamezen geloven stellig dat zij het handig spelen: zij praten en zetten tegelijkertijd hun militaire offensief en hun terreur voort tegen de burgerbevolking van Saigon.

Minder opvallend, maar daardoor des te nadrukkelijker is de toenemende kracht van de Amerikaanse positie, zo bleek mij uit een gesprek met enkele vooraanstaande Amerikaanse diplomaten.

un
ak,
rigd
ken
ord.
te
veel
noet
de
ver-

EINDE ARMOEDE-PROTEST

Wim van der Meer

TRIESTE TERUGWEG

De spectaculaire concessie der Amerikanen om de bombardementen op Hanoi en grote delen van Noord-Vietnam te staken is onbeantwoord gebleven door de Noordvietnamezen. Hun onderhandelaars bleven in Parijs koppig „het telefoonboek” van oude argumenten en propaganda voorlezen. Alle Amerikaanse voorstellen om tot zaken te komen zijn met minachting van de tafel geveegd. Als blijk van hun „vredeswil” hebben de communisten vele duizenden van hun eigen mensen opgeofferd.

Hun hardnekkigheid komt de communisten langzamerhand duur te staan. De felle kritiek op het Vietnam-beleid is in Amerika zelf vrijwel verstomd. De presidentskandidaten tonen grote terughouding bij het bespreken van de Vietnam-oorlog in hun verkiezingspropaganda.

Wanbegrip

Een gerenommeerde „vredes-duif”, de negersensator Edward Brooke, heeft in het Amerikaanse Capitol verklaard: „De Noordvietnamezen vergroten de Vietnamese tragedie door een fundamenteel wanbegrip van de verhouding tussen de terreur, die zij uitoefenen en de bereidheid van de geallieerden bij het zoeken naar een akkoord door middel van overleg.

Het is van het hoogste belang dat Amerika Noord-Vietnam afbrengt van de misleidende gedachte, dat toenemende terreuraanvallen ons hun vredesvoorwaarden zullen doen accepteren.”

In Zuid-Vietnam heeft 't vastlopen van de vredesconferentie geleid tot krachtige maatregelen om de regering te consolideren, om de corruptie te bestrijden en om de gevechtskracht te vergroten door een gehele mobilisatie.

„Dubbel spel”

De Amerikanen zijn weinig te spreken over het „dubbel spel” van vele Westeuropese persorganen. Destijds was men heftig verontwaardigd over de Amerikaanse luchtaanvallen op (overwegend militaire) doelen in Noord-Vietnam. Maar nu de communisten hun raketten laten neerkomen te midden van de burgerbevolking van Saigon, wordt geen woord van protest vernomen.

Toch is hier en daar in het westen een kentering in het anti-Amerikaanse standpunt merkbaar. President de Gaulle is daar sedert enige weken het meest sprekende voorbeeld van.

Onredelijk

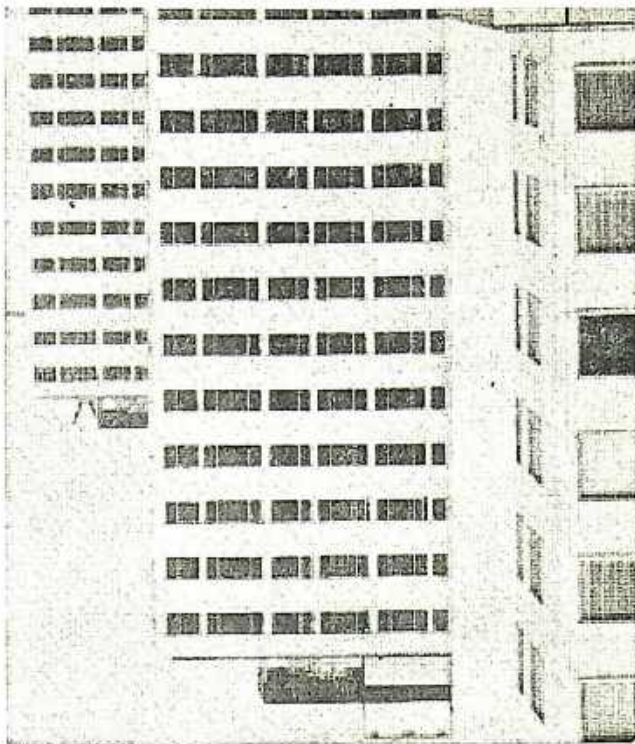
Het onredelijk meten met twee maten door de „toeschouwers” zou Noord-Vietnam kunnen staven in de opvatting, dat hun chantage-politiek op den duur een Amerikaanse capitulatie kan opleveren.

De vrienden van Noord-Vietnam zouden vredelievender optreden, door Hanoi te waarschuwen voor de toenemende zelfverzekerdheid van de Amerikanen en de tanende sympathie van de wereldopinie voor hun zaak.

De Amerikanen, die ik sprak, raken meer en meer overtuigd dat de tijd ten slotte zal werken in de richting van een akkoord.

Aan Noord-Vietnam is nu te bepalen hoeveel bloed, hoeveel levens en hoeveel leed nog moet worden geofferd, voordat de vredesconferentie in Parijs werkelijk kan gaan beginnen.

De Witte Flats, Buitenstaanders zich over de hi

○ Senator Eugene McCarthy, die altijd verbaasd heeft gelegd tussen de oorlog in Vietnam en geweld-en-misdaad in het eigen land, durft het na de moord op Robert Kennedy aan, een onmiddellijke terugtrekking van de Amerikaanse strijdkrachten uit Vietnam te bepleiten. In een rede te New York heeft hij gezegd: „We moesten bereid zijn te verklaren, dat wij nu ons staal zelden weghalen uit het land van de strodak-banen, onze tanks uit het land van de waterbuffel en de fiets, onze mapalm uit een land dat arper het gebruik van lucifers kent.” Ook vee' van zijn tegenspanders zien Senator McCarthy als een nebele en verstandige figuur. Ziet u, hem president van de VS worden?

2.2 j.v.v. 6 B.G.H. v.w.

Vietnam II

○ Uit Hongkong komen berichten over de mate waarin corruptie de militaire krachtsinspanning van het bewind te Saigon ondermijnt. Een Chinese industrieel die besloot zijn bedrijf van Saigon naar Hongkong te verplaatsen, vertelde dat hij voor een uitreis-visum 500.000 piaster (rond f 153.000) moest neertellen. Er wonen zo'n 700.000 Chinezen in het gebied Saigon-Cholon; ze doen liefst niet aan politiek, maar al die steekpenningen en het geplunder door regeerlagstroepen hebben velen hunner in feite tot bondgenoten van het Bevrijdingsfront gemaakt; zij geven voedsel en onderdak aan de vele vrijheidsstrijders die zich — ondanks alle officiële beweringen van het tegendeel — nog steeds in Cholon bevinden.

Het komt ook voor, dat Hongkong-Chinezen een poosje naar Saigon willen, vooral kleermakers die voor Amerikaanse militairen willen werken. Hun visum kost 25 piaster en is 29 dagen geldig. Maar men kan veel langer blijven, tegen steekpenning-betaling van 5000 piaster (f 1530) per maand.

Hanoi pessimistisch over vredeskansen

„Wederzijds begrip afwezig”

WASHINGTON/PARIJS, 22 juni (AFP, ANP, DPA, Reuter) — Noord-Vietnam deelt het optimisme van de Amerikaanse ministers Rusk en Clifford met betrekking tot het vredesoverleg in Parijs niet. Dit kan men afleiden uit de verklaring, die de woordvoerder van de delegatie uit Hanoi, Ngoeyen Thanh Le, heeft afgelegd. „De twee partijen kennen elkaars standpunten. Maar dat betekent niet dat er wederzijds begrip heerst”, aldus Thanh Le. Amerika is daar volgens hem verantwoordelijk voor. Kort te voren verklaarde de Amerikaanse minister van buitenlandse zaken, Dean Rusk, dat er in Parijs „vage tekenen van vooruitgang te bespeuren vallen”. Zijn ambtgenoot van defensie, Clark Clifford, heeft zich eerder deze week in gelijke zin uitgelaten.

Rusk gaf toe dat men nog niet is toegekomen aan behandeling van de kern van de Vietnamese kwestie. Als belangrijkste obstakel voor een goed op gang komen van het gesprek zag hij de Noordvietnamese weigering te erkennen dat zich Noordvietnamese troepen ten zuiden van de gedemilitariseerde zone bevinden. De minister verklaarde, dat een staking van de beschieting van de Zuidvietnamese hoofdstad Saigon door de Verenigde Staten als een vermindering van de militaire activiteit van de tegenstander zal worden beschouwd. De bereidheid daartoe is aan Noordvietnamese zijde echter ver te zoeken. „De beschieting van Saigon met mortieren en raketten gaat door en zal zelfs verhevigd worden”, zo reageerde het orgaan van het Noordvietnamese leger, „Quandoi Nhan Dan”.

Minister Rusk moest toegeven dat Hanoi weinig bereidheid toont op de Amerikaanse voorstellen in te gaan. De op 31 maart door president Johnson

De Noordvietnamese onderhandelaar bij het vredesoverleg in Parijs, Ngoeyen Thanh Le, heeft verklaard dat de uitspraken van de Amerikaanse minister van buitenlandse zaken, Dean Rusk, „geen enkel nieuw element over Vietnam naar voren hebben gebracht”. Rusk had zich gematigd optimistisch over de resultaten van het overleg uitgelaten.

aangekondigde eenzijdige vermindering van de bombardementen op het Noorden was volgens hem uitgevoerd in de hoop dat Hanoi dit gebaar zou beantwoorden met een vermindering van de oorlogsinspanning en dat zij zou leiden tot onderhandelingen voor een vreedzame regeling van het Vietnamese conflict. Rusk betoogde dat een dergelijk gebaar is uitgebleven en dat in tegendeel de infiltraties in het

zuiden zijn gestegen en de Vietcong en de Noordvietnamezen zijn overgegaan tot het beschieten van Saigon, waarbij geen enkele rekening wordt gehouden met het welzijn van de burgerbevolking.

Op de vraag van een journalist of hij de beschieting van Saigon gelijk wilde stellen met de Amerikaanse bombardementen op Noord-Vietnam zei Rusk dat het volgens hem niets uitmaakte of explosieven door vliegtuigen of door raketten of fietsen worden vervoerd. Noord-Vietnam heeft de beschuldiging van Rusk inzake de burgerbevolking van Saigon van de hand gewezen.

De Nederlandse minister van buitenlandse zaken, mr. J. M. A. H. Luns, heeft in antwoord op schriftelijke vragen aan het Tweede Kamerlid Van der Spek (PSP) geantwoord, dat het Nederlandse vredesinitiatief inzake Vietnam is opgeschort in afwachting van het resultaat van het vredesoverleg in Parijs. Deze activiteiten bestonden uit consultaties met in totaal twaalf Europese landen, behorend tot Benelux, Westeuropese Unie en de Groep van Tien, en volgden op aanvaarding van 'e motie-Van der Stoep door de Tweede mer.

'Beweging bij Vietnam besprekingen'

21/6 '68. Trouw

Clifford verwacht resultaat in Parijs

WASHINGTON (Reuter, AP, UPI) — De Amerikaanse minister van defensie, Clark Clifford, gelooft dat er reden is om aan te nemen dat de Amerikaans-Noordvietnamese besprekingen in Parijs tot concrete resultaten zullen leiden. Clifford gaf toe dat de tekenen 'gering' waren, maar meende, dat er toch wel degelijk enige beweging in Parijs te bespeuren viel.

Amerikaanse militairen hebben gisteren voor de vijfde achtereenvolgende dag geheimzinnige 'vliegende voorwerpen' boven het zuidelijk deel van de gedemilitariseerde zone tussen Noord- en Zuid-Vietnam waargenomen. Er wordt door 'hoge officieren een onderzoek ingesteld', verklaarde het Amerikaanse opperbevel. Eerder deze week had een Zuidvietnamese woordvoerder verklaard dat de ongeïdentificeerde voorwerpen helikopters waren en dat er twaalf van neer waren geschoten. De Amerikanen hebben de

ze bewering echter nooit onderschreven.

President Thieu van Zuid-Vietnam heeft gisteren een onderzoek gelast naar het verleden van de onlangs tot burgemeester van Saigon benoemde kolonel Do Khien Nhieu. Nhieu werd door Thieu benoemd als opvolger van kolonel Van Coea, die gewond werd door een verkeerd gericht Amerikaans projectiel. Eergisteren hadden Ky en de nieuwe premier Tran Van Hoa kritiek op Thieu gehad omdat deze zijn eigen vrienden voortdurend op hoge posten benoemt en deze vrienden bovendien vaak een allerminst vlekkeloos verleden hebben.

Activiteiten inzake initiatief vrede Vietnam opgeschort

Luns: resultaat gesprek Parijs afwachten

In afwachting van het resultaat der vredesbesprekingen te Parijs zijn de activiteiten in het kader van het Nederlands vredesinitiatief inzake Vietnam opgeschort, zo heeft minister Luns (buitenlandse zaken) meegegeeld in antwoord op schriftelijke vragen van het Tweede-Kamerlid A. G. van der Spek (pac. soc.).

Deze activiteiten bestonden uit consultaties met in totaal twaalf Europese landen, behorend tot de Benelux, de Westeuropese Unie en de groep van tien (waarin ook socialistische en neutrale landen zijn vertegenwoordigd) en volgden op aanvaarding van de motie Van der Stoep door de Tweede Kamer.

22 Jun. 65 NR 4
Bij de consultaties, waarbij werd onderzocht in hoeverre deze landen bereid waren mee te werken aan het ontplooiën van een initiatief in de geest van de motie, bleek dat, afhankelijk van de politieke gerichtheid van de benaderde mogendheden, verschil van mening bestond over de vraag welke inhoud het initiatief zou moeten hebben en welke landen zich hierachter zouden dienen te scharen, aldus minister Luns.

Algemeen bleek bij de gesprekspartners de mening te bestaan dat het niet veel zin zou hebben wederom, zoals reeds herhaaldelijk was geschied, te volstaan met een beroep op de belligerenten de vijandelijkheden te staken en een vreedzame oplossing na te streven.

Concrete suggestie

In verband hiermede heeft de regering getracht de boodschap te gieten in de vorm van een concrete suggestie omtrent de wijze waarop, met inachtneming van de standpunten der betrokken partijen, een uitweg zou kunnen worden gevonden voor de impasse waarin het streven naar onderhandelingen was geraakt.

Over de hiertoe uitgewerkte formule was nog met een aantal landen overleg gaande, toen Hanoi in antwoord op de rede van president Johnson van 31 maart jl. de bereidheid te kennen gaf besprekingen met de Verenigde Staten te beginnen.

Met de andere bij het overleg betrokken landen was de regering van mening dat in afwachting van wat de Amerikaans-Noordvietnamese besprekingen zouden opleveren, de activiteiten in het kader van het Nederlands vredesinitiatief dienden te worden opgeschort, zo besluit de minister.

Dean Rusk tot Vietcong: staak beschieten Saigon

22 Juni 68 NRC

Rusk, de Amerikaanse minister van buitenlandse zaken, heeft vrijdag op een persconferentie te Washington een beroep gedaan op de Vietcong de raketbeschietingen van Saigon te staken. Tevens drong hij er bij Noord-Vietnam opnieuw op aan de oorlog te de-escaleren.

Rusk zei het met de minister van defensie, Clifford, eens te zijn dat er kleine aanwijzingen zijn dat het voorbereidende gesprek met Noord-Vietnam te Parijs enige vooruitgang te zien geeft. (Ook de Amerikaanse onderhandelaar te Parijs, Harriman, zei vrijdag te geloven dat Hanoi serieuze besprekingen wenst, de Noordvietnamese woordvoerder Nguyen Thanh daarentegen zei tot dusverre nog geen enkele vooruitgang te hebben bespeurd.)

Als teken van de-escalatie

Rusk, die pas uit het ziekenhuis is ontslagen en die vandaag naar Reykjavik vertrekt voor de zitting van de N.A.V.O.-raad, zei dat Amerika een stopzetting van de beschietingen van Saigon zou beschouwen als een militaire de-escalatie.

Hoge Amerikaanse ambtenaren verduidelijkten evenwel later dat dit niet betekende dat Amerika bij een stopzetting van de raketbeschietingen alle bombardementen op Noord-Vietnam zou staken.

In Parijs heeft de Amerikaanse onderhandelaar bij de voorbereidende vredesbesprekingen met Hanoi, Harriman, vrijdag gezegd van mening te zijn dat meer vooruitgang zou kunnen worden geboekt indien er meer informele besprekingen zouden plaatshebben. De Noordvietnamese woordvoerder Nguyen Thanh zei op een persconferentie dat beide zijden „elkaars positie nu begrijpen, maar dat dit niet betekent dat er wederzijds begrip heerst”.

Van nu af aan zullen beide delegaties elkaar eenmaal per week ontmoeten. De Amerikaanse hoop is gevestigd op meer informele ontmoetingen tussen de scherpe woordenvissers aan de conferentietafel door. Een eerste teken van dergelijke informele gesprekken zijn de babbeltjes geweest die Harriman en de Noordvietnamese Xuan Thuy in de pauzes tussen de officiële besprekingen samen met hun adviseurs met elkaar hebben gehad.

Triumviraat in Saigon

Inmiddels gaan de raketbeschietingen van de Vietcong op Saigon door. President Nguyen Van Thieu van Zuid-Vietnam overweegt de oprichting van een uit drie man bestaand oorlogskabinet. Dit triumviraat zou moeten bestaan uit de president, vice-president Nguyen Cao Ky en premier Tran Van Huong. Het zou alle politieke beslissingen met betrekking tot de oorlogvoering dienen te nemen. Premier Huong, die evenals vice-

ce-president Ky ontevreden was over het gebrek aan raadoppling in benoemingszaken door president Thieu, had eerder te kennen gegeven dat hij zijn ontslag wilde indienen. Hij heeft inmiddels de president meegedeeld dat hij toch zal aanblijven. Bij de laatste raketaanval op de hoofdstad, waarbij de noordelijke wijk Gia Dinh werd getroffen, alsmede de luchtmachtbasis Tan Son Nhut, zijn zes burgers gedood en werden veertien anderen gewond. (Reuter)

... Via
... Cineac
... 1,30
... turen
... bij de
... oorden
... e hegrovering
... ten de marini
... ten de marini
... lichaam van
... kameraad.

22 juni 68 Groene

Wat de Vietnamezen hopen te bereiken

Terwijl dit geschreven wordt is de negende zitting van de officiële besprekingen tussen de Verenigde Staten en Noord-Vietnam in Parijs aan de gang en zijn de resultaten daarvan nog niet bekend. Tot nu toe hebben de Noordvietnamezen nog steeds vast gehouden aan hun op 3 mei in een regeringsverklaring ingenomen standpunt dat vruchtbare besprekingen slechts mogelijk zijn wanneer de bombardementen en alle andere oorlogshandelingen tegen Noord-Vietnam zijn beëindigd. Die bombardementen worden nog steeds opgevoerd en zijn in mei weer heftiger geweest dan in april, de eerste maand van de territoriale beperking van de bombardementen. En in april waren zij, op dat beperkte gebied, al heftiger dan op geheel Noord-Vietnam in de maand ervoor.

Daartegenover stelt Harriman, de vertegenwoordiger van de Verenigde Staten, de eis dat alleen in samenhang met andere vraagstukken over algehele stopzetting van de bombardementen op het Noorden gesproken kan worden. Deze standpunten staan nog steeds diametraal tegenover elkaar. De weinige lichtpuntjes in de besprekingen zijn gering maar niet geheel zonder betekenis: Noord-Vietnam heeft aan Harrimans verzoek toe te geven dat er noorderlingen in het Zuiden zijn — zij het op een indirecte manier — voldaan. Het Noordvietnamese partijblad Nhan Danh verklaarde dat „het gevecht van het Vietnemes volk op het gehele grondgebied van Vietnam een heilige plicht en een heilig recht” is en Xuan Thuy verklaarde zelfs dat de Democratische Republiek Vietnam in feite de jurisdictie over geheel Vietnam bezat.

Daarnaast heeft hij Harrimans verzoek om niet langer de volledige teksten van het besprokene te publiceren in studie genomen. Het resultaat daarvan zal hij ter zijner tijd geven: een eerste stapje naar geheim overleg.

Tot zover de concessies van de Noordvietnamezen. Van Amerikaanse zijde staat daar tot nu toe weinig tegenover. Het grote probleem is dat het nog niet duidelijk is wat de Amerikanen met de onderhandelingen wensen te bereiken. Vóór het Tet-offensief was dat wel duidelijk. Toen dachten de Ameri-

kanen nog aan de onderhandelingsstafel te kunnen bereiken wat men op het slagveld niet had kunnen winnen, om die veelgebruikte Amerikaanse uitdrukking maar eens te gebruiken. Bij onderhandelingen zo dacht men toen zou Hanoi de rol van onderhandelaar op zich nemen namens beide Vietnamese tegenstanders, dus ook namens het bevrijdingsfront, toe gaven dat het schuldig was aan de revolutie in het Zuiden en agressie tegen het regime van Diem. Hanoi zou zijn troepen, en die van het Bevrijdingsfront, naar het Noorden terugtrekken en verantwoordelijk zijn voor vrede in het Zuiden. Als tegenprestatie zou Washington, wanneer de laatste opstandeling de wapens tegen welk regime de Amerikanen ook in Saigon als wettig zouden beschouwen zou hebben neergelegd, zijn troepen uit Zuid-Vietnam terugtrekken. Na een periode van volmaakte rust in het Zuiden wel te verstaan.

Zo'n oplossing is van het Tet-offensief niet meer denkbaar en het is ook duidelijk dat de Noordvietnamezen ook niet met een dergelijk soort oplossing in een achterhoofd naar Parijs zijn gekomen. Wat dan wel?

Een in de Verenigde Staten levende, anti-communistische journalist, Tran Van Ky, heeft in Praag met zowel vertegenwoordigers van Noord-Vietnam als van het Bevrijdingsfront gesproken. Zoals zij de mogelijke uitkomst van de onderhandelingen zien heeft hij gepubliceerd in War/Peace Report, het blad van het Amerikaanse Center for War/Peace Studies, een Amerikaans equivalent van het Pologologisch Instituut van Prof. Röling. Het Bevrijdingsfront en Noord-Vietnam zien de oplossing van het conflict als volgt:

Als de onderhandelingen tussen Noord-Vietnam en de Verenigde Staten eenmaal begonnen zijn zullen het Bevrijdingsfront en de regering van Saigon bij de onderhandelingen betrokken moeten worden. Die regering van Saigon moet dan worden geleid door iemand die aanvaardbaar voor het Bevrijdingsfront is. Het hoeft geen regering te zijn waarin het Bevrijdingsfront vertegenwoordigd is maar wel een regering die bereid is te onderhandelen. Thieu en Ky kunnen zolang nominaal in dienst

blijven. Deze tweede fase van onderhandelingen zullen zeer delicaat zijn. Hoofdpunt van de besprekingen zal dan zijn de hergroepering van de Amerikaanse troepen. Van Vietnamese zijde wordt daarbij erkend dat de Amerikaans strijdkrachten het taak niet van de ene dag op de andere kunnen verlaten. Het zou kunnen dat zij zich, hangende hun vertrek, zouden hergroeperen in de enclaves aan de kust. In deze periode zou de vrede in de steden kunnen worden gehandhaafd door politietroepen van een aantal mogendheden, vergelijkbaar met de situatie in Oostenrijk tussen 1945 en 1955. In deze periode zou een begin moeten worden gemaakt met de vorming van een kabinet van nationale eenheid, een kabinet waarin sterke Bevrijdingsfrontinvloed zou moeten zijn. Sleutelposities daarin zijn de posten van defensie en binnenlandse zaken.

Het Bevrijdingsfront claimt tenminste één van deze posten, hoewel alle twee wenselijker zou zijn. Als beide posten verdeeld zouden worden: de ene post naar een Bevrijdingsfrontman, de andere naar een niet-Bevrijdingsfrontman dan zouden de staatssecretarissen op beide posten tot het andere kamp moeten behoren. Een staakt-het-vuren zal plaats vinden wanneer deze tweede fase eindigt in een Conferentie van Genève, die twee doelen heeft: de neutralisatie van Zuid-Vietnam (beginnende met het terugtrekken van de Amerikaanse troepen) en hereniging van het land na verkiezingen in het Zuiden.

Aldus het plan van de Vietnamezen. Tran Van Ky voegde er aan toe dat hij weinig tegenstellingen tussen de posities van het Bevrijdingsfront en Noord-Vietnam had kunnen vinden, behalve op een aantal ondergeschikte punten, zoals de te spelen rol van Oe Thant als bemiddelaar, waartegen de Noordvietnamezen negatiever stonden dan het Bevrijdingsfront.

MAARTEN VAN DULLEMEN

Vice-president Humphrey in interview

„VUREN IN VIETNAM DIRECT STAKEN”

Boycot handel met China opheffen

(New York Times-dienst)

NEW YORK, 24 juni — Vice-president Hubert Humphrey wenst een beëindiging van de toestand van „vechten en onderhandelen” in Vietnam en streeft naar een onmiddellijk staakt-het-vuren om een positieve sfeer te scheppen voor succesvolle onderhandelingen in Parijs. De Democratische presidentskandidaat zei dat als Amerika zijn verplichtingen in Vietnam kan verminderen, hij het Congres en 't Amerikaans volk zal vragen de vrijgekomen gelden beschikbaar te stellen voor de leniging van de sociale noden.

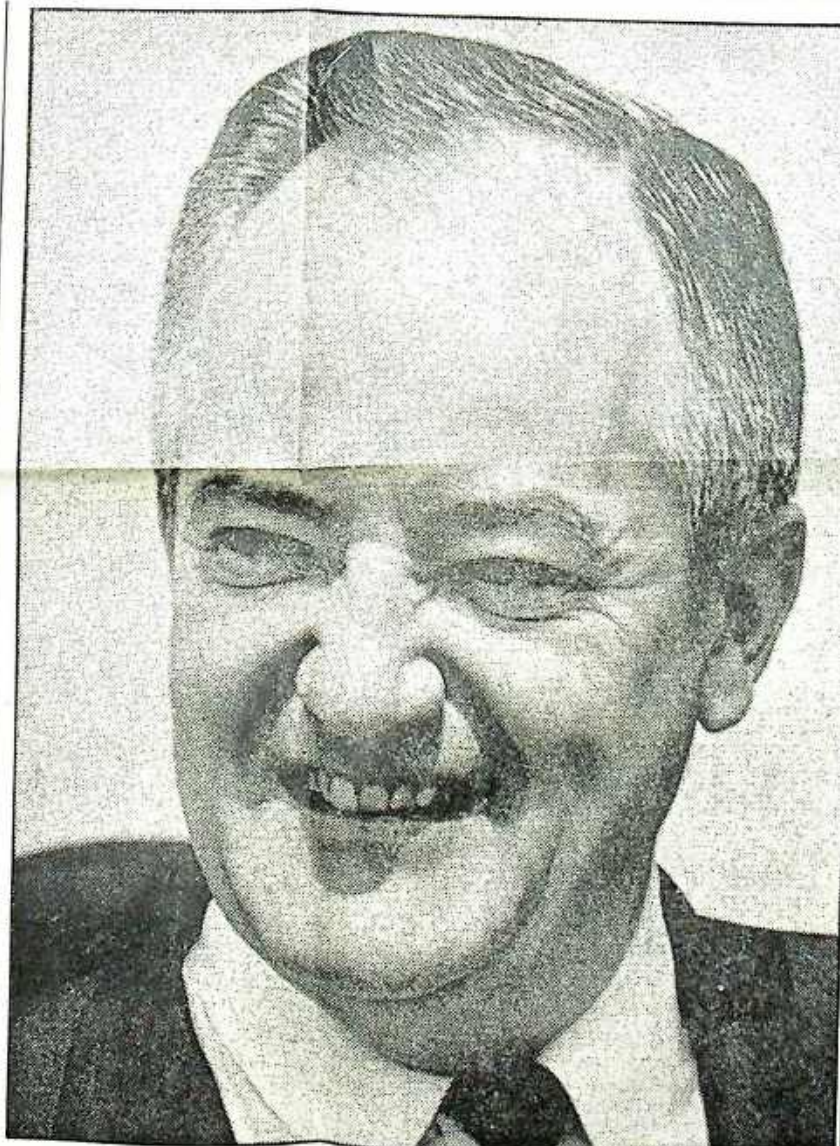
De vice-president gaf zijn mening over Vietnam en een aantal andere belangrijke onderwerpen in een gesprek van twee uur met verslaggevers van de New York Times. Humphrey verklaarde, dat er thans enige aanwijzingen zijn dat het gesprek tussen Amerikaanse en Noordvietnamese vertegenwoordigers in Parijs in „een verantwoordelijker stadium” is gekomen en dat „er vooruitgang wordt geboekt, hoe gering ook.” Hij zei dat een onmiddellijk staakt-het-vuren de onderhandelingen verder vooruit zou helpen.

De opmerkingen van de vice-president komen overeen met de uitspraken van de Amerikaanse minister van defensie Clark Clifford over het verkennende Vietnam-overleg in de Franse hoofdstad. Door zich uit te spreken voor een onmiddellijk staakt-het-vuren in Vietnam liet Humphrey zich directer uit dan hij in het verleden heeft gedaan.

EIGEN BELEID

Humphrey probeerde behendig onderscheid te maken tussen zijn inzichten en sommige standpunten van de regering, hoewel hij nadrukkelijk stelde dat hij president Johnson blijft steunen.

„Ik kan niet zeggen dat ik alles wat wij hebben gedaan precies zo zou hebben gedaan. Ik maak deel uit van een team; ik ben niet de aanvoerder. Er is een hoop verschil maar daarvoor

HUBERT HUMPHREY
... openhartiger dan voorheen ...

programma van de Democratische Partij en in een gedetailleerde reeks principe-verklaringen en voorstellen waaraan zijn medewerkers en adviseurs thans onder zijn leiding werken.

Humphrey gaf toe dat hij in zijn gesprek over Vietnam werd geremd door de onderhandelingen die thans aan de gang zijn en dat hij niet alleen presidentskandidaat is maar ook lid van de regering.

Hij leverde felle kritiek op een uitspraak van senator Eugene McCarthy. Vrijdag een week geleden zei de sena-

slachtoffers onder de burgerbevolking.

Humphrey gaf zich veel moeite om te benadrukken dat hij weliswaar voorstander was geweest van militaire druk op Vietnam maar dat hij nimmer had geloofd dat alléén militair geweld het Vietnamese probleem zou kunnen oplossen. Hij zei dat volgens hem de Amerikaanse militaire macht alleen maar „ten doel heeft voorwaarden te helpen scheppen die een politieke oplossing mogelijk maken”. „Ik geloof dat het eerlijk is om te zeggen dat niemand ooit echt heeft beseft dat

Op de vraag of hij ook een eind zou maken aan de boycot van de handel met Cuba antwoordde hij dat elk stap in overleg met de Organisatie van Amerikaanse Staten zou moeten worden gezet maar dat de Amerikaanse politiek jegens Cuba „dient te worden onderzocht”.

Amerika, zei de vice-president heeft niet het recht om te proberen als 's werelds politieken op te treden. Hij heeft geen universele verplichting op iedereen tegen geweld te beschermen. Humphrey riep op tot grotere voorzichtigheid bij het aangaan van verdragsverplichtingen om er zeker van te zijn dat de opgenomen verplichting in waarachtige verhouding staat tot de Amerikaanse veiligheid. Amerika verklaarde hij, zou zich moeten distantiëren van zijn politiek van eenzijdige inmenging in buitenlandse aangelegenheden.

In Azië hoopt de vice-president de opkomst te zien van een consortium van belangrijke mogendheden zoals Japan, India, Indonesië en Australië, dat zelf een oplossing zoekt voor zijn veiligheidsproblemen zonder te bouwen op Amerika.

Wat betreft buitenlandse hulp schaarde de vice-president zich volledig achter de zienswijze van senator William Fulbright om te streven naar een veelzijdige benadering via instellingen als de Aziatische Ontwikkelingsbank, de inter-Amerikaanse Ontwikkelingsbank en de Afrikaanse Ontwikkelingsbank.

Over het vice-presidentschap zei Humphrey van mening te zijn dat dit ambt een nieuwe en verantwoordelijker rol in de regering zou moeten krijgen. Aangezien het onvermijdelijk is dat de president zich vooral bezig houdt met de buitenlandse politiek zou de vice-president bijzondere verantwoordelijkheden moeten krijgen ten aanzien van binnenlandse aangelegenheden om programma's naar voren te schuiven die nu vaak verstopt raken in de ambtelijke molen, aldus Humphrey.

Volgens Humphrey is Johnson definitief uit de race naar het Witte Huis.

De vice-president dacht niet dat hij de steun van de jeugd had verloren en hij is ook niet van plan die te verliezen. „In de dagen die voor ons liggen kun je dit land niet regeren, als je deze jonge mensen niet mee hebt en ik wil de intellectuelen meehebben,” verklaarde hij.

HARRISON SALISBURY

Handelsovereenkomst

Oost-Duitsland en Noord-Vietnam hebben zondag, na onderhandelingen van vier dagen, een overeenkomst getekend over een langlopend krediet aan Noord-Vietnam, waarvan de grootte niet is bekendgemaakt.

Volgens een bericht van het Oost-Duitse persbureau A.D.N., zal Oost-Duitsland buiten de lopende goederenleveranties voor dit jaar aan Noord-Vietnam nog machines, vrachtauto's, motoren, aggregaten voor elektrische stroom en chemische produkten, produkten van de lichte industrie en farmaceutische artikelen leveren.

Noord-Vietnam wil als tegenprestatie landbouwgoederen en grondstoffen naar Oost-Duitsland uitvoeren.

Toelating van meer

Vietnamese kinderen

25 juni 1962

De minister van justitie, mr. C. H. F. Polak, heeft in antwoord op vragen van de socialistische Tweede-Kamerleden mevrouw mr. H. S. Singer-Dekker en drs. G. M. Nederhorst meegedeeld dat het mogelijk is een groter aantal ernstig gewonde Vietnamese kinderen in Nederlandse ziekenhuizen op te nemen. Op het ogenblik ontvangen negentien van zulke kinderen hulp van de Vereniging voor plastische chirurgie.

De kinderen kunnen worden toegelaten als sprake is van een ernstige verminking die in Vietnam niet voldoende kan worden behandeld en als er financiële waarborgen zijn dat zij na hun herstel kunnen worden teruggezonden.

De minister voegt hieraan toe, dat naar het oordeel van vele deskundigen en van deskundige, op dit terrein werkzame, organisaties medische hulp die in Vietnam zelf of nabijgelegen Aziatische staten wordt verleend doeltreffender is.

Er wordt betwijfeld of verpleging in Nederland in elk geval in het belang van de kinderen zelf is, ook omdat na een langer verblijf in Nederland bij terugkeer in Vietnam aanpassingsmoeilijkheden kunnen worden verwacht.

Hanois vage aanduidingen

167 m. 63 M. 1

AAN AMERIKAANSE zijde heeft men ontdekt, dat er enige beweging zit in de onderhandelingen die de Amerikaanse delegatie in Parijs voert met de Noordvietnamese delegatie. Eerst vertelde Clifford, de Amerikaanse minister van defensie, dat hij geloofde, dat beide zijden een uiteindelijke schikking van het conflict tot stand trachtten te brengen. Zelfs Rusk, de havik op buitenlandse zaken, zag lichte aanwijzingen van vooruitgang.

Beide ministers hebben niet voldoende uitgewerkt, waar hun veranderd inzicht op gebaseerd is. Een ver-

De Toestand

wijzing naar de langer wordende informele gesprekken bij een kop koffie bevre-

digd de nieuwsgierigheid onvoldoende. Rusk beschouwde het als een vooruitgang, dat Hanoi opgehouden had te ontkennen, dat zijn troepen in Zuid-Vietnam vochten. Wordt deze aanwezigheid erkend, dan is zij een werkelijkheid geworden waar over te praten en te onderhandelen valt.

Clifford moest erop wijzen, dat de infiltratie van Noord naar Zuid bijzonder sterk in omvang is toegenomen. In mei was zij met 29.000 man het dubbele van die van april. Maar hij trachte deze infiltratie voor zijn openbare mening minder verwerpelijk te maken door eraan toe te voegen, dat deze infiltratie grotendeels diende om de verliezen goed te maken.

* * *

DEZE ARGUMENTATIE wijst erop, dat er van Amerikaanse kant ook wel iets in beweging is gekomen. Tot nu toe werd de infiltratie gezien als het bewijs, dat Hanoi niet bereid was op Johnsons beperking van de bombardementen op Noord-Vietnam te antwoorden met een vermindering van de eigen oorlogsinspanning. Integendeel, de infiltraties wezen juist op een intensivering, zo luidde het betoog. Maar nu zijn de infiltraties op weg niets anders dan vervangen te worden. Houdt men deze versie aan, dan zou daar bovendien een buitengewoon hoog verliescijfer van de Noordvietnamezen uit blijken. Men is kennelijk bezig de openbare mening voor te bereiden op wat nu nog een onaanvaardbare concessie is.

In het officiële Noordvietnamese standpunt is overigens nog niets veranderd. Hanoi eist de volledige stopzetting van de bombardementen

andere zaken gesproken kan worden. Officieel wil het niets weten van de „wederzijdse beperking” in de oorlogvoering waar president Johnson op aandringt.

Maar naast dat officiële standpunt zijn er de lekjes en suggesties via omwegen. Zo meldde The New York Times twee weken geleden al, dat de Amerikaanse onderhandelaren langs indirecte kanalen de mededeling hadden ontvangen, dat Hanoi bereid zou zijn op een volledige stopzetting van de bombardementen te antwoorden wanneer militaire terughoudendheid maar niet als voorwaarde werd gesteld.

Radio Hanoi heeft, zoals Zorza in The Guardian bericht, te verstaan gegeven, dat een stopzetting van de bombardementen niet zal leiden tot een vergroting van de Amerikaanse verliezen in het Zuiden. Dat zou men op kunnen vatten als een indirecte aanwijzing, dat stopzetting niet tot een intensivering van de oorlogvoering zou leiden. Opmerkelijk is, dat men het begin van de onderhandelingen in Parijs af het aantal Amerikaanse gesneuvelden van 562 per week tot 324 gedaald is.

* * *

MEN MOET toegeven, dat de aanduidingen van Noordvietnamese kant niet de duidelijkheid hebben die men in onderhandelingen graag ziet. Het is ook begrijpelijk, dat de Amerikaanse regering niet onmiddellijk opveert bij elke vage suggestie, vooral ook daar deze Noordvietnamese tactiek de Amerikanen alle kaarten uit de handen zou kunnen troggelen.

Het is natuurlijk mogelijk, dat de vage aanduidingen van radio Hanoi, zoals Zorza meent, bedoeld zijn om de openbare mening thuis voor te bereiden op een koerswijziging. Dat heeft men kunnen waarnemen met de ontwikkeling dat de Noordvietnamese aanwezigheid in het Zuiden niet langer ontkend wordt. Dat was voorbereid door een artikel in het blad Nhan Dan.

Dat de Amerikanen nu een zeker begrip voor deze tactiek hebben ontwikkeld, zou men kunnen opmaken uit de opmerkingen van Clifford en Rusk. Men zou zo zonder uitgesproken ruilhandel, alleen door accentverschuivingen en door wijzigingen in de reële toestand, enige stapjes nader tot het werkelijk gesprek kunnen komen.

Als bewijs uit het ongerijmde, dat Hanoi oprechte belangstelling heeft voor een regeling van de kwestie en niet alleen op de propaganda-trompet wil blazen, zou men kunnen aanvoeren, dat China zich nog steeds zo afkerig van het gesprek in Parijs toont, dat het zijn bevolking met nog geen woord ervan op de hoogte heeft gebracht.

Dat Hanoi evenwel grote haast zou tonen, kan men nauwelijks verwachten. Wie zou niet de uitslag van de Amerikaanse verkiezingen willen afwachten!

Xuan Thuy: Zuid-Vietnam zou neutraal kunnen worden

27 JUNI 1968 NR 1

„Nationalistische” overwegingen in het geding

Bij het voorbereidende vredesoverleg te Parijs tussen Amerikaanse en Noordvietnamese gedelegeerden hebben de laatsten gisteren aangegeven, dat Noord-Vietnam ermee akkoord zou gaan wanneer Zuid-Vietnam uiteindelijk voor wat betreft zijn buitenlandse betrekkingen een neutraal land zou worden.

Het hoofd van de Noordvietnamese delegatie, Xuan Thuy, verklaarde gisteren dat het Nationale bevrijdingsfront voorstander was van het aanknopen van diplomatieke betrekkingen met alle landen, los van hun sociale en politieke systeem.

De Australische communistische journalist Wilfred Burchett heeft in een door de New York Times aangehaald interview uiteengezet dat Hanoi een neutralistisch Zuid-Vietnam zou aanvaarden in ruil voor de garantie dat de Verenigde Staten zich uit Zuid-Vietnam zullen terugtrekken.

Het doel van de Noordvietnamezen was, zo zei Burchett — die goede betrekkingen heeft met Hanoi en soms als een tussenpersoon tussen Hanoi en Westerse diplomaten heeft gediend — om de laatste vreemde indringers van Vietnamees gebied te krijgen, zelfs wanneer dit een hereniging van de beide Vietnams eindelijk op de lange baan zou zetten. Men zou deze geste, die het fiat zou hebben van de hoogste politieke kringen in Hanoi, dan ook als voortgekomen moeten zien uit een „standpunt van nationalisme”.

„Ik geloof niet”, aldus Burchett, „dat de Noordvietnamezen erin geïnteresseerd zijn voorwaarden te scheppen waaronder het onvermijdelijk is dat er een communistisch geïntereerde regering in Zuid-Vietnam komt. Dit is iets waaraan zij zeker de voorkeur zouden geven, maar in het belang van het streven om een eind te maken aan de lange strijd voor onafhankelijkheid, zouden zij zich kunnen neerleggen bij een soort re-

gering die zowel voor het Westen, de Zuidvietnamezen als het Oosten acceptabel is.”

Achtergrond

Aangenomen mag worden, dat verklaringen als die van Thuy en de kennelijk geïnspireerde uittalingen van Burchett als achtergrond hebben, dat Noord-Vietnam, ondanks zijn tot nu toe straf volgehouden onverzoeplijkheid bij de Parijse besprekingen, naar een weg zoekt om een soort van overeenstemming te bereiken over Zuid-Vietnam die tegelijk de Amerikanen er toe zou kunnen brengen hun bombardementen op het noorden te staken.

Tot dusverre hebben de Noordvietnamezen ervan afgezien in detail te treden over hun zienswijze aangaande een overeenkomst over Zuid-Vietnam. In plaats daarvan hebben zij vastgehouden aan hun standpunt dat problemen die in het belang waren van beide zijden aan de onderhandelingstafel slechts besproken zouden kunnen worden na het stopzetten van de bombardementen.

Alliantie

Burchett heeft als een nadere definitie voor „neutralisme” aangegeven dat dit voor Noord-Vietnam zou betekenen dat het een niet-gebonden communistische staat zou worden, die in geval van een overeenkomst op militair terrein strikt onzijdig zou zijn, maar de socialistische ideologie zou aanhangen. Voor Zuid-Vietnam zou neutralisme evenwel betekenen dat het, zoals Cambodja, geen lid zou zijn van welk ideologisch blok dan ook.

Als bewijs dat Hanoi neigt naar een neutraal Saigon, wees Burchett op het feit dat de communisten niet langer voortdurend verwijzen naar het Nationale bevrijdingsfront als de „enige” authentieke vertegenwoordiger van het Zuidvietnamese volk, maar nu ook de „Alliantie van nationale democratische en vredeskrachten” noemen, dat na het nieuwjaarsoffensief van de Vietcong gestalte heeft gekregen.

Hoewel deze alliantie in het algemeen voor een communistische organisatie wordt aangezien, legde Burchett uit dat het hier een „gematigde” groepering betrof, „die belangrijker zou kunnen zijn voor de V.S., daar zij zou kunnen voorttreden op een coalitie van nationalistische en neutralistische krachten”.

Beroep op V.S.

Het Zuidvietnamese Huis van afgevaardigden heeft woensdag besloten een beroep op Amerika te doen om zijn standpunt ten aanzien van de Vietnamese kwestie nog eens duidelijk vast te leggen; 72 van de 74 aanwezige afgevaardigden namen dit besluit, nadat een volksvergadering

Averell Harriman, de voornaamste Amerikaanse onderhandelaar met de Noordvietnamezen, heeft een vergadering van het Amerikaanse kabinet bijgewoond. V.l.n.r. Ramsey Clark, minister van justitie, Nicholas Katzenbach, plaatsvervangend minister van buitenlandse zaken, president Johnson, Henry Fowler, minister van financiën, Harriman en Stewart Udall, minister van binnenlandse zaken.

Cyrus Vance, Harrimans plaatsvervanger, op weg naar de tiende vergadering met de Noordvietnamezen in het internationale congrescentrum te Parijs.

Clifford

De Amerikaanse minister van defensie, Clark Clifford, heeft gisteren nog eens herhaald dat de communisten in Vietnam vastbesloten schenen om de oorlogshandelingen in Vietnam op te voeren teneinde hun positie bij de besprekingen te Parijs te verstevigen. In een verklaring voor de commissie voor buitenlandse betrekkingen van het Huis van afgevaardigden zei Clifford: „De gevechten zijn allerminst afgelopen. Het is zeer wel mogelijk dat de strijd in alle hevigheid zal voortduren en zelfs nog in omvang zal toenemen.”

Amerikanen geven basis Khe Shan op

Het Amerikaanse militaire opperbevel in Saigon heeft meegedeeld dat de basis Khe Sanh in het uiterste noordwesten van Zuid-Vietnam zal worden opgegeven.

Volgens een Amerikaanse woordvoerder is het besluit genomen als gevolg van de toegenomen sterkte van de vijand. Het opgeven van de basis zal een betere ontplooiing van de Amerikaanse en Zuidvietnamese strijdkrachten mogelijk maken, zo zei hij. Uit veiligheidsoverwegingen zal niet worden bekendgemaakt waar de militairen nu heen gaan.

De ontruiming van Khe Sanh is, naar de woordvoerder meedeelde, ook een gevolg van een wijziging van de tactiek van het Noordvietnamese leger. Door hun grotere sterkte kunnen de Noordvietnamezen op verschillende plaatsen tegelijk aanvallen. Daarom is het belangrijk dat de Amerikanen en Zuidvietnamezen in het noordelijke strijdgebied zo mobiel mogelijk zijn. Deze oorlogvoering maakt vaste bases als Khe Sanh onnodig.

In januari hebben de Noordvietnamezen zware druk uitgeoefend op Khe Sanh, dat aan een weg ligt die van Laos naar de kust loopt en met de vooruitgeschoven posten Can Thien, Gio Linh, Camp Carroll en de basis Dong Ha diende om de noordelijke provincies van Zuid-Vietnam te beschermen.

Khe Sanh werd aanvankelijk ingesloten en zijn bezetting van 5000 Amerikaanse mariniers kon enige tijd alleen vanuit de lucht worden bevoorrad. In verband met de massale militaire concentraties rondom Khe Sanh werd vermoed dat de operaties van de Noordvietnamezen onder leiding stonden van de Noordvietnamese minister van defensie en de overwinnaar van Dien Bien Phu, generaal Nguyen Vo Giap.

Hoewel van Amerikaanse zijde eerst was gesteld dat Khe Sanh koste wat het kost behouden diende te worden, zijn de Amerikanen later van dit standpunt teruggekomen. Al eerder gaven zij te kennen dat Khe Sanh niet van essentiële strategische betekenis meer was.

Neutraliteit vooropgesteld THOEJ SCHETST ROL VIETCONG

*Parijs' overleg
verontrust
Saigon*

PARIJS, 27 juni (Reuter, AP) — Noord-Vietnam heeft woensdag laten doorschemeren dat het bereid is Zuid-Vietnams neutraliteit in buitenlandse aangelegenheden in een toekomstige politieke overeenkomst met de Verenigde Staten te eerbiedigen.

Xoan Thoej, de Noordvietnamese toponderhandelaar in Parijs, verklaarde gisteren dat het Nationale Bevrijdingsfront (Vietcong) een buitenlandse politiek van „vrede en neutraliteit” wenst.

Xoan Thoej zei dat er ook op de tiende zitting (duur ruim vier uur) van het verkennende vredesoverleg in Parijs geen vooruitgang was geboekt. Tot dezelfde conclusie kwam „tweede man” Cyrus Vance die bij afwezigheid van Averell Harriman (in Washington voor overleg met president Johnson) de Amerikaanse handelaarsdelegatie leidde.

„Amerika”, aldus Vance, „is evenwel van mening dat er een geschikte grondslag voor vrede in Zuidoost-Azië is die overeenkomt met de gerechtvaardigde belangen van alle landen in het gebied.” Vance weigerde te zeggen wat er is besproken tijdens de koffiepauze. De Amerikanen hopen dat door het informele contact tijdens de koffiepauzes een goed klimaat kan worden geschapen om vorderingen te maken.

Thoej is gisteren uitvoerig ingegaan op de doelstellingen van het Nationale Bevrijdingsfront. Hij zei dat het front vóór het aangaan van diplomatieke betrekkingen met alle landen, ongeacht hun sociale en politieke systeem, is. „Het NLF”, aldus Thoej, „gaat hierbij uit van het beginsel van wederzijds respect voor elkaars soevereiniteit, onafhankelijkheid en territoriale onschendbaarheid. De NLF is voorstander van een hereniging van Vietnam door vreedzame middelen, dat wil zeggen onderhandelingen tussen de beide zones zonder dat een van beide partijen druk uitoefent op de ander en zonder buitenlandse inmenging.”

Ngoeyen Tan Le, woordvoerder van de Noordvietnamese onderhandelaars, tijdens de persconferentie na afloop van de tiende zitting van het Vietnam-overleg met de Amerikanen in Parijs.

Volgens de Australische journalist Wilfred Burchett, van wie bekend is dat hij goede contacten met Hanoi heeft, is de Noordvietnamese regering bereid een politiek neutraal Zuid-Vietnam te aanvaarden als middel om de Vietnamese oorlog te beëindigen.

Burchett noemde het zeer belangrijk dat sinds de oprichting van de „Alliantie van nationale, democratische en vredelievende krachten” in Zuid-Vietnam, de leiders van het Nationale Bevrijdingsfront en de Noordvietnamese toponderhandelaar in Parijs niet langer naar de NLF verwijzen als de enige vertegenwoordiger van het Zuidvietnamese volk.

„Door haar gematigde programma is de alliantie duidelijk een organisatie die voor Amerika aantrekkelijker kan zijn dan de NLF en schijnt de alliantie de kern te bevatten voor een coalitie van nationalistische en neutralistische krachten”, aldus Burchett.

Volgens de Australische journalist blijft het terugtrekken van alle Amerikanen uit Zuid-Vietnam een absolute voorwaarde voor het beëindigen van de oorlog maar, zo vervolgde hij, volgens mij is een „geneutraliseerd” Zuid-Vietnam aanvaardbaar.

Noord-Vietnam. Amerikaanse functionarissen hebben privé verklaard dat, vooropgesteld dat Saigon ermee akkoord gaat, dergelijke beginselen als neutraliteit en geleidelijke hereniging aanvaardbaar zijn voor de Verenigde Staten.

Het Zuidvietnamese huis van afgevaardigden heeft woensdag besloten een beroep op Amerika te doen om zijn standpunt ten aanzien van de Vietnamese kwestie nog eens duidelijk vast te leggen. Verschillende afgevaardigden vonden dat Amerika eerst termijn moet stellen aan het overleg in Parijs.

Het besluit van het huis is een direct gevolg van het groeiend wantrouwen in Zuidvietnamese politieke kringen dat Amerika buiten Saigon om naar een vreedzame oplossing van de Vietnamese oorlog streeft. Een afgevaardigde vond dat Amerika niet het recht heeft om alléén met de Noordvietnamsen in Parijs te onderhandelen.

Amerika geeft Khe Sanh op

SAIGON, 27 juni — Het Amerikaanse opperbevel in Saigon heeft meegedeeld dat de basis Khe Sanh in het uiterste noordwesten van Zuid-Vietnam zal worden opgeheven.

Volgens een Amerikaanse woordvoerder is het besluit genomen als gevolg van de toegenomen sterkte van de vijand. Het opgeven van de basis zal een betere ontplooiing van de Amerikaanse en Zuid-Vietnamese strijdkrachten mogelijk maken. Om redenen van veiligheid zal niet worden bekend gemaakt waar de militairen nu heen gaan.

De ontruiming van Khe Sanh is naar de woordvoerder meedeelde ook een gevolg van een wijziging van de tactiek van het Noordvietnamese leger. Door hun grotere sterkte kunnen de Noordvietnamezen op verscheidene plaatsen tegelijk aanvallen. Daarom is het belangrijk dat de Amerikanen en Zuidvietnamezen in het noordelijk strijdgebied zo mobiel mogelijk zijn. Deze oorlogvoering maakt vaste bases als Khe Sanh onnodig.

Mogelijk Vietcong- aanval op Saigon

Hanoi meldt dat
3000ste toestel
is neergehaald

SAIGON — Strijders van de Vietcong zijn vannuorgen massaal opgerukt in de richting van de Zuid-Vietnamese hoofdstad Saigon. Het

Amerikaanse persbureau Associated Press meldt, dat dit erop wijst, dat een grootscheepse aanval op de stad binnen vier tot vijf dagen mogelijk is. In het militaire district, waaronder Saigon ressorteert, is de alarmtoestand afgekondigd. Alle verloven zijn ingetrokken. Het Zuid-Vietnamese administratieve personeel moet in zijn kwartieren blijven en heeft opdracht gekregen zich voor de strijd gereed te houden.

De Zuidvietnamese inlichtingendienst zegt dat de militaire infiltratie in 't militaire district v. Saigon de laatste 48 uur is opgevoerd. Pelotons en grotere groepen van 50 tot 60 Vietcong-strijders komen vanuit het westen en noord-westen vijf districten bij de buitenwijken van Saigon binnen, aldus is bekendgemaakt.

Noord-Vietnam heeft gisteren het neerschieten bekendgemaakt van het drieduizendste Amerikaanse vliegtuig boven het land. Het was een Phantom-jachtbommenwerper die door de luchtafweer in de provincie Quang Binh werd neergehaald. Het gebeurde twee dagen geleden. Sindsdien zijn nog drie Amerikaanse toestellen neergeschoten.

De Amerikaanse opgaven liggen tot dusver aanzienlijk lager. Volgens het opperbevel in Saigon zijn in totaal nog geen duizend toestellen boven Noord-Vietnam verloren gegaan.

In Hanoi verschenen gisteren in de etallages grote affiches met een brandend vliegtuig dat neerstort en het getal 3000. Gisteravond was een neon-verlichting te zien met hetzelfde cijfer, terwijl in de straten groepen mannen en vrouwen van de zogenaamde Zelfverdedigingskorpsen defileerden. De radio gaf een overzicht van de verschillende stadia van de luchtoorlog sinds de eerste Amerikaanse bombardementen op 5 augustus 1964 na het sindsdien sterk betwiste Tonkin-incident.

Hanoi: drieduizendste Amerikaanse vliegtuig neergeschoten

De persdienst van de Noordvietnamese delegatie naar het inleidend vredesoverleg in Parijs heeft donderdag meegedeeld dat boven Noord-Vietnam het 3000ste Amerikaanse vliegtuig is neergeschoten. Het was een jachtbommenwerper die door de luchtafweer in de provincie Kwang Binh werd neergehaald. Volgens Amerikaanse cijfers zijn nog geen 1000 toestellen boven Noord-Vietnam verloren gegaan.

Van Amerikaanse zijde in Saigon werd meegedeeld dat woensdag voor het eerst sedert februari boven Noord-Vietnam een luchtgevecht plaats had waarbij een Mig-21 met raketten van een Amerikaans toestel werd neergeschoten. 237 v.l. 127.

De Amerikaanse verliescijfers over vorige week bedroegen 299 doden en 1184 gewonden die in het hospitaal moesten worden opgenomen. Volgens de Amerikaanse mededelingen werden in die week ruim 1800 Noordvietnamezen en Vietcong-soldaten gedood. (A.F.P.)

'We zijn niet sterk genoeg om over vrede te praten'

door DANIEL SOUTHERLAND

SAIGON — Trang Van Hoeong, de eerste minister van Zuid-Vietnam, heeft gisteren gezegd dat zijn regering bezig is aan populariteit te winnen, maar dat ze niet sterk genoeg zal zijn om tenminste binnen de tijd van één of twee jaar aan de vredesonderhandelingen deel te nemen. 'Onze regering is op het goede pad', zei Van Hoeong. Zijn verveerde en diepdoorgroefde voorhoofd trok samen tot een frons, toen hij vervolgde: 'Maar we hebben nog een lange, lange weg te gaan'. Volgens Hoeong moeten zowel Noord- als Zuid-Vietnam de voornaamste partijen zijn bij elke onderhandeling, die wordt ondernomen om de oorlog te beëindigen. 'Maar voordat we praten met Hanoi moeten we onze positie zowel politiek als economisch verbeteren', zei Hoeong in zijn eerste interview met een buitenlandse verslaggever, sinds hij een maand geleden premier werd. Het gesprek werd in het Frans gevoerd.

'De situatie is militair niet al te slecht. Maar we hebben nog niet helemaal het vertrouwen van de bevolking teruggekregen. De regering moet er hard voor werken om dat terug te krijgen', zei Hoeong.

Kort voordat hij in de regering was opgenomen noemde Hoeong de Zuidvietnamese staats-sampan 'een sampan die op zinken staat' (sampan is een Chinese vaartuigje — red. Trouw). Maar nu zei de eerste minister: 'De sampan heeft zich weer opgericht, hoewel we nog niet echt begonnen zijn om de sampan vooruit te roeien'.
Hoeong (64) is een...

Gesprek met
premier
Hoeong
van Zuid-
Vietnam

was, zouden steunen. In de rustige dagen van 1965 was hij drie maanden lang de leider van de Zuidvietnamese regering. Maar Hoeong verwacht dat hij nu toch wel langer op zijn post zal kunnen blijven. 'De toestand is in de laatste maanden in vele opzichten veranderd. We zijn erin geslaagd om de stijgende prijzen in toom te houden en in sommige gevallen zijn de prijzen in feite iets gedaald', vertelde Tran Van Hoeong. 'En de communicatielijnen zijn ondanks de pogingen van de Viet Cong om ze te verbreken, intact gebleven. Voor de eerste keer hebben we nu een verenigd militair commando voor het gehele Saigon-district. Verder hebben Viet Cong-strijders zich massaal overgegeven. En...

met een heleboel zaken bezig. Maar die kerels zijn zo handig. Ze proberen voortdurend om geen sporen achter te laten', zei Hoeong.

Een aantal waarnemers heeft gezegd, dat tot nu toe het belangrijkste resultaat van Hoeong is geweest, dat hij een aantal van de machtige regeringsvriendjes van vice-president Ngojen Cao Ky heeft gewipt. Hoeong ontkende echter dat zijn activiteiten tegen Ky gericht zouden zijn. 'Alle veranderingen in het personeel zijn er op gericht geweest om bekwaamere mensen in de regering te krijgen', zei Hoeong.

De eerste minister ging voorbij aan de vragen die hem werden gesteld over de afnemende politieke invloed van Ky. 'Ik heb niet veel contact met vice-president Ky gehad. Ik ken hem niet zo erg goed', verklaarde Tran Van Hoeong. 'Ik ben een soort slak in een slakkenhuis. Ik werk 12 tot 13 uur per dag. Verder blijf ik thuis. Ik ga niet zo erg veel uit'.

Verder zei Hoeong over Ky: 'Mijnheer Ky is een zeer jonge man. Hij heeft nog een lange toekomst voor zich'. Daarna sloot Hoeong het onderwerp 'Ky' af. Wel zei Hoeong nog, dat hij duidelijk wil stellen, dat hij niet méér 'duif' is dan Thieu of Ky. 'Er zijn geen verschillen. En daarnaast heb ik grondwettelijk niet het recht om over dit onderwerp er een andere denkwijze op na te houden dan die van president Thieu. Hij is het die het beleid uitstippelt'.
Het anti-communisme heeft een grotere werkelijkheidsgevoel...

gevoel is. Ledaive net lage gezoen van de propeller, die voor de frisse lucht zorgt en een eenvoudig lak-schilderij is het bureau van de grijs-harige voormalige onderwijzer sober en stil, als een cel in een monnikenklooster. Maar de man zelf roept een gevoel van plichtsbetrachting op. Zijn collega-ministers noemen Hoeong 'oom', 'de oude man' of 'de eerbiedwaardige'. Een zijn bewonderaars beschouwen deze zoon van een werkmansman, die zichzelf heeft opgewerkt, als het Zuid-vietnamese antwoord op Ho Tsj-minh van de Noordvietnamezen.

Hoeong houdt niet van grootdoenerij. Op de dag van het interview droeg hij dezelfde grijze kleren en zwarte schoenen, die hij ook droeg toen hij drie en een half jaar geleden eveneens premier was. Wel vertelde Hoeong dat hij bezig was met de aankoop van twee extra pakken om zijn garderobe, die uit één costume bestaat, eens aan te vullen.

Maar ook andere dingen zijn veranderd. In 1965 — hij was toen nog premier — waren er Boeddhisten-relletjes in de straten van Saigon. Enkele dagen geleden echter verklaarden de Boeddhisten dat ze Hoeong, die vroeger hun tegenstander

was geweest, aldus Hoeong. Toch ziet hij de oorlog niet zo zeer in termen van overgelopen- of dode soldaten. Hoeong bekijkt de strijd meer in begrippen als: de mate van afbreuk aan het moreel en de psychologische klappen, die aan de tegenstander worden toegebracht. De mate waarin de bevolking de regering in Saigon wil steunen.

De grote moeilijkheid is de 'vertrouwenscrisis' ten opzichte van de regering in Saigon, zei Hoeong. 'De bevolking is te zeer misleid. De houding van de bevolking is een houding van wantrouwen in alles. Wantrouwen in de doelmatigheid en de oprechtheid van de ouderen en vooral wantrouwen in de regering', aldus Hoeong.

Hoeong, die bij de presidentsverkiezingen van 1967 vierde werd en die later het aanbod van president Ngoejen Van Thieu om premier te worden aannam, noemde de corruptie de voornaamste vernietiger van het vertrouwen. 'Corruptie. Dat komt hier veel voor. En het verspreidt zich snel. Het werkt zeer aanstekelijk. We krijgen elke dag rapporten over hooggeplaatste personen, die van corruptie worden beschuldigd. Wanneer we ze bezwaarsen in handen hebben, zeggen wij hen onmiddellijk voor het gerecht slepen. Wij zijn

communisten erg goed. Ze vermoordden twee zonen van me omdat ze het niet met de communistische ideologie eens waren', zei hij.

Ook over een aantal andere onderwerpen deed Hoeong tijdens het interview een aantal uitspraken. Zo zei Hoeong:

'Er kan best nog een aanval op Saigon komen... de Viet Cong zijn bezig om zich voor zo'n aanval te verzamelen. We hebben voorzorgsmaatregelen genomen om hen tegen te houden'.

'Generaal Creighton W. Abrams, de nieuwe Amerikaanse commandant in Vietnam is een bekwaam en zeer vastberaden iemand. Ik geloof dat hij de zaak in de hand heeft en ik geloof dat er een verandering zal komen in de tactiek'.

'Of er vooruitgang zal zijn (aan de onderhandelingsstafel in Parijs) hangt af van de goodwill van Hanoi. Maar er is bij de communisten geen oprechtheid. En voorzover ik het kan zien is er nog geen enkele vooruitgang'.

'Corruptie viert hier hoogtij omdat het staatsgebeuren zo diep gezonken is. Sommige mensen denken dat ze over alle wetten van het land kunnen heenlopen. Dat moeten we veranderen'.

Daniel Senneker is verslaggever van het Amerikaanse UPI in Saigon.

Schoenmann

in arrest

22 juli 1968

LONDEN — De 32-jarige Amerikaanse pacifist Ralph Schoenmann die zich al tien dagen in Londen bevindt, is gisteravond gearresteerd en bevindt zich thans op een Londens politiebureau. Na zijn arrestatie kreeg hij een uitwijzingsbevel.

Schoenmann, secretaris van het Bertrand Russell Fonds, werd in Hyde Park door een politiewagen opgepikt. Hij werd gezocht wegens illegale toetreding tot Engeland.

CONTACT MET HANOI

Johnson vroeg bemiddeling van Vaticaan

WASHINGTON, 29 juni (Reuter) — Het bezoek, dat president Johnson in december vorig jaar aan de Paus heeft gebracht, had ten doel deze te vragen met de Noordvietnamese leiders in contact te treden over het op gang brengen van vredesoverleg tussen Washington en Hanoi. Dit heeft de woordvoerder van de president, George Christian, bekendgemaakt.

De woordvoerder zei dat de bemoeienissen van de Paus „erg constructief” waren geweest, maar hij weigerde in te gaan op de vraag of het vredesoverleg in Parijs er aan te lanken is. Johnson bezocht de Paus nadat hij in Melbourne de plechtigheid had bijgewoond ter ere van de verlonken Australische premier Harold Holt.

De woordvoerder van het Witte Huis legde zijn verklaring af naar aanleiding van berichten uit Rome over uitlatingen van de Vaticaanse mgr. Casaroli, die voor de Italiaanse televisie heeft gesproken over de rol die de Heilige Stoel en de Paus bij de totstandkoming van het overleg in Parijs hebben gespeeld.

Ralph Schoenman gearresteerd

LONDEN, 28 juni — Ralph Schoenman, de 33-jarige ex-secretaris van de Britse pacifist Lord Bertrand Russell, wordt Engeland uitgewezen. De Britse politie heeft hem tenslotte kunnen arresteren.

De Amerikaan, die al bijna een jaar van vliegveld naar vliegveld in Europa is getrokken als ongewenst vreemdeling, is tien dagen geleden Engeland illegaal binnengekomen. Toen dat bekend werd, liet de Britse regering weten, dat hij ook Engeland zou worden uitgewezen. Schoenman liet zich daags daarop fotograferen voor de ambtswoning van de Britse premier, nummer 10 Downingstreet, samen met twee agenten, die de ongewenste en veelvuldig gefotograferde Amerikaan klaarblijkelijk niet kenden.

Schoenmans Amerikaanse paspoort is twee jaar geleden ingetrokken omdat hij in Noord-Vietnam was geweest, netgeen Amerikanen niet zonder meer mogen. Schoenman zegt het recht te hebben op verblijf in Engeland, omdat hij daar tien jaar heeft gewoond.

Saigon schrapt naam van Bevrijdingsfront

2/7/1
62

V
R
O
t
w

SAIGON (AP, UPI, Reuter) — Het Zuidvietnamese ministerie van Buitenlandse Zaken heeft al zijn buitenlandse ambassadeurs gisteren laten weten dat zij voortaan het Nationale Bevrijdingsfront van Zuid-Vietnam 'n Noordvietnamese hulporganisatie moeten noemen. De opdracht aan de ambassadeurs is bedoeld om alle 'misverstanden' over de rol van het Front uit de weg te ruimen en duidelijk te maken dat het Front niets anders is dan een 'beweging die Noord-Vietnam ondersteunt.' Alle regeringsinstanties in Saigon zullen het Front voortaan ook een hulporganisatie van Noord-Vietnam noemen. Premier Tran Van Hoeong had vorige week in de nationale vergadering gezegd, dat er in het Front geen nationalist, meer waren, maar dat het een 'agressieve communistische organisatie' was geworden. Het Front

werd in 1960 in Zuid-Vietnam opgericht, om het overal groeiende verzet tegen dictator Diem te coördineren. In het Front verenigden zich nationalisten van allerlei slag in de strijd tegen Diem: communisten, rooms-katholieken, boeddhisten en anderen. Een door president Thieu voorgestelde grote samensmelting van partijen en politieke bewegingen in Zuid-Vietnam is gisteren onder de naam Volksverbond voor de Sociale Revolutie tot stand gekomen. Enkele honderden afgevaardigden uit 28 organisaties besloten met algemene stemmen de actie van de regering tegen het Nationale Bevrijdingsfront te steunen. Bij een Zuidvietnamees-Amerikaanse aanval met helikopters in een provincie in Cambodja zijn volgens het Cambodjaanse persbureau twaalf boeren gedood.

Laatste marinier verliet Khe Sanh

KHE SANH, 6 juli (AFP, Reuter) — De laatste Amerikaanse marinier heeft gisteravond de basis Khe Sanh verlaten, waar de Amerikanen ruim twee maanden het hoofd hebben geboden aan een Noordvietnamees beleg.

De verdedigers van de basis zijn thans ergens in de bergen van de noordwestelijke uithoek van Zuid-Vietnam verspreid, overeenkomstig een besluit van het Amerikaanse opperbevel, dat een tactiek van grotere mobiliteit wil toepassen.

De basis is met de grond gelijkge maakt. Het omringende gebied ziet er uit als een maanlandschap met weinig plantengroei en duizenden bomkraters als gevolg van de zware bombardementen.

Gisteravond heeft zich in het centrum van Saigon een hevige ontploffing voorgedaan, die enkele minuten later door enkele andere werd gevolgd.

Soms kan het een voordeel zijn als je de langste soldaat uit het peloton bent, maar bij het doorwaden van een rivier bij Saigon word je toch als pakezel gebruikt.

Generaal Westmoreland heeft gisteren in het Pentagon de eed afgelegd als chef van de generale staf van het Amerikaanse leger. President Johnson kwam hem gelukwensen; in het midden mevrouw Westmoreland.

De oorlog in Vietnam

6706 (877)

DE SUBCOMMISSIE van de Amerikaanse Senaat, waarvan Edward Kennedy voorzitter is, heeft een onthullend rapport over de toestand in Zuid-Vietnam uitgebracht:

— De helft van de voorraad medicijnen, die de Amerikaanse regering maandelijks naar Zuid-Vietnam verscheept, verdwijnt naar de zwarte markt. Het gevolg is dat vele Zuidvietnamezen sterven bij gebrek aan medicamenten.

— Ruim 75 procent van alle hulp, die Amerika aan Zuid-Vietnam geeft voor de vluchtelingen, waarvan er nu zo'n vier miljoen zijn, verdwijnt in de zakken van de Zuidvietnamese ambtenaren.

— Per jaar sterven ruim 24.000 Zuidvietnamese burgers ten gevolge van de oorlog. Het aantal gewonden overschrijdt de honderdduizend.

Het rapport klaagt de Amerikaanse autoriteiten aan die „niet in staat of bereid zijn“ de betreurenswaardige toestand, waarin een groot deel van de burgerbevolking in Zuid-Vietnam verkeert, grondig aan te pakken.

Na de Australische torpedojager „Hobart“, die flink werd beschadigd toen Amerikaanse vliegtuigen het schip per ongeluk onder vuur namen, is ook de Amerikaanse torpedoboot „Swift“ het slachtoffer van een soortgelijke vergissing geworden. Alleen waren de gevolgen veel erger: de boot werd met enkele welgerichte voltreffers de grond in geboord, vijf van de zeven bemanningsleden kwamen om het leven. De twee overlevenden werden ernstig gewond.

— „Ik weet dat sommigen het een idioot standpunt vinden, maar ik ben er nog altijd tegen dat we handel drijven in Amerikaanse doodkisten in ruil voor een stuk Vietnamees oerwoud“ — Senator Joseph Clark.

— „Er is niet veel moed voor nodig om hier in de Senaat onze jongens de dood in te jagen“ — Senator George McGovern.

De Zuidvietnamese minister van defensie, generaal Ngoeyen Van Vy, heeft bekendgemaakt, dat het regeringsleger tegen het einde van dit jaar met 135.000 man tot 800.000 man zal zijn uitgebreid. De Amerikaanse troepenmacht in Vietnam telt thans 533.000 man en die van de overige verbonden landen 63.000 man.

De Vietnamese oorlog is de langste oorlog, die de Amerikanen ooit in hun geschiedenis gevoerd hebben. Vrijdag 21 juni was de strijd in Vietnam precies zes-en-een-half jaar oud. Zolang had ook de Amerikaanse burgeroorlog geduurd, tot dusver de langste Amerikaanse oorlog.

Generaal-majoor Lam Van Path, die wegens het leiden van twee niet-geslaagde staatsgrepen bij verstek ter dood is veroordeeld, heeft zich bij het ministerie van binnenlandse zaken gemeld. Als ex-generaal-majoor zal hij aan het ministerie van defensie worden overgedragen. Men verwacht dat hij gratie zal krijgen. In september 1965 trachtte hij tevergeefs de regering van generaal Ngoeyen Chanh omver te werpen en vijf maanden later probeerde hij premier Phan Hoe Qoat te verdrijven. Ook deze poging mislukte.

Amerikaanse en Canadese rabbijnen hebben op een congres de Verenigde Staten ervan beschuldigd, dat zij de oorlog in Vietnam niet verminderd hebben, maar alleen andere doelwitten voor bomaanvallen hebben uitgekozen. De afgevaardigden, die duizend Joodse geestelijken vertegenwoordigden, meenden dat slechts een bombardementspauze en erkenning van het Nationale Bevrijdingsfront in Zuid-Vietnam tot doeltreffende vredesbesprekingen in Parijs kunnen leiden. De Amerikaanse regering werd ook verzocht „de ongelijkheid in het huidige wervingstelsel voor het leger, die tot uitdrukking komt in het onevenredig grote aantal gesneuvelden en gewonden bij rassenminderheden, de onontwikkelden en de groep der lage inkomens”, te corrigeren.

Meer dan honderd juristen uit 31 landen, waaronder de Sovjet-Unie en de Verenigde Staten, zullen van 6 tot 10 juli in Grenoble bijeenkomen om te praten over de Geneefse overeenkomsten van 1954 en andere volkenrechtelijke aspecten van de oorlog in Vietnam. Zij doen dit in opdracht van de Wereldconferentie van Juristen voor Vietnam. Een onderzoek wordt ingesteld naar de beweerde Amerikaanse „agressie” in Vietnam in verband met het volkenrecht en naar de strijd van het Vietnamese volk voor de verdediging van zijn fundamentele rechten, onder meer het zelfbeschikkingsrecht. Twee Amerikaanse hoogleraren in de rechtswetenschappen zijn in Hanoi aangekomen om de juridische aspecten van de oorlog te onderzoeken. Zij zullen rapport uitbrengen in Grenoble.

Zuidvietnamese afgevaardigden verhinderden onlangs een kwartier lang dat premier Tran Van Hoeng het woord nam, uit vrees dat deze de Nationale Vergadering vredesbesprekingen met het Nationale Bevrijdingsfront (Vietcong) zou voorstellen. De afgevaardigden sloten, joelden en trommelden met hun vuisten op de tafelbladen. Toen de premier eindelijk het woord kreeg liet hij echter duidelijk uitkomen, dat hij er niets voor voelt met de Vietcong aan één tafel te gaan zitten. Ook vond hij dat het tijd werd, dat de Amerikanen hun bombardementen op het Noorden gingen opvoeren.

KE UNIVERSITEIT

OVERZICHT VAN DE BELANGRIJKSTE GEBEURTENISSEN

van 1 juni tot 15 juni

- 2 juni - Een door een Amerikaanse helikopter afgevuurde raket treft een verzameling hoge officieren, aanhangers van de vice-president Generaal Ky en politiechef Loan. Zes worden gedood. B-52 bommenwerpers bombarderen op 20 kilometer afstand van de hoofdstad Saigon.
- 3 juni - De gevechten in Cholon en Gia Dinh, de buitenwijken van Saigon, duren voort. Le Duc Tho, lid van het centraal comité van de Noordvietnamese Werkerspartij, arriveert in Parijs.
- 4 juni - Amerikaanse bommenwerpers bombarderen stellingen in Gia Dinh. Sinds het tweede Bevrijdingsfrontoffensief op 5 mei is gestart, zijn er 115.000 nieuwe vluchtelingen bij gekomen. Het NBF heeft de bevolking van Saigon gevraagd de stadsdelen waar zich de regeringsgebouwen en die van de Amerikanen bevinden, te ontruimen, met name het centrum van de stad en de wijken in de buurt van de luchtbasis Tan Son Nhut. Het aantal deserteurs uit het regeringsleger is sinds het Tetoffensief met 40% toegenomen vergeleken met dezelfde periode vorig jaar. De desertie uit NBF-rijen is 75% gedaald.
- 5 juni - In Parijs vindt de achtste bijeenkomst plaats tussen de Amerikaanse en Noordvietnamese onderhandelaars. In Saigon neemt Generaal Le Nguyen Khang, een vriend van Ky, ontslag als commandant van het 3e legergebied (provincies rond Saigon).
- 6 juni - Cong Chung, een blad in Saigon, dat nauw gelieerd is aan de politiechef Loan en Generaal Ky, meent dat de raketaanval op 2 juni geen vergissing kan zijn geweest: men had een blauwe raket afgeschoten om aan te geven dat het ging om een bevriende positie en het vliegtuig is nog een keer teruggekomen om de gewonden te mitrilleren.
- 7 juni - 16 NBF-raketten vallen op het centrum van Saigon, waarbij 21 doden en 44 gewonden zouden zijn gevallen. Dr Phan Quang Dan, de Zuidvietnamese minister die enige dagen eerder in de Verenigde Staten heeft gepleit voor onderhandelingen met het NBF, wordt teruggeroepen.
- 8 juni - Generaal Loan, die begin mei bij een NBF-aanval ernstig gewond is, wordt vervangen als hoofd van de Zuidvietnamese politie door kolonel Tran Van Hai. Ook de burgemeester van Saigon, Van Van Cua, die bij de raketaanval op 2 juni is gewond, wordt vervangen. De Amerikanen maken bekend sinds het begin van het conflict 3900 vliegtuigen, waarvan 1719 helikopters, te hebben verloren. 134 Bombardementsmissies op Noord-Vietnam. De Amerikaanse verliezen in mei zijn de hoogste geweest sinds het begin van de oorlog: 2215 doden.
- 9 juni - De gevechten in Cholon zijn afgelopen.
- 10 juni - Harriman en Vance, die in de VS de begrafenis van Robert Kennedy hebben bijgewoond, keren in Parijs terug. Generaal Westmoreland verlaat Vietnam. Bij zijn afscheid verklaart hij dat "het Tetoffensief het Zuidvietnamese leger een moreel heeft gegeven die het voor die tijd niet had" en "De communisten hebben sinds de donkere weken van 1965 en 1966 geen enkele overwinning behaald".

HET VIETNAM-TRIBUNAAL : STOCKHOLM-ROSKILDE 1968

door Ton Regtien en Maarten van Dullemen

- Wie is de agressor?
- De bombardementen op Noord-Vietnam
- Het gebruik van verboden wapens
- De behandeling van krijgsgevangenen en de burgerbevolking
- Volkerenmoord
- De uitbreiding van de oorlog naar Laos en Cambodja
- De betekenis van het Tribunaal
- Bibliografie
- Slotverklaring Stockholm en Roskilde

Polak en Van Gennep, Kritiese bibliotheek, 1968, 191 p. f 7,50

- 11 juni - 30 Raketten treffen het centrum van Saigon. Volgens lokale autoriteiten zijn er sinds 5 mei 261 doden aan regeringszijde gevallen en 16.269 woningen vernietigd. Het NBF heeft drie vluchtelingenkampen beschoten. In Hanoi bereidt men zich voor op de viering van het neerschieten van het 3000ste Amerikaanse vliegtuig. Men is nu op 2968.
- 12 juni - De luchtbasis Tan Son Nhut, waar zich het hoofdkwartier van Generaal Abrams, de opvolger van Generaal Westmoreland, bevindt, wordt getroffen. Generaal Ky neemt ontslag als leider van de zelfverdedigingsgroepen die na het Tetoffensief zijn opgericht en die uit 200.000 man, vnl. katholieken, zouden bestaan. In Hanoi wordt verklaard dat het aantal raids op Noord-Vietnam door de Amerikanen is opgevoerd van gemiddeld 2500 voor de speech van Johnson, tot 3500 in april en 4700 in mei, na de territoriale beperking van de bombardementen. Het Bevrijdingsfront verklaart: "Het gehele Vietnamese volk heeft het legitieme recht en de heilige plicht schouder aan schouder, elleboog aan elleboog verenigd te vechten tegen de gemeenschappelijke vijand." In Parijs vindt de 8ste zitting van de besprekingen plaats. Harriman verklaart dat de "terroristische operaties" in Saigon "ernstige gevolgen" voor de besprekingen kunnen hebben.
- 14 juni - Dr Phan Quang Dan wordt ontslagen als minister. Premier Tran Van Huong sluit bombardementen op Hanoi uit als vergeldingsmaatregel voor de beschietingen van Saigon. Het NBF kondigt aan dat met ingang van maandag iedere dag gedurende 100 dagen 100 raketten op Saigon zullen worden afgeschoten en nodigt de inwoners uit gevaarlijke plekken te evacueren. Dr Spock is schuldig verklaard aan het oproepen tot ongehoorzaamheid aan de regering. Verscheidene ambassades, o.a. die van Japan en Australië, hebben hun landgenoten aangeraden uit Saigon te evacueren.

DRUKWERK

Frankering bij abonnement
AmsterdamStud Centr Vredesthematiek
Wolkartweg 20
ZEIST

26

Afz.: Vietnam Bulletin
p/a ASVA
Weesperstraat 51
Amsterdam

HOLLAND

Vietnamezen in Parijs

door RENÉ EIJBENSEN

'Het Franse koloniale verleden loopt in de straten van Parijs', heeft president Charles de Gaulle eens opgemerkt. Dat is niet te ontkennen. Behalve dat er in Parijs vele Algerijnen zijn, wonen er in geen stad buiten Vietnam meer Vietnamezen dan in de Franse hoofdstad. Men komt Vietnamezen tegen op straat, men leest hun namen op huiskapen en ziet hen achter het stuur van een auto zitten. Er zijn Vietnamezen die al hun hele leven in Parijs hebben gewoond en Vietnamezen die er pas een paar jaar studeren. Er zijn er die tot in een vergevorderd stadium verfranst zijn en die over Vietnam praten als over een landje erg ver weg waar hun familie eens vandaan kwam. En er zijn er die zich nog in hart en nieren Vietnamees voelen en met die met hart en ziel bij de gebeurtenissen in Vietnam betrokken zijn. Bij hen allen valt overigens één ding op: men komt zelden een Vietnamees tegen die niet zeer vriendelijk is en die niet graag lacht. Als men er op attent gemaakt wordt kan men met enige moeite Noordvietnamezen (beter kan men zeggen: Vietnamezen uit het noorden van Vietnam) en Zuidvietnamezen van elkaar onderscheiden. De noorderlingen zijn langer, zelfbewuster en enigszins minder blijmoedig dan de zuiderlingen. Nu er in Parijs zo moeizaam onderhandeld wordt tussen Noordvietnamezen en Amerikanen over de vrede in Zuid-Vietnam, zijn gesprekken met de talrijke Vietnamezen van de Vietnamese kolonie in Parijs interessant. In die gesprekken blijkt dat er een aantal hoofdstromingen zijn onder de Vietnamese inwoners van Parijs.

Eerste stroming

De eerste stroming zegt: natuurlijk is de enige oplossing voor Zuid-Vietnam dat 'het Front', dat wil zeggen het Nationale Bevrijdingsfront van Zuid-Vietnam, in Saigon aan de macht komt. De tweede stroming zegt: helaas is de enige oplossing voor Zuid-Vietnam dat het Front aan de macht komt. De derde stroming zegt dat het Vietnamese volk een vals dilemma wordt opgedrongen. Want de overgrote meerderheid van het Vietnamese volk wil noch dat het Front aan de macht komt, noch dat de huidige regering in Saigon de lakens uit blijft delen. Het Vietnamese volk immers wil vrede en een regering die vrede wil. En daarvoor kan men bij 't huidige alternatief aan geen van beide kanten terecht.

De eerste stroming, de symphathisanten met het Front, treft men voor een belangrijk deel aan onder de Vietnamese studenten in Parijs. Het zijn studenten die eten in het restaurant 'Aux Vietnamiens'. Een klein restaurant waar alles op zijn Vietnamees gaat. De spijkskaart is in het Vietnamees, men eet er met stokjes en men krijgt er een pamflet — in het Vietnamees — in handen gedrukt, waarin men wordt uitgenodigd een lezing van Thoey, de Noordvietnamese onderhandelaar in Parijs, bij te komen wonen. Het zijn niet alleen studenten, die in het restaurant eten. Men heeft er evenveel kans naast iemand te zitten die al jaren afgestudeerd is en een medische praktijk heeft. Ook de Vietnamees die als tolk van de Noordvietnamese onderhandelingsdelegatie tijdens de persconferenties optreedt en die student in Parijs blijkt te zijn, eet er dagelijks. Of men nu éénmaal eet in 'Aux Vietnamiens' of vijf maal, of men met tien of vijftig mensen in gesprek

Ngo Dinh Diem

moest geven. Dat gebeurde, en in 1968 praat Tranh Van Hooe er met een ironisch lachje over. Toen onder Amerikaanse druk de latere dictator Diem in 1954 premier werd van Zuid-Vietnam — de tijdelijke deling van Vietnam werd in die tijd overeengekomen —, beschouwde deze Tranh Van Hooe onmiddellijk als zijn aartsvijand. Al in 1955 verbande hij Tranh, die als zoveel bannelingen van Diem, een toevlucht zocht in Parijs.

'Over de conferentie, die nu plaatsvindt in Parijs tussen de Amerikanen en de Noordvietnamezen wil ik beslist niets zeggen. De tijd is er nog niet rijp voor. Pas als men tot enig resultaat komt, zal ik mijn mond open doen. Nu moeten ze eerst maar eens samen tot iets zien te komen', zegt Hooe. Zoudt u weer een politieke rol in Zuid-Vietnam willen spelen? 'Ik ambieer het niet maar als'

krijgt luidt dat het vanzelfsprekend is dat het Vietnamese volk recht heeft op zelfbeschikking, en dat is in de praktijk beschikking door het Front. Onder al die mensen die zo spreken is bijna geen Noordvietnamees, dat wil zeggen geen Noordvietnamees die na de verdeling van Vietnam in Noord- en Zuid-Vietnam in 1954 vanuit Noord-Vietnam in Parijs is komen studeren.

Andere mening

De tweede groep Vietnamezen heeft een andere mening. Het Front is communistisch, merken ze op. 'Het communisme heeft nog nooit vrijheid gebracht en nog nooit geluk. Wij zijn anti-communistisch. Maar 't Front is de enige georganiseerde beweging die zich duidelijk tegenover de regering in Saigon heeft opgesteld. De meeste Vietnamese nationalistinnen zitten in het Front. Het Front heeft leiders, een tegenregering met technici en andere deskundigen. Het Front heeft een uitgewerkt plan voor Vietnam. Slechts het Front kan tegenspel bieden tegenover de regering van Saigon. En die regering bestaat uit corrupte oplichters, die hun eigen belang nastreven en het belang van Vietnam op de tweede plaats stellen. De regering beschikt over tientallen aanhangers, het Front over honderdtallen. De regering praat de taal van de Amerikanen, het Front de taal van de gewone mensen. Tot mijn spijt is er maar één oplossing voor Vietnam. Dat is toegeven dat het Front de grote winnaar is. Vandaag is 'Vietnam' het Front, omdat de Amerikanen nooit 'Vietnam' kunnen zijn. Mijn vrienden en ik kunnen nooit meer naar Vietnam terug, want op de een of andere manier zal het Front altijd de baas zijn, en het Front is communistisch'. De meeste anti-Front Vietnamezen leven er overigens goed van. De pro-Front Vietnamezen zijn blij als je ze een kopje koffie aanbiedt. De anti-Front-Vietnamezen nemen je mee in 'n dure sportauto om buiten Parijs te gaan dineren, en weten dan onderweg altijd nog wel een duurdere auto als hun ideaal aan te wijzen. Het is een pikante bijzonderheid dat veel van de rijkdom van de Vietnamezen in Parijs uit Franse en later Amerikaanse zak is betaald. Vooral onder Diem zijn er duizenden politiek actieve Vietnamezen het land uitgewerkt, die dan van te voren wel gezorgd hadden voor een appeltje voor de dorst op een Zwitserse bank.

De derde hoofdstroming onder de Vietnamezen in Parijs wordt gevormd door de mensen die een tussenoplossing bepleiten. Onder hen treft men bijvoorbeeld de boeddhisten, die in Parijs een internationaal centrum hebben gevormd. Zij staan op het standpunt dat de Vietnamezen in overgrote meerderheid noch achter het Front staan, noch achter de door Amerikaanse hulp kunstmatig in stand gehouden regering in Saigon.

De Vietnamezen staan slechts 'achter de vrede en die is niet bij de regering en niet bij het Front in goede handen'. Vele Vietnamezen uit de eerste twee genoemde stromingen beamen dit feit wel maar noemen het 'alternatief' dat de boeddhistische derde macht aanbiedt: een coalitieregering die de vredeswil van het Vietnamese volk behartigt, 'niet realistisch'. De boeddhisten beschikken niet over een organisatie die toereikend is om tegenspel te bieden aan de regering in Saigon, laat staan aan het Front, zeggen zij. Behalve de genoemde drie hoofdstromingen in de Vietnamese kolonie in Parijs, zijn er nog enkele zijstromingen, die nergens onder te brengen zijn. De belangrijkste hiervan is de rooms-katholieke gemeenschap van Vietnamezen in Parijs. Zij zijn de voortzetteren van de filosofie van de in 1963 vermoorde dictator Diem, verblind anti-communistisch, mystiek rooms-katholiek en zonder oog voor de realiteiten in Vietnam.

Tranh van Hooe

Over de vraag of de boeddhisten inderdaad machteloos staan tegenover de beide elkaar bestrijdende groepen in Zuid-Vietnam en over andere onderwerpen hadden we een gesprek met een van de prominentste en boeiendste Vietnamezen in Parijs, de vroegere premier Tranh Van Hooe. Tranh werd in 1950 tot premier benoemd onder keizer Bao Dai, die door de Fransen naar voren geschoven was om tegenwicht tegen de communistische nationalist Ho Tsj Minh te vormen. Maar Tranh Van Hooe, die zichzelf nationalist en pacifist noemt, was geen stroman voor de Fransen. Toen hij er al in 1952 op stond dat de verdediging van Vietnam door een Vietnamees en niet door een Frans leger diende te geschieden, kreeg keizer Bao Dai van de Fransen te verstaan dat hij de eerste minister zijn conge

op hij zou doen zal ik er zeker op in gaan. Ziet u iets in een coalitieregering voor Zuid-Vietnam? Veel Vietnamezen in Parijs zeggen dat de boeddhisten en de andere religieuze groepen, die een coalitieregering bepleiten, geen macht kunnen vormen die tegen het Front is opgewassen.

'De boeddhisten zijn alleen natuurlijk niet machtig genoeg. Maar er zijn meer neutralisten in Vietnam. Samen kunnen ze beslist wel een macht vormen. Een neutralistische regering in Zuid-Vietnam zou wel degelijk het Front kunnen dwingen aan zo'n regering deel te nemen. Het Front zou wel moeten, vanwege zijn prestige en vanwege zijn claim niets anders dan de vrede te willen'.

Altijd neutralist

Tranh Van Hooe is altijd neutralist geweest. Hij is geen aanhanger van het Front en nog minder van de Amerikanen, die het land 'verminken en vernietigen'. In 1963 heeft hij in Genève het comité voor de vrede en de vernieuwing van Zuid-Vietnam opgericht. Een jaar later bezocht hij een conferentie op uitnodiging van Prins Sihanoeek van Cambodja over de neutralisering van Laos, Cambodja en Noord- en Zuid-Vietnam. Nu wacht de 70-jarige politicus Tranh Van Hooe af wanneer voor hem het moment gekomen is weer zijn stem te laten horen. Dat moment zal zijn als de twee onderhandelaars in Parijs — Noord-Vietnam en Amerika — spijkers met koppen gaan slaan en tot de conclusie zullen zijn gekomen dat men niet over 'de toekomst van Zuid-Vietnam kan beschikken zonder de Zuidvietnamezen aan het woord te laten'.

Gelooft Tranh Van Hooe dat de onderhandelende partijen in Parijs werkelijk vrede willen?

'In 1966 was ik in de Verenigde Staten. Ik heb met veel vooraanstaande politici gesproken. Ik heb toen de zekerheid gekregen dat de Amerikanen geen vrede wilden in Vietnam. Dit jaar heb ik weer met Amerikanen gesproken. Ik heb nu de zekerheid dat ze wel vrede willen. Misschien willen ze de vrede voor het eerst wel meer dan de Noordvietnamezen.'

Heeft het enige betekenis dat Thieu en Ky zich zo opgewonden uitlaten over de Amerikaanse onderhandelingsbereidheid? Zegt dat iets over de oprechtheid waarmee de Amerikanen onderhandelen? En zit er iets achter dat Ky opeens zulke 'linkse' en anti-Amerikaanse uitspraken doet?

'Ach, natuurlijk zijn ze bang voor vrede, Thieu en Ky. Als er vrede komt is hun spel uitgespeeld, hoe dan ook. En die anti-Amerikaanse uitlatingen van Ky? Ik heb Ky indertijd zelf een baan gegeven. Toen was het nog maar een jochie. Hij is altijd een verwend kind geweest. Hij moet altijd zijn zin krijgen, als het op de ene manier niet lukt, dan moet het maar op de andere manier', zegt Tranh Van Hooe.

Heeft Hanoi oren naar ^{6/7 '60}coalitieregering ^{Troep} in Saigon?

LONDEN, SAIGON, (AP, UPI) — Van de zijde van hooggeplaatste communistische functionarissen is gisteren vernomen, dat Hanoi bereid is tot een vredesverdrag inzake Vietnam op basis van een Amerikaanse terugtrekking in étappes en op basis van een coalitieregering in Saigon. Tot onderhandelingen over deze punten zou Hanoi bereid zijn, zodra de Amerikanen hun bombardementen onvoorwaardelijk stopzetten. De functionarissen, die zeggen dat zij hun gegevens ontleenen aan hoge regeringsambtenaren in Hanoi verklaarde eveneens dat Hanoi met de onderhandelingen wil bereiken dat de Amerikanen zich terug trekken, maar dat zij aan de andere kant bereid zouden zijn tot een regeling waarbij de Amerikanen hun gezicht niet zouden verliezen.

Tot dezelfde conclusies komt de Zuid-vietnamese journalist Tran Van Ky, die al jaren lang als banneling in de VS woont. Hij schrijft in het Amerikaanse weekblad 'War-Peace-Report' bovendien, dat het 'Nationale Bevrijdingsfront van Zuid-Vietnam bij verkiezingen in Z.-Vietnam een honderdtal waarnemers van de Internationale Controle Commissie zou accepteren. De vrije verkiezingen zouden pas kunnen worden gehouden als de Amerikanen zich geheel zouden hebben teruggetrokken uit Z.-Vietnam. 'Als de VS het beginsel van een coalitieregering zouden aanvaarden na volledige staking van de bombardementen, zou er vóór het einde van het jaar een wapenstilstand kunnen zijn,' schrijft Ky, die daar aan toevoegt, dat nu al Amerikaanse krijgsgevangenen door het Front in vrijheid worden gesteld tegen een bedrag van ruim 50.000 gulden op

voorwaarde, dat zij niet meer aan de strijd in Vietnam deel zullen nemen. Ky baseert zijn conclusies op uitlatingen van politieke kaderleden van de Noordvietnamezen, en van het Front met wie hij in Praag en Parijs heeft gesproken.

ZWAGER

In Zuid-Vietnam is de zwager van generaal William C. Westmoreland, luitenant kolonel Frederick van Deusen, gesneuveld. Van Deusen was 37 jaar oud. Tot voor kort was generaal Westmoreland opperbevelhebber van de Amerikaanse troepen in Vietnam. Noord-Vietnam heeft gisteren bekend gemaakt dat het Thailand en Zuid-Korea heeft gewaarschuwd geen troe-

pen meer naar het slagveld in Zuid-Vietnam te zenden. Als de beide landen doorgaan zal hen, evenals de VS uiteindelijk een grote nederlaag te beurt vallen, aldus Hanoi. Op zijn beurt heeft Noord-Vietnam van China de waarschuwing gekregen vooral niet met de oorlog tegen de VS op te houden, omdat de eindoverwinning in zicht is.

ZEER GEDAALD

De Russische militaire en economische steun aan Noord-Vietnam neemt steeds meer toe. De commerciële transacties zijn het afgelopen jaar meer dan verdubbeld, van 200 miljoen gulden tot ruim 500 miljoen gulden. Russische cijfers over de handel tussen Rusland en andere landen tonen eveneens aan dat de handel met China enorm is gedaald. De Russische export naar China daalde van ruim 600 miljoen tot 175 miljoen gulden. De Chinese export naar Rusland daalde van 500 miljoen tot 200 miljoen.

Terwijl de laatste marinier de Amerikaanse basis Khe Sanh heeft verlaten worden er kleine schermutselingen gemeld tussen Noord-Vietnamezen en de terugtrekkende Amerikanen. Twee Z.-Vietnamese vliegers zijn met hun vliegtuigen naar Cambodja uitgeweken. De beide mannen waren al eens gestraft omdat zij zonder opdracht een vliegtocht hadden gemaakt.

In Parijs legt de Franse minister van buitenlandse zaken, Michel Debré grote activiteit aan de dag om de Vietnam-besprekingen tot een snel resultaat te voeren. Debré voerde gisteren onder andere besprekingen met Oe Thant, die plotseling naar Parijs was gekomen.

Vietnamezen worden tot Viet Cong in modelkamp

door RICHARD V. OLIVER

SAIGON — Achttien maanden geleden werd door Amerikaanse en Zuidvietnamese troepen een heel dorp platgebrand en werden honderden gezinnen geëvacueerd in één van de meest omstreden experimenten in de Vietnam-oorlog.

Het dorp Ben Soec werd vernietigd in januari 1967. Dit gebeurde om de Viet Cong niet de gelegenheid te geven om zich in het dorp te verschuilen en ook om het gebied ten noorden van Saigon (de Ijzeren driehoek) te versterken.

Het experiment, waardoor 3800 mensen naar een model-vluchtelingencentrum moesten verhuizen, is een mislukking geworden. Het is zo'n enorme mislukking geworden dat de meeste vluchtelingen intussen aanhangers van de Viet Cong geworden zijn, aldus zeer goed ingelichte Amerikaanse bronnen.

Volgens een officieel rapport, dat alleen intern werd verspreid, is niet minder dan de helft van de vluchtelingen, die in het nieuwe woon-gebied Binh Hoa zijn gebleven, aanhanger van de Viet Cong, terwijl nog eens 45 procent als 'pro-communistisch' te boek staan. Verder hebben tenminste 50 gezinnen het vluchtelingencentrum verlaten en zijn naar Ben Soec teruggekeerd, waar ze als Viet Cong een ondergronds bestaan leiden om te ontkomen aan Amerikaanse luchtaanvallen en artillerievuur, aldus de nieuwsbronnen.

Toch zijn de Amerikaanse functionarissen, ondanks de mislukking, bezig met de plannen voor de vernietiging van ongeveer 16 andere dorpen — dit keer met de bepaling dat de huizen worden verbrand in aanwezigheid van haar bewoners om te voorkomen dat ze terugkeren. Binh Hoa blijft ondertussen een van de Zuidvietnamese model vluchtelingencentra, en die door hoogwaardigheidsbekleders worden bezocht zoals de Amerikaanse senatoren Robert Kennedy en Charles H. Percy.

De geschiedenis van Bien Hoa begon op zondag, de achtste januari 1967. Amerikaanse en Zuidvietnamese troepen werden ingezet om de Viet Cong te verjagen uit het oerwoudgebied, waarin ze zich lange tijd hadden schuilgehouden. Dit moest gebeuren door de massieve en ingewikkelde tunnel en bunkersystemen te vernietigen, die als honingraten een gebied van 155 vierkante kilometer doorwoekeren.

Luitenant-generaal Jonathan O. Seaman, die de leiding had bij deze operatie, zei dat de vernieti-

ging van Ben Soec noodzakelijk was omdat de Zuidvietnamese regering geen voet kreeg op dit gebied en het dorp een steunpunt voor de Viet Cong vormde.

Op die zondag, achttien maanden geleden, deden de Amerikaanse troepen een helikopter-inval in Ben Soec. Het dorp werd omsingeld terwijl Zuidvietnamese troepen de toegangswegen blokkeerden.

Helicopters met luidsprekers vlogen over het dorp en schallend klonk het: 'Jullie zijn omsingeld. Loop niet weg, want anders worden jullie als VC (Viet Cong) neergeschoten'. De dorpelingen werd meegedeeld, dat ze al hun bezittingen, van buffels tot potten en pannen, bij elkaar moesten zoeken en dat ze naar een nieuw vluchtelingenkamp zouden worden overgebracht.

Er werd een doorgangscentrum opgericht door Zuidvietnamese troepen in Phoe Cocong, ongeveer 32 kilometer naar het zuiden, en ongeveer 3800 inwoners van Ben Soec werden gehuisvest in bamboehutten en schuilplaatsen van zeildoek, waarin tussen 40 en 70 mensen per hut moesten verblijven.

Critici, waaronder ook leden van de staf van de Amerikaanse zending in Vietnam, maakten bezwaar tegen deze operatie. Hierdoor wordt het aantal vluchtelingen onnodig uitgebreid, zeiden ze. Maar de bevolking van Ben Soec werd uiteindelijk overgebracht naar Binh Hoa, een gebied dat ongeveer 40 kilometer ten noordoosten van Saigon ligt. Daar kregen ze cement, bakstenen en plaatijzer om er huizen van te bouwen.

Binh Hoa is vandaag de dag een dorp van saai huizen in een gebied dat helemaal niet lijkt op Ben Soec. Er zijn weinig mannen in het dorp.

Toch lijkt Binh Hoa, dat in het Lai Thieu district ligt, op het eerste gezicht op een geschikte nieuwe nederzetting die beantwoordt aan de behoeften van haar bevolking. Maar in een officieel rapport werd de volgende conclusie getrokken: '... de vluchtelingen uit Ben Soec, die nooit gelukkig zijn geweest met hun gedwongen verhuizing, hebben blijkbaar hun oude banden met en hun sympathieën voor de Viet Cong behouden. In de afgelopen maanden hebben leden van de Viet Cong druk uitgeoefend op de vluchtelingen in Lai Thieu (Binh Hoa) om zich opnieuw aan te sluiten bij de Viet Cong en terug te keren naar

hun vroegere woningen in het d

beheerste gebied'.
'Als gevolg van deze en andere een beduidend aantal vluchtelingen verlaten en de algemene toestand goed te noemen. De nieuwe ne Thieu, die bedoeld was en verto modelkamp, is nu precies het t De beloften van de Zuidvietnar de bevolking van Bien Soec w langzaam nagekomen, als ze al w Een van de berichtgevers formul tuurlijk, is de regering afkerig fen van rijstporties aan een bevo weet dat ze Viet Cong zijn'. Er lingen beloofd dat ze elk half jaar worden voorzien. Maar altijd is d laat geweest en kregen ze mindr hoeveelheid. Ook vrije verkiczi vluchtelingen toegezegd. Die nooit gehouden.

Ondanks de mislukking van Bir Amerikaanse persbureau UPI Amerikaanse bron te horen, d 'experiment' van gedwongen worden herhaald.

Volgens de berichtgevers zou William R. Peers, de command rikaanse leger in het gebied v mese centrale hooglanden, van dorpen en gehuchten te verniet ners te verhuizen. Deze dorpen name troepen onderdak heb beslissing over deze zaak moet v komen van generaal Creighton nieuwe commandant van de A krachten in Vietnam. Verschille van de Amerikaanse zending he zorgheid uitgesproken over he een Binh Hoa in het leven zal w Peers de door hem gevraagde vroeger hadden we allen Bien So toegeven dat het een Viet Cong van de functionarissen.' 'Nu Viet Cong gebieden gekregen. Bien Soec — én we hebben een erbij gemaakt in Binh Hoa'.

* Richard V. Oliver is vers Amerikaanse persbureau UPI

er de Viet Cong

actoren, hebben
en het gehucht
is alles behalve
arzetting in Lai
nd werd als een
genovergestelde'.
ese regering aan
rden slecht zeer
rden nagekomen.
erde het zo: 'Na-
van het verschaf-
king, waarvan ze
as aan de dorpe-
van rijst zouden
bevoorrading te
den de belo-
en had men
erkiezingen zijn

n Hoa, kreeg het
uit betrouwbare
t het Ben Soec
vacuatie wel zal

generaal-majoor
nt van het Ame-
n de Zuidvietna-
plan zijn om 16
gen en hun inwo-
zouden Noordviet-
en gegeven. Een
lgens de bronnen
W. Abrams, de
merikaanse strijd-
de functionarissen
ben privé hun be-
feit, dat er nóg
orden geroepen als
oestemming krijgt
o, waarvan ik moet
dorp was,' zei een
hebben we twee
ze zijn terug in
Viet Cong gebied

gegever voor het
Salgon.

China belet Russisch vervoer naar N.-Vietnam

Tokio — Volgens radio-Moskou belemmeren de volgelingen van Mao Tse-toeng het vervoer per spoor van oorlogsmateriaal, dat de Russen via China naar Noord-Vietnam zenden. Dit vervoer zou de afgelopen weken bijna geheel tot stilstand zijn gekomen. De Chinese partijleiding zou op deze wijze willen protesteren tegen de onderhandelingen over Vietnam te Parijs.

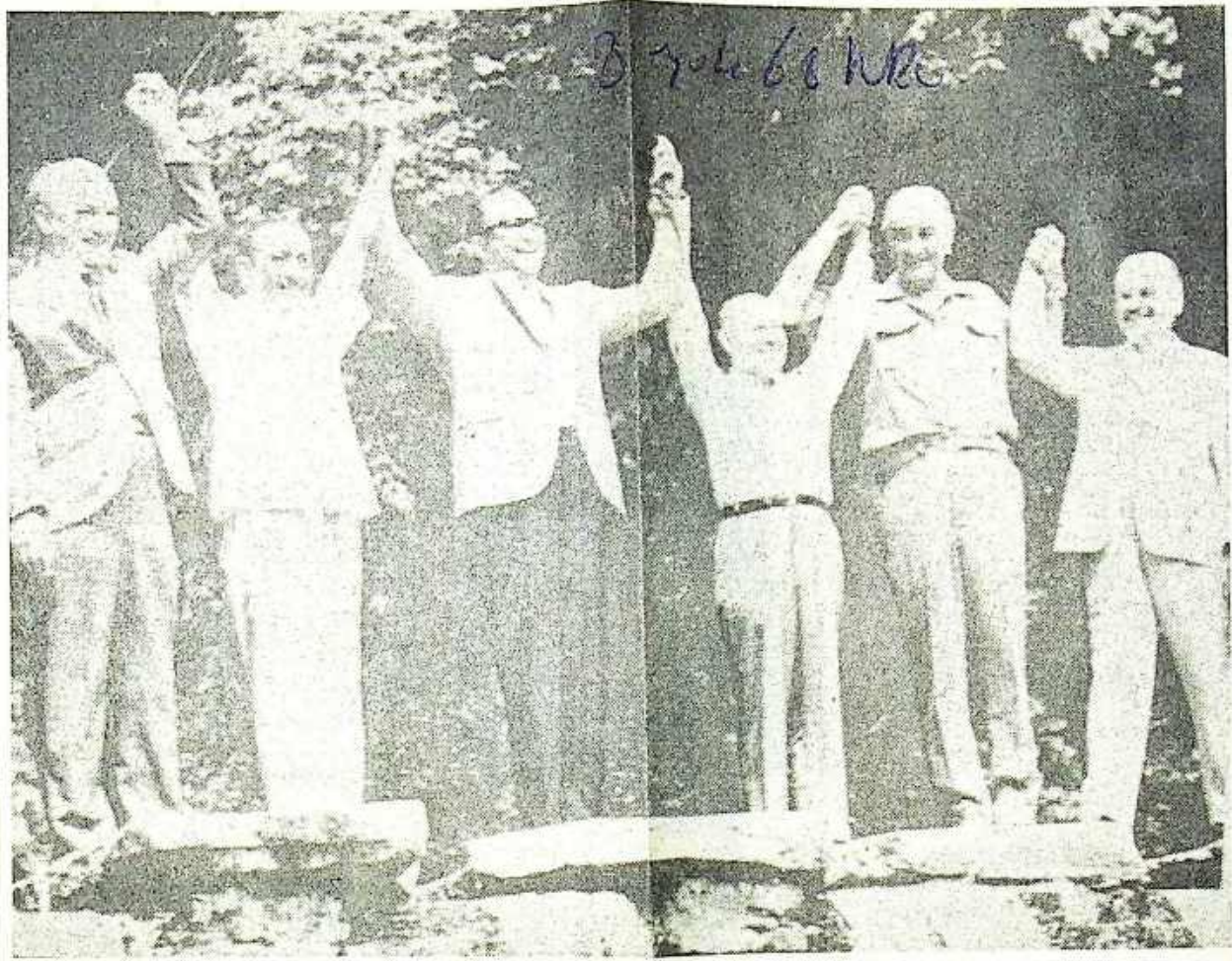
Stations, opslagplaatsen en spoorwegmannen zouden blootstaan aan aanvallen van aanhangers van Mao.

Generaal Lin Piao, de minister van defensie van China, heeft er, aldus het Noordvietnamese persbureau, bij Noord-Vietnam op aangedrongen voort te gaan met de oorlog, omdat deze ten slotte de overwinning zal opleveren.

De Vietnamese journalist Tran Van Ky, die in Amerika in ballingschap leeft, schrijft in het weekblad „War-Peace-Report“, dat er wellicht aan het eind van het jaar een bestand in Vietnam zou kunnen zijn wanneer de Amerikanen instemmen met een coalitie-regering in Zuid-Vietnam en met volledige stopzetting van de aanvallen op Noord-Vietnam. Bij te houden verkiezingen zou het Nationale Bevrijdingsfront akkoord willen gaan met de aanwezigheid van waarnemers van de internationale controlecommissie, gekozen door Engeland en Rusland, de landen, die in 1954 de conferentie over Indo-China te Genève voorzaten. Voordien zouden echter alle Amerikaanse troepen moeten zijn teruggetrokken.

Amerikaanse bommenwerpers hebben gisteren hun aanvallen op de gordel rond Saigon hervat. Amerikaanse en Zuidvietnamese troepen hebben wapen- en munitieopslagplaatsen van de Vietkong ontdekt.

Luitenant-kolonel Frederick van Deusen, een zwager van generaal Westmoreland, de vroegere Amerikaanse opperbevelhebber in Vietnam, is gesneuveld.

Presidenten van zes Amerikaanse landen ontspannen zich in San Salvador. Van links naar rechts Fernandez, president van Costa Rica, Arellano, president van Honduras, Sobosu, president van Nicaragua, Hernandez, president van El Salvador, president Johnson en Montenegro, president van Guatemala.

Johnson ontmoet president Thieu

WASHINGTON, 9 juli (Reuter) —
President Johnson is van plan over een
week of twee naar het gebied van de
Stille Oceaan te vliegen voor een
gesprek met president Thieu van Zuid-
Vietnam, zo wordt van diplomatieke
zijde in Washington vernomen. Ver-
moedelijk zullen zij elkaar in Honolou-
loe ontmoeten. Thieu zou aanvankelijk
naar Washington komen, maar heeft
daarvan afgezien met het oog op een
verwacht Vietcong-offensief.

Overleg ergens in Stille Oceaan

Johnson gaat praten met Thieu

9/7/60

Rouw

SAIGON — (AP, Reuter, UPI) — President Johnson zal over ongeveer twee weken naar een gebied ergens in de Stille Oceaan vliegen, om een gesprek te voeren met de Zuidvietnamese president, Ngoejen Van Thieu. Thieu had gisteren in een communiqué bekendgemaakt, dat zijn voorgenomen bezoek aan de Verenigde Staten niet door zou gaan met het oog op het verwachte derde offensief van de Viet Cong.

Het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken bevestigde gisteren in algemene termen, dat een ontmoeting tussen beide presidenten werd overwogen. Woordvoerder McCloskey zei: 'We zijn geraadpleegd met betrekking tot de aankondiging van president Thieu'. Uit andere officiële bronnen werd echter bevestigd dat Johnson vermoedelijk een ontmoeting zal hebben met Thieu op het hoofdkwartier van de Amerikaanse vloot in Hawaï. Thieu verklaarde gisteren in een communiqué, dat hij Johnson om een ontmoeting had gevraagd in 'de komende paar weken'. Thieu wil met Johnson praten over de onderhandelingen in Parijs en over de gezamenlijke mi-

litaire acties tegen de Noordvietnamezen en de Viet Cong. Thieu verklaarde, dat zijn voorgenomen bezoek aan Washington niet kon doorgaan, omdat hij een derde offensief verwachtte van zijn tegenstanders. Het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken verklaarde gisteren, dat Thieu zijn standpunten heeft gepubliceerd nadat de Amerikaanse en de Vietnamese regering hierover met elkaar hadden overlegd.

KY

De Zuidvietnamese vice-president, Ngoejen Cao Ky, die ondergronds in een felle machtsstrijd gewikkeld is met president Thieu, verklaarde dit week-einde in een interview met het Amerikaanse persbureau UPI, dat de vete tussen hem en Thieu nu achter de rug is. 'Als ik het verkoos om tot een gevecht met hem over te gaan zou ik hem onder de voet lopen', zei Ky.

'Maar als we nu een intern gevecht leveren, dan zullen alleen de communisten daarvan profijt trekken'.

Ook Ky was van opvatting dat in de komende twee maanden een offensief door de Viet Cong zal plaatsvinden.

'De communisten zullen een grote en beslissende aanval doen op Saigon en het omliggende gebied. Ik geloof dat ze voor 100 procent ondermijnende tactieken zullen gebruiken, overal guerrilla's, sluipschutters, maar ik twijfel er niet aan dat we winnen.

Maar ik ben bevreesd voor de politieke kant van het gevecht'. Over de corruptie, waaraan Ky zich volgens velen heeft schuldig gemaakt zei hij: 'Ik heb nooit een enkele piaster van iemand ontvangen... maar corruptie is niet ons belangrijkste probleem... als we eenheid hebben, hebben we geen corruptie meer'. Ky verklaarde verder dat zijn vroeger reeds gepubliceerde plannen om een invasie naar Noord-Vietnam te organiseren welgemeend waren. 'Maar voorlopig is dat niet mogelijk', aldus Ky.

Besprekingen tussen Thieu en Johnson op Guam

Van onze correspondent

WASHINGTON, 9 juli — Terwijl president Johnson na een conferentie in San Salvador de staatshoofden van de landen van de Midden-Amerikaanse gemeenschappelijke markt een voor een naar huis bracht, werd hier bekend dat hij omstreeks 20 juli president Thieu van Zuid-Vietnam in Honolulu zal ontmoeten. Hoofdonderwerp van het tweedaagse gesprek, zo liet president Thieu weten, zijn de inleidende vredesbesprekingen in Parijs.

Daarmee is een eind gekomen aan een geharrewar dat nu al sinds 31 maart duurt, toen Johnson, na de gedeeltelijke stopzetting van de bombardementen en zijn eigen aftreden te hebben aangekondigd, Thieu voor een officieel bezoek aan de Verenigde Staten uitnodigde om Saigon gerust te stellen.

Pekings druk op Hanoi minder?

Thieu bleef zijn reis uitstellen, gedeeltelijk omdat hij niet de indruk wilde wekken dat hij het door zijn interne vijanden en vooral vice-presidents Ky gevreesde „verraad van de Verenigde Staten" zou goedkeuren.

Dat Johnson en Thieu elkaar nu in de Stille Oceaan ontmoeten en niet hier wordt op allerlei manieren verklaard. Thieu zou een nieuw communistisch offensief op Saigon verwachten en nog altijd de indruk willen vermijden dat hij toekomstige Amerikaanse concessies onderschrijft. Ook zou hij een staatsgreep van Ky en de zijnen vrezen en daarom in ieder geval Ky meenemen naar de conferentie.

Voor Washington zou de hoofdreden voor het veranderen van de plannen zijn dat men nu, een maand voor de politieke conventies, de kwestie-Vietnam niet op de voorgrond wil schuiven door een officieel bezoek van Thieu, en geen nieuwe anti-Vietnam demonstraties wil uitlokken. Zoals vice-president Humphrey zondag constateerde is immers de kwestie-Vietnam bij de Amerikaanse verkiezingen op de achtergrond geraakt, hetgeen zijn kansen verhoogt. Alleen McCarthy achtte zondag Vietnam nog de hoofdinzet.

Protesten

Maar zelfs een felle regeringstegenstander in deze kwestie als Reston in de New York Times constateerde al enige weken geleden dat de wilde stroom van protesten over Vietnam een druppeling werd sinds 31 maart.

Indien, zoals indertijd gemeld, hoofddoel van Johnsons actie is geweest de oorlog in Vietnam uit de binnenlandse politiek te halen en afsluiting ervan op eervolle wijze mogelijk te maken door de binnenlandse kritiek tot op een aanvaardbaar niveau terug te brengen dan is hij daarin inderdaad geslaagd.

De aanvallen op de burgerbevolking van Saigon na 31 maart hadden zelfs hier en daar de roep om herescalatie luid doen worden. Hanoi riskeerde daarmee het tegendeel te bereiken van wat het wilde: een verzwakking van de Amerikaanse kritiek op de oorlog. Het is begrijpelijk dat Johnson, die Humphrey steunt, onder deze omstandigheden ermeestemst dat Thieu niet in Washington verschijnt, waar zijn aanwezigheid de oppositie tegen de regeringskoers weer zou aanwakkeren.

Een belangrijker achtergrond voor de ontmoeting is echter het vage optimisme hier, ondanks het feit dat geen zichtbare voortgang is gemaakt bij de besprekingen in Parijs. Hoofdelement van dat optimisme is de erkenning in regeringskring, dat

men nu alleen nog maar streeft naar een waardig en eervol compromis, en het geloof hier, dat ook Hanoi ernstig naar een dergelijke doel uitziet.

Compromis

Interpreteren we juist wat hier in hoogste kringen te horen is, dan komt dit erop neer dat Washington vooreerst alleen streeft naar een militair bestand tussen de Verenigde Staten en Noord-Vietnam waarbij wellicht nog voor de verkiezingen in november wederzijds troepen terug kunnen worden getrokken uit Zuid-Vietnam.

Het vechten tegen de Vietcong en een eventueel politiek compromis tussen Saigon en de communisten zou dan in toenemende mate aan de Zuidvietnamese regering worden overgelaten. Alle nadruk valt dan ook nu op betere bewapening van het Zuidvietnamese leger. Vandaar dat de nieuwe Zuidvietnamese premier, Tran Van Huong al onlangs scherp verzet aantekende tegen een „bestand zonder voorwaarden".

Zulk een bestand, aldus de premier kan alleen tot stand komen wanneer zowel Zuid- als Noordvietnamese guerrilla's naar het noorden zijn getrokken. Vandaar ook, dat Thieu de Parijse onderhandelingen — en dus, onuitgesproken, wat Saigon vreest dat Washington zal afspreken — als hoofdonderwerp van het gesprek met president Johnson ziet.

Het vage optimisme in regeringskring her betreffende een aanstaand compromis is gebaseerd op allerlei factoren. Allereerst natuurlijk het denkbeeld dat Moskou niet achter-eenvolgens een consulaire verdrag met de Verenigde Staten sluit en besprekingen over ontwapening aankondigt, indien het nog de invloed van Peking vreest of een herescalatie van de oorlog in Vietnam.

Huong aanvaardbaar

Ook Hanoi zou door de chaotische toestanden in China bevrijd zijn van Pekings druk en zelfs de Chinese hulp als een politieke last ondervinden. Tekenend is in dit verband dat de Noordvietnamese onderhandelaars een gesprek met de secretaris-generaal der Verenigde Naties, Thant, in Parijs niet uit de weg gingen, al veroordeelden ze de Verenigde Naties vroeger even hard als Peking.

Ook valt op dat Hanoi tot nu toe geen aanval deed op de nieuwe Zuidvietnamese premier Tran Van Huong die, in tegenstelling tot Thieu en Ky, eens lid is geweest van de Vietminh tegen de Fransen. Zelfs lieten vertegenwoordigers van de Vietcong in Praag weten dat Huong voor hen wel een aanvaardbare gesprekspartner zou zijn. Ook blijkt uit allerlei prive-bezoeken van boodschappers over en weer, dat de onderhandelingen in Parijs niet zo vastgelopen zijn als uit de publieke verklaringen blijkt.

Even hoopgevend zijn allerlei recente tekenen hier in Washington. Allereerst is gebleken dat de president, alle raadgevingen van de haviken ten spijt, iedere vorm van herescalatie wegens hernieuwde communistische offensieven heeft afgewezen. Zelfs raadt een groeiend aantal van zijn adviseurs algehele stopzetting van de bombardementen aan.

tratie uit het noorden à 29.000 man in de maand mei, 26.000 werden gestuurd om de verliezen tijdens de aanvallen sinds het Tet-offensief te vervangen. Die infiltratie, die voor de haviken aanleiding was om herescalatie te eisen, en bovendien een verwachte kleinere infiltratie in de maanden juni en juli, zou dan volgens Washington betekenen dat een „normaal" niveau is bereikt.

Daarmee zou dan zijn voldaan aan de formule van San Antonio volgens welke de vijand „geen voordeel" mag trekken uit stopzetting der bombardementen. De Amerikaanse voorwaarde voor algehele stopzetting zou dan zijn vervuld.

Streven naar vrede

Ten slotte valt op, dat hier nu bijna openlijk het geloof wordt uitgedragen dat Hanoi ernstig streeft naar vrede. Enerzijds zou dit het gevolg zijn van het feit dat Hanoi de verliezen niet kan volhouden die ontstonden toen het tijdens het Tet-offensief overging van guerrillatactie naar grootscheepse militaire offensieven, waarmee de gestelde doelen niet werden bereikt.

Anderzijds zou Hanoi, althans volgens de regeringsexperts hier, tot het inzicht zijn gekomen dat Johnsons aankondiging dat hij geen tweede ambtstermijn aanvaardt Noord-Vietnam geen verder voordeel biedt, indien het niet tegelijk naar een politiek compromis streeft. Hanoi zou inzien dat de vredespartij in de Verenigde Staten zelf daardoor en door de gedeeltelijke stopzetting van de bombardementen minder vat heeft gekregen op het grote publiek.

Bovendien zouden de leiders in Hanoi en Moskou vrezen dat een voortduren van communistische offensieven een republikeinse presidentskandidaat in de kaart spelen. Ten slotte zou men aan communistische zijde ook beseffen dat de ruzies in de Democratische partij een republikeinse overwinning waarschijnlijker maken.

Maar een man als Humphrey, zo menen regeringsexperts hier, achten de communisten een gemakkelijker gesprekspartner dan een Nixon. Veel van deze redeneringen hier mogen wat al te doorzichtig lijken en op wensen wijzen die de vader van de gedachten zijn, maar dat deze redeneringen echter nu in hoogste kringen hier te horen zijn, rechtvaardigt de verwachting dat vrij spoedig zo geen compromis dan toch een nieuwe de-escalatie van de oorlog mogelijk is. De president zal dan ook veel moeite hebben om president Thieu gerust te stellen.

In regeringskring wordt het nu zo

Besprekingen tussen Thieu en Johnson op Guam

Van onze correspondent

WASHINGTON, 9 juli — Terwijl president Johnson na een conferentie in San Salvador de staatshoofden van de landen van de Midden-Amerikaanse gemeenschappelijke markt een voor een naar huis bracht, werd hier bekend dat hij omstreeks 20 juli president Thieu van Zuid-Vietnam in Honolulu zal ontmoeten. Hoofdonderwerp van het tweedaagse gesprek, zo liet president Thieu weten, zijn de inleidende vredesbesprekingen in Parijs.

Daarmee is een eind gekomen aan een geharrewar dat nu al sinds 31 maart duurt, toen Johnson, na de gedeeltelijke stopzetting van de bombardementen en zijn eigen aftreden te hebben aangekondigd, Thieu voor een officieel bezoek aan de Verenigde Staten uitnodigde om Saigon gerust te stellen.

Pekings druk op Hanoi minder?

Thieu bleef zijn reis uitstellen, gedeeltelijk omdat hij niet de indruk wilde wekken dat hij het door zijn interne vijanden en vooral vice-presidents Ky gevreesde „verraad van de Verenigde Staten” zou goedkeuren.

Dat Johnson en Thieu elkaar nu in de Stille Oceaan ontmoeten en niet hier wordt op allerlei manieren verklaard. Thieu zou een nieuw communistisch offensief op Saigon verwachten en nog altijd de indruk willen vermijden dat hij toekomstige Amerikaanse concessies onderschrijft. Ook zou hij een staatsgreep van Ky en de zijnen vrezen en daarom in ieder geval Ky meenemen naar de conferentie.

Voor Washington zou de hoofdreden voor het veranderen van de plannen zijn dat men nu, een maand voor de politieke conventies, de kwestie-Vietnam niet op de voorgrond wil schuiven door een officieel bezoek van Thieu, en geen nieuwe anti-Vietnam demonstraties wil uitlokken. Zoals vice-president Humphrey zondag constateerde is immers de kwestie-Vietnam bij de Amerikaanse verkiezingen op de achtergrond geraakt, hetgeen zijn kansen verhoogt. Alleen McCarthy achtte zondag Vietnam nog de hoofdinzet.

Protesten

Maar zelfs een felle regeringstenenstander in deze kwestie als Reston in de New York Times constateerde al enige weken geleden dat de wilde stroom van protesten over Vietnam een druppeling werd sinds 31 maart.

Indien, zoals indertijd gemeld, hoofddoel van Johnsons actie is geweest de oorlog in Vietnam uit de binnenlandse politiek te halen en afsluiting ervan op eervolle wijze mogelijk te maken door de binnenlandse kritiek tot op een aanvaardbaar niveau terug te brengen dan is hij daarin inderdaad geslaagd.

De aanvallen op de burgerbevolking van Saigon na 31 maart hadden zelfs hier en daar de roep om herescalatie luid doen worden. Hanoi riskeerde daarmee het tegendeel te bereiken van wat het wilde: een verzwakking van de Amerikaanse kritiek op de oorlog. Het is begrijpelijk dat Johnson, die Humphrey steunt, onder deze omstandigheden ermee instemt dat Thieu niet in Washington verschijnt, waar zijn aanwezigheid de oppositie tegen de regeringskoers weer zou aanwakkeren.

Een belangrijker achtergrond voor de ontmoeting is echter het vage optimisme hier, ondanks het feit dat geen zichtbare voortgang is gemaakt bij de besprekingen in Parijs. Hoofdelement van dat optimisme is de erkenning in regeringskring, dat

men nu alleen nog maar streeft naar een waardig en eervol compromis, en het geloof hier, dat ook Hanoi ernstig naar een dergelijke doel uitziet.

Compromis

Interpreteren we juist wat hier in hoogste kringen te horen is, dan komt dit erop neer dat Washington vooreerst alleen streeft naar een militair bestand tussen de Verenigde Staten en Noord-Vietnam waarbij wellicht nog voor de verkiezingen in november wederzijds troepen terug kunnen worden getrokken uit Zuid-Vietnam.

Het vechten tegen de Vietcong en een eventueel politiek compromis tussen Zuid- en de communisten zou dan in toenemende mate aan de Zuidvietnamese regering worden overgelaten. Alle nadruk valt dan ook nu op betere bewapening van het Zuidvietnamese leger. Vandaar dat de nieuwe Zuidvietnamese premier, Tran Van Huong al onlangs scherp verzet aantekende tegen een „bestand zonder voorwaarden”.

Zulk een bestand, aldus de premier kan alleen tot stand komen wanneer zowel Zuid- als Noordvietnamese guerrilla's naar het noorden zijn getrokken. Vandaar ook, dat Thieu de Parijse onderhandelingen — en dus, onuitgesproken, wat Saigon vreest dat Washington zal afspreken — als hoofdonderwerp van het gesprek met president Johnson ziet.

Het vage optimisme in regeringskring her betreffende een aanstaand compromis is gebaseerd op allerlei factoren. Allereerst natuurlijk het denkbeeld dat Moskou niet achter-eenvolgens een consulaire verdrag met de Verenigde Staten sluit en besprekingen over ontwapening aankondigt, indien het nog de invloed van Peking vreest of een herescalatie van de oorlog in Vietnam.

Huong aanvaardbaar

Ook Hanoi zou door de chaotische toestanden in China bevrijd zijn van Pekings druk en zelfs de Chinese hulp als een politieke last ondervinden. Tekenend is in dit verband dat de Noordvietnamese onderhandelaars een gesprek met de secretaris-generaal der Verenigde Naties, Thant, in Parijs niet uit de weg gingen, al veroordeelden ze de Verenigde Naties vroeger even hard als Peking.

Ook valt op dat Hanoi tot nu toe geen aanval deed op de nieuwe Zuidvietnamese premier Tran Van Huong die, in tegenstelling tot Thieu en Ky, eens lid is geweest van de Vietminh tegen de Fransen. Zelfs lieten vertegenwoordigers van de Vietcong in Praag weten dat Huong voor hen wel een aanvaardbare gesprekspartner zou zijn. Ook blijkt uit allerlei prive-bezoeken van boodschappers over en weer, dat de onderhandelingen in Parijs niet zo vastgelopen zijn als uit de publieke verklaringen blijkt.

Even hoopgevend zijn allerlei recente tekenen hier in Washington. Allereerst is gebleken dat de president, alle raadgevingen van de haviken ten spijt, iedere vorm van herescalatie wegens hernieuwde communistische offensieven heeft afgevoerd. Zelfs raadt een groeiend aantal van zijn adviseurs algehele stopzetting van de bombardementen aan.

In regeringskring wordt het nu zo

tratie uit het noorden à 29.000 man in de maand mei, 26.000 werden gestuurd om de verliezen tijdens de aanvallen sinds het Tet-offensief te vervangen. Die infiltratie, die voor de haviken aanleiding was om herescalatie te eisen, en bovendien een verwachte kleinere infiltratie in de maanden juni en juli, zou dan volgens Washington betekenen dat een „normaal” niveau is bereikt.

Daarmee zou dan zijn voldaan aan de formule van San Antonio volgens welke de vijand „geen voordeel” mag trekken uit stopzetting der bombardementen. De Amerikaanse voorwaarde voor algehele stopzetting zou dan zijn vervuld.

Streven naar vrede

Ten slotte valt op, dat hier nu bijna openlijk het geloof wordt uitgedragen dat Hanoi ernstig streeft naar vrede. Enerzijds zou dit het gevolg zijn van het feit dat Hanoi de verliezen niet kan volhouden die ontstonden toen het tijdens het Tet-offensief overging van guerrillatactie naar grootscheepse militaire offensieven, waarmee de gestelde doelen niet werden bereikt.

Anderzijds zou Hanoi, althans volgens de regeringsexperts hier, tot het inzicht zijn gekomen dat Johnsons aankondiging dat hij geen tweede ambtstermijn aanvaardt Noord-Vietnam geen verder voordeel biedt, indien het niet tegelijk naar een politiek compromis streeft. Hanoi zou inzien dat de vredespartij in de Verenigde Staten zelf daardoor en door de gedeeltelijke stopzetting van de bombardementen minder vat heeft gekregen op het grote publiek.

Bovendien zouden de leiders in Hanoi en Moskou vrezen dat een voortduren van communistische offensieven een republikeinse presidentskandidaat in de kaart spelen. Ten slotte zou men aan communistische zijde ook beseffen dat de ruzies in de Democratische partij een republikeinse overwinning waarschijnlijker maken.

Maar een man als Humphrey, zo menen regeringsexperts hier, achten de communisten een gemakkelijker gesprekspartner dan een Nixon. Veel van deze redeneringen hier mogen wat al te doorzichtig lijken en op wensen wijzen die de vader van de gedachten zijn, maar dat deze redeneringen echter nu in hoogste kringen hier te horen zijn, rechtvaardigt de verwachting dat vrij spoedig zo geen compromis dan toch een nieuwe de-escalatie van de oorlog mogelijk is. De president zal dan ook veel moeite hebben om president Thieu gerust te stellen.

VIET CONG- VLAG OP

KHE SANH

703 Like News

SAIGON, woensdag (Reuter, UPI, AP NY Times) —Eenheden van de Viet Cong hebben gisteren hun vlag geplant op de sinds kort door de Amerikanen verlaten basis Khe Sanh in het uiterste noorden van Zuid Vietnam. Dit is meegedeeld door de vertegenwoordiger van de Viet Cong in Hanoi.

Deze zei over de tactiek der Amerikanen: „Door hun troepen naar Khe Sanh te zenden maakten zij een grote fout. Eerst trachtten zij hun verdediging te versterken, daarna moesten zij een grote macht te hulp zenden, daarna leden zij zware verliezen. De VS hadden niet voldoende troepen om Khe Sanh te houden en moesten zich terugtrekken om aan het gevaar van volledige vernietiging te ontkomen” De Amerikanen ontruimden Khe Sanh na gedurende 2½ maand een beleg van hun tegenstanders te hebben doorstaan.

Bij gevechten nabij de zogenaamde gedemilitariseerde zone hebben Amerikaanse eenheden gisteren 350 man van de vijand gedood, zo heeft een woordvoerder van de VS gezegd. Een communistische strijdmacht van ongeveer 200 man heeft vanmorgen vergeefs getracht ten westen van Saigon door te breken naar de hoofdstad.

De Chinese premier Tsjoe En-lai heeft gisteren verklaard dat de aanvoer van goederen voor Noord-Vietnam momenteel vertraagd wordt door onderlinge ruzies van spoorwegpersoneel in verschillende delen van China.

Zuid Vietnam heeft gisteren opgeroepen tot directe vredesbesprekingen tussen Saigon en Hanoi er op wijzend dat het betrokken conflict in de eerste plaats Noord- en Zuid-Vietnam aangaat. De verklaring werd in Parijs afgelegd door ambassadeur Boei Diem, die Zuid-Vietnam vertegenwoordigt in Washington. Hij woont momenteel het vredesoverleg in Parijs tussen de VS en Noord-Vietnam als waarnemer bij.

Zuid-Vietnam wil onderhandelingen met Nrd.-Vietnam

PARIJS, 10 juli (AFP, Reuter) — Bui Diem, de leider van de Zuidvietnamese groep „waarnemers” op het Amerikaans-Noordvietnamese vredesoverleg in Parijs, heeft gisteren Hanoi opgeroepen rechtstreeks met Zuid-Vietnam te onderhandelen over beëindiging van de Vietnamese oorlog.

Bui Diem betoogde op een persconferentie, dat de Vietnamese oorlog in essentie een conflict is tussen Noord- en Zuid-Vietnam. Zij zijn dus de aangewezen landen om er een oplossing voor te vinden. Volgens de diplomaat speelt het „zogenaamde Nationale Bevrijdingsfront” slechts een bijrol en zijn ook de strijdkrachten van Saigons bondgenoten slechts tijdelijk in het zuiden.

De huidige besprekingen in Parijs moeten zich volgens Bui Diem beperken tot het vinden van voorwaarden om de bombardementen op Noord-Vietnam te beëindigen. Er mag niet beslist worden over de toekomst van Vietnam.

De Zuidvietnamese senaat heeft met 40 tegen 29 stemmen een wetsontwerp aangenomen, waardoor de staat van oorlog wordt ingesteld. De wet verbiedt openbare bijeenkomsten, die de veiligheid en orde in gevaar kunnen brengen, voorziet in een distributiecontrolesysteem en geeft de politie het recht verdachte personen te fouilleren en eventueel onder huisarrest te stellen. Stakingen zijn verboden.

Ivens maakte opnamen in Laos ^{10 juli} G.M.R.C.

Een team van filmers onder leiding van Joris Ivens heeft meer dan een maand doorgebracht in Laos in het gedeelte van het land dat door de Pathet Lao wordt beheerst. Ivens en zijn mensen waren in Laos op uitnodiging van het centrale comité van de Neo Lao Haksat (Pathet Lao). Dit werd door het officiële persbureau van Noord-Vietnam in Hanoi bekendgemaakt.

Ivens en zijn assistenten hebben van 19 mei tot 4 juli gefilmd waarbij ze onder meer een documentaire vervaardigden over de Pathet Lao. Volgens het persbureau zouden ze tevens Amerikaanse oorlogsmisdaden hebben verfilmd.

Ivens heeft ook een interview met prins Souphanouvong, de voorzitter van het centrale comité van de Pathet Lao, verfilmd.

10/11/60

Saigon wil rechtstreeks gesprek met Hanoi

SAIGON (AP, Reuter, UPI) — De Zuidvietnamese ambassadeur in Washington en leider van de groep waarnemers voor Zuid-Vietnam in Parijs, Boei Diem, heeft gisteren op een persconferentie officieel een oproep gedaan om directe onderhandelingen tussen Noord- en Zuid-Vietnam te beginnen.

In de oproep, die direct aan het adres van Hanoi was gericht, werd gezegd dat de Vietnamese oorlog in hoofdzaak een oorlog is tussen Noord- en Zuid-Vietnam en dat dit de aangewezen landen zijn om een oplossing te vinden voor het conflict. Het 'zogenamde Nationale Bevrijdingsfront' speelt hierin slechts een bijrol en ook de bondgenoten van Saigon (de Amerikanen) zijn slechts tijdelijk in het zuiden, aldus Boei Diem.

Volgens Boei Diem moeten de besprekingen in Parijs zich beperken tot het vinden van voorwaarden tot het beëindigen van de bombardementen op Noord-Vietnam. Maar er mag niet beslist worden over de toekomst van Vietnam, aldus Diem.
President Johnson zal omstreeks 20

juli met zijn Zuidvietnamese collega Thieu, spreken op Honolulu.

Thieu maakte maandag bekend, dat zijn voorgenomen bezoek aan Washington niet kon doorgaan wegens het verwachte derde offensief van de Viet Cong.

GEVECHTEN

De strijd in Vietnam gaat intussen onverminderd voort. In de afgelopen dagen hebben Amerikaanse mariniers zware verliezen geleden op heuvel 689, bij pogingen om zich uit hun stellingen in en om de basis Khe Sanh terug te trekken, zo meldde gisteren radio Hanoi. Er zouden meer dan 1000 Amerikaanse militairen zijn gesneuveld. Hanoi meldde ook dat in de periode van 30 januari tot 30 juni 120.400 Amerikanen of niet-Zuidvietnamezen zijn omgekomen. In totaal zouden 4125 Amerikaanse vliegtuigen zijn neergeschoten.

Volgens een regeringswoordvoerder in Saigon, heeft de Viet-Cong maandagavond gifgas gebruikt bij gevechten op 80 km ten noordwesten van Saigon. Vier soldaten gaven hierdoor

bloed op, maar er vielen geen doden. Later werd echter in Saigon gezegd, dat er traangas of braakgas was gebruikt.

CHINA

De Chinese premier Tsjoë En-lai, heeft in een redevoering die was afgedrukt in een bulletin van de Rode Gardisten, erkend dat de aanvoer van goederen voor Noord-Vietnam wordt vertraagd door onderlinge ruzies van spoorwegpersoneel in verschillende delen van China.

In China is gisteren een Noordvietnamese economische delegatie voor een officieel bezoek aangekomen. De delegatie had pas de Sowjet-Unie en alle andere socialistische landen van Oosteuropa behalve Albanië bezocht. Radio Moskou deelde gisteren mee dat Noord-Vietnam een overeenkomst voor economische en militaire bijstand heeft ondertekend. Ook Korea zou een dergelijke overeenkomst hebben gesloten. Beide landen tekenden de overeenkomst maandag in de Noordkoreaanse hoofdstad Pjongjang.

China: aanvoer naar N.-Vietnam gestagneerd

10 juli 68 NKU

Premier Tsjoe En-lai van China heeft toegegeven dat de aanvoer van goederen naar Noord-Vietnam vertraagd wordt door botsingen tussen rivaliserende groepen spoorweglieden in verschillende delen van China, zo is gisteren in Hongkong bekend geworden. In een bericht in Rode Banier, een blad van de Rode Wachters dat uit Kanton Hongkong bereikte, stonden delen van een rede die Tsjoe kortgeleden heeft gehouden op een bijeenkomst van spoorwegafgevaardigden en andere transportarbeiders in Peking.

Tsjoe noemde als drie streken die te lijden hadden onder de conflicten Lioe Tsjow in het zuidwesten, Tsjeng Tsjow in Midden-China en Sjeng Jang in het noorden. Het eerste gebied grenst aan Noord-Vietnam en het was hier, dat volgens de Chinese premier de strijd het langste duurde.

Wanneer de autoriteiten in Peking in staat waren een overeenkomst tot stand te brengen, kon zij in deze streek niet van toepassing worden gebracht, aldus Tsjoe, die eraan toevoegde dat de voornaamste reden was, dat de twee lokale groeperingen (maoïsten en anti-maoïsten) invloed uitoefenden op de twee groepen spoorwegarbeiders en gevechten tussen beide tegenstanders nooit waren geëindigd. Als gevolg hiervan konden geen goederen naar Noord-Vietnam worden vervoerd en stapelden voorraden uit andere delen van China zich op.

Volgens het blad dat Tsjoe's rede aanhaalt is de ontwrichting nadien nog groter geworden.

Amerikaanse fout

De vertegenwoordiger in Hanoi van het zuidvietnamese bevrijdingsfront, Nguyen Van Thien, heeft dinsdagavond meegedeeld „dat de

strijdkrachten van het bevrijdingsleger vanochtend hun vlag op Ta Con (de centrale basis Khe Sanh in het noordwesten van Zuid-Vietnam hebben geplaatst”.

Hij sprak van een grote politieke en militaire nederlaag voor de Amerikanen. „Door hun troepen naar Khe Sanh te zenden, maakte zij een grote fout. Eerst trachtten zij hun verdediging te versterken daarna moesten zij een grote macht te hulp zenden, daarme leden zij zware verliezen. De V.S. hadden niet voldoende troepen om Khe Sanh te houden en moesten zich terugtrekken om aan het gevaar van volledige vernietiging te ontkomen”.

Volgens de mededelingen in Hanoi zullen „zware verliezen aan mensenlevens bij de tegenstander en bevrijding van het gehele district van Huong hua (waar Khe Sanh ligt) de onmiddellijke gevolgen van het opgeven door de Amerikanen van de basis zijn”.

Staat van oorlog

De Zuidvietnamese Senaat heeft woensdagochtend met 29 tegen 40 stemmen een wetsontwerp tot instelling van de staat van oorlog in het land aangenomen. Het ontwerp verbiedt openbare bijeenkomsten die de veiligheid en orde in gevaar kunnen brengen, voorziet in een distributiecontrolesysteem en geeft de politie het recht verdachte personen te fouilleren en eventueel onder huisarrest te stellen. Stakingen zijn verboden.

Rechtstreeks gesprek

Bui Diem, leider van de Zuidvietnamese groep waarnemers bij het inleidende Amerikaans-Noordvietnamese vredesoverleg in Parijs, heeft gisteren Hanoi opgeroepen met zijn land rechtstreekse onderhandelingen aan te gaan over beëindiging van het Vietnamese conflict.

Bui Diem betoogde op een persconferentie in het Zuidvietnamese consulaat-generaal dat de Vietnamese oorlog in essentie ongetwijfeld een conflict tussen Noord- en Zuid-Vietnam is en dat zij de aangewezen landen zijn om er een oplossing voor te vinden. Volgens de diplomaat speelt het „zogenaamde nationale bevrijdingsfront” slechts een bijrol en zijn ook de strijdkrachten van Saigons bondgenoten slechts tijdelijk in het zuiden.

De huidige besprekingen in Parijs moeten zich volgens hem beperken tot het vinden van voorwaarden ter beëindiging van de bombardementen op Noord-Vietnam en mag er niet beslist worden over de toekomst van Vietnam. (Reuter, A.F.P., A.P.)

Benjamin Spock: twee jaar voor overhalen tot dienstweigeren

BOSTON — De beroemde Amerikaanse kinderarts dr. Benjamin Spock is in Boston tot twee jaar gevangenisstraf en een boete van 5.000 dollar veroordeeld wegens „'t overhalen van jongelui om zich aan de dienstplicht te onttrekken”.

Wegens hetzelfde vergrijp werden met de 65-jarige kinderarts kapelaan William Sloane Coffin jr., de 23-jarige Michael Ferber, een afgestudeerde van de universiteit van Harvard, en de 44-jarige leraar Mitchell Goodman tot dezelfde straf veroordeeld.

Alle vier hebben verklaard desnoods tot bij het opperste gerechtshof in beroep te gaan tegen de vonnissen in hun strijd tegen de dienstplichtwet en tegen de oorlog in Vietnam.

Tegenstanders van de militaire dienstplicht hebben later in Philadelphia 12 standbeelden van oorlogshelden beschadigd als protest tegen de veroordeling van Spock.

11 Juli 68 NRC

Dr. Benjamin Spock en echtgenote bij aankomst bij het gerechtsgebouw te Boston.

Kinderarts Spock tot twee jaar veroordeeld

De befaamde kinderarts Benjamin Spock is gisteren in Boston veroordeeld tot twee jaar gevangenisstraf, en een boete van vijfduizend dollar, omdat hij ongelui zou hebben overgehaald om zich aan de dienstplicht te onttrekken. De rechtbank deelde dezelfde straf uit aan kapelaan William Sloane Coffin jr., Michael Ferber, een afgestudeerde van de universiteit van Harvard, en aan leraar Mitchell Goodman.

De vier veroordeelden hebben verslaard desnoods tot bij het Hooggeerechtshof in beroep te zullen gaan tegen deze vonnissen. Zij willen blijven doorstrijden tegen de dienstplichtwet en tegen de oorlog in Vietnam.

Tegenstanders van de militaire dienstplicht hebben gisteren als protest tegen de vonnissen in Philadelphia twaalf standbeelden van oorlogshelden beschadigd.

Ook hielden gisteravond meer dan

tweeduizend tegenstanders van de oorlog in Vietnam een politieke bijeenkomst in Los Angeles waar een betoging gehouden werd tegen de veroordeling van de kinderarts.

Op een bijeenkomst zou het woord gevoerd worden door vice-president Humphrey, die echter door een griepaanval verhinderd was te komen.

Parlementariërs uit Zuid-Vietnam naar Nederland

16 JUL 1972
Morgen zal uit Duitsland een Zuid-Vietnamese parlementaire delegatie in ons land aankomen voor een driedaags „goodwillbezoek”.

De delegatie, die onder leiding staat van de heer Nguyen Ba Can, vice-president van het Lagerhuis, bestaat uit de volgende leden: Nguyen Quang Luyen, voorzitter van het onafhankelijke blok, Vo Manh Dong, voorzitter van het landbouwcomité, Ho Ngoc Cu, Ho Ngoc Nuan, Nguyen Bien en Diep van Hung. De delegatie zal ook bezoeken brengen aan België en Groot-Britannië.

Kinderarts Spock krijgt twee jaar Dienstplichtigen opgestookt

Dr. Benjamin Spock met zijn vrouw bij hun aankomst voor het gerechtshuis, terwijl omstanders het V-teken maken.

BOSTON, 11 juli (Reuter, UPI) — De wereldberoemde kinderarts dr. Benjamin Spock is gisteren veroordeeld tot een gevangenisstraf van twee jaar en een boete van vijfduizend dollar. Hij stond terecht omdat hij jonge mensen heeft opgezet zich te onttrekken aan de militaire dienst, uit protest tegen de oorlog in Vietnam.

Voor hetzelfde vergrijp als de 65-jarige kinderarts werden veroordeeld kapelaan William Sloane jr., studentenvoorzitter aan de universiteit van Yale, de auteur Mitchell Goodman en de student Michael Ferber. Allen kregen dezelfde straf als Spock, alleen hoeft Ferber geen boete te betalen.

De verdachten, die aankondigden dat zij in hoger beroep zullen gaan, werden vrijgelaten tegen een borgtocht van duizend dollar, in afwachting van de uitspraak van een hoger rechtcollege. Spock gaf onmiddellijk een persconferentie, waarop hij aankondigde dat hij zou blijven vechten tegen de oorlog in Vietnam. „Ik ben ervan overtuigd,” zei hij, „dat ik geen enkele wet overtreed.”

Opstoken

Het proces tegen Spock en zijn drie medeverdachten duurde drie kwartier. Rechter Ford zei tegen hen, voordat hij vonnis wees, dat wat zij hadden gedaan neerkwam op „rebellie tegen de wet en het is belangrijk voor de bescherming van ons allen, dat de wetten worden toegepast”. Ford zei voorts dat de vier verdachten bij het

„opstoken van dienstplichtigen tegen de dienstplicht” zich niet konden beroepen op de vrijheid van meningsuiting.

Terwijl het proces aan de gang was werd door ongeveer driehonderd mensen voor het gerechtshuis een demonstratie gehouden tegen de veroordeling van dr. Spock. In Philadelphia werden later twaalf standbeelden van oorlogshelden beschadigd als protest tegen het vonnis.

Dr. Spock, wiens standaardwerk over baby- en kleuterverzorging in tientallen miljoenen gezinnen in de wereld, ook in Nederland, zeer dikwijls wordt geraadpleegd, is in Amerika een van de felste strijders tegen de oorlog in Vietnam, die hij „immoreel, onmenselijk, onfatsoenlijk en een politiek blunder” heeft genoemd. Hij speelt jaren een actieve rol bij vele demonstraties, teach- en sit-ins tegen de oorlog.

Complimenteus

Niet alleen de medische kennis van de kinderarts Spock is door zijn boek beroemd geworden, maar óók zijn theorieën over de opvoeding en begeleiding van kleuters en grotere kinderen. Er zijn mensen die volhouden, dat de steeds terugkerende rebellie van de jongere generaties tegen „het Bestel” voor een groot deel moet worden geweten aan de opvattingen van dr. Spock. Hij heeft de mensen geleerd hun kinderen op te voeden tot vrije, zelfstandig denkende en kritische mensen; de resultaten daarvan zijn thans in Amerika en West-Europa, waar zijn boeken de grootste oplagen hebben bereikt, duidelijk zichtbaar, zo meent men. Een belangwekkende en voor Spock zeer complimenteuzen hypothese, die echter niet bewezen kan worden.

Clark Clifford naar Saigon

12 Juli 1969
WASHINGTON -- De Amerikaanse minister van defensie, Clark Clifford, heeft vandaag meegedeeld dat hij zaterdag naar Saigon vertrekt voor strategisch overleg. Hij zal vergezeld worden door de vice-minister van buitenlandse zaken William Bundy en de chef van de generale staf, generaal Earle Wheeler.

De minister zal ook in Honolulu bij de ontmoeting tussen president Johnson en het Zuidvietnamese staatshoofd Ngoeyen Van Thieu aanwezig zijn.

Clifford noemde het „weinig verstandig” te voorspellen dat in 1969 Amerikaanse troepen uit Zuid-Vietnam zullen worden teruggetrokken, zoals Thieu onlangs heeft gedaan.

De minister zei voorts dat hij toestemming heeft gegeven voor de ontwikkeling van een nieuw type onderzeeboot, die een zeer hoge snelheid kan halen. Bijzonderheden hierover worden niet gegeven.

Leiders verboden alliantie in Saigon bij verstek ter dood veroordeeld

1570662MRC

Een Zuidvietnamese krijgsraad in Saigon heeft gisteren de tien leiders van de verboden Alliantie van nationale, democratische en vredeskrachten wegens hoogverraad bij verstek ter dood veroordeeld. Zij zouden zich hebben schuldig gemaakt aan rebellie en een geneutraliseerd Vietnam hebben bepleit, hetgeen in Zuid-Vietnam verboden is.

De leiding van de groep bestaat uit een vrouwelijke arts, een advocaat, een boeddhistische monnik, een ingenieur, vier professoren, een schrijver en een student. Zij zijn allen in maart ondergedoken, nadat in een radio-uitzending van de Vietcong de vorming van de alliantie was bekendgemaakt.

Beginselverklaring

In de laatste tijd zijn er iets meer bijzonderheden over deze nieuwe politieke beweging bekend geworden.

De autoriteiten in Saigon zijn al sinds enige maanden bezig met een onderzoek naar de nieuwe, mysterieuze groepering die sympathiseert met de Vietcong.

Het actieprogramma van de alliantie sluit nauw aan bij het programma van het Nationale bevrijdingsfront, de politieke vleugel van de Vietcong, maar vertoont toch ook duidelijke verschillen daarmee. Hun bedoelingen zijn sinds april van dit jaar via de radio-uitzendingen van de Vietcong bekendgemaakt aan de Zuidvietnamese bevolking.

Het bestuur van de alliantie, dat op een geheim congres in april in de omgeving van Saigon gekozen werd, heeft een beginselverklaring opgesteld. Hierin worden hechte samenwerking met het Nationale bevrijdingsfront, beëindiging van de oorlog en het uitroepen van een vrije, welvarende, vreedzame en neutrale republiek Zuid-Vietnam als doelstellingen omschreven. De alliantie roept de Zuidvietnamezen op om de regering-Thieu omver te werpen en de Amerikaanse strijdkrachten uit het land te verdrijven. Bovendien schijnt zij, voor wat betreft de verre toekomst, te voelen voor een samengaan van Noord- en Zuid-Vietnam.

Niet communistisch?

Gedurende het Tet-offensief van de Vietcong in januari, toen talloze steden in Zuid-Vietnam werden aangevallen, waren reeds in uitzendingen van het Nationale bevrijdingsfront verschillende nieuwe organisaties aangekondigd die het beginselprogramma van het bevrijdingsfront op hun eigen wijze verder zouden uitbreiden.

De alliantie, een van deze organisaties en speciaal bedoeld om het voor-

lopig bewind in de veroverde steden in handen te nemen, noemt zichzelf een niet-communistische beweging ofschoon haar programma vol staat met typisch marxistische uitdrukkingen.

Het lidmaatschap van de alliantie, vooral in de steden schijnt de alliantie veel aanhangers te hebben, is thans van overheidswege verboden. De alliantie wordt geleid door Trinh Dinh Thao, een advocaat uit Saigon.

Bemiddelaarsrol

De Zuidvietnamese regering heeft herhaaldelijk verklaard niet met de Vietcong aan één onderhandelingstafel te willen plaatsnemen. Maar in Saigon is herhaaldelijk de mogelijkheid geopperd dat de alliantie, die door de Vietcong volledig wordt geaccepteerd, een bemiddelaarsrol zal spelen in het Vietnamese conflict. In dat geval zouden alle partijen, zonder gezichtsverlies, met de alliantie kunnen praten.

Na het proces van vrijdag lijkt de kans op zo'n ontwikkeling gering. De Zuidvietnamese regering ziet de alliantie blijkbaar als een door de Vietcong opgezette en geleide beweging die zich dan ook in niets van de Vietcong onderscheidt. Dit kan worden afgeleid uit de officiële tekst van de aanklacht tegen de gisteren ter dood veroordeelden: „Hoogverraad en pogingen te werken voor het communisme onder de voorwendsels vrede en neutraliteit na te streven.”

Meer wapens voor Zuidvietnamezen

25 JUL '66 UN

SAIGON — De Amerikaanse minister van defensie, Clark Clifford, is zondag in Saigon aangekomen voor besprekingen met de Zuidvietnamese president, Ngoen Van Thieu, en met Amerikaanse militaire commandanten. Clifford zal voorbereidingen treffen voor de

ontmoeting die president Johnson en Thieu deze maand in Honolulu zullen hebben. Het is de eerste keer dat Clifford Vietnam bezoekt.

De minister werd vergezeld door de voorzitter van de verenigde chefs van staven, generaal Earle Wheeler. Zij werden verwelkomd door de Amerikaanse opperbevelhebber in Vietnam, Creighton Abrams, en ambassadeur Elsworth Bunker. Het vliegveld Tan Son Nhoet werd tijdens de aankomst streng bewaakt door patrouillerende militaire politie en rondcircelende helischroefvliegtuigen.

Clifford pleitte op een persconferentie voor wapenhulp aan de Zuidvietnamese regeringsstrijdkrachten „zelfs ten koste van onze eigen strijdkrachten”. De produktie van het automatische m-16-geweer wordt versneld en andere wapens zullen ter beschikking worden gesteld om de Zuidvietnamese troepen meer vuurkracht te geven, aldus de minister. Hij wilde geen datum noemen waarop met terugtrekking van de Amerikanen uit Vietnam zou worden begonnen. Dit hangt af van een aantal onbekende factoren, waaronder de tijd die nodig is voordat de Zuidvietnamese strijdkrachten een groter aandeel in de oorlogvoering op zich kunnen nemen, de bedoelingen van de Vietcong en eventuele vorderingen bij het overleg in Parijs, aldus Clifford.

Plan van Rockefeller

De Republikeinse gouverneur van New York Nelson Rockefeller heeft een plan opgesteld tot oplossing van de kwestie-Vietnam. Als hij president wordt zal hij trachten het uit te voeren, heeft hij zaterdag op een persconferentie in New York meegedeeld. Het plan heeft vier fasen:

1e. Geleidelijke terugtrekking van de strijdkrachten van beide partijen, die van Noord-Vietnam tot de 17e breedtegraad, die van de V.S. naar de dichtbevolkte streken van het zuiden. Een internationale strijdmacht, voornamelijk uit Azië bestaande, moet toezicht op de terugtrekking uitoefenen.

2e. Volledige terugtrekking van de geïnfiltreerde Noordvietnamese militairen en terugtrekking van het grootste deel van de Amerikaanse troepen uit Zuid-Vietnam. De kleine Amerikaanse troepenmacht die blijft, mag de bases niet verlaten. Het neutrale leger gaat onderhandelen over plaatselijke bestanden. De Vietcong, die aan het politieke leven kan deelnemen, belooft af te zien van geweld.

3e. Amerika trekt de rest van zijn troepen terug. Onder toezicht van het neutrale leger worden in Zuid-Vietnam vrije verkiezingen gehouden.

4e. Noord en Zuid-Vietnam gaan onderhandelen over de vraag of het land tot een geheel zal worden verenigd of dat er twee aparte landen zullen blijven. Na afloop van de onderhandelingen trekt het neutrale leger zich terug.

Clifford bepleit militaire hulp aan Vietnam

De Amerikaanse minister van defensie, Clark Clifford, is zondag in Saigon aangekomen voor besprekingen met de Zuidvietnamese president, Nguyen Van Thieu, en met Amerikaanse militaire commandanten. Clifford zal voorbereidingen treffen voor de ontmoeting die president Johnson en Thieu deze maand in Honolulu zullen hebben.

Het is de eerste keer dat Clifford Vietnam bezoekt. Hij wordt vergezeld door de voorzitter van het comité van chefs van staven, generaal Earle Wheeler.

Clifford pleitte op een persconferentie voor wapenhulp aan de Zuidvietnamese regeringsstrijdkrachten, „zelfs ten koste van onze eigen strijdkrachten”. De produktie van het automatische M 16-geweer wordt versneld, en andere wapens zullen ter beschikking worden gesteld om de Zuidvietnamese troepen meer vuurkracht te geven, aldus de minister.

Hij wilde geen datum noemen waarop met terugtrekking van de Amerikanen uit Vietnam zou worden begonnen. Dit hangt af van een aantal onbekende factoren, waaronder de tijd die nodig is voordat de Zuidvietnamese strijdkrachten een groter aandeel in de oorlogvoering op zich kunnen nemen, de bedoelingen van de Vietcong en eventuele vorderingen bij het Amerikaans-Noordvietnamese overleg in Parijs, aldus Clifford. (Reuter)

Twee maanden Majestic

Liberty

door H. BRONKHORST

HOOPGEVEND in het gesprek Washington-Hanoi is alleen, dat er nog altijd gesproken wordt. In de twaalfde en jongste Parijse bijeenkomst van de twee partijen heeft de Noordvietnamese delegatieleider, Xuan Thuy, gezegd, dat er in twee maanden besprekingen „geen vooruitgang” is geboekt. De leider van de Amerikaanse delegatie, Averell Harriman, toonde zich wat minder somber, maar ook hij moest erkennen, dat er geen onmiddellijke resultaten werden bereikt.

De standpunten van de partijen zijn nog altijd onverzoenlijk. De impasse is tot nog toe niet doorbroken. Van een werkelijke dialoog kan men niet spreken, omdat de partijen te veel langs elkaar heen praten. Niet alleen letterlijk, maar vooral ook figuurlijk spreken zij een verschillende taal. Het zijn ook nog geen echte vredesonderhandelingen.

HARRIMAN

De partijen zijn overeengekomen te spreken van „conversations officielles” (officiële gesprekken).

De basis voor deze contacten werd drie-en-een-halve maand geleden gelegd in twee verklaringen. Op 31 maart kondigde president Johnson aan, dat Amerika de bombardementen op Noord-Vietnam zou beperken. Hij verklaarde zich ook bereid tot besprekingen met Hanoi, en hij wees Harriman aan als woordvoerder voor de Verenigde Staten. Op 3 april zei de Noordvietnamese regering, dat zij inderdaad met een delegatie van Washington wilde praten. Eerst ruim een maand later werden de beide partijen het eens over de plaats van samenkomst, Parijs.

Zo konden op 13 mei, in het voormalige Hotel Majestic aan de Avenue Kléber, eindelijk de conversaties beginnen.

TEDERE WOENSDAG wordt nu in Majestic gepraat. Aanvankelijk kwam men nog twee keer in de week bijeen, maar later werd dat eens per week. Harriman is vorige maand nog naar Washington gegaan om president Johnson persoonlijk verslag uit te brengen. De Amerikaanse delegatie werd tijdens Harrimans afwezigheid geleid door ambassadeur, Cyrus R. Vance, een veel jongere maar óók zeer ervaren onderhandelaar.

Hanoi hamert uitsluitend op één thema. In alle Noordvietnamese verklaringen van de laatste twee maanden stuit men steeds op deze eis:

...de stopzetting van de bombardementen en alle andere Amerikaanse oorlogsdaden tegen de Democratische Republiek Vietnam."

Dit is nog altijd het eerste en enige onderwerp waarover Xuan Thuy met Harriman wil praten. Harriman antwoordt steeds, met een verwijzing naar Johnsons verklaring van 31 maart, dat volledige stopzetting van de luchtaanvallen alleen gerechtvaardigd zou zijn, wanneer met zo'n maatregel de levens van de soldaten van Amerika en de bondgenoten niet in gevaar worden gebracht. Hanoi mag geen militair voordeel putten uit het staken van de bombardementen.

De Verenigde Staten hebben de laatste maanden vooral gehoopt op een gebaar van Noord-Vietnam. Washington heeft Hanoi uitgenodigd ook tot een beperking van de vijandelijkheden over te gaan. Heel concreet heeft Harriman voorgesteld wederzijds de gedemilitariseerde zone tussen Noord- en Zuid-Vietnam te ontruimen en opnieuw als neutraal gebied te respecteren. Door het weer instellen van een dergelijke bufferzone, zouden de landstrijdkrachten van de twee partijen van elkaar losgemaakt kunnen worden.

VOLGENS AMERIKA heeft Hanoi echter niet de vijandelijkheden beperkt, maar juist opgevoerd. De infiltratie van eenheden van het Noordvietnamese leger in Zuid-Vietnam is sinds het begin van de Parijse besprekingen toegenomen. De Noordvietnamezen vallen Zuid-Vietnam binnen via de gedemilitariseerde zone en via Laos, in strijd met de bepalingen van de Geneefse overeenkomsten, waarop Hanoi zich juist pleegt te beroepen. Bovendien zijn de Noordvietnamezen, met de Vietcong, al op 5 mei een groot offensief tegen Saigon begonnen, dat nog steeds voortduurt.

Hanoi verwijt de Amerikanen echter, dat zij nog altijd en onophoudelijk zware bombardementen uitvoeren op Noord-Vietnam. Dagelijks doen B-52 bommenwerpers aanvallen op het grondgebied van de Democratische Republiek Vietnam. Volgens de Noordvietnamese regering worden herhaaldelijk civiele doelen getroffen, waarbij onschuldige burgers worden gedood.

Op 13 mei zei Harriman in zijn openingsverklaring:

„Wij zijn hier bijeengekomen om het werk van de vrede te beginnen. Wij hebben altijd gemeend dat de conferentietafel en niet het slagveld de plaats is, om de geschillen op te lossen."

Ook Xuan Thuy verklaarde te streven naar een vreedzame oplossing van het Vietnamese probleem, maar hij beschuldigde de Amerikanen van „agressie". De Amerikanen zeggen dit doel na te streven in Vietnam:

„Het recht te waarborgen van het Zuidvietnamese volk zijn eigen toekomst te bepalen zonder inmenging van buiten of dwang."

Maar Hanoi wil, dat de Zuidvietnamezen hun toekomst regelen „volgens het politieke programma van het Nationale Bevrijdingsfront".

Vooral de Zuidvietnamese president Thieu verzet zich tot het uiterste tegen enige concessie aan Hanoi op dit punt. In zijn gesprek met president Johnson in Honolulu, omstreeks 20 juli, wil Thieu de garantie van Amerika, dat Harriman nooit zal toestemmen in een coalitie-bewind in Saigon, met deelneming van het Bevrijdingsfront.

De Parijse besprekingen worden in Saigon met wantrouwen gevolgd. Groot ook het wantrouwen van Peking.

Clark Clifford

in Vietnam

SAIGON, 15 juli (Reuter) — De Amerikaanse minister van defensie Clark Clifford, is zondag in Saigon aangekomen voor besprekingen met de Zuidvietnamese president, Van Thieu en met Amerikaanse militaire commandanten. Clifford zal voorbereidingen treffen voor de ontmoeting van president Johnson en Thieu deze maand in Honolulu. Het is de eerste keer dat Clifford Vietnam bezoekt.

Clifford pleitte op een persconferentie voor wapenhulp aan de Zuidvietnamese regeringsstrijdkrachten, „zelfs ten koste van onze eigen strijdkrachten“. De produktie van het automatische M16-geweer wordt versneld. Ook andere wapens zullen ter beschikking worden gesteld om de Zuidvietnamese troepen meer vuurkracht te geven aldus de minister. Hij wilde geen datum noemen waarop met terugtrekking van de Amerikanen uit Vietnam zal worden begonnen,

Grootscheepse aanval op Saigon verwacht

16/11 68 J. R. O. W.

SAIGON (AP, UPI, Reuter) — De Amerikaanse en Zuidvietnamese troepen in en om Saigon zijn al enkele dagen in staat van verhoogde paraat-

heid in verband met een verwachte grote aanval van de Viet Cong op de Zuidvietnamese hoofdstad. Volgens de Zuidvietnamese inlichtingendiensten beramen de Noordvietnamezen en de guerrilla's een aanval op Saigon, die alle vorige moet overtreffen. Het nieuwe offensief wordt vandaag verwacht en zal — als de verwachtingen uitkomen — samenvallen met het bezoek dat de Amerikaanse minister van Defensie, Clark Clifford, aan Zuid-Vietnam brengt.

De Amerikanen vermoeden grote Noordvietnamese troepenconcentraties bij Saigon. Er zouden onderdelen van zeker vier divisies liggen. Volgens sommige Amerikanen in Saigon is de huidige betrekkelijke rust aan de fronten in Vietnam de stilte voor een storm, zoals die tot nu toe nog niet gewoed heeft in Vietnam.

Het eerste alarm ging zaterdag in, bleef zondag van kracht, maar werd toen tegen de avond minder scherp. Gisteren werd echter opnieuw alarm gegeven.

Minister Clifford heeft gisteren geheime besprekingen gevoerd met de Amerikaanse ambassadeur in Saigon, Elsworth Bunker, de Amerikaanse opperbevelhebber in Vietnam, generaal Creighton Abrams en met de commandant van de zevende luchtmacht, generaal William Momyer.

GEVAAR AFGENOMEN?

De Amerikanen zijn overigens minder zeker van een aanval dan de Zuidvietnamese regering. Een 'hooggeplaatste Amerikaanse functionaris' heeft volgens het persbureau AP verklaard dat een aantal onderdelen die Saigon bedreigden, zijn teruggetrokken en 'dat het gevaar voor een massale aanval is afgenomen.' Volgens deze Amerikaan kan de situatie echter van dag tot dag veranderen. De Amerikaanse gegevens over een terugtrekking kloppen niet met de rapporten van de Zuidvietnamese inlichtingendienst, volgens welke juist meer eenheden van de Viet Cong naar het gebied van Saigon zijn gedirigeerd.

Uiterlijk leek Saigon gisteren rustig. Het enige incident was de moord op een overloper van de Viet Cong. Hij werd, volgens de Zuidvietnamese politie, neergemaaid door twee met machinegeweren gewapende vrouwelijke leden van de Viet Cong.

Reusachtige B-52-bommenwerpers van de Amerikaanse luchtmacht hebben

gisteren, net als zondag, doelen gebombardeerd op meer dan twintig kilometer ten noorden van de gedemilitariseerde zone tussen de twee Vietnams. De aanval was gericht op troepenconcentraties, aldus de Amerikanen.

De politie in Saigon heeft gisteren laten weten dat de Viet Cong uit een bergdorp in het centrum van Zuid-Vietnam 95 landarbeiders heeft ontvoerd. Er zijn geen bijzonderheden bekend gemaakt.

De woordvoerder van de Noordvietnamese onderhandelingsdelegatie in Parijs, Ngojen Tanh Le, heeft gisteren op een persconferentie verklaard dat de besprekingen tussen Noord-Vietnam en Amerika, die twee maanden geleden begonnen, nog geen 'spoorje van hoop' hadden opgeleverd. Volgens Le verspreiden de Amerikanen geruchten dat er wel hoop bestaat en dat er 'strohalmen' zijn, met de bedoeling, de wereldopinie en vooral de publieke opinie in Amerika zelf, te misleiden. 'Er is in werkelijkheid geen millimeter vooruitgang geboekt,' aldus de Noordvietnamees. Hij gaf wel voor het eerst toe dat er ook tussen de officiële gesprekken door, bij een kopje koffie of thee 'belangrijke kwesties' aan de orde komen, maar ook bij die gelegenheden is er, volgens hem, niets bereikt.

PROPAGANDA-AANBOD

Het Noordvietnamese regeringsblad Nhan Dan heeft Amerika er gisteren van beschuldigd te pogen van de oorlog in Vietnam af te komen 'met een vals en verraderlijk propaganda-aanbod van uitgebreide hulp aan Zuid-oost-Azië', 'Noord-Vietnam zal niet in dit aas happen,' aldus het blad. 'De oorlog kan alleen worden beëindigd als Amerika al zijn oorlogshandelingen tegen Vietnam staakt en al zijn troepen uit het land terugtrekt.'

Het artikel in Nhan Dan was een commentaar op een aanbod van de Amerikaanse onderhandelaar in Parijs, Averell Harriman. Deze beloofde vorige week dat Amerika miljarden zal besteden aan de opbouw van Zuid-oost-Azië als er een 'eervolle vrede' in Vietnam tot stand gebracht zou worden. 'Het zijn de valse, verraderlijke en belachelijke verklaringen van Harriman, die ervoor hebben gezorgd dat er bij de besprekingen in Parijs de afgelopen twee maanden geen vooruitgang is geboekt,' aldus het regeringsorgaan in Hanoi.

LEIDERS VAN NOORD-VIETNAM

De mannen achter Ho Tsji Minh

16 Juli 1970

Premier Pham Van Dong en generaal Giap

(Van een bijzondere correspondent)

HO TSJI MINH, de president van Noord-Vietnam, is nu een tengere man van 76 jaar die een lang leven achter de rug heeft van revolutionaire strijd, opruiing, gevangenisstraffen en oorlog. De legende van „Oom Ho” zal nog wel vele jaren in leven blijven in geheel Zuidoost-Azië maar hijzelf zal het einde van het huidig conflict in Vietnam wel niet beleven.

Vredesonderhandelingen zullen lang duren en veel vertraging ondervinden. Het is interessant na te gaan wie de mannen zijn die achter de coulissen gereed staan om de rol van Ho Tsji Minh in Vietnam over te nemen.

Men denkt onmiddellijk aan twee van hen — Pham Van Dong, de eerste minister van Noord-Vietnam, en Generaal Vo Nguyen Giap, de militaire opperbevelhebber en overwinnaar van Dien Bien Phu. Ze zijn Ho's meest bewaarde, meest getrouwe en meest gewaardeerde naaste medewerkers geweest. Zij zijn de Tsjoe En-lai en de Lin Piao van het Hanoi-regime.

Pham Van Dong, nu 62 jaar oud, geboren als zoon van een mandarijn aan het keizerlijk hof van Hué, werd revolutionair op twintigjarige leeftijd

en vijf jaar later communist. Op de universiteit van Hanoi organiseerde hij een staking. Later vluchtte hij naar China met de Franse politie op zijn hielen. Hij ontmoette Ho Tsji Minh voor het eerst in Yoennan. Dat was 43 jaren geleden. Zij hebben sedertdien altijd samengewerkt. Na een politieke opleiding in China keerde Pham Van Dong heimelijk naar Hanoi terug, waar hij later gearresteerd werd om voor een periode van zes jaar voor anti-Franse activiteiten naar de gevangenis op het eiland Poulo Condore te worden gestuurd.

In 1932 kwam hij uit de gevangenis en verdween voor de duur van vier jaar. Hij was nu eens in China, dan weer in Indo-China. Hij keerde terug voor de officiële geboorte van de Viet Minhbeweging in 1941, en voor vier jaar guerrilla-activiteit tegen de Japanse bezettingstroepen.

Fontainebleau

AAN HET EINDE van de oorlog was de Viet Minh een legale en erkende beweging waarmee de Fransen onderhandelingen voerden over de vorming van een Nationale Regering. In mei 1946 ging Pham Van Dong naar Fontainebleau als hoofd van de Vietnamese delegatie om, zelfs toen reeds, te onderhandelen over de onafhankelijkheid van zijn land. De conferentie liep uit op een mislukking. Pham Van Dong keerde neerslachtig terug naar Hanoi, met lege handen en ontgoocheld. Hij zag er weinig hell in de Fransen opnieuw te ontmoeten. Hij verklaarde tegenover Ho dat gewapende opstand het enig antwoord was. Er braken sporadisch gevechten uit tussen de Viet Minh-guerrillatroepen en de Fransen, die enige maanden duurden, maar eerst op 20 december 1946 vaardigde Ho eindelijk zijn proclamatie uit die leidde tot een oorlog die meer dan zeven jaar zou duren.

Vanaf 1946 is Pham Van Dong eerste minister geweest. Hij vertegenwoordigde zijn land op de Geneefse conferentie in 1954 nadat generaal Giap de Fransen had verslagen bij Dien Bien Phu.

Gekleed in een slecht passend, donkerblauw kostuum met een wijde, flodderige pantalon, schreed hij in Genève arrogant de conferentiezaal binnen. Hij was onbewogen en ernstig,

van bijna voelbare intelligentie. Zijn enige glimlach was een hoonlach.

GENERAAL GIAP kan een charme vertonen die je doet denken aan een panter, maar die charme verbergt een scherp en meedogenloos verstand. Men zegt van hem dat hij een onmenselijke verachting heeft voor de waarde van het menselijk leven. Hij zou een keer opgemerkt hebben: „Het leven en de dood van menselijke wezens is niets. Elke minuut sterven er, in de hele wereld duizenden mensen.”

Hij is een asceet, hij drinkt niet en hij rookt niet. Hij is een meter vijftig lang, 58 jaar oud, traag van gebaar, corpulent, en onhandig van optreden.

Evenals Ho Tsji Minh werd hij geboren op de brede zandvlakten van Centraal Annam, te An Xa. Hij was de zoon van een kleine maar ontwikkelde boer, en hij werd naar een exclusieve school gestuurd in Hué. Hij studeerde rechten aan de Franse universiteit van Hanoi, en werd leraar geschiedenis op de Than Longschool in Hanoi.

Hij had een grote verering voor Napoleon. Nog kan hij op een schoolbord elk krijgsplan van de oorlogscampagnes van de Franse keizer in de kleinste details tekenen. Dit was het enig facet van Frankrijk waarvoor hij bewondering koesterde. Als vurig Vietnamese patriot sloot hij zich reeds op 14-jarige leeftijd aan bij een ondergrondse anti-Franse organisatie. Hij werd later lid van de pas opgerichte communistische partij van Vietnam. In 1939, toen de partij door de Fransen werd verboden, vluchtte hij naar China waar hij Ho Tsji Minh ontmoette en lid werd van de Viet Minh. Hij wist de guerrillatroepen om te vormen tot een leger. Dat was in 1941 en sedert dien is Generaal Giap altijd opperbevelhebber van het leger geweest.

De Amerikanen spreken minachtend over generaal Giap, maar hij is misschien 's werelds meest vooraanstaande deskundige op het terrein van guerrillaoorlogvoering, een evenknie van Mao Tse-toeng en Ché Guevara.

Een hooggeplaatst Amerikaans officier van de militaire academie van West-Point zei me over de slag van Dien Bien Phu eens ongeduldig „Ja zeker, ja zeker, maar hij had alleen maar te maken met een Fransozenleger. Maar nu heeft hij te maken met het mannenleger van Oom Sam.”

Giap heeft altijd het volledig vertrouwen genoten van Ho Tsji Minh, die hem beschouwt als een van zijn eigen creaties.

Hanoi: VS trachten wereldopinie te misleiden

De woordvoerder van de Noord-Vietnamese delegatie bij het voorbereidende vredesoverleg te Parijs tussen Noord-Vietnam en de Verenigde Staten, Nguyen Thanh Le, heeft maandag gezegd dat de VS de wereldopinie trachten te misleiden en gerust te stellen door te doen alsof de informele gesprekken tijdens de koffiepauzes reden tot optimisme geven over het verdere verloop van het overleg. In de twee maanden die men nu bijeen was, was echter „geen millimeter” vooruitgang geboekt, niet in formele en niet in informele gesprekken.

De Amerikaanse delegatieleider Harriman had zaterdag in een televisie-interview verklaard dat er tijdens de thee- en koffiepauzes op de wekelijkse bijeenkomsten ook serieuze onderwerpen worden aangesneden, en dat hij hierin een mogelijkheid tot vooruitgang zag.

Nguyen Thanh Le gaf toe, dat er in de pauzes een enkele keer zaken worden besproken die tijdens het officiële overleg al in discussie zijn geweest, maar een „straaltje hoop” zat

De Noordvietnamees beschuldigde de Amerikanen van gebrek aan goede wil en herhaalde, dat ze de oorlog verhevigden. (Reuter)

VREDESGESPREK

„Geen millimeter vooruitgang”

PARIJS, 16 juli (Reuter) — De woordvoerder van de Noordvietnamese delegatie in Parijs, Nguyn Thanh Le, heeft gisteren gezegd, dat de Verenigde Staten de wereldopinie proberen te misleiden door te doen alsof de informele gesprekken tijdens de koffiepauzes reden geven tot optimisme over het verloop van het vredesoverleg. In de twee maanden die men nu bijeen komt is echter „geen millimeter vooruitgang” geboekt, niet in formele en niet in informele gesprekken.

De Amerikaanse delegatieleider, Harriman, had zaterdag gezegd, dat tijdens de thee- en koffiepauzes ook serieuze onderwerpen worden aangesneden en dat hij hierin een mogelijkheid tot vooruitgang zag.

Deserteurs krijgen asiel in Zweden

STOCKHOLM — Twaalf Amerikanen en een Brit, die dienst deden in het Amerikaanse leger en waren uitgeweken naar Zweden, hebben vandaag politiek asiel gekregen. Een woordvoerder van de Zweedse immigratiecommissie zei dat 107 Amerikaanse deserteurs tot dusverre in Zweden zijn aangekomen en dat 81 van hen een verblijfsvergunning hebben gekregen.

DRIE JAAR IN JUNGLE GEVOCHTEN

Vietkongmeisje liep over naar Saigon

18 JULI 68 TEL

De 18-jarige Tran Thi Ho-Le uit Noord-Vietnam leidde drie jaar het leven van een guerrillastrijdster; kort geleden kwam zij tot de conclusie, dat zij voor een verloren zaak vocht en liep over naar de Zuidvietnamese regering.

SAIGON, donderdag
Zes maanden geleden was de 18-jarige Tran Thi Ho Le een harde guerrillastrijdster geweest, die in de open lucht leefde, 's nachts marcheerde en dodelijke mortieren afvuurde op de Zuidvietnamese stellingen.

Gisteren moest de gewezen commandante van een mortierafdeling op een persconferentie een vragenvuur doorstaan, nadat zij overgelopen was naar de Zuidvietnamese zijde.

Zij giechelde, toen de journalisten haar vroegen of ze een vriend had. Haar hand ging in een verlegen meisjesachtig gebaar naar haar kin toen ze antwoordde, dat de Vietkong geen liefdesspelletjes tussen mannelijke en vrouwelijke guerrillastrijders toestond.

WAAROM

Slechts één keer hebben mannen op haar gejaagd. Dat waren Zuidvietnamese troepen, en zij hadden niet de bedoeling met haar te flirten. Toen wist zij met 12 andere vrouwen in haar mortierafdeling te ontkomen omdat een aantal mannelijke kameraden de Zuidvietnamese troepen in een schietpartij afleidden.

Terwijl Vietnamese politie-mannen en arbeiders in en uit liepen om een blik te werpen op het slanke donkerharige meisje vroeg een Vietnamese journalist haar waarom de Vietkong door burgers bewoonde gebieden met mortiervuur bestookte.

15 JAAR

Ze antwoordde, dat de Vietkong steden en dorpen beschoot om de burgers in paniek te brengen en tot vluchten te dwingen, waardoor het bestuursapparaat volkomen in de war zou raken.

Ho Le vertelde, dat zij zich in 1965 toen ze 15 was bij de Vietkong had aangesloten nadat deze haar ervan hadden overtuigd dat de Amerikaanse imperialisten bezig waren bezit te nemen van Zuid-Vietnam.

Ze vertrok met de guerrilla's naar een schuilplaats in de bergen bij de Cambodjaanse grens om daar opgeleid te worden. Ze werd eerst opgeleid voor verpleegster en kreeg later onderrecht in vuurwapens.

Ho Le zei, dat haar zwaarste gevechten hadden plaatsgevonden tijdens het Tet-offensief in januari en februari. Haar afdeling had toen in de provincie Long An verschillende mortieraanvallen uitgevoerd.

VERLOREN ZAAK

Ze was naar de zijde van de Zuidvietnamese regering overgelopen omdat zij na drie jaar van opofferingen en een zwaar leven tot de overtuiging was gekomen, dat ze voor een verloren zaak vocht. Tot de beproevingen die ze onderging behoorde voedselgebrek, toen de magere rantsoenen van rijst en zout oprakten. De meisjes aten toen bladeren.

Ho Le, dat „tranenmeer” betekent, zei dat ze voorlopig voor de regering wil werken om andere Vietkongleden ertoe te bewegen over te lopen en een prettiger leven te leiden. En dan, wie weet, misschien trouwen. (AP)

Johnson aangekomen in Honolulu

19 September 1968

President Johnson heeft in Honolulu, waar hij is aangekomen voor besprekingen met de Zuidvietnamese president, Thieu, gezegd dat de VS zullen voortgaan Zuid-Vietnam te verdedigen en dat zij geen misleiding van Hanoi bij de Parijse vredesbesprekingen zullen toestaan. President Thieu verklaarde na aankomst, dat hij Johnson zou ontmoeten om te overzien wat was bereikt en de problemen van de toekomst te bespreken, in verband met de communistische dreiging in Vietnam.

De Amerikaanse president zal, zo wordt algemeen verwacht, tijdens het tweedaagse overleg zoveel mogelijk pogen om de ongerustheid van zijn Zuidvietnamese collega weg te nemen over een eventuele te Parijs voorbereide overeenkomst tussen Hanoi en Washington, waarmee Saigon niet zal kunnen instemmen.

Ho Tsji Minh roept op tot verheviging

van oorlog

20 July 1968

President Ho Tsji Minh van Noord-Vietnam heeft vrijdag het Vietnamese volk opgeroepen „de verzetsoorlog tegen de Amerikaanse agressors” te verhevigen.

In een verklaring ter gelegenheid van de veertiende verjaardag van de Geneefse overeenkomsten van 1954 over Indochina zei de president, dat de enige manier om de vrede in Vietnam te herstellen de terugtrekking van alle strijdkrachten van de Ver. Staten en hun „satellieten” uit Zuid-Vietnam is.

Ho beschuldigde de Ver. Staten ervan hun „barbaarse aanvallen” op steden en andere gebieden in Zuid-Vietnam voort te zetten en „dolle bombardementen” uit te voeren op de zuidelijke provincies van Noord-Vietnam.

Bij het overleg in Parijs blijven de Amerikanen wederkerigheid eisen wat de beperking van de oorlogshandelingen betreft, aldus Ho, die deze houding „schaamteloos en onredelijk” noemde. Om deze ernstige toestand het hoofd te bieden moet het volk in ons gehele land de verzetsoorlog tegen de Amerikaanse agressors verhevigen, aldus de Noordvietnamese president.

„De strijdkrachten en de bevolking in ons gehele land hebben het initiatief en verkeren in een offensieve positie. Hoe harder zij vechten, des te groter zullen hun overwinningen zijn”.

Hij vroeg de Noordvietnamese strijdkrachten paraat te zijn om de „nieuwe plannen van de vijand om de oorlog uit te breiden” te verijdelen.

Thieu wenst garanties bij eventuele regeling Vietnamese conflict

President Nguyen Van Thieu van Zuid-Vietnam heeft vrijdag bij zijn overleg in Honolulu met president Johnson verklaard dat elke vreedzame regeling van het Vietnamese conflict gepaard moet gaan met doeltreffende internationale garanties waarin beide partijen vertrouwen kunnen hebben.

Vrijdag hebben de twee presidenten onder meer gesproken over de uitbreiding van de mobilisatie in Zuid-Vietnam, de programma's voor de pacificatie en ontwikkeling in de landelijke districten van Zuid-Vietnam en over economische problemen.

Thieu zou meer wapens en meer financiële en economische steun van de VS willen voor de uitvoering van zijn mobilisatieplannen en zijn plan om in Zuid-Vietnam een echt constitutioneel bewind te vestigen.

Hij legde er de nadruk op dat de Amerikaanse strijdkrachten in Zuid-Vietnam moeten blijven, doch erkende dat de Vietnamezen „het meest rechtstreeks” bij de oorlog betrokken zijn, en dat het daarom hun plicht is „elke dag een groter deel van de last van de oorlog op zich te nemen”. (Reuter, AFP)

Ho Tsji Minh wil oorlog 6274 opvoeren

HONG KONG, 20 juli (Reuter, UPI) — President Ho Tsji Minh van Noord-Vietnam heeft het Vietnamese volk oproepen „de verzetsoorlog tegen de Amerikaanse agressors te verheffen”. In een verklaring ter gelegenheid van de veertiende verjaardag van de Geneefse overeenkomsten van 1954 over Vietnam zei de president dat de enige manier om de vrede in Vietnam te herstellen de terugtrekking van alle Amerikaanse strijdkrachten en hun „satellieten” uit Zuid-Vietnam is.

Ho beschuldigde de Verenigde Staten ervan hun „barbaarse aanvallen” op steden en andere gebieden in Zuid-Vietnam voort te zetten en „dolle bombardementen” uit te voeren op de zuidelijke provincies van Noord-Vietnam. Bij het overleg in Parijs blijven de Verenigde Staten wederkerigheid eisen wat de beperking van de oorlogshandelingen betreft, aldus Ho, die deze houding „schaamteloos en onredelijk” noemde.

Om deze ernstige toestand het hoofd te bieden moet het volk in ons gehele land de verzetsoorlog tegen de Amerikaanse agressors verheffen, aldus de Noordvietnamese president. „De strijdkrachten en de bevolking in ons gehele land hebben het initiatief en verkeren in een offensieve positie. Hoe harder zij vechten, des te groter zullen hun overwinningen zijn”. Hij vroeg de Noordvietnamese strijdkrachten paraat te zijn om de „nieuwe plannen van de vijand de oorlog uit te breiden” te verijdelen.

Inmiddels zijn president Johnson en zijn Zuidvietnamese ambtgenoot Thieu op Honolulu voorbesprekingen begonnen over de situatie in Vietnam

Voor het laatst steken de vertegenwoordigers van de Kerken, aangesloten bij de Wereldraad, hun handen omhoog tijdens de stemming over de slotresolutie van de assemblee in de Zweedse stad Uppsala.

Wereldraad pleit voor einde Vietnam-oorlog

UPPSALA, 20 juli (ANP) — Met een speciale kerkdienst in de kathedraal van Uppsala is de bijeenkomst van de assemblee van de Wereldraad van Kerken gesloten. De laatste zittingsdag is voor een groot deel besteed aan politieke onderwerpen, zoals de oorlog tussen Nigeria en Biafra, Vietnam en het Midden-Oosten.

De assemblee heeft diepgaande, soms zeer emotionele discussies en resolutie over de kwestie-Nigeria aangenomen waarin wordt gezegd dat de Wereldraad geen partij wil kiezen in het conflict, maar er nadrukkelijk bij de partijen op aandringt de vijandelijkheden te beëindigen, de vredesonderhandelingen te hervatten en naar passende oplossingen te zoeken. De Wereldraad vraagt alle regeringen in de wereld mee te werken aan vrede en verzoening in het conflict en zich van elke actie te onthouden die de oorlog kan laten voortduren.

Een speciale delegatie van de wereldraad, bestaande uit een gedelegeerde uit India, één uit Kenia en een staf lid van de raad, is naar Niamey in Niger vertrokken, waar verdere besprekingen over het conflict tussen Nigeria en Biafra zullen worden gevoerd.

In een resolutie over Vietnam zegt de assemblee dat het verschrikkelijke lijden van het Vietnamese volk zo snel mogelijk moet worden beëindigd. De Amerikaanse bombardementen op Noord-Vietnam en alle gebruik van massavernietigingsmiddelen behoren direct te worden stopgezet. Aan alle partijen wordt gevraagd hun militaire activiteit in Zuid-Vietnam te staken.

Een eerste prioriteit is thans het welslagen van de onderhandelingen in Parijs, aldus de resolutie, waarin voorts alle partijen wordt gevraagd zich gedurende die onderhandelingen te onthouden van het opbouwen van hun militaire overwinningen bereikt worden, maar hangt af van de keus van het Vietnamese volk zelf. De Kerken worden opgeroepen nu reeds alle krachten in te spannen voor doeltreffende hulp op grote schaal na het beëindigen van de oorlog.

De resolutie over Vietnam werd met twintig stemmen tegen en dertig onthoudingen aangenomen. Twee Amerikaanse afgevaardigden hadden tevoren gezegd dat zij lever een krachtiger resolutie tegen het Amerikaanse optreden hadden gezien. Dr. Robert McAfee Brown (48) hoogleraar in de theologie aan de Stanford-universiteit in Californië, zei dat Amerika de zwaarste verantwoordelijkheid draagt voor de verschrikkingen in Vietnam, niet alleen omdat de Amerikanen de meeste schade hebben aangericht, maar vooral ook omdat zij daar de sterkste macht zijn.

De resolutie zal aan beide onderhandelingspartijen in Parijs worden aangeboden, alsmede aan de Verenigde Naties en de verder bij de oorlog betrokken regeringen.

Over de resolutie inzake het Midden-Oosten ontstonden sterke spanningen in de assemblee. De Libanese afgevaardigde A. Laham, verzette zich fel tegen een passage waarin kritiek werd geleverd op het feit dat onderhandelingen tussen Israël en de Arabische

staten maar steeds niet op gang komen. De voorgestelde passage is er niet ingekomen. De Wereldraad zegt in zijn resolutie diep bezorgd te zijn omdat de dreigende situatie in het Midden-Oosten geen tekenen van ontspanning vertoont. De resoluties van de Verenigde Naties niet worden uitgevoerd. De territoriale grenzen niet worden gerespecteerd en een nieuwe bewapeningswedloop is begonnen.

President Lyndon Johnson in een ernstig gesprek gewikkeld met zijn Zuidvietnamese ambtgenoot, Ngoeyen Van Thieu, tijdens de conferentie op Honoloeloe. De besprekingen hebben weinig nieuws opgeleverd.

PLEIDOOI JOHNSON EN THIEU :

Hanoi moet ernst maken met vrede

G. & T. 9m

Beraad Parijs teleurstellend

HONOLOELOE, 22 juli (AFP, Reuter) — President Johnson en president Ngoeyen Van Thieu van zuid-Vietnam hebben in een communiqué dat na hun overleg in Honoloeloe is uitgegeven, een beroep op Hanoi gedaan de beperking van de Amerikaanse bombardementen op Noord-Vietnam te beëindigen en over te gaan tot ernstige vredesonderhandelingen.

De presidenten verklaren dat de Noordvietnamese onderhandelaars in Parijs van een „negatieve”-houding blij hebben gegeven. Zij achten een nieuw militair offensief van de tegenstander in de komende twee maanden waarschijnlijk.

De Verenigde Staten en Zuid-Vietnam blijven vastbesloten de republiek zuid-Vietnam te verdedigen tegen agressie. De communisten zouden de deur voor ernstige vredesonderhandelingen open zetten indien zij de beperking van de Amerikaanse bombarde-

menten zouden beantwoorden, aldus het communiqué.

Amerika zal de Zuidvietnamese strijdkrachten verder bewapenen. Hierover zal nader overleg worden gepleegd door de militaire autoriteiten. In de loop van 1969 moeten alle Zuidvietnamese strijdkrachten worden uitgerust met automatische m-16 geweren, die door de Amerikaanse troepen in Zuid-Vietnam worden gebruikt.

De Amerikaanse politiek, zoals uiteengezet door president Johnson houdt het volgende in, aldus het communiqué:

1. De Verenigde Staten hebben geen andere ambitie in Vietnam dan het afslaan van de agressie.

2. De Amerikaanse strijdkrachten zullen worden teruggetrokken naarmate Noord-Vietnam zijn militairen terughaalt en zijn agressie in het zuiden beëindigt.

3. De Verenigde Staten zullen geen medewerking verlenen aan het opstellen van een coalitieregering — of elke andere regeringsvorm — aan de bevolking van Zuid-Vietnam.

4. De Verenigde Staten zullen de bevolking van Zuidoost-Azië helpen. Zij streven naar een rechtvaardige vredesregeling via onderhandelingen. De presidenten verklaren voorts dat een volledige staking van de vijandelijkheden deel moet uitmaken van een definitieve vredesregeling met doeltreffende controlemaatregelen en garanties.

Johnson formuleert vier punten in Honolulu

Johnson en Thieu: geen bombardementenstop

HONOLOELOE (Reuter, AP, UPI) — De Amerikaanse president Johnson en zijn Zuidvietnamese collega Ngoejen Van Thieu hebben in Honolulu snel overeenstemming bereikt over het feit dat de gedeeltelijke bombardementen op Noord-Vietnam, niet volledig zullen worden stopgezet. Geruchten dat de beide presidenten over algehele stopzetting van gedachten zouden wisselen werden overigens door Johnson 'pure fantasie' genoemd. Het slotcommuniqué dat door de beide presidenten werd uitgegeven deed een beroep op Hanoi om de oorlog te beperken als antwoord op de gedeeltelijke stopzetting van de Amerikaanse bombardementen op Noord-Vietnam. Pas dan zal Amerika de bombardementen geheel stopzetten en kan men overgaan tot serieuze onderhandelingen, aldus de oproep tot Hanoi. Verder werd verklaard dat de VS Zuid-Vietnam trouw zullen blijven steunen en de Zuidvietnamese troepen verder zullen bewapenen. Het werd niet onmogelijk geacht dat de Amerikaanse troepen in Zuid-Vietnam in de

toekomst zullen worden verminderd als de uitbreiding van het Zuidvietnamese leger voltooid zal zijn.

VIER PUNTEN

Johnson maakte verder vier nieuwe basispunten van zijn Vietnam-politiek bekend:

- De VS hebben geen andere ambitie in Vietnam dan het afslaan van de agressie.
- De Amerikaanse militairen zullen worden teruggetrokken naarmate Noord-Vietnam zijn troepen ook terughaalt en zijn agressie in het zuiden beëindigt.
- De VS zullen niet meewerken aan het tot standkomen van een coalitie-regering — of welke regeringsvorm dan ook — in Zuid-Vietnam.
- De VS zullen de bevolking van Zuid-oost Azië helpen en streven naar een rechtvaardige vredesregeling via onderhandelingen.

Volgens Johnson, die al weer naar het Amerikaanse continent is teruggekeerd, verliepen de besprekingen zo snel omdat hij het onmiddellijk eens was met Thieu.

Ook de Zuidvietnamese premier Tran Van Hoeong drong erbij Hanoi op aan toe te stemmen in rechtstreeks overleg met de Zuidvietnamese regering om tot vrede te komen.

In Saigon werden gisteren tenminste zeven mensen gedood door een bom aanslag van de Viet Cong in een stampvol theater.

De weduwen van de hoge functionarissen, allen vrienden van Thieu's rival vaal Ky, die door een vergissingsbombardement van de Amerikanen omkwamen hebben president Thieu en de Amerikaanse ambassadeur Bunker B. De la Hunt weten dat zij geen genoeg nemen met de verklaringen van de VS over het incident.

Het Zuidvietnamese ministerie van onderwijs heeft bekend gemaakt dat afgestudeerde Zuidvietnamese studenten in het buitenland, die niet naar Zuid-Vietnam terugkeren na het einde van hun studie bij verstek door een militair gerechtshof zullen worden veroordeeld en zullen worden beroofd van hun staatsburgerschap. De meeste van deze studenten studeren in Parijs.

IN LONDEN

Vechtpartijen over Vietnam en Biafra

(Van onze correspondent)

LONDEN, 22 juli — Drieëndertig gewonden, achtenveertig arrestaties en voor tienduizenden guldens schade: dit is de balans van een nieuwe, felle anti-Vietnamdemonstratie in het hart van de Britse hoofdstad. De politie, op haar qui vive na het bloedige spektakel van vier maanden geleden voor de Amerikaanse ambassade, had ditmaal paarden en ruiters achter de hand gehouden en een tactiek uitgestippeld die was berekend op een zo groot mogelijke tolerantie en sportiviteit.

Bij de onvermijdelijke botsing op Grosvenor Square bij de Amerikaanse ambassade heeft deze tactiek volledig succes gehad. Op een enkel incident na verliep de demonstratie daar betrekkelijk rustig. Maar daarna begon vierhonderd opgewonden jongelui, die het kennelijk maar een heel saai spektakel hadden gevonden, aan een wilde stormloop door het West End.

Naar Frans voorbeeld trachtten zij overal de straten open te breken en barrières op te richten. Auto's werden beschadigd, ruiten ingegooid, vlaggen met stok en al omlaag getrokken en verbrand. Met gummiknuppels en blote vuisten vocht de politie verbeterde duels uit met de jongelui, die hun protestborden en stokken als wapens gebruikten. Er vielen tal van gewonden, toen de jongelui met glas en stenen begonnen te gooien. Het was al laat in de avond voordat de politie de laatste oproerlingen uiteen wist te

speculaties over algemene... der bombardementen op dit ogenblik „een absoluut onzinnige fictie“ kon noemen. Zelfs stelde hij nu de voorwaarde, dat Hanoi de door de Verenigde staten geëiste „beheersing“ die aan die stap vooraf moet gaan, openlijk zou aankondigen. Verder kwamen de presidenten weer eens overeen, dat Saigon geen coalitieregering „opgelegd“ zal worden.

Voorts was er grote eensgezindheid over, dat de algehele Zuidvietnamese mobilisatie die eindelijk, na zeven jaar oorlog, is afgekondigd, gepaard moet gaan met de levering van steeds meer Amerikaanse uitrusting, naar men aanneemt ook zwaar materiaal, zoals helikopters, vliegtuigen enzovoort.

Deze geleidelijke overdracht van de oorlog aan de Zuidvietnamezen, waarover sinds Johnsons rede van 31 maart steeds meer wordt gesproken, zou wel eens de gelegenheid kunnen vormen om vlak voor de verkiezingen bij wijze van symbool wat Amerikaanse troepen naar huis te laten komen. Met moeite verkregen de Amerikanen Thieu's stilzwijgende toestemming tot zulk een geste.

Vage garanties

Voor wie echter gisteren hier zijn oor te luisteren legde bij de onderhandelaars die in Honolulu waren en tussen de regels van het communiqué door las, bleek al gauw dat Johnson Thieu wel gelegenheid wilde geven zich gerustgesteld te tonen, doch zich niet werkelijk de wet wilde laten voorschrijven door de Zuidvietnamese geallieerden. De gestelling betref de oorlog: „Onze belofte agressie te verslaan staat vast, tegen alle hindernissen en iedere leugen“, zo riep Johnson al voor het begin van de conferentie, doellende op de geruchten in Saigon over een Amerikaanse „sell out“.

Maar over de weg naar de vrede leken de Amerikaanse garanties heel wat minder duidelijk. Thieu had bij zijn vertrek uit Saigon zelfs de mogelijkheid van een coalitieregering en een bevrijdingsfront afgewezen, maar in het gezamenlijke communiqué staat slechts dat zo'n regering niet wordt „opgelegd“.

Opmerkelijk is verder, dat in het communiqué een zeer lange passage is opgenomen, waarin Thieu de zijns inziens noodzakelijke voorwaarden uiteenzet voor vrede. Vrij vaag verklaarde Johnson zich daarmee „als essentiële elementen voor de vrede“ wel akkoord, maar hij noemt dan zelf daarvan afwijkende hoofdlijnen van de Amerikaanse politiek.

Het gevolg is dat Thieu het bevrijdingsfront alleen deel wil laten nemen aan het politieke leven, als het zich aan de Zuidvietnamese grondwet houdt, doch dat Johnson deze beperking niet onderschrijft en ook deel-

een definitieve vredesregeling, niet nog niet betekent dat dit bestand er pas kan komen wanneer die definitieve regeling vast staat, doch dat men intussen in Parijs doorgaat met het zoeken „naar de belangrijke elementen van een wederzijdse de-escalatie“.

Het blijft allemaal zweverig. Juist nu Washington vorig jaar de fout beging na de verkiezingen triomfantelijk de regering-Thieu tot de alleenzigmakende vertegenwoordiger van Zuid-Vietnam te bombarderen, is het de gevangene geworden van de geschapen ficties, en moet het zich in duizend bochten wringen om noch het vertrouwen van Saigon te verliezen, noch de eigen vrijheid van handelen. Vandaar de wat irreële sfeer in Honolulu...

Overleg niet wil doorkruisen... komende bilaterale den is, dat men het de aangegeven regeerd, ingetrokken gunsting was geraan van vele kanten hebben hun uitnodiging, waarop a Rochelet, is van de baan. De Franse van de Franse partijleider Waldeck stowaakse probleem, een suggestie dese communisten over het Tsjechoslovenische probleem van Europese communisme van Euron dan op eigen bodem.

De Toestand

Overleg niet wil doorkruisen... komende bilaterale den is, dat men het de aangegeven regeerd, ingetrokken gunsting was geraan van vele kanten hebben hun uitnodiging, waarop a Rochelet, is van de baan. De Franse van de Franse partijleider Waldeck stowaakse probleem, een suggestie dese communisten over het Tsjechoslovenische probleem van Europese communisme van Euron dan op eigen bodem.

Geen Canos

Overleg met Thieu beëindigd

JOHNSON STELT SAIGON GERUST

Regering met communisten geen oplossing

HONOLOELOE, 22 juli (NYT, AP) — President Johnson heeft op Honolulu nog eens benadrukt, dat Amerika de strijd in Vietnam op de huidige voet zal voortzetten, tenzij Hanoi akkoord gaat met een wederzijdse vermindering van de oorlog. President Ngoejen Van Thieu van Zuid-Vietnam kreeg van de Amerikaanse president de verzekering dat Washington Saigon nimmer zal dwingen tot een coalitieregering met de communisten als een weg naar vrede in Zuid-Vietnam.

„Al die geruchten dat de besprekingen hier zouden gaan over de staking van de bombardementen en het terugtrekken van de Amerikanen zijn pure onzin en absoluut larie”, zo zei Johnson kort voor zijn vertrek uit Honolulu naar zijn boerderij in Texas. Hiermee probeerde hij aan het slot van de besprekingen de onrust onder veel Zuidvietnamezen weg te nemen, die vrezen dat Amerika Saigon aan zijn lot wil overlaten. Deze onrust is voortgekomen uit het gedeeltelijk staken van de bombardementen en het overleg in Parijs. Johnson zei daarom nog eens, dat zijn regering „vastbesloten is Zuid-Vietnam te verdedigen”, maar tegelijkertijd „iedere weg zal bewandelen die naar vrede zou kunnen leiden.”

Al deze verklaringen, die nog eens samengevat werden in een gezamenlijk communiqué, schenen president Van Thieu erg opgelucht te hebben. Hij had om deze ontmoeting op Honolulu gevraagd, om uit de mond van Johnson de verzekering te horen dat Washington zich niet gemakkelijk van Zuid-Vietnam zal afmaken, waardoor de Vietcong het bewind in Saigon zou kunnen overnemen. In het communiqué wordt verder gezegd, dat een volledige staking van de vijandelijkheden deel moet uitmaken van een definitieve vredesregeling met doeltreffende controlemaatregelen en garanties.

Leidende rol

Johnson heeft Thieu „een leidende rol”, maar niet „de leidende rol” beloofd bij de formele vredesbesprekingen, waarin het Parijse overleg moet uitmonden. Saigon wil bij de onder-

handelingen met Hanoi de hoofdrol spelen.

President Thieu heeft in Honolulu gezegd dat zijn regering ernaar streeft de problemen van 't gehele Zuidvietnamese volk op een „vriendelijke rechtvaardige en vreedzame manier op te lossen” volgens het democratische principe van stemrecht voor iedereen. Dit zou het mogelijk maken, dat ook voormalige leden van de Vietcong bij het politieke proces betrokken worden. Zijn verklaring leek echter niet zo ver te gaan, dat de Vietcong of een andere communistische organisatie als een functionele politieke partij in Zuid-Vietnam zal worden erkend.

De verklaring van beide presidenten bevat geen belangrijke nieuwe concessies, waardoor de impasse bij het vredesoverleg in Parijs zou kunnen worden doorbroken.

In de Amerikaanse ambassade in Laos maakt men zich zorgen over de verblijfplaats van de drie Amerikaanse vliegers, die donderdag in Hanoi zijn vrijgelaten, maar die nog niet in Vientiane, de hoofdstad van Laos zijn aangekomen.

In Londen is door tienduizenden betogers gedemonstreerd bij de Amerikaanse ambassade tegen de oorlog in Vietnam. Ongeveer 400 jongelui probeerden het gebouw te bestormen, maar werden door de politie teruggeplaatst.

Vietcongstrijders hebben de gehele bevolking van een bergdorp in het centrum van Zuid-Vietnam ontvoerd. De communistische guerilla's verdwenen met hun gevangenen in de richting van Cambodja.

Het staatshoofd van Cambodja, prins Norodom Sihanouk, heeft er bij de secretaris-generaal van de Verenigde Naties, Oe Thant, over geklaagd, dat Amerikaanse en Zuidvietnamese vliegtuigen op 10 juli een dorp in Cambodja hebben aangevallen, waarbij één dode en twee gewonden zijn gevallen. Aan Oe Thant is gevraagd Amerika te verzoeken „zijn misdadige agressie” jegens het vredelievende en neutrale Cambodja” te staken.

Opnieuw hebben tien Amerikaanse deserteurs in Zweden asiel gekregen. Zij waren via Rusland uit Zuid-Vietnam naar Europa gevlucht. De Zweedse commissie die over dit soort zaken beslist heeft de soldaten toegelaten op grond van „humanitaire overwegingen”. In totaal hebben nu 68 Amerikaanse soldaten in Zweden asiel gekregen. De aanvraag van negentien anderen is nog in behandeling.

De Amerikaanse film DE GROENE BARETTEN over de oorlog in Vietnam, met cowboy-held John Wayne in de hoofdrol, is deze week in Saigon in première gegaan. Commentaar van Amerikaanse officieren: Zelden is er zo'n stupide film op het scherm gebracht als dat wanprodukt van Wayne. Ze zouden hem eens in zijn nekvel moeten grijpen en een maandje hier in de rimboe neerzetten. 's Kijken of hij dan nog zo stond te zwetsen over heldendom en doodsverachting. Als je naar die film kijkt, zou je zeggen dat we hier aan het picknikken zijn, in plaats van aan het vechten in een van de smerigste oorlogen die de Verenigde Staten ooit hebben gekend.

Chinese Rode Gardisten hebben het Noordvietnamese consulaat in Nanning bestormd en het interieur volledig verwoest. Een aantal leden van het consulaat werd gemolesteerd. De Rode Gardisten protesteerden hiermee tegen de vredesbesprekingen van Hanoi met de Amerikanen in Parijs. Volgens betrouwbare waarnemers zouden ze gehandeld hebben in opdracht van de vrouw van partijleider Mao, Chiang Ching. Tot nu toe heeft de Chinese regering nog nooit in het openbaar zijn goed- of afkeuring over de besprekingen in de Franse hoofdstad uitgedrukt, maar het is een publiek geheim dat de Chinezen er niets van willen weten.

Offensief van Vietcong

SAIGON, 23 juli. (AFP, Reuter). — De Vietcong en Noordvietnamezen hebben vanmorgen de grote Amerikaanse basis bij Danang beschoten met raketten en mortieren. De landingsbanen werden getroffen, evenals enkele opslagplaatsen van de mariniers en militaire installaties in de stad zelf. Volgens een Amerikaanse woordvoerder leden de Amerikanen „lichte” verliezen en is weinig schade aangericht.

Vietcong-strijders hebben vanmorgen vroeg ook een grootscheepse aanval gedaan op de noordelijke provinciehoofdstad Kwang Ngai, waar het hoofdkwartier van de tweede divisie van het Zuidvietnamese leger is gevestigd.

De stad werd met mortieren onder vuur genomen, waarbij militaire en regeringsgebouwen werden getroffen. Daarna verschenen de guerrilla-strijders zelf in de stad, waar zij een aantal belangrijke gebouwen beschadigden met plasticbommen. Er hadden ook straatgevechten plaats.

De Vietcong richtte haar acties onder meer tegen het hoofdkwartier, een ziekenhuis, een bank en het radio-station van de regering.

De aanval is het eerste grote initiatief van de Vietcong sinds het offensief van mei tegen Saigon en andere steden in het zuiden.

Een Vietnamese meisje van achttien jaar, dat de weluidende naam van Tran Thi Ho (Tranenmeer) draagt, heeft zich aan het Zuidvietnamese leger overgegeven. Zij had vier maanden lang de leiding gehad van een uitsluitend uit vrouwen bestaande verzetsgroep. Haar groep opereerde in de provincie Lon An, ten zuiden van Saigon, en beschikte over twee mortieren en tien karabijnen. Motief voor haar overlopen: Het optreden van de groep heeft reeds te veel leed onder de burgerbevolking veroorzaakt.

De belangrijkste oorzaak van de Vietnamese oorlog wordt nog altijd niet t afdoe

Diem's landhervorm

door RENÉ EIJBERSEN

De Zuidvietnamese minister van landbouw, Trooong Thai Ton, heeft gisteren toegegeven dat de landhervorming in Zuid-Vietnam nog altijd in het slop zit. Zelfs de door de toenmalige premier Diem in 1956 aangenomen wetten op de landhervorming zijn bij lange na niet uitgevoerd.

De dictator Diem was indertijd wel verplicht om een zekere mate van landhervorming toe te staan, omdat de Viet Minh voor 1956 op het gehele Vietnamese platteland fundamentele landhervormingen had doorgevoerd. De Viet Minh, een beweging die vergelijkbaar is met de Viet Cong en die door Ho Tsj Minh werd geleid in de strijd tegen de Fransen, had in alle gebieden waar zij de lakens uit kon delen — dat was in de praktijk het gehele platteland van Vietnam — het grootgrondbezit onteigend en verdeeld onder de verpauperde boeren in Vietnam. Deze situatie bestond soms gedurende tien jaar. Toen Diem zich tot de grote man wist op te werken in Zuid-Vietnam, maakte hij de landhervormingen van de Viet Minh overal ongedaan en herstelde het grootgrondbezit, met al de ellende die dat voor de verarmde boeren met zich meebracht. Aan de andere kant zag Diem zich echter verplicht water in de wijn te doen, en een landhervorming-eigensijl te verordonen. Zelfs als die landhervorming behoorlijk uitgevoerd was, zou deze te kort geschoten hebben om de nood van de miljoenen landloos geworden boeren te lenigen. Maar Diem's landhervorming werd verre van uitgevoerd. Hij had bepaald dat het maximum grondbezit per persoon 100 hectaren zou mogen zijn, hetgeen in de praktijk echter nooit zover kwam.

De laatste twaalf jaar werd de hervorming van

Ho Tsj Minh werd populair bij de boeren omdat hij de grootgrondbezitters onteigende en hun grond onder de landlozen verdeelde.

Diem niet of nauwelijks uitgevoerd, omdat die de Amerikanen sinds korte tijd uit het doorvoeren van landhervormingen. De Amerikaanse regering heeft namelijk de aandacht gekregen voor een feit waar kundigen inzake de problemen van Vietnam al tientallen jaren eens zijn, namelijk een essentiële probleem in Vietnam — en de wezenlijke oorlog die nu woedt in Vietnam. Daardoor zijn enkele mensen gezocht moet worden in de onhoudbaar redige verdeling van het grondbezit in Vietnam. Daardoor zijn enkele mensen en ontelbaar velen zeer arm geworden nam. Dat deze wanverhouding kon ontstaan op rekening van de Franse koloniale bewoorders worden geschreven, die het bestaan wicht op het Vietnamese platteland fundamenteel verstoorden.

De situatie op het Zuidvietnamese platteland inderdaad onhoudbaar. Vrijwel iedereen was aangewezen op de landbouw om in zijn onderhoud te voorzien. Op een aantal van miljoenen gezinshoofden bezaten evenwel 900.000 boeren überhaupt eigen grond. Maar deze 900.000 grondbezitters bezaten 800.000 hectaren te weinig grond om er met hun gezin en te weinig grond om er met hun gezin kunnen leven, namelijk minder dan één hectare. De in totaal 700.000 hectaren waar deze piek boertjes over beschikten maakte ongeveer 10 procent uit van de totale bebouwbare grond in Vietnam. Daarnaast beschikten 75.000 grondbezitters, acht procent van het totaal, over 1 miljoen hectaren, dat is 30 procent van de totale grond. Tenslotte hadden 6000 grootgrondbezitters ook 1 miljoen hectare in handen. In het

TRC

C
I

AN
tel
ge
lin
W
in
pl
de
gl
v
li
w
k
in
I
P
s
f
)

slotkoers
dus een daling betekent van j 2,70.
MEEGESLEEPT

word tevergeefs aangeboden à 830, dat 2,00-2,25, apper
bloemkool

le bestreden

ng nog niet uitgevoerd

s druk
nen op
Ameri-
e tijd
e des-
n het
at het
armee
am —
even-
Zuid-
r rijk
Viet-
moet
voer-
even-
enteel

kwam deze situatie er op neer dat een paar procent van de Vietnamese grondbezitters over meer dan de helft van de grond beschikten, terwijl bijna honderd procent van de boeren de rest tot hun beschikking hadden. Daar kwam bij dat de miljoenenmassa van de Vietnamese bevolking steeds armer werd omdat zij steeds meer in de schuld raakten bij de zeer rijken, die rijst uitleenden tegen schandelijke woekerrenten. Om uiteindelijk uit de schuld te raken moest de kleine boer zijn land aan de rijke boer afstaan en was verplicht pachter te worden. Als pachter moest hij een woekerpacht opbrengen, die zoveel te hoog was dat hij weer in de schuld raakte. Omdat hij de schuld niet kon betalen, vluchtte hij weg van zijn pachtheer en moest zich bij het rondzwerfende verpauperde plattelandsproletariaat in Zuid-Vietnam voegen. Dat een dergelijke situatie aanleiding was tot opstanden en dat in een dergelijke situatie revolutionaire leiders als Ho Tsj Minh op rozen kwamen te zitten, behoeft geen betoog. Dat een dergelijke situatie beter met landhervormingen bestreden kan worden dan met napalmbombardementen en andere oorlogshandelingen, is een aantal Amerikaanse functionarissen de laatste tijd niet ontgaan. Zij hebben de laatste tijd dan ook het een en ander in het werk gesteld om dit fundamentele probleem aan te pakken. Tot op heden gebeurde dat echter volstrekt onvoldoende. Dit jaar werd door de VS bijvoorbeeld een miljoen gulden beschikbaar gesteld voor de administratie en de herverdeling van onteigend land, hetgeen een schijntje is vergeleken bij de bedragen, die de Vietnamese oorlog verblindt.

Diem werd steeds gehater bij de boeren omdat hij de landhervormingen van de Viet Minh ongedaan maakte en daar vrijwel niets tegenover stelde.

De Zuidvietnamese minister van landbouw heeft nu gisteren de 'redenen' gepubliceerd waarom de landhervorming voortdurend stagneert: de oorlog en gebrek aan geschoold personeel. In Amerikaanse rapporten werden enkele maanden geleden meer redenen genoemd: de buitensporige corruptie onder de Zuidvietnamese ambtenaren en het saboteren van de landhervorming door de regering in Saigon, waarin een belangrijke rol gespeeld wordt door grootgrondbezitters. President Thieu is bijvoorbeeld een van de rijkste grootgrondbezitters van Vietnam, zij het op papier omdat zijn bezittingen in de rijke Mekongdelta liggen, die grotendeels door de Viet Cong wordt beheerst. Gisteren maakte de Zuidvietnamese landbouwminister bekend dat hij slechts over zestig teams beschikt, die toezicht op de 'landhervorming' moeten houden, terwijl hij er minimaal 500 nodig zou hebben. Deze teams houden zich bovendien voornamelijk bezig met het opnieuw verdelen van de voormalige Franse grondbezittingen, die na de dekolonisatie van Vietnam vrijkwamen. Tot op heden werd slechts 500.000 hectare onteigend land verdeeld. De helft hiervan werd verkocht aan pachtboeren, terwijl de rest grotendeels ging naar vluchtelingen, die meestal uit Noord-Vietnam afkomstig zijn. Tot op heden hebben ruim honderdduizend boeren van de landhervormingsplannen van de regering-Saigon voordeel gehad. Zuid-Vietnam heeft een bevolking van 17 miljoen. De Zuidvietnamese minister wist, zoals jaarlijks het geval is, tevens te vertellen dat zijn regering 'plannen heeft om de wet van 1956 volledig uit te voeren'.

Noordvietnamezen publiceren verklaring van „Alliantie”

25 juli 68 NR

De Noordvietnamese delegatie naar de voorbereidende vredesbesprekingen tussen Noord-Vietnam en de Verenigde Staten heeft gisteren een verklaring gedistribueerd van een kortgeleden gevormde Zuidvietnamese beweging die zich tegen het regime van Saigon keert. De verklaring bevat een commentaar op de Parijse besprekingen van de Alliantie van nationale, democratische vredeskrachten, die in het voorjaar is opgericht en zakenlieden, intellectuelen, religieuze en culturele leidende persoonlijkheden in zich zou verenigen. De beweging wordt door de Noordvietnamezen gesteund, maar in Saigon zijn haar leiders bij verstek veroordeeld.

Het is mogelijk dat het bekendmaken van de verklaring een nieuwe fase inluidt van de door de Vietcong en Hanoi gesteunde plannen voor Zuid-Vietnam, daar voor het eerst Noordvietnamese delegatielieden aan journalisten een document deden toekomen van een andere politieke beweging uit het zuiden dan het Nationale Zuidvietnamese bevrijdingsfront, de politieke afdeling van de Vietcong.

Zowel de Amerikaanse als de Zuidvietnamese regering beschouwt de alliantie als een door het bevrijdingsfront opgerichte groep, hoewel haar programma blijkbaar formeel los staat van dat van het front.

Het document dat gisteren werd verspreid weerspiegeld hetgeen de alliantie wenst. Hoewel zij Hanoi en het bevrijdingsfront op essentiële punten in hun strijd tegen de Amerikanen en tegen Saigon steunt, legt de alliantie de nadruk op zaken als persvrijheid en de positie van de intellectuelen en de boeddhisten onder het huidige Zuidvietnamese regime.

De alliantie meent dat de Noordvietnamezen het volste recht hebben om aan de strijd in het zuiden deel

te nemen. Zij noemt als doelstellingen behalve de vrede, onafhankelijkheid en neutraliteit, en herhaalt haar bereidheid om de strijd met het bevrijdingsfront te bespreken.

Het vrijgeven van de verklaring van de alliantie schijnt ook ten doel te hebben opmerkingen van de Amerikaanse delegatielider Harriman te weerspreken, die haar als een „voortbrengsel van Hanoi” had geschetst. Hoewel de alliantie het bevrijdingsfront steunt, onderstreept zij niet alle punten uit het programma van het front en meent zij de steun te hebben van een bredere, tegen de Zuidvietnamese regering gekante groep in Zuid-Vietnam dan het front.

(Reuter)

Vietcong valt VS-basis aan

Offensief verwacht

SAIGON, 29 juli (AFP) — Vietcong eenheden hebben vannacht een moordtieraanval gelanceerd op de Amerikaanse luchtmachtbasis Tuy Hoa, 40 kilometer ten noorden van Saigon. Enkele guerilla's slaagden erin tot de rolbaan door te dringen, maar werden daarvan verareven door de Amerikanen. Bij de vliegtuigen konden zij niet komen.

Volgens een Amerikaanse woordvoerder werd lichte schade aangericht aan militaire installaties en leden de Amerikanen „lichte verliezen“. De Vietcong liet na drie uur strijd vier doden achter.

Zondag heeft de Vietcong vele militaire installaties in Zuid-Vietnam bestookt. Dichtbij de 17de breedtegraad werden met onderwatermijnen vier schepen beschadigd op de rivier de Cua Viet, die dient als bevoorradingsweg voor de grote basis Dong Ha.

Steeds meer aanwijzingen worden gevonden, dat een nieuw offensief van de Noordvietnamezen en de Vietcong met name tegen de oude keizersstad Hué, in voorbereiding is. Dichtbij de stad werden zaterdag een verdeck opgesteld wagenpark en enkele stukken gechui van de Vietcong ontdekt. Zondag werd op de weg van Thanh Binh naar Da Nang een vrachtauto aangehouden die twee bazooka's, achttien raketten, acht kisten munitie en 125 kilo springstof vervoerde. Ook ten noorden van Saigon zijn wagenparken ontdekt.

Vechten en

praten

25 Juli 1968

GOED voorbereid was het gesprek tussen president Johnson en zijn Zuidvietnamese ambtgenoot Thieu, dat aan het einde van vorige week op Hawaii is gehouden. Met name had de Amerikaanse minister van defensie, Clifford, veel nuttig grondwerk in Saigon verricht. Die grondige voorbereiding en de crisis rondom Tsjechoslowakije zijn er mede de oorzaak van dat de conferentie sneller beëindigd kon worden dan was voorzien. Maar was dit het enige? Heeft het feit, dat zo op het oog niets is bereikt, ook niet een rol gespeeld bij de snelle afloop?

Tevoren was uitgebreid gespeculeerd over twee onderwerpen, die de

De Toestand

Amerikanen aan de orde zouden stellen: een volledige stopzetting van de bombardementen op

Noord-Vietnam en de aanvaarding door Zuid-Vietnam van het Nationale bevrijdingsfront als gesprekspartner. Het spreekt vanzelf dat het verloop van de inleidende vredesbesprekingen in Parijs tussen Noord-Vietnam en de Verenigde Staten een belangrijke rol heeft gespeeld.

GEEN veranderingen in standpunten heeft men na Honolulu kunnen constateren, noch bij de Amerikanen noch bij de Zuidvietnamezen. President Johnson heeft het op zijn persconferentie na de gesprekken met Thieu duidelijk gezegd: er is geen sprake van dat de bombardementen gestaakt zullen worden vóór en aler de Noordvietnamezen van hun kant bewijzen hebben geleverd dat zij hunnerzijds overgaan tot een deëscalatie, tot een vermindering van hun oorlogsinspanning in Zuid-Vietnam.

Johnson ziet daarvan nog niets. Sommigen zijn bereid te betrekkelijke rust rondom Saigon uit te leggen als een gebaar van het noorden en van de Vietcong om bij te dragen tot een ontspanning, anderen zien hierin echter de stilte voor de storm. Vooral de welbespraakte Clifford, minder dan zijn voorganger McNamara bereid tot een optimistische beoordeling van de situatie.

Over het tweede punt, een gesprek van de Zuidvietnamese regering met het Nationale bevrijdingsfront, of

zells een „coanimeregering” in Saigon, zegt president Johnson nadrukkelijk dat de Verenigde Staten hun verbondenen niets zullen opdringen, wat natuurlijk nog iets anders is dan geen druk uitoefenen.

HET blijft dus praten en vechten, een tactiek die de Noordvietnamezen al jarenlang hebben verkondigd als de hunne tot de volledige „bevrijding” van het zuiden is bereikt. Het enige concrete resultaat van de conferentie van Honolulu is dat de Zuidvietnamezen zich bereid hebben verklaard een groter aandeel in de oorlogvoering op zich te nemen (een belofte die zij al vele malen hebben gedaan, maar die pas het laatste jaar enigermate gehonoreerd wordt) en dat de Amerikanen de Zuidvietnamese strijdkrachten op ruime wijze zullen bevoorraden. Op welke wijze is niet gespecificeerd, maar het zou Johnson mogelijk in staat stellen bij wijze van gebaar (vlak voor de presidentsverkiezingen?) enkele duizenden Amerikaanse soldaten naar huis te laten gaan.

EEN mager resultaat dus voor een conferentie, waarvoor Johnson in een crisistijd duizenden kilometers heeft gereisd en waarvoor hij zijn voornaamste raadgevers, Dean Rusk en Clifford alsmede de voorzitter van de gezamenlijke stafchefs, had opgetrommeld. Ogenschijnlijk had hij deze zaken gemakkelijk van het Witte Huis uit kunnen regelen.

Johnson heeft echter een duidelijk gebaar willen maken. Ten eerste tegenover Hanoi en zijn onderhandelaars in Parijs; hij heeft hen willen laten weten, dat de Verenigde Staten niet bereid zijn zonder meer uit Zuid-Vietnam weg te trekken en daarmee Zuidoost-Azië geheel laten schieten. Daarvoor zal Hanoi een prijs moeten betalen.

Vervolgens heeft Johnson Saigon een hart onder de riem willen steken en tegelijkertijd het regime van president Thieu willen versterken. Dit was nl. het eerste gesprek van Johnson met Zuidvietnamese leiders, waarbij de ambitieuze vice-president Ky niet aanwezig was.

Ten slotte heeft Johnson voorlopig willen uitsluiten dat zijn opvolger die, hoe zijn politieke kleur ook moge zijn, toch in zekere zin zijn eigen Vietnampolitiek zal hebben (dat geldt ook voor vice-president Humphrey) meteen al een volledige salto mortale zal maken. Voorlopig dus het oude recept: vechten en praten.

VREDE VIETNAM

Gesprek Parijs heeft wederom geen succes

PARIJS, 25 juli (AFP, Reuter) — De Amerikaanse en Noordvietnamese onderhandelaars in Parijs hebben gisteren hun veertiende bijeenkomst gehouden, die slechts drie uur duurde. De vergadering werd kort gehouden omdat de Noordvietnamese delegatieleider Xuan Thuy, die vorige week wegens een kou verstek moest laten gaan, maar nu weer aanwezig was, zich nog niet goed voelde. Thuy liet zijn verklaring voorlezen door zijn plaatsvervanger Ha Van Lau. De bijeenkomst leverde volgens Harriman niets nieuws op.

De Noordvietnamese delegatie verwierp alle voorstellen, die Amerika sinds het begin van het inleidend vredesoverleg heeft gedaan als „absurd en bedrieglijk.“ Als de VS werkelijk een vreedzame oplossing wensen, moeten zij onmiddellijk en onvoorwaardelijk de bombardementen en andere oorlogshandelingen tegen Noord-Vietnam staken.

Harriman van zijn kant had een wijziging opgemerkt in de formulering van het derde van de „vier punten van Hanoi“. Dit punt luidde eerst dat de binnenlandse aangelegenheden van Zuid-Vietnam geregeld moeten worden volgens het programma van het NLF. Thans behelst het derde punt „dat het Zuidvietnamese volk zijn interne aangelegenheden moet regelen volgens het beginsel van zelfbeschikking.“ Deze formulering is verenigbaar met het Amerikaanse standpunt, aldus Harriman, die echter geen rechtstreeks antwoord kreeg.

BEVELHEBBERS van de Vietcong hebben opdracht gekregen ervoor te zorgen, dat hun manschappen niet naar uitzendingen van de BBC luisteren. Sommige Vietcongsoldaten schijnen lastige vragen te stellen naar aanleiding van programma's, die ze hebben gehoord en waarin kritiek werd geleverd op de onwil van Hanoi in te gaan op de voorstellen van de Amerikanen bij het vredesoverleg in Parijs.

De Amerikaanse correspondent van de *Baltimore Sun* in Saigon heeft voor onbepaalde tijd zijn voorrechten als journalist in Zuid-Vietnam verloren, omdat hij het bericht over het opgeven van de Amerikaanse marinebasis in Khe Sanh 48 uur te vroeg wereldkundig heeft gemaakt. Het Amerikaanse opperbevel had de journalisten van tevoren op de hoogte gesteld, op voorwaarde dat het bericht pas zou worden gepubliceerd als de operatie in het noorden van Zuid-Vietnam zou zijn voltooid.

23 juli
Tun

Wegens „steun” aan Hanoi Veroordelingen in Zuid-Vietnam

De Zuidvietnamese advocaat en politicus Truong Dinh Dzu, die vorig jaar kandidaat was voor het presidentschap, is vandaag door een militair tribunaal tot vijf jaar dwangarbeid en verbeurdverklaring van zijn bezittingen veroordeeld, omdat hij heeft gepleit voor vredesbesprekingen met de Vietcong.

Dzu werd schuldig bevonden aan „handelingen of uitlatingen, die gericht zijn op ondermijning van de anticomunistische geest van het Vietnamese volk of de strijdkrachten”. De 51-jarige DZU heeft verklaard niet schuldig te zijn. Tegen het vonnis is geen beroep mogelijk.

Bij de presidentsverkiezingen van vorig jaar behaalde Dzu op verrassende wijze 17 procent van het totaal aantal uitgebrachte stemmen, waarmee hij zich als tweede plaatste achter de huidige president, Nguyen Van Thieu.

Nguyen Truong Con, hoofdredacteur van het Zuidvietnamese studentenblad Sinh Vien (studenten), is gisteren tot vijf jaar gevangenisstraf veroordeeld wegens publikatie van nieuws dat gunstig voor de communisten zou zijn. Ook was het nieuws van Sinh Vien schadelijk voor de anti-communistische geest onder de bevolking en het leger.

Con heeft artikelen gepubliceerd waarin een pleidooi werd gehouden voor de vorming van een coalitie met de Vietcong. Hij werd twee weken geleden gearresteerd.

Het voormalige hoofd van de censuur, Vu Khanh, die twee weken geleden werd ontslagen op beschuldiging van hulpverlening aan Con, werd vrijgesproken. (Reuter, AFP)

Vijf jaar voor Dinh Dzoe

SAIGON, 26 juli (AFP, Reuter) — De Zuidvietnamese advocaat en politicus Troung Dinh Dzoe, die vorig jaar kandidaat was voor het presidentschap, is door een militair tribunaal veroordeeld tot vijf jaar dwangarbeid en verbeurdverklaring van zijn bezittingen, omdat hij heeft gepleit voor vredesbesprekingen met de Vietcong.

Dzoe werd schuldig bevonden aan „handelingen of uitlatingen die gericht zijn op ondermijning van de anti-communistische geest van het Vietnamese volk of de strijdkrachten“. De 51-jarige Dzoe verklaarde niet schuldig te zijn. Tegen het vonnis staat geen beroep.

Toneel en Vietnam

De intendant van de Münchener Kammerspielen heeft de voorstellingen van Vietnam-Diskurs van Peter Weiss in het „Werkraumtheater“ voorlopig stopgezet, na een conflict tussen intendant en artiesten over geldinzamelingen die na iedere voorstelling door het ensemble en de regisseurs — Peter Stein en Wolfgang Schwiedrzik — onder het publiek zouden worden gehouden ten bate van de Vietcong.

De directie had ²⁷ deze inzamelingen verboden op grond van wettelijke bepalingen, waarop de regie had geantwoord dat de collecte een belangrijk bestanddeel van de encensering was.

Die Welt geeft naar aanleiding van een en ander te kennen dat de spelers hun vrijheid als kunstenaar hebben verward met hun vrijheid als burger. „Zij hebben door een truc in de stijl van een schrijver van slechte criminele romans het spel in werkelijkheid omgezet en toen hun duidelijk was gemaakt dat de wet in Beieren niet toestaat, in schouwburgen voor bepaalde doeleinden te collecteren, kwamen zij met hun motivering van het belangrijke bestanddeel van de encensering te voorschijn.

„Nu, als het dat was, hadden de spelers geen echt geld hoeven in te zamelen, dan hadden ze zich tevreden kunnen stellen met chocolade munten. Maar met chocolademunten kunnen geen Russische raketten worden gekocht...”

aan het eind van een tweedaagse conferentie in Honolulu hebben president Johnson en zijn Zuidvietnamese collega, Nguyen Van Thieu, een communiqué uitgegeven waarin niet veel meer dan wat gemeenplaatsen staan. Beiden zijn het erover eens dat Zuid-Vietnam, wanneer het voorbereidende vredesoverleg te Parijs in een beslissend stadium zou komen, een „leidende rol” zou moeten spelen, maar de eindverklaring maakt niet duidelijk wanneer dit beslissende stadium eventueel zou intreden. In feite blijven de voorlopige onderhandelingen een louter Amerikaans-Noordvietnamese zaak.

Pijnlijk voor de Amerikaanse regering is de opzienbarende veroordeling van een niet-communistische politicus in Saigon. Het vonnis ondermijnt de pogingen van Washington de wereld ervan te overtuigen, dat in Zuid-Vietnam de democratie groeit. De gebeurtenis werpt vooral ook een schaduw over de Zuidvietnamese presidentsverkiezingen van vorig jaar.

De man die nu tot gevangenisstraf werd veroordeeld, de 51-jarige jurist Truong Dinh Dzu, was bij die verkiezingen de voornaamste rivaal van generaal Thieu, die tenslotte de overwinning behaalde. Dzu is nu door het regime van president Thieu voorlopig onschadelijk gemaakt. Hij werd veroordeeld tot vijf jaar dwangarbeid. Dit gebeurde door een militair tribunaal, op grond van schending van enige recente wetten. Dzu werd beschuldigd van „ondermijning van de anti-communistische geest van het Vietnamese volk en de strijdkrachten”. Het was duidelijk een politiek proces.

Welke grote misdaad heeft de man dan wel begaan, dat hij zo uitzonderlijk zwaar gestraft moest worden?

Dzu had over onderhandelingen met het Nationale Bevrijdingsfront gesproken, in een interview met de correspondent van *The Times* in Saigon, wiens reportages ook in *De Tijd* verschijnen. Toen hem gevraagd was, of hij voor een coalitieregering was, met deelname van het Nationale Bevrijdingsfront, had hij geantwoord: *297.46077*

„Het is een mogelijke oplossing voor het probleem van Zuid-Vietnam, omdat er vele niet-communistische elementen in het Nationale Bevrijdingsfront zijn en die mensen kunnen worden opgenomen in een kabinet en een coalitieregering.”

Dzu is geen communist. Hij heeft ook niet gepleit voor samenwerking met de communisten. Hij heeft alleen het idee geopperd van samenwerking met de niet-communistische nationalistten in het Nationale Bevrijdingsfront. Hij heeft meer reserves dan verscheidene vooraanstaande politici in Amerika, die ook een coalitie in Saigon onvermijdelijk achten. Dat hij in Zuid-Vietnam aanzienlijke sympathie geniet bleek in de verkiezingen van 1967. Toen kreeg hij 800.000 stemmen, dat wil zeggen: toch nog half zoveel als Thieu, die met 1.6 miljoen won.

Thieu wil het woord „coalitie” niet horen en hij blijft het Nationale Bevrijdingsfront negeren. Het regime in Saigon is blind voor de realiteit en het verhindert iedere praktische regeling van het Vietnamese vraagstuk. Maar kwalijk is vooral de manier waarop de vrije meningsuiting over een vredesoplossing onmogelijk wordt gemaakt. In Zuid-Vietnam is de democratie nog ver te zoeken.

Anti-maoïsten stelen voorraden voor Noord-Vietnam

Het centrale comité van de Chinese communistische partij heeft teruggave geëist van in de provincie Kwangsi geroofde wapens en goederen die voor Noord-Vietnam waren bestemd. Het centrale comité gelast een onmiddellijke beëindiging van de diefstallen in dit gebied van communistisch China.

In de op 13 juni gedateerde order, die dézer dagen Hongkong bereikte, staat dat groeperingen, die in Kwangsi een gewapende strijd voeren, aanvallen op treinen hadden gedaan en spoorwegen hadden beschadigd in het gebied van Lioetsjow, enkele honderden kilometers van de grens met Noord-Vietnam.

„Dit heeft een nadelig effect op het transport van goederen voor Vietnam en op de export”, aldus het centrale comité, dat voorts belooft dat de betrokken massaorganisaties en hun leiders niet verantwoordelijk gesteld zullen worden wanneer zij hun fouten corrigeren. De geschillen kunnen opgelost worden wanneer zij vertegenwoordigers naar Peking zouden zenden om door middel van overleg een regeling te zoeken.

In de publikatie staat voorts dat premier Tsjoë En-lai de opstandelingen heeft opgebeld en daarbij heeft aangedrongen op een onmiddellijke beëindiging van de strijd. Hij stelde de eis dat het spoorwegverkeer in Lioetsjow binnen drie dagen zou zijn hersteld en dat alle geroofde wapenvorraden zouden worden teruggegeven. (Reuter)

Hardere lijn van V.S. tegenover Hanoi

Van onze correspondent

WASHINGTON, 31 juli. — De Amerikaanse minister van buitenlandse zaken, Dean Rusk, heeft hier gisteren op een persconferentie de mogelijkheid van een algehele stopzetting van de bombardementen op Noordvietnamees gebied uitgesloten: „totdat wij van een gezaghebbende bron, direct of indirect zullen weten wat er gebeurt indien de bombardementen worden gestaakt”.

Aangezien deze eis van een officiële intentieverklaring niet klopt met de door Johnson op 31 maart herhaalde formule van San Antonio volgens welke stopzetting mogelijk was „als dit snel tot produktieve gesprekken leidt, waarbij wij dan zouden aannemen dat Noord-Vietnam geen militair voordeel trekt uit onze beheersing”, ziet men in Rusks verklaring een duidelijke verharding van de Amerikaanse positie.

Een reden hiervoor zou ten eerste het ongeduld zijn, dat Washington wil tonen nu veertien ontmoetingen in Parijs niets opleverden omdat Hanoi volledige stopzetting eist voor een gesprek kan beginnen. Ten tweede zou de verwachting van een grote Noordvietnamese aanval bijgedragen hebben tot het besluit de adviezen (ook in regeringskring) af te wijzen om alle bombardementen te staken. Ten derde zou de regering door deze verharding de republikeinse conventie in Miami de wind uit de zeilen willen nemen.

In een scherpe boodschap vanaf zijn ziekbed tot de conventie keerde Eisenhower zich gisteren tegen een

31 Juli 1968
zetten van de bombardementen had aangekondigd verklaarde hij dat ook de overblijvende aanvallen snel gestaakt konden worden „indien onze beheersing wordt geëvenaard door beheersing in Hanoi.”

Vrachtwagens

Bij wijze van illustratie verklaarde Rusk dat 30 procent van de vrachtwagens uit Noord-Vietnam op weg naar Zuid-Vietnam worden vernietigd of beschadigd en dat indien niet wordt gebombardeerd 100 procent zal aankomen. „Niemand ter wereld kan ons zeggen wat gebeurt indien we de bombardementen stop zetten, aldus Rusk, die verder verwees naar de verklaring van Johnson en Thieu in Honolulu waarin alleen militaire factoren — en dus geen politieke tekens — oorzaak werden geacht van de pauze in de gevechten.

„Wij geloven niet dat we onzerzijds verdere grote stappen naar vrede kunnen doen, indien de andere kant vrij blijft om zijn deel van de oorlog voort te zetten op welke schaal hij ook maar verkiest, vanuit een wijkplaats die door ons is gecreëerd aan de andere zijde van de 17de breedtegraad”, aldus Rusk.

In antwoord op vragen preciseerde hij, dat weliswaar Saigon sinds een maand niet was aangevallen, doch dat andere steden wel worden bestookt en dat, wanneer er politieke besluiten door Hanoi zijn genomen er wegen genoeg zijn om de inhoud daarvan te laten weten. Met andere woorden: Rusk sloot stilziggend tekens, zoals vermindering der aanvallen, uit als een aanvaardbaar antwoord.

Een journalist herinnerde hem eraan dat de minister van defensie Clifford, dit voorjaar „een normale infiltratie” noemde als een teken dat Hanoi geen voordeel trekt uit de situatie. Rusk antwoordde: „Wij hebben geen basis gevonden voor een vergaande veronderstelling in dezen. Wij hebben niets gehoord van Hanoi over wat men zal doen als de bom-

nam. Verwacht wordt dat in het verkiezingsprogramma dat deze week wordt uitgewerkt een felle aanval op Johnsons Vietnampolitiek wordt opgenomen nu de grand old man der republikeinen de toon aangaat.

Afgevaardigde Laird van Wisconsin had al de richting aangegeven door te verklaren dat de onderhandelingen te Parijs slechts zijn begonnen omdat de „democraten de oorlog hebben verloren.”

Dean Rusk maakte gisteren een eind aan de hoop dat vermindering van de gevechten en het uitblijven van raketaanvallen op Saigon sinds vier weken als de „beheersing” kon gelden die Johnson op 31 maart eiste. Nadat hij toen een gedeeltelijk stop-

ook hebben wij een indicatie gekregen wat Noord-Vietnam zou willen doen in ruil voor de reeds geldende stopzetting van de bombardementen op 80 procent van Noord-Vietnam waar 90 procent van het volk woont. „We moeten iets beters hebben dan een blinde muur. We moeten weten wat zij van plan zijn, volgende week, volgende maand, indien we verdere stappen doen.” Anderzijds echter wil de minister niet speculeren over een tijdslimiet voor de Parijse gesprekken. „Ze zijn nuttig al is er geen voortgang gemaakt.”

Alliantie

Scherp keerde hij zich tegen de opvatting dat Hanoi in ruil voor een beperkte stopzetting van de bombardementen een beperkt antwoord gaf door naar Parijs te komen en dat op één algehele bomstop met echte onderhandeling wordt geantwoord. „Als wij iedere keer iets nieuws moeten doen, wanneer Hanoi driemaal neen zegt, dan is het enige resultaat ten slotte het opgeven van Zuid-Oost-Azië, ontruiming van Zuid-Vietnam, het geven van Zuid-Vietnam aan Noord-Vietnam, alleen omdat Hanoi negatieve antwoorden geeft op alles.”

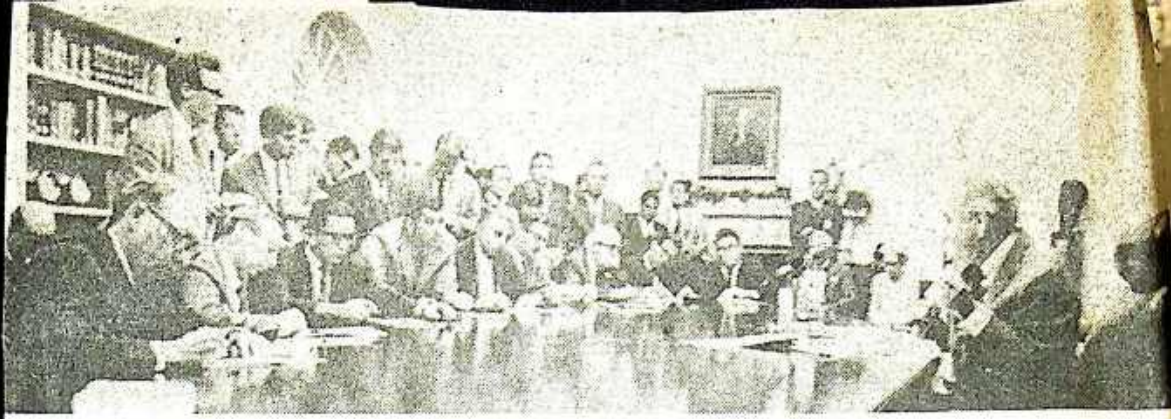
Tenslotte scheen Dean Rusk alle speculaties af te wijzen over de betekenis van het feit dat Hanoi niet langer een organisatie van Zuid-Vietnam volgens het programma van het bevrijdingsfront eist, en de nieuw gevormde Alliantie van niet-communisten steeds noemt. Hij verklaarde dat die alliantie en het front ongeveer hetzelfde waren.

Dean Rusk op de persconferentie over Vietnam.

RVICE
voor horloges

Elk horloge wordt getest en afgeregeld op onze nieuwe vibrograph type 1968.
Bij voorkeur laten wij u adviseren door gediplomeerde horlogemakers.
Ook na uw aankoop blijven wij u belangstelling voor uw horloge koesteren, hieroe in staat gesteld.

De Amerikaanse president Johnson op zijn persconferentie van gisteren.

PRESIDENT JOHNSON VERWACHT:

1 Aug 68 NRC

Binnenkort offensief van de Vietcong

President Johnson heeft gisteren gezegd reden te over te hebben om te geloven dat de communisten in Vietnam een groot-scheeps offensief voorbereiden.

De president verklaarde op een persconferentie tot deze mening te zijn gekomen door Amerikaanse berichten die gestaafd worden door verklaringen van krijgsgevangenen en toeneming van de infiltratie van militairen in het zuiden.

Op een vraag naar zijn houding inzake de bombardementen op Noord-Vietnam zei de president dat hij teleurgesteld was door de vijandelijke concentraties van troepen en materiaal, en incidenten als de aanval op Da Nang.

„Wij hopen echter dat het vijandelijk offensief, dat voor de deur schijnt te staan, vermeden kan worden. Ik ben bereid alle bombardementen (op Noord-Vietnam) stop te zetten als wij ervan overtuigd zijn dat dit geen zware verliezen voor de Amerikaanse strijdkrachten en hun bondgenoten tot gevolg zal hebben. Meer kan ik niet doen”, aldus Johnson.

Johnson waarschuwde dat de V.S. zich genoopt zouden kunnen zien tot nieuwe militaire maatregelen „als de vijand onze mannen in gevaar brengt”. Het wordt niet uitgesloten geacht, dat de president hiermee doelde op eventuele uitbreiding van de bombardementen op Noord-Vietnam — die juist op 31 maart beperkt waren — teneinde de infiltratie tegen te gaan.

Johnson zei dat in juli circa 30.000 Noordvietnamese militairen het zuiden zijn binnengetrokken, en dat voor augustus een nog groter aantal verwacht werd. In maart hadden de communisten 97 ton oorlogsvoorraden in Noord-Vietnam binnengebracht, in

april 195 ton, en dit was opgelopen tot 290 ton in de eerste 19 dagen van juli.

Beschuldiging

De Verenigde Staten hebben woensdag Noord-Vietnam beschuldigd van voortdurende schending van het in 1962 in Genève gesloten akkoord inzake de neutraliteit van Laos. De Amerikanen deden daarbij een beroep op Hanoi zijn bureu met rust te laten in het belang van de bevordering van vrede in Zuidoost-Azië.

Averell Harriman, de Amerikaanse delegatieleider bij de voorbereidende vredesbesprekingen met Noord-Vietnam in Parijs, heeft op de bijeenkomst van woensdag gesproken over de gebeurtenissen in Laos. Volgens Harriman hebben de Noordvietnamese zich nog geen dag aan de Geneefse akkoorden gehouden.

Kolonel Ha Van Lau, die bij de bespreking van woensdag de Noordvietnamese delegatieleider Xuan Thuy verving, betitelde de eis, die de Amerikaanse minister van buitenlandse zaken, Rusk, dinsdag had gesteld, nl. dat Noord-Vietnam zou zeggen wat zijn antwoord zou zijn wanneer de Ver. Staten de bombardementen in geheel Noord-Vietnam zou staken, als „oorlogszuchtig en agressief”.

„Wij verwerpen nogmaals de buitengewoon absurde Amerikaanse eis van wederkerigheid en verzetten ons resoluut tegen de oorlogszuchtige agressieve houding van de heer Dean Rusk, die ingaat tegen het streven naar vrede van het Amerikaanse volk en de internationale opinie.” (Minister Rusk zei dinsdag op een persconferentie in Washington, dat de Ver. Staten „van een of andere verantwoordelijke gezaghebbende zijde” moeten weten wat er gebeurt wanneer zij de bombardementen in geheel Noord-Vietnam zouden staken). (AFP)

Johnson wil druk van wereldopinie op Hanoi

2 Aug 68 MR

President Johnson heeft donderdag een beroep op de wereldopinie gedaan, druk uit te oefenen op Noord-Vietnam opdat dit land een gebaar maakt waardoor de impasse bij het inleidend vredesoverleg zou kunnen worden doorbroken. Het staatshoofd deed deze oproep aan het eind van een gesprek met William Jordan, de woordvoerder van de Amerikaanse afvaardiging in Parijs.

Volgens de verklaring heeft Jordan in een uitvoerig rapport meegedeeld dat de Noordvietnamezen stelselmatig weigeren Amerikaanse voorstellen serieus te behandelen, zolang de V.S. niet alle bombardementen op Noord-Vietnam hebben stopgezet.

Vice-president Humphrey, een van de mededingers naar de Democratische kandidatuur voor het presidentschap, heeft gisteren als zijn mening verkondigd dat het Nationale Zuidvietnamese bevrijdingsfront (NLF), de politieke arm van de Vietcong, zou moeten kunnen deelnemen aan vrije verkiezingen in Zuid-Vietnam.

Hij oefende kritiek op de Zuidvietnamese regering omdat deze had toegelaten dat een gevangenisstraf van vijf jaar is opgelegd aan de vroegere kandidaat voor het Zuidvietnamese presidentschap, Truong Dinh Dzu, die een pleidooi heeft gehouden voor samenwerking met Noord-Vietnam en het bevrijdingsfront.

Troepenversterkingen naar Vietnam

Vierduizend Amerikaanse infanteristen zijn woensdag in Da Nang aangekomen. Zij werden in 71 reuzentransportvliegtuigen uit de Verenigde Staten aangevoerd om deel te nemen aan de operaties in het noorden van Zuid-Vietnam. De totale sterkte van de Amerikaanse strijdkrachten in Zuid-Vietnam is hiermee gebracht op 541.000 man.

Het zware materieel van de brigade komt per schip. Een woordvoerder verklaarde, dat de troepen-zending deel uitmaakt van het in het begin van dit jaar door het Amerikaanse ministerie van defensie bekendgemaakte programma, maar aangenomen wordt dat de versterkingen in de eerste plaats bedoeld zijn om het hoofd te kunnen bieden aan de gevechten in Zuid-Vietnam die de laatste dagen in intensiteit zijn toegenomen.

Amerikaan streed bij ^{'68} Volusia Vietcong

SAIGON, 2 aug. (AP) — Een groep mariniers heeft bij een bitter gevecht met een groep Vietcong-strijders de verrassende ontdekking gedaan dat de guerrillastrijders werden geleid door een Amerikaan.

De man werd dodelijk gewond en de mariniers hoorden hem roepen „Help me, help me”. De man kon later aan de hand van foto's worden geïdentificeerd als een Amerikaanse marinier die al sinds september 1968 werd vermist. De ontdekking van de mariniers was de eerste bevestiging van een groot aantal geruchten dat er Amerikanen zijn die strijden aan de zijde van de Vietcong.

Hanoi laat drie Amerikanen vrij.

Drie Amerikaanse vliegers die door Noord-Vietnam zijn vrijgelaten zijn vrijdag in Vientiane, de hoofdstad van Laos, aangekomen aan boord van een vliegtuig van de internationale controlecommissie voor Indochina. De drie mannen waren bij aanvalsvluchten boven Vietnam neergeschoten en in krijgsgevangenschap genomen.

Noord-Vietnam had al bijna een maand geleden bekendgemaakt dat men de drie vliegers om humanitaire redenen in vrijheid zou stellen. Al eerder zijn drie Amerikaanse vliegers door Noord-Vietnam vrijgelaten.

Een woordvoerder van het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken heeft intussen „met voldoening” bevestigd dat Noord-Vietnam drie Amerikanen heeft laten vertrekken. Hij sprak de hoop uit dat Hanoi nog meer Amerikaanse vliegers zal vrijlaten. (AFP-AP)

Verhoogde activiteit van de Vietcong

5 AUG 68 NA

De Vietcong heeft vandaag een pontonbrug bij Ben Luc in de verkeersweg tussen Saigon en de rijstgebieden in de Mekongdelta met twee drijvende mijnen opgeblazen. De vaste brug was op 30 juni al door een mijn vernield.

Amerikaanse en Zuidvietnamese troepen hebben dinsdag bij twee gevechten in de omgeving van Da Nang 75 tegenstanders gedood. De Amerikanen hadden één dode en 23 gewonden en de Zuidvietnamese verliezen worden licht genoemd.

Volgens het Amerikaanse hoofdkwartier in Da Nang kan een zware aanval op deze lucht- en marinebasis worden verwacht daar de afgelopen dagen vele Noordvietnamese troepenverplaatsingen in die richting zijn waargenomen. (AFP)

Vijftig arrestanten bij Vietnambetoging in New York

5 Aug 68

Bij een betoging tegen de oorlog in Vietnam zijn zaterdag in New York meer dan vijftig personen gearresteerd. Daaronder waren ook anti-castristische ballingen, die op Times Square met de demonstranten op de vuist waren gegaan.

De betoging van ongeveer 1000 demonstranten was rustig verlopen totdat de optocht een wapendepot van de Nationale Garde had bereikt. De politie moest daar te paard en met wapenstokken de menigte verspreiden. Verscheidene demonstranten hielden een sit-downdemonstratie en moesten door de politie worden weggedragen. (Reuter - AP)

Hard beraad over Vietnam

'68 790

PARIJS, 8 aug. (Reuter)—De Amerikaanse onderhandelaar Harriman heeft de Noordvietnamese delegatie b het inleidend vredesoverleg in Parijs de namen verstrekt van veertien communistische zeelieden, die Amerika in vrijheid wil stellen als tegengebaar voor de recente vrijlating door Hanoi van drie Amerikaanse

De zeelui waren in 1966 gevangen genomen tijdens aanvallen op Amerikaanse oorlogsschepen ter hoogte van de Noordvietnamese kust. Harriman

vertelde dat hij om vrijlating van nog meer piloten had verzocht, met name van degenen die het langst in Noordvietnamese krijgsgevangenschap zitten of destijds gewond zijn geraakt. Hij wist niet of het verzoek enig resultaat zou opleveren, maar dit is naar zijn zeggen in ieder geval een onderwerp waarover de twee partijen op „vriendschappelijke wijze” kunnen discussiëren. Hij had Noord-Vietnam gevraagd als humaan gebaar een lijst met namen van gevangen piloten te overhandigen.

Kolonel Ha Van Laoc, die de nog steeds zieke Noordvietnamese delega-

tieleider Xoean Thoey verving, beschuldigde de VS van „flagrante open eventuele stopzetting van de bombardementen op het noorden. Amerika wil in feite „een premie voor zijn agressie”.

De gisteren gehouden zestiende Amerikaans-Noordvietnamese bijeenkomst duurde nog geen drie uur. Volgende week woensdag vergaderen de partijen verder.

De Zuidvietnamese regering heeft 143 gevangenen vrijgelaten en 134 anderen vermindering van straf gegeven ter gelegenheid van een boeddhistische feestdag.

De Nederlandse cineast Joris Ivens is in Parijs teruggekeerd van een reis door de, onder controle van de communistische Pathet Lao staande, gebieden van Laos, waar hij opnamen voor een documentaire heeft gemaakt. De nieuwe film komt in oktober in de Franse hoofdstad in roulatie.

3 21 68
21 68

147046874

De Vietnamese vredeskandidaat Truong Dinh Dzu wordt door de regering van Zuid-Vietnam gevangen gehouden. Zijn dochter Monique maakt op het ogenblik een toernee door de V.S. in de hoop dat op aandringen van de Amerikaanse regering haar vader zal worden vrijgelaten.

Nieuwe ontwikkeling Parijse vredesoverleg verwacht

14 AUG 68 WRC

Terwijl de Amerikanen en Noordvietnamezen vandaag in Parijs hun zeventiende bijeenkomst houden in het kader van het voorbereidende Vietnamese vredesoverleg, circuleren er in Washington en Parijs geruchten volgens welke er binnenkort een nieuwe ontwikkeling te verwachten is in dit Parijse overleg.

Hoewel een woordvoerder van het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken geen commentaar wilde geven en zei dat de situatie in Vietnam niet gewijzigd was sinds president Johnson op 31 juli jl. had verklaard dat 30.000 man Noordvietnamezen in de maand juli Zuid-Vietnam waren binnengekomen, duidt de hardnekkigheid van de speculaties erop dat het hier om meer gaat dan geruchten alleen.

Wat zijn de aanwijzingen van de laatste tijd die grond geven aan deze speculaties? Daar is om te beginnen het onderhoud dat vice-president Humphrey — favoriet voor de Democratische kandidatuur voor het presidentschap — vorige week vrijdag op verzoek van president Johnson op diens boerderij in Texas had. Het ging hierbij om een bespreking van ontwikkelingen op buitenlandse politiek gebied.

Hoewel er niets naders over dit gesprek is gezegd, doken al spoedig berichten op volgens welke de delegaties bij het vredesoverleg naar Parijs zouden terugkeren met nieuwe denkbeelden over een doorbreking van de al geruime tijd durende impasse.

Deze impasse wordt veroorzaakt door de eis van de Noordvietnamezen dat eerst de VS onvoorwaardelijk al hun bombardementen op

Noord-Vietnam moeten stopzetten, terwijl, omgekeerd, Washington een teken van Hanoi eist dat wijst op een bereidheid de oorlogsinspanning te verminderen, met andere woorden: te komen tot een de-escalatie.

Humphrey heeft vervolgens enige voorzichtige uitlatingen over de Vietnamese kwestie gedaan die op nieuw voedsel gaven aan geruchten over een op til zijnde nieuwe ontwikkeling. In een verkiezingsredevoering zinspeelde hij erop dat de „vrede dichterbij is dan ooit“ en later liet hij in een rede over Vietnam het begrip „reciprociteit“ vallen, waarop hij eerder, bij de formulering van zijn uit acht punten bestaande vredesprogramma voor Vietnam, had aangedrongen.

De-escalatie?

Inmiddels meldde de Washington Post dat volgens ambtenaren van de Amerikaanse inlichtingendienst de stroom van Noordvietnamese troepen naar Zuid-Vietnam aan het afnemen was. Dit zou er een aanwijzing voor kunnen zijn dat Hanoi begonnen is met een zekere de-escalatie.

De tweede man van de Amerikaanse delegatie in Parijs, Cyrus Vance, heeft, voordat hij naar Parijs terugkeerde, in Washington een onderhoud met president Johnson gehad. Vance bracht, te zamen met de minister van buitenlandse zaken, Rusk, en de directeur van de Amerikaanse inlichtingendienst (CIA), Helms, de president, en ook de Republikeinse kandidaat voor het presidentschap, Nixon, op de hoogte van de ontwikkelingen inzake Vietnam.

Gesprekken van Tho

Voorts is Le Duc Tho, speciale adviseur van de Noordvietnamese delegatie in Parijs en lid van het politiebureau van de Noordvietnamese communistische partij, geruime tijd in Hanoi geweest, waar hij diepgaand van gedachten gewisseld heeft met president Ho Tsj Minh. Zijn terugreis leidde via Moskou, waar hij heeft gesproken met de Russische eerste plaatsvervangende premier Mazoerow.

Inmiddels had Humphrey in een

televisierede gezegd dat de VS een grotere kans hebben in Parijs vooruitgang te boeken dan ooit sinds de besprekingen op 13 mei waren begonnen.

Hij deed een beroep op Noord-Vietnam „terughoudendheid“ te betrachten en gewaagde in plaats van „reciprociteit“ nu van een „redelijke response“.

Ondanks het feit dat een Noordvietnamese woordvoerder in Parijs inmiddels Humphreys optimistische mening weersprak, blijven de speculaties voortduren.

In verband hiermee is het opmerkelijk dat voorgenomen bezoeken aan Parijs door Nixon, de Republikeinse kandidaat voor het presidentschap, en door senator McCarthy, een der gegadigden voor de Democratische nominatie, zijn uitgesteld. Een der interpretaties hiervan is dat er in Parijs iets broeit.

Moskou voor Democraat

Ten slotte is opmerkelijk de kritiek die zowel in Moskou als in Hanoi is geuit tegen Nixons opvattingen inzake Vietnam. Naar verluidt zou Moskou in november in Washington liever een Democraat gekozen zien als president, dan de Republikein Nixon. Als, mede dank zij bemoeienissen van Moskou, in Parijs een spectaculair succes bij het vredesoverleg tot stand zou komen, zou dit een steun betekenen voor een man als Humphrey die, terwijl hij in de huidige regering vice-president is, op de Democratische conventie van 28 augustus nog steeds de beste papieren heeft voor de nominatie. (Reuter)

Averell Harriman en Xuan Thuy, tegenspelers bij het Noordvietnamese-Amerikaanse vredesoverleg in Parijs, vanochtend voor het begin van de zeventiende bijeenkomst.

...gewongen bij-
cénkomen mogelijk.

...Kenburg te hebben gediend, met pen-
sioen gaat.

Oecumenisch experiment van rooms- en oud-katholieken

Met ingang van zondag 18 augustus zullen zowel de parochianen van de oudkatholieke Petrus-en-Paulusparochie als de parochianen van de r.-k. Jozefparochie voor hun liturgische diensten gebruik maken van de oudkatholieke Paradijsskerk aan de Nieuwe Binnenweg te Rotterdam.

Aangezien restauratie van de Jozefkerk aan de West-Kruiskade dire-

geboren experiment zal, naar de clerus van beide kerken verwacht, ten slotte leiden tot een praktische eenwording van de twee parochiegemeenschappen, die ook in het jeugdwerk en de bejaardenzorg gezamenlijke initiatieven zullen nemen.

Het lot van de Jozefkerk, die jongstleden zondag door de r.-k. bisschop van Rotterdam, mgr. M. A. Jansen, officieel gesloten werd, is nog niet definitief bekend.

Zondag 18 augustus zal in de Paradijsskerk een dag van oecumene zijn. De geestelijken van beide parochies zullen in elkaars eucharistieviering assistentie verlenen en preken. Oud-katholieken en rooms-katholieken kunnen in alle diensten communiceren.

Het Rotterdamse experiment is mogelijk geworden door het groeiend contact tussen beide kerken, dat op 7 november 1966 begon. Het Vaticaanse secretariaat ter bevordering van de eenheid der christenen nam toen in een officiële verklaring de beletselen weg die tweeënehalve eeuw het

Naar het Algemeen Dagblad bericht hebben de verdachten bekend dat zij partijen sigaretten van resp. 154.000, 120.000 en 72.000 stuks hadden gesmokkeld. Een van hen zou bovendien een honderd flessen sterke drank in zijn wagen hebben gehad. Vijf Nederlandse chauffeurs moeten nog voor de rechtbank verschijnen.

Vrijheidsstraffen voor overvallen met roof

Van onze Amsterdamse redactie

De rechtbank te Amsterdam heeft de 48-jarige tekenaar J. G. uit Amstelveen veroordeeld tot vijf jaar en zes maanden met aftrek en de 21-jarige barkeeper A. M., neef van G., en de 20-jarige vertegenwoordiger Th. A. O., beiden eveneens uit Amstelveen, ieder tot drie jaar en zes maanden met aftrek van het voorarrest.

De rechtbank achtte bewezen dat die mannen overvallen met roof hebben gepleegd bij Reveillon N.V. in de Kalverstraat, op een kassier van een supermarkt te Diemen en op een geldtransport van Van Gend & Loos op de De Ruyterkade achter het Centraal Station. Zij zouden eveneens hebben gepoogd de chef interne dienst van C & A op het Damrak te beroven.

De officier van justitie had veer-

Razzia in 'n Zuidvietnamees dorp

door PETER ARNETT

SAIGON — De bewoners van het Zuidvietnamese dorp Tsjanh Loeoe zaten gehurkt op het marktplein en keken onbewogen toe. Men kon horen hoe iemand achter in een huis met vuisten werd bewerkt. Een schildwacht duwde een oude man het plein op. Zijn dochter, die met een touw aan hem was vastgebonden, moest wel volgen.

Rijen geboeide mannen en vrouwen stonden onder 'n afdak te wachten. Een aantal van hen was met slijk bedekt. Slechts weinigen zagen er schoon, nat en bleek uit. Zij hadden de zogenaamde waterbehandeling gehad, waarbij de gevangenen Zuidvietnamezen met water worden bewerkt om hen aan het spreken te krijgen. Wapens en granaten stapelden zich steeds meer op in het midden van het marktplein. Hoge generaals liepen rond. Onder hen bevond zich ook de commandant van de Amerikaanse troepen in Zuid-Vietnam, generaal Creighton W. Abrams. De mensen van Tsjanh Loeoe groeften samen alsof zij bij elkaar steun zochten. Zij gaven echter geen blijk van emotie. Ook niet, toen een jonge vrouw begon te gillen, toen ze haar man herkende die, geflankeerd door twee gewapende schildwachten, naar voren werd gebracht.

De oude mannen, de vrouwen en kinderen van Tsjanh Loeoe hadden dit al zo vaak meegemaakt. Dit was een van de vele aanvallen door Amerikaanse en Zuidvietnamese troepen op hun dorp, dat bekend staat als een koppig bolwerk van de Viet Cong. Tsjanh Loeoe is een rijk, goed onderhouden dorp, dat veertig kilometer ten noorden van Saigon is gelegen. Om de paar weken houden de Amerikaanse en Zuidvietnamese troepen daar een razzia. De jongens van het dorp zijn onder dienst geroepen en de huizen zijn voor een deel vernield.

Tsjanh Loeoe zou het er naar gemaakt hebben. Jarenlang hebben Amerikaanse medische teams de bevolking verzorgd. Propaganda-ploegen van de Zuidvietnamese regering hebben de dorpsbewoners bewerkt met vlugschriften en hebben hun medewerking met grote hulpzendingen willen kopen. Groepen politie werden naar het dorp gestuurd, maar zij moesten zich na enkele weken terugtrekken. De Viet Cong verjoeg hen.

GEEN BEVRIJDERS

Tijdens de razzia, die het afgelopen weekeinde in Tsjanh Loeoe werd gehouden, begroette geen van de inwoners van het dorp de Zuidvietnamese regeringstroepen als hun bevrijders. De meeste mensen verborgen hun gevoelens achter een glimlach. Op verscheidene gebouwen was in het Engels dit advies voor de Amerikaanse troepen geschilderd: 'Stop de terroristische aanvallen, Leg jullie wapens neer. Loop naar onze kant over en jullie kunnen er op rekenen dat jullie veilig naar de Verenigde Staten terugkeren'.

In Tsjanh Loeoe werden achttien leden van de Viet Cong gedood en werden er honderdveertien gevangenen genomen. De Amerikaanse en Zuidvietnamese commandanten waren blij met deze vangst, maar zij maakten zich geen illusies. Zodra hun soldaten zich teruggetrokken zouden hebben, zou de Viet Cong terugkomen. Hetzelfde gebeurt in honderden dorpen en gehuchten in Zuid-Vietnam.

Een aantal hoge Amerikaanse officieren stelde voor Tsjanh Loeoe, dat zesduizend inwoners telt, met de grond gelijk te maken. Deze definitieve afrekening met dit dorp, waarvan de bevolking de Viet Cong helpt, zou in overeenstemming zijn met het beleid, dat de Amerikaanse en Zuidvietnamese militairen in vele gebieden van Zuid-Vietnam voeren. Dorpen en gehuchten, welke hardnekkig weigeren, de Amerikaanse en Zuid-

vietnamese regeringstroepen ter wille te zijn, zijn reeds dikwijls vernield en de bevolking is dan naar elders overgebracht. Het dorp Ben Soec bijvoorbeeld werd in januari door bulldozers weggevaagd.

WELVAREND

Generaal Abrams scheen verrast te zijn over de verzorgde aanblik van Tsjanh Loeoe, de kennelijke welvaart welke bleek uit de nieuwe betonnen huizen aan de rand van het dorp, en de rijke en goed verzorgde tuinen en plantages.

De meeste inwoners bezitten persoonsbewijzen, die verstrekt zijn door de Zuidvietnamese regering. Ook een aantal van de gevangenen leden van de Viet Cong had die documenten. De commandant van het achtste Zuidvietnamese regiment, overste Le Ngoejen Vy, veronderstelde dat als de Amerikaanse troepen alleen de razzia zouden hebben uitgevoerd, de leden van de Viet Cong gewoon hun persoonsbewijzen zouden hebben laten zien aan de Amerikanen. 'De Amerikanen zouden de bewijzen als wettig hebben geaccepteerd', zei overste Vy. 'Ze zouden de Amerikanen voor de gek hebben gehouden. Wij, Vietnamezen, hebben een manier om achter de waarheid te komen'.

De meeste dorpbewoners zijn tijdens de razzia, die twee dagen duurde, in het dorp gebleven. Een vrouw, de 41 jaar oude echtgenote van een dokter, werd gevraagd waarom zij en haar gezin in het dorp bleven wonen. Ze antwoordde: 'Wij wonen hier al zes jaar. Wij zien veel Amerikanen en regeringstroepen, maar zij doen ons geen kwaad. Er komen ook veel leden van de Viet Cong, maar het enige wat zij doen is met ons praten. Voor ons levensonderhoud moeten wij hier wel blijven'.

Een Amerikaanse officier sprak er zijn verwondering over uit dat er ondanks de veelvuldige razzia's dit keer toch weer leden van de Viet Cong waren

Generaal Abrams

gepakt. 'Waarom komen zij terug naar het dorp? Waarom houden zij zich er buiten niet schuil?', zo vroeg hij zich af.

Een andere Amerikaan wees op de horden kinderen. 'Dat is de reden, waarom zij hier komen'.

Peter Arnett is verslaggever van het Amerikaanse persbureau Associated Press in Zuid-Vietnam.